

ULB

Assamese Unlocked Literal Bible

প্রথম খণ্ড

সংস্করণ 4

[as]

কপিরাইট এবং লাইসেন্সিং

Assamese Unlocked Literal Bible

তারিখ.: 2018-08-06

সংস্করণ: 4

দ্বারা প্রকাশিত: BCS

unfoldingWord® Hebrew Bible

তারিখ.: 2022-04-29

সংস্করণ: 2.1.24

দ্বারা প্রকাশিত: unfoldingWord

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

তারিখ.: 2019-06-28

সংস্করণ: 2.7

দ্বারা প্রকাশিত: Door43

License

Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International (CC BY-SA 4.0)

This is a human-readable summary of (and not a substitute for) the full license found at <http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>.

You are free to:

- **Share** — copy and redistribute the material in any medium or format
- **Adapt** — remix, transform, and build upon the material for any purpose, even commercially.

The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following conditions:

- **Attribution** — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.
- **ShareAlike** — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.

Notices:

You do not have to comply with the license for elements of the material in the public domain or where your use is permitted by an applicable exception or limitation.

No warranties are given. The license may not give you all of the permissions necessary for your intended use. For example, other rights such as publicity, privacy, or moral rights may limit how you use the material.

সুচিপত্র

প্রথম খণ্ড	৪
গীতমালা ১	৪
গীতমালা ২	৪
গীতমালা ৩	৯
গীতমালা ৪	১০
গীতমালা ৫	১১
গীতমালা ৬	১২
গীতমালা ৭	১৩
গীতমালা ৮	১৪
গীতমালা ৯	১৫
গীতমালা ১০	১৭
গীতমালা ১১	১৮
গীতমালা ১২	১৯
গীতমালা ১৩	২০
গীতমালা ১৪	২০
গীতমালা ১৫	২১
গীতমালা ১৬	২২
গীতমালা ১৭	২৩
গীতমালা ১৮	২৪
গীতমালা ১৯	২৪
গীতমালা ২০	২৯
গীতমালা ২১	৩০
গীতমালা ২২	৩১
গীতমালা ২৩	৩৪
গীতমালা ২৪	৩৪
গীতমালা ২৫	৩৫
গীতমালা ২৬	৩৭
গীতমালা ২৭	৩৮
গীতমালা ২৮	৪০
গীতমালা ২৯	৪১
গীতমালা ৩০	৪২
গীতমালা ৩১	৪৩
গীতমালা ৩২	৪৫
গীতমালা ৩৩	৪৬
গীতমালা ৩৪	৪৭
গীতমালা ৩৫	৪৮
গীতমালা ৩৬	৫০
গীতমালা ৩৭	৫১
গীতমালা ৩৮	৫৪
গীতমালা ৩৯	৫৫
গীতমালা ৪০	৫৬
গীতমালা ৪১	৫৮
গীতমালা ৪২	৫৯
গীতমালা ৪৩	৬০
গীতমালা ৪৪	৬০
গীতমালা ৪৫	৬২
গীতমালা ৪৬	৬৪
গীতমালা ৪৭	৬৪
গীতমালা ৪৮	৬৫

গীতমালা 49	66
গীতমালা 50	68
গীতমালা 51	70
গীতমালা 52	71
গীতমালা 53	72
গীতমালা 54	73
গীতমালা 55	73
গীতমালা 56	75
গীতমালা 57	76
গীতমালা 58	76
গীতমালা 59	77
গীতমালা 60	78
গীতমালা 61	79
গীতমালা 62	80
গীতমালা 63	81
গীতমালা 64	82
গীতমালা 65	83
গীতমালা 66	84
গীতমালা 67	86
গীতমালা 68	86
গীতমালা 69	89
গীতমালা 70	91
গীতমালা 71	92
গীতমালা 72	94
গীতমালা 73	95
গীতমালা 74	97
গীতমালা 75	99
গীতমালা 76	100
গীতমালা 77	101
গীতমালা 78	102
গীতমালা 79	107
গীতমালা 80	108
গীতমালা 81	110
গীতমালা 82	111
গীতমালা 83	112
গীতমালা 84	113
গীতমালা 85	114
গীতমালা 86	115
গীতমালা 87	116
গীতমালা 88	117
গীতমালা 89	118
গীতমালা 90	122
গীতমালা 91	123
গীতমালা 92	124
গীতমালা 93	125
গীতমালা 94	126
গীতমালা 95	127
গীতমালা 96	128
গীতমালা 97	129
গীতমালা 98	131
গীতমালা 99	131
গীতমালা 100	132

গীতমালা 101	133
গীতমালা 102	134
গীতমালা 103	136
গীতমালা 104	137
গীতমালা 105	140
গীতমালা 106	143
গীতমালা 107	146
গীতমালা 108	150
গীতমালা 109	151
গীতমালা 110	153
গীতমালা 111	154
গীতমালা 112	154
গীতমালা 113	155
গীতমালা 114	156
গীতমালা 115	156
গীতমালা 116	158
গীতমালা 117	159
গীতমালা 118	159
গীতমালা 119	161
গীতমালা 120	174
গীতমালা 121	174
গীতমালা 122	175
গীতমালা 123	175
গীতমালা 124	176
গীতমালা 125	176
গীতমালা 126	177
গীতমালা 127	177
গীতমালা 128	178
গীতমালা 129	178
গীতমালা 130	179
গীতমালা 131	180
গীতমালা 132	180
গীতমালা 133	181
গীতমালা 134	182
গীতমালা 135	182
গীতমালা 136	183
গীতমালা 137	185
গীতমালা 138	186
গীতমালা 139	187
গীতমালা 140	188
গীতমালা 141	189
গীতমালা 142	190
গীতমালা 143	191
গীতমালা 144	192
গীতমালা 145	193
গীতমালা 146	195
গীতমালা 147	195
গীতমালা 148	197
গীতমালা 149	198
গীতমালা 150	198

অবদানকারী	200
Assamese Unlocked Literal Bible অবদানকারী	200

প্ৰথম খণ্ড

গীতমালা 1

- ¹ধন্য সেই লোক, যি জনে দুষ্টসকলৰ পৰামৰ্শমতে নচলে,
পাপীসকলৰ পথত থিয় নহয়,
নিন্দকসকলৰ সমাবেশত নবহে;
- ²কিন্তু যিহোৱাৰ ব্যৱস্থাত সন্তুষ্ট হয়,
আৰু দিনে ৰাতিয়ে তেওঁৰ ব্যৱস্থা ধ্যান কৰে।
- ³সেই মানুহ বোৱতী পানীৰ দাঁতিত ৰোৱা গছৰ দৰে,
যি গছে বতৰত ফল দিয়ে,
আৰু যাৰ পাত জঁয় নপৰে;
তেওঁ সকলো কৰ্মতে সফলতা লাভ কৰে।
- ⁴দুষ্টসকল তেনেকুৱা নহয়;
তেওঁলোক বতাহে উৰুৱাই নিয়া তুঁহৰ দৰে।
- ⁵এই কাৰণে দুষ্টসকল ন্যায়-বিচাৰত থিয় হ'ব নোৱাৰিব,
আৰু পাপীলোকে ধাৰ্মিকসকলৰ সভাত থাকিব নোৱাৰিব।
- ⁶কাৰণ যিহোৱাই ধাৰ্মিকসকল চলা পথত সতৰ্ক দৃষ্টি ৰাখে,
কিন্তু দুষ্টসকলৰ পথৰ অন্ত হ'ব সৰ্বনাশ।

গীতমালা 2

- ¹কিয় অস্থিৰ হৈ জাতিসমূহে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিছে?
কিয় লোকসমূহে অনৰ্থক ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে?
- ²যিহোৱা আৰু তেওঁৰ অভিযুক্তজনাৰ বিৰুদ্ধে পৃথিৱীৰ ৰজাসকল একেলগে থিয় হৈছে,
শাসনকৰ্তাসকলে একেলগে গোপন ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে;
- ³তেওঁলোকে কৈছে, "আঁহা আমি তেওঁলোকৰ বন্ধন ছিঙি পেলাওঁ,
আমাৰ ওপৰৰ পৰা তেওঁলোকৰ শিকলিবোৰ পেলাই দিওঁ।"
- ⁴যিহোৱাই স্বৰ্গৰ সিংহাসনত বহি হাঁহিছে;
যিহোৱাই তেওঁলোকক বিদ্ৰূপ কৰিছে।
- ⁵তেওঁ ক্ৰোধ কৰি তেওঁলোকক ধমক দিব,
তেওঁৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধে তেওঁলোকৰ মনত ভয় জন্মাব।

- 6 যিহোৱাই কৈছে, “ময়েই মোৰ পবিত্ৰ চিয়োন পৰ্বৰতত মোৰ ৰজাক অভিষেক কৰিলোঁ।”
- 7 ৰজাই ক’ব, যিহোৱাই যি নিৰ্দেশ দিছে, মই তাক ঘোষণা কৰিম;
যিহোৱাই মোক কৈছে, “তুমি মোৰ পুত্ৰ, আজিয়েই মই তোমাক পিতৃৰূপে জন্ম দিলোঁ।
- 8 তুমি মোৰ ওচৰত বিচাৰা, তাতে মই তোমাক অধিকাৰৰ অৰ্থে জাতিবোৰ দিম,
পৃথিৱীৰ সকলো সীমা তোমাৰ অধিকাৰলৈ আহিব।
- 9 লোহাৰ দণ্ডে তুমি তেওঁলোকক ভাঙি পেলাবা;
কুমাৰৰ মাটিৰ পাত্ৰৰ দৰে তুমি তেওঁলোকক চূৰ্ণ-বিচূৰ্ণ কৰিবা।”
- 10 গতিকে, হে ৰজাসকল, এতিয়া তোমালোকে জ্ঞানেৰে বুজি চলিবা;
হে পৃথিৱীৰ শাসনকৰ্তাসকল, সাৱধান হোৱা।
- 11 ভয়েৰে সৈতে যিহোৱাৰ সেৱা কৰা; কম্পনেৰে সৈতে উল্লাস কৰা।
- 12 তোমালোকে তেওঁৰ পুত্ৰক সন্মানেৰে চুমা খোৱা, নহলে তেওঁ তোমালোকৰ ওপৰত ক্ৰুদ্ধ হব,
তোমালোক নিজৰ পথতে বিনষ্ট হবা;
কিয়নো তেওঁৰ ক্ৰোধ নিমিষতে জ্বলি উঠিব পাৰে।
ধন্য সেইসকল, যিসকলে তেওঁত আশ্ৰয় লয়।

গীতমালা 3

পুত্ৰ অবচালোমৰ ওচৰৰ পৰা পলাই যোৱাৰ সময়ত দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে যিহোৱা চোৱা, মোৰ শত্ৰুৰ সংখ্যা কিমান বাঢ়িছে!
মোৰ বিৰুদ্ধে অনেকেই উঠিছে!
- 2 অনেকে মোক কৈছে, “ঈশ্বৰে তোমাক উদ্ধাৰ নকৰে।” (চেলা)
- 3 কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ চাৰিওফালে ঢাল হৈ আছা;
তুমিয়েই মোৰ গৌৰৱ;
তুমি মোৰ মূৰ উদ্ধত ৰাখিছা।
- 4 মই চিঞৰি চিঞৰি যিহোৱাক মাতো;
তাতে তেওঁ মোক তেওঁৰ পবিত্ৰ পৰ্বৰতৰ পৰা উত্তৰ দিয়ে। (চেলা)
- 5 মই শুই পৰিলো আৰু টোপনি গলোঁ; পুণৰ সাৰ পালো;
কিয়নো যিহোৱাই মোক ৰক্ষা কৰে।
- 6 মোৰ বিৰুদ্ধে মোৰ চাৰিওফালে হাজাৰ হাজাৰ লোক সজ্জিত হৈ আছে,
কিন্তু মই তেওঁলোকলৈ ভয় নকৰোঁ।
- 7 হে যিহোৱা উঠি আহাঁ!

হে মোৰ ঈশ্বৰ, মোক উদ্ধাৰ কৰা;

তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰৰ গালত আঘাত কৰা;

দুষ্টবোৰৰ দাঁত ভাঙি পেলোৱা।

^৪পৰিত্ৰাণ যিহোৱাতে আছে;

তোমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত তোমাৰ আশীৰ্বাদ নামি আইক। (চেলা)

গীতমালা 4

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: তাঁৰযুক্ত বাদ্যৰে সৈতে গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে মোৰ ধাৰ্মিকতাৰ ঈশ্বৰ, মই যেতিয়া তোমাক মাতো,

তেতিয়া তুমি মোক উত্তৰ দিয়া।

বিপদে যেতিয়া মোক হেঁচি ধৰিলে,

কিন্তু তুমিয়ে মোক বহল ঠাই দিলা;

মোক কৃপা কৰা; মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা।

²হে মনুষ্য, কিমান কালনো তোমালোকে মোৰ সন্মানক অসন্মান কৰিবা?

কিমান কালনো তোমালোকে অসাৰকে ভাল পাই থাকি

অসত্যৰ পাছে পাছে দৌৰিবা? (চেলা)।

³কিন্তু তোমালোকে জানি থোৱা, যিহোৱাই নিজৰ ভক্তসকলক

তেওঁৰ নিজৰ কাৰণে পৃথক কৰিলে।

মই মাতিলে, যিহোৱাই মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনে।

⁴তোমালোকে মনৰ ব্যাকুলতাত পাপ নকৰিবা;

নিজৰ শয্যাতে শুই তাক দকৈ মনতে চিন্তা কৰি চাবা আৰু নিজম দি থাকিবা। (চেলা)।

⁵তোমালোকে যোগ্য বলি উৎসৰ্গ কৰা, আৰু যিহোৱাত ভাৰসা ৰাখা।

⁶অনেকে কয়, “অহ! আমি যদি অলপমান মঙ্গলকে দেখা পালোহেতেন!”

হে যিহোৱা, তোমাৰ মুখৰ দীপ্তি আমাৰ ওপৰত প্ৰতিফলিত হওঁক।

⁷প্ৰচুৰ শস্য আৰু নতুন দ্ৰাক্ষাৰস উভৈনদী হ'লে যেনেকৈ আনন্দ হয়,

তাতোকৈও অধিক আনন্দ দি তুমি মোৰ অন্তৰ পূৰ্ণ কৰি ৰাখিছা।

^৪মই শান্তিৰে শুই টোপনি যাম।

কাৰণ, হে যিহোৱা, কেৱল তুমিয়েই মোক নিৰাপত্তা দি নিৰাপদে ৰাখিছা।

গীতমালা 5

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: বাঁহী বজাই গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে যিহোৱা, মোৰ কথালৈ কাণ পাতা; মোৰ হুমুনিয়াহ শুনা।

²হে মোৰ ৰজা, মোৰ ঈশ্বৰ,

তুমি মোৰ কাতৰোক্তিৰ স্বৰ শুনা;

কিয়নো মই তোমাৰ ওচৰতে প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ।

³হে যিহোৱা, প্ৰতি ৰাতিপুৱাতে তুমি মোৰ মাত শুনিবলৈ পোৱা;

ৰাতিপুৱাই মই তোমাৰ সন্মুখত মোৰ নিবেদন উৎসৰ্গ কৰি বাট চাই থাকোঁ।

⁴তুমি দুষ্টতাত সন্তোষ পাওঁতা ঈশ্বৰ নোহোৱা;

দুষ্ট লোকে তোমাৰ লগত থাকিব নোৱাৰে।

⁵যিসকল অহঙ্কাৰী লোক, তেওঁলোক তোমাৰ চকুৰ সন্মুখত থিয় হ'ব নোৱাৰিব;

সকলো দুষ্কৰ্ম কৰা লোকক তুমি ঘৃণা কৰা।

⁶যিসকলে মিছা কথা কয় তেওঁলোকক তুমি বিনষ্ট কৰিবা;

যিহোৱাই ৰক্তপাতকাৰী আৰু ছলনাকাৰীক ঘৃণা কৰে।

⁷কিন্তু মই তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ যোগেদি

তোমাৰ গৃহত সোমাম,

মই ভয়েৰে সৈতে তোমাৰ পবিত্ৰ মন্দিৰৰ ফাললৈ চাই

মোৰ মূৰ নত কৰিম।

⁸হে যিহোৱা, মোৰ অনেক শত্ৰু থকাৰ কাৰণে

তুমি মোক তোমাৰ নিজ ধাৰ্মিকতাৰ পথত চলাই নিয়া;

তোমাৰ পথ মোৰ সন্মুখত সৰল কৰি দিয়া।

⁹মোৰ শত্ৰুবোৰৰ মুখত সত্যতা নাই।

সিহঁতৰ হৃদয়ত ধ্বংসৰ মনোভাৱ থাকে।

সিহঁতৰ ডিঙিৰ নলীবোৰ যেন মুকলি মৈদাম,

সিহঁতে কপটভাৱে জিবাৰে প্ৰশংসাৰ কথা কয়।

¹⁰হে ঈশ্বৰ, তুমি সিহঁতক নিজৰ দোষৰ ভাৰ বহন কৰিবলৈ দিয়া;

সিহঁত নিজ নিজ পৰামৰ্শতে পতিত হওঁক।

সিহঁতৰ অধিক অপৰাধৰ কাৰণে তুমি সিহঁতক খেদাই দিয়া;

কিয়নো সিহঁতে তোমাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছে।

¹¹কিন্তু যিসকলে তোমাত আশ্ৰয় লয়, তেওঁলোক আনন্দিত হওঁক;
 তেওঁলোকে আনন্দেৰে চিৰকাল গীত-গান কৰক,
 তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমাৰ নিৰাপত্তা প্ৰসাৰিত কৰা
 যাতে তোমাৰ নামক যিসকলে প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকে তোমাত আনন্দ পায়।

¹²কিয়নো হে যিহোৱা, যিসকল ধাৰ্মিক, তুমি তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰা;
 তোমাৰ দয়াৰে তুমি তেওঁলোকক ঢালৰ নিচিনাকৈ আৱৰি ৰাখিছা।

গীতমালা 6

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: চমীনীং সুৰত তাঁৰযুক্ত যন্ত্ৰেৰে গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে যিহোৱা, তুমি খংত মোক ধমকি নিদিবা;
 তোমাৰ ক্ৰোধত মোক শাসন নকৰিবা।

²হে যিহোৱা, মোক কুপা কৰা,
 কিয়নো মই দুৰ্বল;
 হে যিহোৱা মোক সুস্থ কৰা,
 কিয়নো মোৰ হাড়বোৰ ভয়তে কঁপিছে।

³মোৰ প্ৰাণও ভয়তে ব্যাকুল হৈছে;
 হে যিহোৱা, এইদৰে কিমান কাললৈ হৈ থাকিব?

⁴হে যিহোৱা, মৌলৈ ঘূৰি চোৱা,
 মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা;
 তোমাৰ অসীম প্ৰেমেৰে মোক উদ্ধাৰ কৰা।

⁵মৃত্যু হ'লে তোমাক সোঁৱৰণ কৰা নহয়;
 চিয়োলত (মৈদাম) কোনে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব?

⁶মই কেঁকাই কেঁকাই ক্লান্ত হৈ পৰিছোঁ;
 গোটেই নিশা কাল্দি-কাল্দি মই মোৰ শয্যা চকুৰ পানীৰে তিয়াওঁ;
 মোৰ বিচনা তিতি যায়।

⁷দুখতে মোৰ চকুৰ দৃষ্টি কমি গৈছে;
 শত্ৰুবোৰৰ কাৰণে মোৰ চকু দুৰ্বল হৈছে।

⁸হে দুষ্ট কাৰ্য কৰা লোকসকল,
 তোমালোক সকলোৱেই মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হৈ যোৱা;
 কিয়নো যিহোৱাই মোৰ ক্ৰন্দন শুনিছে।

⁹যিহোৱাই মোৰ নিবেদন শুনিলে;

তেওঁ মোৰ প্ৰাৰ্থনা গ্ৰহণ কৰিছে।

¹⁰মোৰ সকলো শত্ৰুবোৰ লজ্জিত হ'ব আৰু ভয়তে ব্যাকুল হ'ব;
সিহঁত ঘূৰি যাব আৰু হঠাৎ লাজত পৰিব।

গীতমালা 7

বিন্যাসীয়া কুচৰ প্ৰতি: যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে দায়ুদে গোৱা চিগগায়োন নামৰ গীত।

¹হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ!

মোৰ পাছে পাছে খেদি অহাসকলৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা, মোক উদ্ধাৰ কৰা।

²নহ'লে, সিংহৰ দৰে তেওঁলোকে মোক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিব,

সিহঁতে মোক ডোখৰ ডোখৰ কৰিব, কিন্তু মোক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাথাকিব।

³হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, যদি মই এনে কোনো কৰ্ম কৰি আছো,

যদি অন্যায়ৰ কোনো কাৰ্য মোৰ হাতত লাগি আছে,

⁴যদি মোৰ বন্ধুৰ প্ৰতি মই অপকাৰ কৰি আছো,

বা বিনা কাৰণতে মই মোৰ শত্ৰুৰ পৰা কিবা বস্তু লৈছো,

⁵তেনেহলে শত্ৰুৱে মোৰ পাছে পাছে খেদি গৈ মোক ধৰক,

সিহঁতে মোক মাটিত পেলাই ভৰিৰে গচকক,

মোৰ মান-সন্মান ধূলিত মিলাই দিয়ক। (চেলা)

⁶হে যিহোৱা, তুমি ক্ৰোধেৰে উঠা,

মোৰ শত্ৰুবোৰৰ ক্ৰোধৰ বিৰুদ্ধে নিজকে তুলি ধৰা,

মোৰ অৰ্থে তুমি সাৰ পোৱা;

হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি এক সোধ-বিচাৰ ধাৰ্য কৰিছা।

⁷সকলো জাতিৰ সমূহ লোক তোমাৰ চাৰিওফালে গোট খাওঁক;

তুমি উদ্ধলৈ উলটি গৈ পুণৰ লোকসমূহৰ ওপৰত ৰাজত্ব কৰা।

⁸যিহোৱাই যেন লোকসমূহৰ বিচাৰ কৰে;

হে যিহোৱা, মোৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্য আৰু মোত থকা সততা অনুসাৰে

তুমি মোৰ বিচাৰ কৰা।

⁹হে মোৰ ধাৰ্মিক ঈশ্বৰ, তুমি মন আৰু হৃদয় পৰীক্ষা কৰি থাকা;

তুমি দুষ্টৰ দুষ্টতা শেষ কৰা,

কিন্তু ধাৰ্মিক লোকক সুস্থিৰ অৱস্থাত ৰাখা।

¹⁰ঈশ্বৰ মোৰ ঢাল;

যিসকলৰ অন্তৰত সততা আছে, তেওঁলোকক তেওঁ ৰক্ষা কৰে।

- 11ঈশ্বৰ এজন ন্যায়বিচাৰক,
তেওঁ প্ৰতিদিনে অন্যায়ৰ প্ৰতিবাদ কৰোঁতা ঈশ্বৰ।
- 12কোনোৱে যদি মন পালটন নকৰে,
তেন্তে তেওঁ নিজৰ তৰোৱাল ধৰাব;
তেওঁ নিজৰ ধনু ডিৰাই কাঁড় দি লক্ষ্য স্থিৰ কৰিছে।
- 13তেওঁ অস্ত্ৰ-শস্ত্ৰ যুগুত কৰি ৰাখিছে;
নিজৰ জ্বলন্ত ক্ষেপণাস্ত্ৰবোৰ তৈয়াৰ কৰিছে।
- 14ভাৱি চোৱা, কেনেকৈ এজনে দুষ্টতাক গৰ্ভধাৰণ কৰে;
সৰ্বনাশক গৰ্ভত লৈ প্ৰসৱ বেদনা ভোগে
আৰু ক্ষতিকাৰক মিছাক প্ৰসৱ কৰে।
- 15তেওঁলোকে মাটি খান্দি দ গাঁত কৰে,
আৰু নিজেই খন্দা গাঁতত নিজে পৰে।
- 16তেওঁলোকে কৰা ষড়যন্ত্ৰবোৰৰ ধ্বংস নিজৰ মূৰৰ ওপৰলৈকে ঘূৰি আহে,
তেওঁলোকে যি অনিষ্ট কৰে,
সেয়া নিজৰ মূৰৰ ওপৰলৈকে নামি আহে।
- 17সেয়ে মই যিহোৱাৰ ধাৰ্মিকতাৰ ধন্যবাদ কৰিম, তেওঁ ন্যায়বিচাৰ কৰে;
মই সৰ্বোপাৰি যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

গীতমালা ৪

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: গিতীং সুৰত গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1হে আমাৰ প্ৰভু যিহোৱা, গোটেই পৃথিৱীতে তোমাৰ নাম কেনে মহৎ!
তুমি তোমাৰ গৌৰৱ আকাশমণ্ডলৰ ওপৰত স্থাপন কৰিলা।
- 2শিশু আৰু পিয়াহ খোৱা কেটুৱাৰ মুখৰ প্ৰশংসাৰে
তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ কাৰণে
তুমি এক কোঁঠ স্থাপন কৰিলা,
যাতে তোমাৰ শত্ৰু আৰু প্ৰতিশোধ লোৱাসকলক তুমি স্তব্ব কৰিব পাৰা।
- 3যেতিয়া মই তোমাৰ হাতেৰে সৃষ্টি কৰা আকাশৰ ফালে চাওঁ আৰু
তাত তুমি স্থাপন কৰা চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰলৈ চাওঁ,
4তেতিয়া মই ভাৱো, মানুহনো কি যে, তুমি তেওঁলোকৰ বিষয়ে চিন্তা কৰা?
মানুহৰ সন্তানেই বা কি, তুমি যে তেওঁলোকৰ বুজ-বিচাৰ লোৱা?
- 5কিয়নো তুমি তেওঁলোকক স্বৰ্গদূততকৈ অলপহে সৰু কৰিলা,

গৌৰৱ ও মৰ্য্যদাৰূপ মুকুটেৰে তেওঁলোকক বিভূষিত কৰিলা।

⁶তোমাৰ হাতেৰে সৃষ্টি কৰা সকলো বস্তুৰ ওপৰত তুমি মানুহক গৰাকী পাতিলা;

সকলোকে তুমি মানুহৰ ভৰিৰ তলত ৰাখিলা; সেইবোৰ-

⁷ভেড়া, ষাড় আদিকে ধৰি পথাৰৰ সকলো পশুৰ জাক,

⁸আকাশত উৰি ফুৰা পক্ষীবোৰ, সমুদ্ৰৰ মাছবোৰ

আৰু সাগৰৰ সোঁতত ঘূৰি ফুৰা অন্যান্য সকলো প্ৰাণী।

⁹হে যিহোৱা, আমাৰ প্ৰভু,

গোটেই পৃথিবীতে তোমাৰ নাম কেনে মহৎ!

গীতমালা 9

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: মৃত-লব্ধন সুৰত গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে যিহোৱা, মই মোৰ সমস্ত হৃদয়েৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম

আৰু তোমাৰ সকলো আচৰিত কাৰ্যবোৰ বৰ্ণনা কৰিম।

²মই তোমাক লৈ আনন্দিত হৈ উল্লাস কৰিম;

হে সৰ্বোপৰি জনা, মই তোমাৰ নামত প্ৰশংসাৰ গান কৰিম!

³মোৰ শত্ৰুবোৰ যেতিয়া উলটি গ'ল,

তেতিয়া তেওঁলোক তোমাৰ সন্মুখত উজুটি খাই বিনষ্ট হ'ল।

⁴তোমাৰ সিংহাসনত বহি, তুমি ন্যায়বিচাৰ কৰিছা।

কিয়নো তুমিয়েই মোৰ বিচাৰ কৰি মোৰ পক্ষে ৰায় দিছা।

⁵তুমি আন জাতিবোৰক ধমকি দিছা,

দুষ্টবোৰক বিনষ্ট কৰিছা;

তেওঁলোকৰ নাম তুমি চিৰকাললৈকে মচি পেলালা।

⁶শত্ৰুবোৰ চিৰদিনৰ কাৰণে ধ্বংসৰ ভগ্নাৱশেষৰ দৰে হ'ল;

তাৰ নগৰবোৰ তুমি উভালি পেলালা,

সেইবোৰৰ নাম তুমি মচি পেলালা।

⁷কিন্তু যিহোৱাই চিৰকাল ৰাজত্ব কৰে;

তেওঁ সোধ-বিচাৰৰ কাৰণে নিজৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিছে।

⁸তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে জগতৰ বিচাৰ কৰে,

তেওঁ সৎভাৱে জাতিবোৰৰ শাসন কৰে।

⁹উপদ্ৰৱ পোৱাসকলৰ কাৰণে যিহোৱা উচ্চ দুৰ্গস্বৰূপ হ'ব;

তেওঁলোকৰ সংকটৰ সময়ত তেওঁ দুৰ্গ হয়।

10 যিসকলে তোমাক জানে,

তেওঁলোকে যেন তোমাত ভাৰসা ৰাখে,

কিয়নো হে যিহোৱা, যিসকলে তোমাক বিচাৰে,

তেওঁলোকক তুমি পৰিত্যাগ নকৰা।

11 যিহোৱা চিয়োনত আছে।

তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা;

জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁ কৰা কাৰ্যবোৰ ঘোষণা কৰা।

12 কিয়নো যিজনে ৰক্তপাতৰ প্ৰতিশোধ লয়,

ঈশ্বৰে তেওঁক পাহৰি নাযায়;

পীড়িতসকলৰ ক্ৰন্দন তেওঁ কেতিয়াও নাপাহৰে।

13 হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা;

চোৱা, ঘৃণাওতা সকলৰ দ্বাৰা মই কেনে উপদ্ৰৱ পাইছো।

মৃত্যুৰ দুৱাৰৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।

14 মই তোমাৰ প্ৰশংসা প্ৰচাৰ কৰিম;

চিয়োন জীয়াৰীৰ দুৱাৰত

তোমাৰ দ্বাৰা পোৱা উদ্ধাৰত মই আনন্দ কৰিম!

15 আন জাতিবোৰ নিজে খন্দা গাঁতত ডুবিল;

তেওঁলোকে লুকুৱাই পাতি থোৱা জালত তেওঁলোকৰেই ভৰি লাগিল।

16 ন্যায়বিচাৰ কৰি যিহোৱাই নিজৰ পৰিচয় দিলে;

তেওঁ দুষ্টসকলক তেওঁলোকৰ হাতে কৰা কামৰ ফালদত পেলায়। (হিগায়োন, চেলা)।

17 যি জাতিয়ে ঈশ্বৰক পাহৰি যায়,

তেনে দুষ্টবোৰৰ মৃত্যু হ'ব আৰু চিয়োললৈ (মৈদামলৈ) ঘূৰি যাব;

18 অভাৱীসকলক চিৰদিন পাহৰি যোৱা নহ'ব,

অসহায়সকলৰ আশা কেতিয়াও অসম্পূৰ্ণ হৈ নাথাকিব।

19 হে যিহোৱা, তুমি উঠা;

মানুহক তোমাৰ ওপৰত জয়ী হ'বলৈ নিদিবা;

তোমাৰ সন্মুখত আন জাতিবোৰৰ বিচাৰ হওঁক।

20 হে যিহোৱা, তেওঁলোকৰ মন আতঙ্কিত হওঁক;

আন জাতিবোৰে জানক যে, তেওঁলোক কেৱলমাত্ৰ মানুহ। (চেলা)।

গীতমালা 10

1 হে যিহোৱা, তুমি কিয় দূৰৈত থিয় হৈ আছা?

সঙ্কটৰ সময়ত কিয় তুমি নিজকে লুকুৱাই ৰাখা?

2 অহংকাৰৰ কাৰণে দুষ্টলোকে দৰিদ্ৰক নিৰ্যাতিত কৰে;

তেওঁলোকৰ নিজৰ কু-পৰিকল্পনাত তেওঁলোক নিজেই ধৰা পৰক;

3 দুষ্টলোকে নিজৰ মনৰ দুষ্ট ইচ্ছাত অহংকাৰ কৰে;

লুভীয়া লোকে নিজৰ লাভৰ বাবে যিহোৱাক অভিশাপ দিয়ে আৰু তেওঁক হেয়জ্ঞান কৰে।

4 দুষ্টলোকে নিজৰ সমৰ্থনত গৰ্ব কৰি কয়;

“ঈশ্বৰে ইয়াক বিচাৰি নাপাব;”

তেওঁলোকৰ চিন্তাবোৰ এয়ে যে “ঈশ্বৰ বুলি কোনো নাই।”

5 সকলো সময়তে তেওঁলোক সফলতাৰ পথত আগবাঢ়ি যায়;

তোমাৰ ন্যায়বিচাৰ ইমান ওপৰত আছে যে,

সেয়া তেওঁলোকৰ চকুৰ দৃষ্টিৰ বাহিৰত;

তেওঁলোকে নিজৰ সকলো শত্ৰুকে তুচ্ছ কৰে।

6 তেওঁলোকে মনতে কয়, “একোৱেই মোক লৰচৰ কৰিব নোৱাৰিব।

আমাৰ সকলো পুৰুষতে কোনো কালে বিপদ নহ’ব।”

7 তেওঁলোকৰ মুখ অভিশাপ, ছলনা আৰু অত্যাচাৰী কথাৰে পৰিপূৰ্ণ;

তেওঁলোকৰ জিবাৰ তলত অন্যায় আৰু অপৰাধৰ কথা থাকে।

8 গাৱঁৰ ওচৰত তেওঁলোকে গোপনে খাপ পাতি বহি থাকে;

সেই গোপন ঠাইতে তেওঁলোকে নিৰ্দোষীক হত্যা কৰে;

কোনোবা অসহায়ৰ ওপৰত গোপনে লক্ষ্য ৰাখি খাপ দি থাকে।

9 তেওঁলোকে গুপত ঠাইত খাপ পাতি সিংহৰ দৰে প্ৰতীক্ষাত থাকে;

তেওঁলোকে প্ৰতীক্ষা কৰি থাকে যাতে অসহায় দৰিদ্ৰজনক ধৰিব পাৰে;

তাৰপাছত তেওঁলোকে দৰিদ্ৰজনক ধৰি চোঁচোৰাই লৈ নিজৰ জালত পেলায়।

10 তেওঁলোকে চাপৰি কুঁজা হৈ

অসহায়জনক তেওঁলোকৰ শক্তিত আৱদ্ধ কৰে।

11 তেওঁলোকে নিজৰ মনতে ভাৱে, “ঈশ্বৰে পাহৰিলে;

তেওঁ নিজৰ মুখ লুকুৱাই থৈছে; তেওঁ কেতিয়াও আমাক দেখা নাপাব।”

12 হে যিহোৱা, উঠা; হে ঈশ্বৰ তোমাৰ হাত তুলি ধৰা;

নিৰ্যাতিত সকলক পাহৰি নাযাব।

13 দুষ্ট লোকসকলে ঈশ্বৰক কিয় তুচ্ছ বুলি ভাৱে?

তেওঁলোকে কিয় মনে মনে ভাৱে যে,

“তেওঁ আমাৰ ওচৰত কোনো হিচাব নিবিচাৰিব?”

¹⁴কিন্তু, হে ঈশ্বৰ, তুমি হ’লে দেখা পোৱা;

অৱশ্যেই তুমি দুখ-কষ্ট আৰু সঙ্কটলৈ চকু দিয়া,

তুমি তোমাৰ হাতেৰেই ইয়াৰ ব্যৱস্থা ল’ব পাৰা;

অসহায়জনে তোমাৰ ওচৰতে নিজক সমৰ্পণ কৰে;

অনাথক সহায় কৰোঁতা তুমিয়েইতো হয়।

¹⁵দুষ্ট আৰু অসৎ লোকৰ ক্ষমতাৰ বাহু তুমি ভাঙি পেলোৱা;

তেওঁলোকৰ সকলো অন্যায় কাৰ্যৰ শেষ পৰ্যন্ত হিচাব বিচাৰ কৰা।

¹⁶যিহোৱা চিৰকালৰ ৰজা;

তেওঁৰ দেশৰ পৰা জাতিবোৰ ধ্বংস হৈ যাব।

¹⁷হে যিহোৱা, নম্ৰ লোকৰ অন্তৰৰ ইচ্ছাৰ কথা তুমি শুনিবা;

তুমি তেওঁলোকৰ হৃদয়ত সাহস দিবা,

তুমি তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ দিবা;

¹⁸এই পৃথিৱীৰ লোকে তেওঁলোকক যেন পুণৰ ভয় দেখুৱাব নোৱাৰিব;

তাৰবাবে তুমিয়েই অনাথ আৰু নিৰ্য্যাতিত লোকসকলৰ পক্ষত থিয় হ’ব পাৰা।

গীতমালা 11

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹মই যিহোৱাতে আশ্ৰয় লৈছোঁ।

তোমালোকে কেনেকৈ মোক ক’ব পাৰা,

“পক্ষীৰ দৰে উৰি পৰ্বতলৈ পলাই যোৱা?”

²কিয়নো চোৱা! শুদ্ধ অন্তৰৰ লোকক আন্ধাৰৰ পৰা আহত কৰিবৰ কাৰণে

দুষ্টবোৰে নিজৰ ধনু ভিৰাই লৈছে,

তেওঁলোকে তাত কাঁড় লগাইছে।

³যদি ভিত্তিমূলবোৰ ধ্বংস কৰা হয়,

তেন্তে ধাৰ্মিকসকলে কি কৰিব পাৰিব?

⁴কিন্তু যিহোৱা, তেওঁৰ পবিত্ৰ মন্দিৰত আছে;

তেওঁৰ সিংহাসন স্বৰ্গতে আছে।

তেওঁ মানুহলৈ চাই থাকে,

তেওঁৰ চকুৱে মনুহক পৰীক্ষা কৰে।

5যিহোৱাই ধাৰ্মিক আৰু দুষ্ট সকলোকে পৰীক্ষা কৰে;
কিন্তু যিসকল দুষ্ট, অত্যাচাৰপ্ৰিয়, তেনেলোকক তেওঁ ঘৃণা কৰে।
6তেওঁ দুষ্ট লোকৰ ওপৰত জ্বলন্ত অগ্নি আৰু গন্ধক বৰ্ষাব;
তেওঁৰ পাত্ৰৰ পৰা দগ্ধ কৰি নিয়া বতাহ তেওঁলোকৰ ভাগত হ'ব।
7যিহোৱা ধাৰ্মিক, আৰু ধাৰ্মিকতা তেওঁ ভাল পায়;
সং লোকে তেওঁৰ মুখ দেখা পাব।

গীতমালা 12

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: চমীনীং সুৰত গোৱা দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1হে যিহোৱা সহায় কৰা; তোমাৰ ভক্তসকল নোহোৱা হ'ল;
বিশ্বাসীসকল মনুষ্যৰ মাজৰ পৰা অদৃশ্য হৈ গ'ল।
2মানুহে মানুহৰ ওচৰত মিছা কথা কয়;
তেওঁলোকে তৈলমোদী ওঁঠ আৰু ছলনা ভৰা দুই মনৰ অন্তৰেৰে কথা কয়।
3তেওঁলোকৰ তৈলমোদী ওঁঠ আৰু ভীষণ গৰ্বিত জিভাক যেন যিহোৱাই কাটি পেলায়;
4সেই সকলে কয়, "আমাৰ জিবাৰেই আমি জয় কৰিম;
আমাৰ ওঁঠ যেতিয়া আমাৰ নিজৰেই,
কোন আমাৰ ওপৰত প্ৰভু হ'ব?"
5যিহোৱাই কৈছে, "দুখীসকলৰ উপদ্ৰৱ আৰু অভাৱীসকলৰ কেঁকনিৰ কাৰণে
মই এতিয়া জাগি উঠিম।
নিৰাপত্তা কামনা কৰা সকলক মই নিৰাপদে ৰাখিম।"
6যিহোৱাৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰ বিশুদ্ধ।
সেইবোৰ যেন মাটিত বহোৱা এক অগ্নিশালত শোধন কৰা ৰূপ;
সাতবাৰকৈ বিশুদ্ধ কৰা ৰূপ।
7হে যিহোৱা, তুমিয়েই আমাক নিৰাপদে ৰাখিবা।
এই কালৰ লোকসকলৰ হাতৰ পৰা চিৰকাল আমাক ৰক্ষা কৰিবা।
8লোকসকলৰ মাজত যেতিয়া দুষ্টতা আদৰ্শীয় হয়,
দুষ্টবোৰে তেতিয়া বিনা বাধায় চাৰিওফালে ঘূৰি ফুৰে।

গীতমালা 13

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল?

তুমি চিৰকালেই মোক পাহৰি থাকিবা নেকি?

মোৰ পৰা কিমান দিনলৈ

তুমি তোমাৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখিবা?

²কিমান দিনলৈনো মই মোৰ মনৰ মাজত দুখৰ বোজা বহন কৰি প্ৰতিদিনে অন্তৰত বেদনা লৈ থাকিব লাগিব?

কিমান দিনলৈ তুমি মোৰ শত্ৰুক মোৰ ওপৰত উন্নত কৰি ৰাখিবা?

³হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,

মোলৈ দৃষ্টি কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া!

মোৰ দুচকু আলোকিত কৰা, নহলে মই মৃত্যুনিদ্ৰাত টোপনি যাম।

⁴মোৰ শত্ৰুৱে তেতিয়া ক'ব, "মই জয়ী হলো;"

মই অস্থিৰ হোৱাত শত্ৰুবোৰে আনন্দ কৰিব।

⁵কিন্তু মই তোমাৰ দৃঢ় প্ৰেমত ভাৰসা কৰিছোঁ;

তুমি মোক পৰিত্ৰাণ কৰিবা আৰু মোৰ মন আনন্দিত হ'ব।

⁶মই যিহোৱাৰ উদেশ্যে গান গাম,

কিয়নো তেওঁ মোলৈ মঙ্গল আচৰণ কৰিছে।

গীতমালা 14

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹এজন অজ্ঞানীয়ে, তেওঁৰ অন্তৰত কয়, "ঈশ্বৰ বুলি কোনো নাই।"

তেওঁলোক ভ্ৰষ্ট হৈছে, তেওঁলোকে ঘৃণনীয় কাৰ্যবোৰ কৰে;

তেওঁলোকৰ মাজত সৎ কাৰ্য কৰোঁতা কোনো নাই;

²যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ মানুহৰ ফালে লক্ষ্য কৰি থাকে;

তেওঁ চাব বিচাৰে, প্ৰকৃত্যৰ্থত কোনো জ্ঞানী আছে নে নাই;

তেওঁ চাব বিচাৰে, ঈশ্বৰক বিচৰা কোনো জ্ঞানী আছে নে নাই।

³তেওঁ দেখিলে, সকলোৱেই অপথে গ'ল;

সকলো উচ্ছৃঙ্খল হ'ল;

সৎকৰ্ম কৰোঁতা কোনো নাই, এজনো নাই।

⁴যিসকলে দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰে, তেওঁলোক কি ইমানেই জ্ঞানশূণ্য যে,

মানুহে নিজৰ আহাৰ খোৱাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকে মোৰ লোকসকলক খাই পেলায় আৰু
তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনাও নকৰে?"

⁵ঈশ্বৰ তেওঁৰ ভক্তসকলৰ সঙ্গত থাকে।

সেয়ে সেই লোকসকল তাত ভীষণ ভয়ৰ মাজত থাকিব।

⁶দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰা যি তোমালোক,

তোমালোকে দুখীয়াৰ পৰিকল্পনা ব্যৰ্থ কৰিবা,

কিন্তু যিহোৱা তেওঁলোকৰ আশ্ৰয়।

⁷অহ! ইস্ৰায়েলৰ উদ্ধাৰ চিয়োনৰ মাজৰ পৰা আহক!

যিহোৱাই যেতিয়া তেওঁৰ লোকসকলৰ অৱস্থা পুণৰ পৰিবৰ্তন কৰিব,

তেতিয়া যাকোবৰ বংশই আনন্দ কৰিব;

ইস্ৰায়েলীয়াসকল উল্লাসিত হ'ব।

গীতমালা 15

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে যিহোৱা তোমাৰ আবাস-তন্তুত বাস কৰাৰ যোগ্য কোন?

তোমাৰ পবিত্ৰ পৰ্বতত বসতি কৰাৰ যোগ্য কোন?

²সেইসকলেই যোগ্য, যিসকলে সৎ জীৱন কটায়,

ন্যায় কৰ্ম কৰে,

সত্য ভবা অন্তৰেৰে কথা কয়;

³যিসকলৰ জিবাই পৰচৰ্চা নকৰে,

বন্ধুৰ ক্ষতি নকৰে,

চুবুৰীয়াৰ বিৰুদ্ধে কু-ব্যৱহাৰ নকৰে,

⁴যি সকলৰ দৃষ্টিত দুষ্টলোক ঘৃণনীয়,

কিন্তু যিহোৱাক ভয় কৰা লোকসকল আদৰ্শীয়,

যি জনে নিজৰ ক্ষতি হ'লেও শপত ৰক্ষা কৰে,

⁵যি জনে সুদ নলোৱাকৈ ধাৰ দিয়ে,

আৰু ভেঁটি লৈ নিৰ্দোষীৰ ক্ষতি নকৰে।

যি সকলে এইবোৰ কৰ্ম কৰে, তেওঁলোক সকলো সময়তে স্থিৰে থাকিব।

গীতমালা 16

মিকটাম নামৰ দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে ঈশ্বৰ, তুমি মোক ৰক্ষা কৰা,
কিয়নো মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ।
- 2 মই যিহোৱাক ক'লোঁ, “তুমিয়েই মোৰ প্ৰভু;
তোমাৰ বাহিৰে মোৰ আন কতো মঙ্গল নাই।”
- 3 পৃথিবীত যি সকল পবিত্ৰ লোক থাকে তেওঁলোক মহান;
তেওঁলোকৰ ওপৰতে মোৰ আনন্দ সম্পূৰ্ণ হয়।
- 4 যিসকলে আন দেৱতাক মনোনীত কৰে,
তেওঁলোকৰ অধিক যাতনা হ'ব,
তেওঁলোকৰ দেৱতাৰ উদ্দেশ্যে অনা তেজৰ যি পেয় নৈবেদ্য, মই তাক উৎসৰ্গ নকৰিম;
দেৱতাৰ নামো মোৰ ওঁঠত নলম।
- 5 যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ আধিপত্যৰ মনোনীত ভাগ আৰু মোৰ পানপাত্ৰ;
মোৰ ভৱিষ্যত তোমাৰ হাততে আছে।
- 6 মোৰ সীমাৰ মাজত যি ঠাই পৰিছে, সেয়ে মনোহৰ ঠাই,
অৱশ্যেই মোৰ এক মনোমোহা আধিপত্য আছে।
- 7 যি জনাই মোক সুবুদ্ধি দিয়ে, মই সেই যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম;
ৰাতিও মোৰ হৃদয়ে মোক শিক্ষা দিয়ে।
- 8 মই যিহোৱাক সদায় মোৰ সন্মুখত ৰাখোঁ;
তেওঁ মোৰ সোঁহাতে থকাত মই অস্থিৰ নহম।
- 9 এই কাৰণে মোৰ মন আনন্দেৰে ভৰা,
মোৰ হৃদয়ে উল্লাস কৰে;
মোৰ শৰীৰ নিৰাপদে থাকিব।
- 10 কিয়নো তুমি মোৰ প্ৰাণ চিয়োলত ত্যাগ নকৰিবা,
তোমাৰ ভক্তজনক গাতত ক্ষয় পাবলৈ নিদিবা।
- 11 তুমি মোক জীৱনৰ পথ শিকাইছা;
তোমাৰ উপস্থিতিত আছে পৰিপূৰ্ণ আনন্দ;
তোমাৰ সোঁহাতত আছে অনন্ত সুখ।

গীতমালা 17

দায়ুদৰ প্ৰাৰ্থনা।

- 1হে যিহোৱা, তুমি ন্যায় কথা শুনা;
মোৰ কাতৰোক্তিলৈ মনোযোগ দিয়া;
ছলনাকাৰী ঔঠেৰে নকৰা মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ পাতা।
- 2মোৰ ওপৰত তোমাৰ বিচাৰ যেন ন্যায্য হয়;
যি সত্য, তাক তোমাৰ দুচকুৱে দেখক।
- 3যদি তুমি মোৰ হৃদয় পৰীক্ষা কৰা;
ৰাতি মোৰ কাষলৈ আহাঁ;
যদি মোক খপি পুৰি পৰীক্ষাও কৰা,
তুমি মোত একো দুষ্টতা বিচাৰি নাপাবা;
মোৰ মুখে অপৰাধ নকৰে।
- 4মানুহে যিবোৰ কাৰ্য কৰে, সেয়া নকৰি,
মই তোমাৰ ঔঠৰ বাক্যৰ সহায়ত উচ্ছৃঙ্খল পথৰ পৰা মই নিজকে পৃথক কৰি ৰাখিছোঁ।
- 5তোমাৰ পথতে মই মোৰ ভৰি স্থিৰে ৰাখিছোঁ;
মোৰ ভৰি পিছল খোৱা নাই।
- 6হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ,
কিয়নো তুমি মোক উত্তৰ দিবা;
মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ পাতা, মোৰ কথা শুনা।
- 7তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম, আশ্চৰ্যভাৱে প্ৰকাশ কৰা;
হে ত্ৰাণকৰ্তা, শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পাবৰ কাৰণে যি সকলে তোমাত আশ্ৰয় লয়,
তুমি তেওঁলোকক তোমাৰ সোঁ-হাতেৰে ৰক্ষা কৰা।
- 8চকুৰ মণিৰ দৰেই তুমি মোৰ ৰক্ষক হোৱা;
তুমি মোক তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁত লুকুৱাই ৰাখা;
- 9যি সকলে মোৰ ওপৰত উৎপীড়ন কৰে,
সেই দুষ্ট লোকসকলৰ পৰা,
যিসকলে প্ৰাণ-নাশৰ কাৰণে মোক ঘেৰি ৰাখিছে,
সেই শত্ৰুবোৰৰ পৰা,
তুমি মোক তোমাৰ ডেউকাৰ তলত লুকুৱাই ৰাখা।
- 10তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ হৃদয়ত থকা মমতাৰ দুৱাৰ বন্ধ কৰি ৰাখিছে,

তেওঁলোকে মুখেৰে অহংকাৰৰ কথা কয়;

¹¹তেওঁলোকে মোক বিচাৰিলে আৰু এতিয়া মোক চাৰিওফালে ঘেৰি ধৰিছে;

তেওঁলোকে মোৰ ওপৰত চোকা দৃষ্টি ৰাখিছে,

যাতে মোক মাটিত পেলাব পাৰে।

¹²তেওঁলোক চিকাৰ ছিৰা-ছিৰা কৰিবলৈ আগ্ৰহী হোৱা সিংহৰ নিচিনা;

গোপনে খাপ পাতি থকা ডেকা সিংহৰ সদৃশ।

¹³হে যিহোৱা, তুমি উঠা,

তেওঁলোকক আক্ৰমণ কৰা,

তেওঁলোকক দলিয়াই পেলোৱা;

তোমাৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই দুষ্ট লোকৰ পৰা মোৰ জীৱন ৰক্ষা কৰা।

¹⁴হে যিহোৱা,

মৰ্ত্যৰ লোকসকলৰ পৰা তোমাৰ নিজ হাতেৰে মোক ৰক্ষা কৰা;

সেই মৰ্ত্য লোকসকলৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা, যিসকলৰ জীৱনৰ অংশ কেৱল এই পৃথিৱীতে আছে।

তোমাৰ বহুমূল্য সম্পদেৰে তেওঁলোকৰ উদৰ পূৰ হওঁক,

তেওঁলোকৰ সন্তানৰ সংখ্যা অনেক হওঁক,

শিশুসকলৰ কাৰণে তেওঁলোকে নিজৰ ধন-সম্পদ ৰাখি যাওঁক।

¹⁵কিন্তু মই হ'লে ধাৰ্মিকতাৰ গুণে তোমাৰ মুখ দেখা পাম;

মই যেতিয়া সাৰ পাম,

তোমাৰ প্ৰতিমূৰ্তি দেখি মই পৰিতৃপ্ত হম।

গীতমালা 18

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: যিহোৱাৰ দাস দায়ুদৰ ৰচিত গীত। যিহোৱাই যেতিয়া দায়ুদক ৰজা কৰিলে আৰু চৌলকে আদি কৰি তেওঁৰ সকলো শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, তেতিয়া তেওঁ যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এই গীত গাইছিল।

¹হে যিহোৱা, তুমিয়েই মোৰ বল;

মই তোমাক অতি প্ৰীতি কৰোঁ।

²যিহোৱাই মোৰ শিলা, মোৰ আশ্ৰয়ৰ কোঁঠ আৰু মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা;

তেওঁ মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ দুৰ্গ,

মই তেওঁতে আশ্ৰয় লৈছোঁ;

তেওঁ মোৰ চাল, মোৰ ত্ৰাণৰ শিং,

মোৰ উচ্চ আশ্ৰয়স্থান।

- 3যিহোৱা প্ৰশংসাৰ যোগ্য; মই তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ;
তাতে মোৰ শত্ৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা মই উদ্ধাৰ পাওঁ।
- 4মৃত্যু-জৰীত মই বান্ধ খাই পৰিছিলো,
পৰকালৰ ধ্বংসৰ স্ৰোতত মই জৰ্জৰিত হৈছিলো।
- 5চিয়োলৰ জৰীয়ে মোক মেৰাই ধৰিছিল,
মোৰ বাবে মৃত্যুৰ ফান্দ পতা হৈছিল।
- 6সঙ্কটৰ কালত মই যিহোৱাক মাতিলো,
সহায় বিচাৰি মোৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰত কাতৰোক্তি জনালো;
তেওঁ নিজ মন্দিৰৰ পৰা মোৰ মাত শুনিলে,
মোৰ কাতৰোক্তি তেওঁৰ ওচৰলৈ গ'ল আৰু তেওঁৰ কাণত পৰিল।
- 7তেতিয়া পৃথিৱী কঁপি উঠিল, জোকাৰ খাবলৈ ধৰিলে;
পৰ্বতৰ ভিত্তিমূলবোৰ জোকাৰণিত কঁপি উঠিল;
কিয়নো তেওঁৰ ক্ৰোধত সেইবোৰ কঁপি উঠিল।
- 8তেওঁৰ নাকৰ পৰা ধোঁৱা ওলাই ওপৰলৈ উঠিল,
তেওঁৰ মুখৰ পৰা গ্ৰাসকাৰী জুই ওলাই আহিল;
তেওঁৰ মুখৰ জুইৰ পৰা আঙঠা ওলাই জ্বলি থাকিল।
- 9তেতিয়া তেওঁ আকাশমণ্ডল মুকলি কৰি তললৈ নামি আহিল;
তেওঁৰ ভৰিৰ তলত আছিল ঘন ক'লা মেঘ।
- 10তেওঁ কৰুৱত উঠি উড়ি আহিল,
বায়ুৰূপ ডেউকাত উঠি শীঘ্ৰে উৰি আহিল।
- 11তেওঁ অন্ধকাৰেৰে নিজকে চাৰিওফালে ঢাকি ৰাখিলে;
চাৰিওফালে থকা আকাশৰ ঘন ক'লা বৰষুণৰ মেঘবোৰক তেওঁ তম্বুৰূপে স্থাপন কৰিলে।
- 12তেওঁৰ সন্মুখৰ দীপ্তিময় উপস্থিতিৰ পৰা ক'লা মেঘবোৰ ভেদ কৰি,
শিলাবৃষ্টি আৰু জ্বলি থকা আঙঠা পৰিবলৈ ধৰিলে।
- 13যিহোৱাই নিজেও আকাশত গজ্জন কৰিলে;
শিলাবৃষ্টি আৰু জ্বলি থকা আঙঠাৰ মাজেদি সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ মাত শূনা গ'ল।
- 14তেওঁ কাড় মাৰি শত্ৰুবোৰক থানবান কৰিলে,
আৰু বজ্ৰ বৰ্ষণৰ দ্বাৰা তেওঁলোকক ব্যাকুল কৰিলে।
- 15হে যিহোৱা, তোমাৰ ধমক আৰু তোমাৰ নাকৰ নিশ্বাসৰ প্ৰভাৱত সাগৰৰ তলি দেখা গ'ল;
পৃথিৱীৰ মূলবোৰ অনাবৃত হ'ল।
- 16তেওঁ ওপৰৰ পৰা হাত আগবঢ়াই মোক ধৰিলে,

মহাজলসমূহৰ পৰা মোক তুলি আনিলে।

17 মোৰ শক্তিশালী শত্ৰুবোৰৰ পৰা তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে,
যি সকলে মোক ঘৃণা কৰে, তেওঁলোকৰ হাতৰ পৰাও মোক উদ্ধাৰ কৰিলে;
তেওঁলোক মোতকৈ অতিশয় শক্তিশালী আছিল।

18 বিপদৰ কালত তেওঁলোকে মোক আক্ৰমণ কৰিছিল,
কিন্তু যিহোৱাই মোক ধৰি ৰাখিলে।

19 তেওঁ মোক এক বহল ঠাইলৈ উলিয়াই আনিলে;
তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে, কাৰণ তেওঁ মোৰ ওপৰত সন্তুষ্ট আছিল।

20 যিহোৱাই মোৰ ধাৰ্মিকতা অনুসাৰে মোক পুৰস্কাৰ দিলে,
মোৰ হাতৰ শুদ্ধ কাৰ্য অনুসাৰে মোক ফল দিলে।

21 কিয়নো মই যিহোৱাৰ পথতে চলিলোঁ,
কুকৰ্ম কৰি মই মোৰ ঈশ্বৰক নেৰিলো।

22 তেওঁৰ সকলো ব্যৱস্থা মোৰ সন্মুখত আছে,
মই তেওঁৰ বিধিবোৰ মোৰ পৰা দূৰ কৰা নাই।

23 তেওঁৰ দৃষ্টিত মই সিদ্ধ আছিলোঁ,
পাপ-অপৰাধৰ পৰা মই নিজকে আঁতৰাই ৰাখিলো।

24 এই কাৰণে যিহোৱাই মোৰ ধাৰ্মিকতা অনুসাৰে,
তেওঁৰ দৃষ্টিত মোৰ হাতৰ শুচি কাৰ্য অনুসাৰে মোক পুৰস্কাৰ দিলে।

25 হে যিহোৱা তুমি বিশ্বস্তজনৰ সৈতে বিশ্বস্ত ব্যৱহাৰ কৰা;
নিৰ্দোষীজনৰ সৈতে নিৰ্দোষ ব্যৱহাৰ কৰা।

26 তুমি শুচি লোকৰ সৈতে শুচি ব্যৱহাৰ কৰা,
কুটিল লোকলৈ নিষ্ঠুৰ ব্যৱহাৰ কৰা।

27 কাৰণ তুমি দুখীসকলক ৰক্ষা কৰা,
কিন্তু গৰীৱী চকুক তললৈ নমাই আনা।

28 কিয়নো মোৰ জীৱন-প্ৰদীপ তুমিয়েই জ্বলাই ৰাখা;
হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ অন্ধকাৰক পোহৰ কৰি দিয়া।

29 তোমাৰ সহায়তে মই সৈন্যদলৰ ওপৰত জপিয়াই পৰিব পাৰো,
মোৰ ঈশ্বৰৰ সহায়ত মই জাঁপ মাৰি গড় পাৰ হ'ব পাৰো।

30 ঈশ্বৰৰ পথ হলে সিদ্ধ;
যিহোৱাৰ বাক্য নিভাজ বুলি প্ৰমাণিত;
তেওঁ তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা লোকসকলৰ ঢাল।

31 যিহোৱাৰ বাহিৰে কোন ঈশ্বৰ আছে?

আমাৰ ঈশ্বৰৰ বাহিৰে কোন আশ্ৰয় শিলা আছে?

32 ঈশ্বৰে শক্তিতে সৈতে মোৰ কঁকালত টঙালি বান্ধে;

তেওঁ মোৰ পথ নিঃস্বৰ্ণক কৰে।

33 মোৰ ভৰি হৰিণীৰ ঠেঙৰ সদৃশ বেগী কৰে;

ওখ ওখ ঠাইত তেওঁ মোক নিৰাপদে ৰাখে।

34 তেওঁ মোৰ হাতক ৰণ কৰিবলৈ শিকায়;

তাতে মোৰ বাহুৱে পিতলৰ ধনুকো ডিৰাব পাৰে।

35 তুমি তোমাৰ পৰিত্ৰাণৰ ঢাল মোক দিলা;

তোমাৰ সোঁহাতে মোক ধৰি ৰাখিছে;

তোমাৰ সাহায্যৰ কোমলতাই মোক মহান কৰিছে।

36 তুমি মোৰ ভৰিৰ তলৰ ঠাই বহল কৰিলা;

তাতে মোৰ ভৰি পিছলি নগল।

37 মোৰ শত্ৰুবোৰৰ পাছত খেদি গৈ মই তেওঁলোকক ধৰিলোঁ;

তেওঁলোক বিনষ্ট নোহোৱা পৰ্যন্ত মই উলটি নাহিলোঁ।

38 মই তেওঁলোকক এনেকৈ আঘাট কৰিলো,

যাতে তেওঁলোক পুণৰ উঠিব নোৱাৰে।

তেওঁলোক মোৰ ভৰিৰ তলত পতিত হ'ল।

39 তুমিয়েই মোৰ কঁকালত যুদ্ধ কৰিবলৈ বলৰূপ কটি-বন্ধন দিলা;

তুমি মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰক মোৰ তলতীয়া কৰিলা।

40 তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰক মোৰ পৰা পিঠি দি পলাবলৈ দিলা;

যিসকলে মোক ঘিণ কৰিছিল, মই তেওঁলোকক সংহাৰ কৰিলো।

41 তেওঁলোকে সহায়ৰ বাবে কাতৰোক্তি কৰিলে,

কিন্তু তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিবলৈ কোনো নাছিল;

তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত চিঞৰিলে, কিন্তু তেওঁ উত্তৰ নিদিলে।

42 মই তেওঁলোকক গুড়ি কৰি মাৰিলো,

বতাহত উড়ি যোৱা ধূলিৰ নিচিনা কৰিলো।

বাটৰ বোকামাটিৰ দৰে তেওঁলোকক পেলাই দিলোঁ।

43 লোকসকলৰ বিদ্ৰোহৰ পৰা তুমি মোক ৰক্ষা কৰিলা;

তুমি মোক আন জাতিবোৰৰ অধিপতি পাতিল।

মই যিসকলক চিনি নাপাওঁ, তেওঁলোকে মোৰ অধীন হ'ল।

- 44 মোৰ কথা শুনা মাত্ৰকে তেওঁলোকে মোৰ অধীনতা স্বীকাৰ কৰিলে;
বিৰোধী মনোভাৱ লৈ বিদেশীসকলো মোৰ বশীভূত হল।
- 45 বিদেশীসকল নিৰাশ হ'ল;
তেওঁলোকে কঁপি কঁপি দুৰ্গৰ পৰা ওলাই আহিল।
- 46 যিহোৱা জীৱিত!
মোৰ আশ্ৰয়-শিলাৰ প্ৰশংসা হওঁক,
মোৰ পৰিত্ৰাণৰ ঈশ্বৰ গৌৰৱাৰ্হিত হওঁক।
- 47 তেৱেঁই আন জাতিবোৰক মোৰ অধীন কৰি বশীভূত কৰিলে,
তেওঁ মোৰ পক্ষ হৈ তেওঁলোকে পাবলগীয়া প্ৰতিকাৰ সাধিলে।
- 48 মই মোৰ শত্ৰুবোৰৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা পালো!
অৱশ্যেই, মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাবোৰৰ ওপৰত তুমি মোক তুলি ধৰিলা!
উপদ্ৰৱকাৰী লোকৰ পৰাও তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰিলা।
- 49 হে যিহোৱা, সেয়েহে আন জাতিবোৰৰ মাজত মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম,
তোমাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।
- 50 যিহোৱাই নিজে স্থাপন কৰা ৰজাক মহাজয় দান কৰে;
নিজৰ অভিষিক্তজনৰ প্ৰতি,
দায়ুদ আৰু তেওঁৰ বংশধৰসকললৈ,
তেওঁ চিৰকাললৈকে তেওঁৰ অসীম প্ৰেম দেখুৱায়।

গীতমালা 19

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1 গগণ-মণ্ডলে ঈশ্বৰৰ মহিমা প্ৰকাশ কৰে;
আকাশ-মণ্ডলে তেওঁৰ হাতৰ কৰ্ম দেখুৱায়।
- 2 দিনৰ পাছত দিন সেইবোৰৰ পৰা কথা ওলাই আহে;
ৰাতিৰ পাছত ৰাতি সেইবোৰে জ্ঞান প্ৰচাৰ কৰে।
- 3 কিন্তু তাৰ কোনো কথা নাই, কোনো ভাষা নাই;
তাৰ শব্দও শুনা নাযায়।
- 4 তথাপিও সেইবোৰৰ মাত সমগ্ৰ পৃথিবীতে বিয়পি যায়;
সেইবোৰৰ কথা জগতৰ শেষ সীমালৈকে বিয়পি যায়;
আকাশ-মণ্ডলত তেওঁ সূৰ্যৰ বাবে এটা তম্বু স্থাপন কৰিলে।

- 5সূৰ্য্যই দৰাৰ দৰে নিজৰ শোৱনি কোঠাৰ পৰা ওলাই আহে;
নিজৰ পথত বীৰৰ দৰে আনন্দেৰে লৰ মাৰে।
- 6সেয়ে আকাশৰ এটা মূৰত উদয় হৈ ঘূৰি তাৰ সিটো মূৰ পায়গৈ;
তাৰ তাপৰ পৰা কোনো বস্তুৱেই লুকাই নাথাকে
- 7যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা সিদ্ধ, সেয়ে মানুহৰ প্ৰাণক জগাই তোলে;
যিহোৱাৰ বাক্য বিশ্বাসযোগ্য, সেয়ে সাধাৰণ লোকক জ্ঞান দান কৰে।
- 8যিহোৱাৰ আদেশবোৰ যথার্থ, সেয়ে মানুহৰ হৃদয়ত আনন্দ দান কৰে;
যিহোৱাৰ আজ্ঞা সুস্পষ্ট, সেয়ে অন্তৰ্দৃষ্টিক দীপ্তিময় কৰে।
- 9যিহোৱা বিষয়ক যি ভয়, সেয়ে শুচি আৰু চিৰস্থায়ী;
যিহোৱাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ সম্পূৰ্ণভাৱে সত্য আৰু ধাৰ্মিক।
- 10সেইবোৰ সোণতকৈ, এনেকি নিভাঁজ সোণতকৈয়ো বাঞ্ছনীয়;
সেইবোৰ মৌতকৈও সোৱাদ, এনেকি ৰহঘৰাৰ পৰা জৰি জৰি ওলোৱা মৌতকৈয়ো সোৱাদ।
- 11তাৰোপৰি সেইবোৰে তোমাৰ দাসক সাৱধান কৰে;
সেইবোৰ পালন কৰিলে পৰম লাভ হয়।
- 12কোনে নিজৰ ভুলবোৰ গমিব পাৰে?
মোক গুপুত পাপৰ পৰা শুচি কৰা।
- 13গৰ্বীকৃত পাপৰ পৰাও তোমাৰ দাসক ধৰি ৰাখা;
সেইবোৰে যেন মোৰ ওপৰত অধিকাৰ নকৰে;
তাতে মই সিদ্ধ হ'ম, আৰু মহা অপৰাধৰ দায়ৰ পৰা মুক্ত হ'ম।
- 14হে মোৰ যিহোৱা, মোৰ আশ্ৰয়-শিলা আৰু মোৰ মুক্তিকৰ্তা,
মোৰ মুখৰ বাক্য আৰু মোৰ মনৰ চিন্তা তোমাৰ দৃষ্টিত গ্ৰাহ্য হওঁক।

গীতমালা 20

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- 1সঙ্কটৰ কালত যিহোৱাই তোমাক উত্তৰ দিয়ক!
যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ নামে তোমাক সুৰক্ষা দিয়ক!
- 2তেওঁৰ পবিত্ৰ স্থানৰ পৰা তেওঁ তোমাক সহায় কৰক;
তেওঁ চিয়োনৰ পৰা তোমাক শক্তি দান কৰক।
- 3তোমাৰ সকলো উৎসৰ্গৰ কথা তেওঁ সোঁৱৰণ কৰক;
তোমাৰ হোম-বলিবোৰ তেওঁ গ্ৰহণ কৰক। (চেলা)

4তোমাৰ সকলো মনৰ ইচ্ছা তেওঁ পূৰ কৰক।

তোমাৰ সকলো পৰিকল্পনা তেওঁ সিদ্ধ কৰক।

5তোমাৰ বিজয়ত আমি যেন আনন্দ-ধ্বনি কৰিম;

আমাৰ ঈশ্বৰৰ নামত আমি নিচান তুলিম;

যিহোৱাই তোমাৰ সকলো প্ৰাৰ্থনা সাফল কৰক।

6এতিয়া মই জানো,

যিহোৱাই তেওঁৰ অভিষিক্ত জনক সহায় কৰিব,

তেওঁৰ সোঁ হাতৰ বিজয়সূচক পৰিত্ৰাণৰে সৈতে,

তেওঁ নিজৰ পবিত্ৰ স্বৰ্গৰ পৰা অভিষিক্ত জনাৰ মাতত উত্তৰ দিব।

7অনেকে তেওঁলোকৰ ৰথত,

অনেকে তেওঁৰ ঘোঁৰাত অহংকাৰ কৰে;

কিন্তু আমি হলে অহংকাৰ কৰো আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ নামত।

8তেওঁলোক পৰিব আৰু পতন হ'ব।

কিন্তু আমি হলে মূৰ দাঙি থিয় হৈ থাকিম।

9হে যিহোৱা, ৰজাক উদ্ধাৰ কৰা;

আমি প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত আমাক উত্তৰ দিয়া।

গীতমালা 21

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1হে যিহোৱা, তোমাৰ শক্তিত ৰজাই আনন্দ কৰে!

তুমি তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিলে, তেওঁ কেনে আনন্দিত হয়!

2তুমি তেওঁৰ মনৰ বাঞ্ছা পূৰ কৰিলা,

তুমি তেওঁৰ ওঁঠৰ নিবেদন অগ্ৰাহ্য নকৰিলা। (চেলা)

3তুমি তেওঁলৈ মঙ্গলৰ নানা আশীৰ্ব্বাদ আনিলা,

তুমি তেওঁৰ মূৰত নিভাঁজ সোণৰ কিৰীটি দিলা।

4তেওঁ তোমাৰ পৰা দীৰ্ঘায়ু জীৱন বিচাৰিলে;

তাতে তুমি তেওঁক তাক দিলা;

তুমি তেওঁক অনেক আয়ুস দিলা।

5তোমাৰ সাহায্যত তেওঁৰ গৰিমা মহান হয়;

তুমি তেওঁৰ ওপৰত মৰ্য্যাদা আৰু প্ৰতাপ ৰাখিছা;

- 6তুমি তেওঁক চিৰস্থায়ী আশীৰ্ব্বাদ দান কৰিছা;
তোমাৰ উপস্থিতিৰ আনন্দেৰে তুমি তেওঁক আনন্দ দান কৰিছা।
- 7কিয়নো ৰজাই যিহোৱাৰ ওপৰতে ভাৰসা কৰে;
সৰ্বোপৰি জনাৰ দয়াই তেওঁক লৰচৰ নকৰিব।
- 8তোমাৰ হাতেই তোমাৰ সকলো শত্ৰুবোৰক বিচাৰি পাব;
তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাক ঘিণ কৰাসকলক বিচাৰি পাব।
- 9তোমাৰ প্ৰকাশৰ কালত তুমি তেওঁলোকক এক অগ্নিময় জুইশালৰ নিচিনা কৰিবা;
যিহোৱাই নিজৰ ক্ৰোধত তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিব;
অগ্নিয়ে তেওঁলোকক দহন কৰিব।
- 10পৃথিবীৰ বুকুৰ পৰা তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক তুমি ধ্বংস কৰি পেলাবা;
মনুষ্যৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকৰ সন্তানসকলক উচ্ছন্ন কৰিবা।
- 11যদি তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে দুষ্ট মন্ত্ৰণা কৰে,
যদি অপকৰ্মৰ পৰিকল্পনা কৰে,
তেওঁলোক সফল হ'ব নোৱাৰিব।
- 12কিয়নো তুমি তেওঁলোকৰ মুখৰ ফালে লক্ষ্য কৰি যেতিয়া তোমাৰ ধনুত কাঁড় জুৰিবা,
তেতিয়া তুমি তেওঁলোকক পলাই যাবলৈ বাধ্য কৰিবা।
- 13হে যিহোৱা, তুমি নিজ পৰাক্ৰমেৰে উঠা!
আমি তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ গীত গাম আৰু প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

গীতমালা 22

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: সুৰ-"ৰাতিপুৱাৰ হৰিণী।" দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি কিয় মোক ত্যাগ কৰিলা?
মোক সাহাৰ্য কৰাৰ পৰা, মোৰ কেঁকনি শনাৰ পৰা কিয় তুমি আঁৰত থাকা?
- 2হে মোৰ ঈশ্বৰ মই দিনত তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, কিন্তু তুমি উত্তৰ নিদিয়া,
ৰাতিও প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ; মই চুপ হৈ নাথাকো!
- 3কিন্তু তুমি হলে পবিত্ৰ,
ইস্ৰায়েলৰ প্ৰশংসাকল্প সিংহাসনত তুমি বহি আছা।
- 4তোমাৰ ওপৰতে আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে ভাৰসা কৰিছিল;
তেওঁলোকে ভাৰসা কৰিলে আৰু তুমি তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলা।
- 5তেওঁলোকে তোমাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে আৰু উদ্ধাৰ পালে;

তোমাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰি তেওঁলোক লাজত নপৰিল।

6কিন্তু মই কেৱল এটা পোক মাথোন, মানুহ নহওঁ;

মানুহে মোক নিন্দা কৰে,

লোকসমূহে মোক তুচ্ছ জ্ঞান কৰে।

7যিসকলে মোক দেখে, তেওঁলোক সকলোৱেই মোক হাঁহে;

তেওঁলোকে মোক মুখ ভেঙুচায় আৰু মূৰ জোকাৰি কয়,

8“তেওঁতো যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰে, তেন্তে তেৱেঁ তেওঁক উদ্ধাৰ কৰক;

যিহোৱায়েই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰক,

কাৰণ তেওঁ তেওঁৰ ওপৰত সন্তুষ্ট!”

9কিন্তু যি জনাই মোক মাতৃ গৰ্ভৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, সেই জনা তুমিয়েই;

মই যেতিয়া মোৰ মাতৃৰ পিয়াহ খাইছিলো, তুমিয়েই মোক সুৰক্ষিত ৰাখি তোমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল কৰিলা।

10জন্মৰ পিছৰে পৰা মোক তোমাৰ হাতত দিয়া হ’ল;

মোৰ মাতৃৰ গৰ্ভৰে পৰাই তুমি মোৰ ঈশ্বৰ হ’লা।

11তুমি মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰৈত নাথাকিবা;

কিয়নো মোৰ আপদ ওচৰ চাপি আহিছে;

মোৰ সহায়কাৰী কোনো নাই।

12মোৰ চাৰিওফালে যেন অনেক ষাঁড়ে বেৰি ধৰিছে;

বাচানৰ শক্তিশালী ষাঁড়বোৰে যেন মোক আগুৰি ৰাখিছে।

13ক্ষুধাৰ্ত সিংহই যেনেকৈ গৰ্জৰ্জন কৰে,

তেনেকৈ তেওঁলোকে মোলৈ মুখ মেলিছে।

14মোক পানীৰ দৰে ঢালি পেলোৱা হ’ল,

মোৰ গোটেই হাড়ৰ জোৰা লৰিল;

মোৰ অন্তৰ মমৰ নিচিনা হৈ

মোৰ বুকুতে গলি গলি গৈছে;

15মাটিৰ পাত্ৰৰ শুকান টুকুৰা এটাৰ দৰে

মোৰ শক্তি শুকাই আহিছে;

মোৰ জিবা তালুত লাগি ধৰিছে;

তুমি মোক মৃত্যুৰ ধূলিত শুৱাই ৰাখিছা।

16কিয়নো কুকুৰবোৰ মোৰ চাৰিওফালে আছে,

দুষ্ট কাৰ্য কৰা লোকসমূহে মোক বেৰি আছে;

মোৰ হাত-ভৰিবোৰ কোঁচ খাই গৈছে।

²⁹পৃথিৱীৰ ধনী লোকসকলেও তেতিয়া তেওঁৰ সন্মুখত ভোজন কৰি প্ৰণিপাত কৰিব;

নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰাৰ ক্ষমতা নথকা, তেনে ধুলিলৈ নামি যাবলগীয়া লোকসকলেও তেওঁক প্ৰণিপাত কৰিব।

মই তেওঁলোকৰ কাৰণে জীয়াই থাকিম।

³⁰ভৱিষ্যত বংশধৰসকলে তেওঁৰ সেৱা কৰিব;

ভাবী বংশৰ লোকসকলৰ ওচৰত

যিহোৱাৰ বিষয়ে কোৱা হ'ব।

³¹যিসকলৰ এতিয়াও জন্ম হোৱা নাই,

তেওঁলোকৰ ওচৰতো যিহোৱাৰ উদ্ধাৰ কাৰ্যৰ কথা ঘোষণা কৰা হ'ব;

ক'ব যে তেৱেঁই এই কাৰ্য কৰিলে।

গীতমালা 23

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

¹যিহোৱা মোৰ ৰক্ষক, মোৰ অভাৱ নহব।

²তেওঁ মোক কুমলীয়া ঘাঁহনি পথাৰত শূৱায়;

আৰু য'ত শান্তি আছে, এনে পানীৰ কাষে কাষে মোক চলায়।

³তেওঁ মোৰ প্ৰাণ পুনৰায় সুস্থ কৰে;

নিজ নামৰ নিমিত্তে তেওঁ মোক ধৰ্মপথত চলায়।

⁴এনে কি, মই মৃত্যুছায়াৰ উপত্যকায়েদি চলিলেও, মই কোনো আপদলৈ ভয় নকৰো,

কিয়নো তুমি মোৰ সঙ্গত আছা;

তোমাৰ লাখুটি আৰু লাঠিয়ে মোক শান্তনা দিয়ে।

⁵তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰৰ সাক্ষাতে মোৰ সন্মুখত মেজ সজাইছা;

তুমি মোৰ মূৰ তেলেৰে তিয়াইছা;

মোৰ পান-পাত্ৰ উপচি পৰিছে।

⁶অৱশ্যে মঙ্গল আৰু দয়া আয়ুসৰ সকলো কালত মোৰ পাছত যাওঁতা হব,

আৰু মই চিৰকাললৈকে যিহোৱাৰ গৃহত বাস কৰিবলৈ পাম।

গীতমালা 24

দায়ুদৰ ৰচিত গীত:

- 1পৃথিৱী আৰু তাৰ সকলোৱেই যিহোৱাৰ,
জগত আৰু তাত বাস কৰাসকল তেওঁৰেই।
- 2কিয়নো তেৱেঁই সমুদ্ৰৰ ওপৰত ভূমিৰ ভেঁটি স্থাপন কৰিলে,
পানীৰ ওপৰত তাক দৃঢ় কৰি ধৰি ৰাখিলে।
- 3যিহোৱাৰ পৰ্ব্বতটোলৈ কোনে উঠি যাব পাৰে?
তেওঁৰ পবিত্ৰ স্থানত বা কোনে থিয় হব পাৰে?
- 4কেৱল তেঁৱেই পাৰে,
যাৰ হাত শুচি আৰু অন্তৰো নিৰ্মল;
যিজনে মিছা কথালৈ নিজৰ মন নেমেলে,
আৰু ছল কৰি মিছা শপত নাখায়।
- 5তেওঁলোকেই যিহোৱাৰ পৰা আশীৰ্ব্বাদ পাব;
তেওঁলোকেই নিজ পৰিত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰৰ পৰা ধাৰ্মিকতা পাব।
- 6এই লোকসকলেই যিহোৱাক বিচাৰে,
যাকোবৰ (ইস্ৰায়েলৰ) ঈশ্বৰৰ সাক্ষাত পাবলৈ বিচাৰে;
তেওঁলোকেই যাকোবৰ বংশ। (চেলা)
- 7হে নগৰৰ দুৱাৰবোৰ, তোমালোকৰ মূৰবোৰ ওপৰলৈ তোলা!
হে পুৰণি দিনৰ দুৱাৰবোৰ, ওপৰলৈ দাং খাই উঠা,
প্ৰতাপী ৰজাই যেন ভিতৰলৈ সোমাব পাৰে।
- 8সেই প্ৰতাপী ৰজা কোন?
তেওঁ যিহোৱা, যিজন পৰাক্ৰমী আৰু মহান,
তেওঁ যিহোৱা, যিজন যুদ্ধত মহান।
- 9হে নগৰৰ দুৱাৰবোৰ, তোমালোকৰ মূৰবোৰ ওপৰলৈ তোলা!
হে পুৰণি দিনৰ দুৱাৰবোৰ, ওপৰলৈ দাং খাই উঠা,
প্ৰতাপী ৰজাই যেন ভিতৰলৈ সোমাব পাৰে।
- 10সেই প্ৰতাপী ৰজা কোন?
তেওঁ বাহিনীসকলৰ যিহোৱা,
তেওঁ গৌৰৱৰ ৰজা। (চেলা)

গীতমালা 25

দায়ুদৰ ৰচিত গীত:

- 1হে যিহোৱা, মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি ধৰিছো!
- 2হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাতেই ভাৰসা কৰিছোঁ;
তুমি মোক লাজত পৰিবলৈ নিদিবা;
মোৰ শত্ৰুবোৰক মোৰ ওপৰত উল্লাস কৰিবলৈ নিদিবা।
- 3তোমালৈ অপেক্ষা কৰাসকলক তুমি লাজত পৰিবলৈ নিদিবা;
কিন্তু যি সকলে অকাৰণে বিশ্বাসঘাটকতা কৰে তেওঁলোকেই লাজত পৰিব।
- 4হে যিহোৱা, তোমাৰ পথবোৰ মোক জনোৱা;
তোমাৰ পথত চলিবলৈ মোক শিকোৱা।
- 5তোমাৰ সত্যতাত মোক পৰিচালিত কৰা আৰু মোক শিক্ষা দিয়া;
কিয়নো তুমিয়েই মোৰ ত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ;
ওৰে দিনটো মই তোমালৈ অপেক্ষা কৰোঁ।
- 6হে যিহোৱা, তোমাৰ দয়া আৰু অসীম প্ৰেমৰ কথা তুমি পাহৰি নাযাবা,
কিয়নো সেই সকলো অনাদি কালৰ পৰা আছে।
- 7মোৰ যৌৱন কালৰ পাপ আৰু অপৰাধবোৰ তুমি সোঁৱৰণ নকৰিবা;
হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ দ্বাৰাই আৰু তোমাৰ মঙ্গলদায়ক গুণেৰেই মোক সোঁৱৰণ কৰা।
- 8যিহোৱা মঙ্গলময় আৰু সৎ;
সেয়েহে তেওঁ পাপী লোকক তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ে।
- 9তেওঁ নম্ৰ লোকক ন্যায় পথত চলায়,
তেওঁৰ পথৰ বিষয়ে শিক্ষা দিয়ে।
- 10যিসকলে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা আৰু বিধিবোৰ পালন কৰে,
তেওঁলোকলৈ তেওঁৰ সকলো পথেই অসীম প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰে পৰিপূৰ্ণ।
- 11হে যিহোৱা, মোৰ অপৰাধ অতি গুৰুতৰ;
তোমাৰ নামৰ গুণেৰেই মোৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা।
- 12কোন সেই লোক, যি জনে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে?
তেওঁলোকে মনোনীত কৰিবলগীয়া পথ যিহোৱাই তেওঁলোকক শিকাব।
- 13তেওঁলোকে উন্নতিৰ মাজেদি নিজৰ জীৱন কটাব;
তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে দেশ অধিকাৰ কৰিব।
- 14যি সকলে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে,
যিহোৱাই তেওঁলোকৰ লগত বন্ধুত্ব কৰে;
আৰু তেওঁ স্থাপন কৰা বিধিবোৰ তেওঁলোকক জনায়।
- 15মোৰ চকু চিৰকাল যিহোৱাৰ ফাললৈ;

আৰু তোমাৰ যজ্ঞবেদী প্ৰদক্ষিণ কৰো,
 7যাতে মই উচ্চস্বৰে প্ৰশংসাৰ গীত গাই তোমাক ধন্যবাদ জনাব পাৰো;
 তোমাৰ আচৰিত কৰ্মবোৰ প্ৰচাৰ কৰিব পাৰো।
 8হে যিহোৱা, যি গৃহত তুমি নিবাস কৰা,
 তোমাৰ গৌৰৱ সেই ঠাইত থাকে,
 মই তোমাৰ নিবাস গৃহক ভাল পাওঁ।
 9পাপীসকলৰ লগত মোৰ প্ৰাণ লৈ নাযাবা;
 ৰক্তপাতী মনুষ্যবোৰৰ লগত মোৰ জীৱন নিনিবা।
 10তেওঁলোকৰ হাতত দুষ্টতাৰ পৰিকল্পনা আছে;
 তেওঁলোকৰ সোঁহাত উৎকোচেৰে ভৰা।
 11কিন্তু মই হলে নিজ সিদ্ধতাত চলোঁ;
 মোক মুক্ত কৰা; মোক কৃপা কৰা।
 12মোৰ ভৰি সমান ঠাইত থিয় হৈ আছে;
 মহা-সমাজবোৰৰ মাজত মই যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম।

গীতমালা 27

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1যিহোৱা মোৰ দীপ্তি, মোৰ পৰিত্ৰাণ;
 মই কাক ভয় কৰিম?
 যিহোৱা মোৰ জীৱন ৰক্ষক কোঁঠ,
 মই কাৰ বাবে ত্ৰাসযুক্ত হম?
 2দুষ্টবোৰে যেতিয়া মোৰ মাংস খাবলৈ ওচৰলৈ আহে,
 তেতিয়া মোৰ সেই শত্ৰু আৰু বিৰোধীবোৰ উজুতি খাই পৰে।
 3সৈন্যৰ দলেও যদি মোৰ বিৰুদ্ধে ছাউনি পাতে,
 মোৰ হৃদয়ে ভয় নকৰিব;
 মোৰ বিৰুদ্ধে যদি যুদ্ধও আৰম্ভ হয়,
 তেতিয়াও মই সাহসেৰে থাকিম।
 4যিহোৱাৰ ওচৰত মই এটা বিষয় যাচনা কৰিছো,
 মই তাকেই অন্বেষণ কৰিম:
 মই যেন যিহোৱাৰ সৌন্দৰ্য দেখা পাবলৈ,

আৰু তেওঁৰ মন্দিৰত ধ্যান কৰিবলৈ
 মোৰ গোটেই জীৱন কাল যিহোৱাৰ গৃহত বাস কৰিব পাৰো।

5 আপদৰ কালত তেওঁ মোক নিজ আশ্ৰয়ত গুপতে ৰাখিব,
 নিজৰ তম্বুত মোক লুকুৱাই ৰাখিব;
 তেওঁ মোক শিলৰ ওপৰত তুলি থব।

6 যি শত্ৰুবোৰে মোক চাৰিওফালে বেৰি ধৰিছে,
 তেওঁলোকতকৈ মোৰ মূৰ উন্নত হব;
 মই তেওঁৰ তম্বুত আনন্দ জয়ধ্বনিৰে বলি উৎসৰ্গ কৰিম।
 মই যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত-গান কৰিম!

7 হে যিহোৱা, মই মাতিলে, তুমি শুনা।
 মোক কৃপা কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া!

8 মোৰ হৃদয়ে (তুমি কোৱা) তোমাৰ এই কথাকে ক'লে, "আঁহা, তোমালোকে মোৰ সাক্ষাৎ পাবলৈ বিচৰা!"
 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ সাক্ষাৎ পাবলৈ বিচাৰো।

9 তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিবা;
 ক্ৰোধত তুমি তোমাৰ দাসক দূৰ নকৰিবা।
 তুমিয়েই মোৰ সহায় হৈ আহিছা;
 হে মোৰ পৰিত্ৰাণৰ ঈশ্বৰ, মোক নেৰিবা, মোক পৰিত্যাগ নকৰিবা!

10 মোৰ পিতৃ-মাতৃয়ে মোক ত্যাগ কৰিলেও, যিহোৱাই মোক তুলি লব।

11 হে যিহোৱা,
 মোৰ শত্ৰুবোৰৰ কাৰণে,
 তুমি মোক তোমাৰ পথ শিকোৱা;
 তুমি মোক সমান পথত চলোৱা।

12 মোৰ বিৰোধীবোৰৰ ইচ্ছাত তুমি মোক সমৰ্পণ নকৰিবা;
 কিয়নো মিছা সাক্ষীবোৰ মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে;
 তেওঁলোকৰ প্ৰশ্বাসত অত্যাচাৰ ওলাই আহে।

13 মই বিশ্বাস কৰো যে,
 জীৱিতসকলৰ দেশত মই যিহোৱাৰ মঙ্গল দেখা পাম!

14 তুমি যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা;
 সবল হোৱা;
 তোমাৰ অন্তঃকৰণ সাহিয়ল হওঁক;
 পুনৰায় কওঁ, যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা।

গীতমালা 28

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

- ¹হে যিহোৱা, মই তোমাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ;
হে মোৰ শিলা, মোলৈ আওকাণ নকৰিবা।
কাৰণ, তুমি যদি মনে মনে থাকা,
তেন্তে মৈদামৰ গাঁতলৈ নামি যোৱাসকলৰ দৰে মোৰ দশা হ'ব।
- ²সহায়ৰ কাৰণে মই যেতিয়া তোমাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰোঁ,
তোমাৰ মহা পবিত্ৰ স্থানৰ ফাললৈ হাত দাঙো,
তেতিয়া তুমি মোৰ নিবেদন শুনা।
- ³যিসকল দুষ্ট, যিসকলে দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰি ফুৰে,
যিসকলে চুবুৰীয়াৰ লগত মুখেৰে শান্তিৰ কথা কয়,
অথচ অন্তঃকৰনত দুষ্ট ইচ্ছা পুহি ৰাখে,
সেইসকলৰ লগত তুমি মোক টানি নিনিবা।
- ⁴তেওঁলোকৰ কাৰ্য অনুসাৰে আৰু তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ দুষ্টতা অনুসাৰে,
তুমি তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়া;
তেওঁলোকৰ হাতৰ কাৰ্য অনুসাৰে তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিয়া।
তেওঁলোকে পাবলগীয়া যি আছে, তাকেই তেওঁলোকক দিয়া।
- ⁵কিয়নো তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰ্য বা তেওঁৰ হাতে কৰা কৰ্মলৈ মনোযোগ নিদিয়ে;
সেয়ে, যিহোৱাই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব,
আৰু পুণৰায় গঢ় নিদিব।
- ⁶সকলো প্ৰশংসা যিহোৱাৰেই; তেওঁ মোৰ কাকুতিৰ স্বৰ শুনিলে।
- ⁷যিহোৱাই মোৰ বল আৰু মোৰ ঢাল;
মোৰ হৃদয়ে তেওঁতে ভাৰসা কৰে।
সেইবাবেই মই সহায় পাইছোঁ।
সেইবাবেই মোৰ অন্তৰ আনন্দত ভৰি পৰিছে;
মই মোৰ গীতেৰে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰো।
- ⁸যিহোৱা তেওঁৰ লোকসকলৰ বল;
তেৱেঁই তেওঁৰ অভিষিক্তজনৰ পৰিত্ৰাণৰ দুৰ্গ।
- ⁹হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলক তুমি ৰক্ষা কৰা,

তোমাৰ সম্পত্তিক তুমি আশীৰ্বাদ কৰা;
 তুমি তেওঁলোকৰ বখীয়া হোৱা
 আৰু চিৰকাল তেওঁলোকক বৈ নিয়া।

গীতমালা 29

দাম্বুদৰ ৰচিত গীত

1 হে ঈশ্বৰৰ সন্তানসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ গৌৰৱ কীৰ্তন কৰা,
 যিহোৱাৰ গৌৰৱ আৰু পৰাক্ৰম কীৰ্তন কৰা,
 2 যিহোৱাৰ নামৰ গৌৰৱ কীৰ্তন কৰা;
 পবিত্ৰ সমাৰোহত যিহোৱাৰ আৰাধনা কৰা।
 3 জলসমূহৰ ওপৰত যিহোৱাৰ স্বৰ শুনা যায়;
 গৌৰৱাৰ্ণিত ঈশ্বৰে বজ্ৰধ্বনিৰে গৰ্জন কৰে,
 যিহোৱা মহাজলসমূহৰ ওপৰত বিদ্যমান।
 4 যিহোৱাৰ স্বৰ ক্ষমতাপূৰ্ণ;
 যিহোৱাৰ স্বৰ মহিমাৰে পৰিপূৰ্ণ।
 5 যিহোৱাৰ স্বৰে এৰচ গছবোৰ ভাঙে;
 যিহোৱাই লিবানোনৰ এৰচ গছবোৰ ভাঙি পেলায়।
 6 তেওঁ লেবানোনৰ পৰ্বতমালাক দাম্বুৰিৰ দৰে ডেও দি নচুৱায়;
 চিৰিয়োনক নচুৱায় যুবা বন্য ষাঁড়ৰ দৰে।
 7 যিহোৱাৰ স্বৰে বিজুলীৰ চমক সৃষ্টি কৰে।
 8 যিহোৱাৰ স্বৰে মৰুপ্ৰান্তৰ কঁপাই তোলে;
 কাদেচৰ মৰুপ্ৰান্তৰ যিহোৱাই কঁপাই তোলে।
 9 যিহোৱাৰ স্বৰত হৰিণীবোৰে পোৱালি দিয়ে,
 ডাল-পাতবোৰ পৰি গৈ বনক নগ্ন কৰে,
 কিন্তু তেওঁৰ মন্দিৰত সকলোৱে কয়, "গৌৰৱ!"
 10 যিহোৱা জলপ্লাৱনত সিংহাসনত অধিষ্ঠিত আছিল,
 যিহোৱা চিৰকাললৈকে ৰজা স্বৰূপে সিংহাসনত অধিষ্ঠিত হৈ আছে।
 11 যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলক শক্তিদান কৰক!
 যিহোৱাই তেওঁৰ লোকসকলক শান্তি দি আশীৰ্বাদ কৰক!

গীতমালা 30

মন্দিৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰাৰ সময়ৰ গান; দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে যিহোৱা, মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিম; কিয়নো তুমিয়েই মোক উঠাই আনিলা।

মোৰ শত্ৰুবোৰক তুমি মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিলা।

²হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই সহায়ৰ বাবে তোমাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰাত, তুমি মোক সুস্থ কৰিলা।

³হে যিহোৱা, তুমি মোৰ প্ৰাণ চিয়োলৰ পৰা তুলি আনিলা,

তুমি মোক গাঁতলৈ যাব নিদি জীয়াই ৰাখিলা।

⁴হে যিহোৱাৰ ভক্তগণ, তোমালোকে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা, তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা।

⁵কিয়নো তেওঁৰ ক্ৰোধ খন্তেকীয়া, তেওঁৰ দয়া হ'লে আজীৱন কাললৈকে;

ৰাতিৰ দীৰ্ঘসময়ত ক্ৰন্দন থাকিব পাৰে,

কিন্তু ৰাতিপুৱাতে আনন্দ আহে।

⁶সুখৰ দিনত মই কৈছিলোঁ,

“মোক কোনেও লৰাব নোৱাৰিব।”

⁷হে যিহোৱা, তোমাৰ অনুগ্ৰহেৰেই তুমি মোক শক্তিশালী পৰ্বতস্বৰূপে স্থাপন কৰিলা;

কিন্তু, যেতিয়া তুমি তোমাৰ মুখ লুকুৱাই ৰাখিছিলি, তেতিয়া মই ভীষণ ব্যাকুল হৈছিলোঁ।

⁸হে যিহোৱা, মই তোমাকেই চিঞৰি মাতিছিলো,

মোৰ যিহোৱাৰ ওচৰত দয়া বিচাৰি মই মিনতি কৰি কৈছিলো:

⁹“মোৰ মৃত্যুত বা মই গাঁতলৈ নামি যোৱাত জানো কিবা লাভ আছে?

ধুলিয়ে জানো তোমাৰ প্ৰশংসা

নাইবা তোমাৰ বিশ্বস্ততা প্ৰচাৰ কৰিব?

¹⁰হে যিহোৱা, শুনা, মোক কৃপা কৰা,

হে যিহোৱা, মোৰ সহায় হোৱা।”

¹¹শোক অৱস্থাৰ পৰা তুমি মোক নৃত্যৰ উৎসৱলৈ আনিলা;

শোকৰ চট কাপোৰ খুলি তুমি মোক আনন্দৰ বস্ত্ৰ পিন্ধালা,

¹²যাতে মোৰ অন্তৰ নীৰৱে নাথাকে

বৰং তোমাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গায়;

হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই অনন্ত কাললৈকে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম।

গীতমালা 31

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত

¹হে যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ; মোক কেতিয়াও লাজত পৰিবলৈ নিদিবা; তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ গুণেৰে মোক ৰক্ষা কৰা।

²মোলৈ কাণ পাত, মোক শীঘ্ৰে উদ্ধাৰ কৰা;

মোক ৰক্ষা কৰিবলৈ তুমিয়েই মোৰ আশ্ৰয়-শিলা হোৱা,

মোৰ দৃঢ় কোঁঠ হোৱা।

³তুমি মোৰ শিলা, আৰু মোৰ দুৰ্গ; এই হেতুকে তোমাৰ নামৰ কাৰণে তুমি মোৰ পথদৰ্শক হৈ মোক চলাই নিবা।

⁴মোৰ কাৰণে গোপনে পতা জালৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা;

কাৰণ তুমিয়েইতো মোৰ আশ্ৰয়।

⁵হে যিহোৱা, হে মোৰ বিশ্বস্ত ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোক মুক্ত কৰিলা; মই তোমাৰ হাতত মোৰ আত্মা শোধাই দিছোঁ;

⁶যিসকলে অসাৰ মূৰ্তিবোৰৰ সেৱা-পূজা কৰে, মই তেওঁলোকক ঘিণ কৰো;

কিন্তু মই যিহোৱাত ভাৰসা কৰোঁ।

⁷তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমত মই আনন্দ কৰিম, উল্লাসিত হ'ম;

কিয়নো তুমি মোৰ দুখলৈ দৃষ্টি কৰিলা;

মোৰ দুৰ্দশাত তুমি চিন্তিত হ'লা

⁸তুমি মোক শত্ৰুৰ হাতত শোধাই নিদিলা;

বহল ঠাইত তুমি মোৰ ভৰি ৰাখিলা।

⁹হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা, কিয়নো মই অতি কষ্টৰ মাজত আছো;

দুখত মোৰ চকু সোমাই গৈছে;

মোৰ দেহ আৰু প্ৰাণ দুৰ্বল হৈ গৈছে।

¹⁰মই শোকতে মোৰ জীৱন পাৰ কৰিলো,

হুমুনিয়াহ কাঢ়ি কাঢ়ি মোৰ বছৰ কেইটাৰ অন্ত হৈছে;

মোৰ অপৰাধৰ কাৰণে মোৰ শক্তি লোপ পাইছে, আৰু মোৰ অস্থিবোৰ শুকাই গৈছে।

¹¹মোৰ সকলো শত্ৰুৰ ওচৰত মই ঘৃণাৰ পাত্ৰ,

চুবুৰীয়াৰ ওচৰত মই অত্যন্ত নিন্দনীয়,

মোৰ পৰিচিতসকলৰ ওচৰত মই শঙ্কাৰ বিষয় হৈছোঁ;

বাটত মোক দেখিলে মানুহবোৰ পলাই যায়।

¹²মৃত ব্যক্তিক পাহাৰৰ দৰে মানুহবোৰে মোক পাহৰি গৈছে;

মই যেন এটা ভগা পাত্ৰৰ দৰে হ'লো।

- 13 মোৰ সম্বন্ধে দিয়া অনেকৰ অপবাদ মোৰ কাণত আহিছে, মোৰ চাৰিওফালে ভীষণ ভয় আছে!
তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে একেলগে পৰামৰ্শ কৰিছে,
মোৰ প্ৰাণ লবলৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে।
- 14 কিন্তু, হে যিহোৱা, মই তোমাতেই ভাৰসা কৰিছোঁ;
মই কওঁ, “তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ।”
- 15 তোমাৰ হাততেই মোৰ সকলো সময় আছে,
মোৰ শত্ৰু আৰু তাড়নাকাৰীবোৰৰ হাতৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা।
- 16 তোমাৰ দাসৰ প্ৰতি তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা; তোমাৰ অসীম প্ৰেমত মোক ৰক্ষা কৰা।
- 17 হে যিহোৱা, মই তোমাক মাতিছোঁ,
তুমি মোক লাজত পৰিবলৈ নিদিবা;
দুষ্ট লোক বৰং লাজত পৰক,
চিয়োলত নীৰৱে থাকক।
- 18 অহঙ্কাৰ আৰু তুচ্ছ ভাৱ লৈ
যিসকলে ধাৰ্মিকসকলৰ বিৰুদ্ধে দৰ্প কথা কয়,
সেই মিছলীয়া ওঁঠবোৰ বোবা হওঁক।
- 19 অহ! তোমাৰ মঙ্গল কিমান যে মহান!
যি মঙ্গল তুমি তোমাক ভয় কৰোঁতা লোকসকলৰ বাবে সঞ্চয় কৰি থৈছা;
তোমাত আশ্ৰয় লোৱা সকললৈ, সকলোৰে সন্মুখতে তুমি সেই মঙ্গল সিদ্ধ কৰি থাকা।
- 20 তুমি তেওঁলোকক তোমাৰ উপস্থিতিৰ আশ্ৰয়স্থানত ৰাখি,
মানুহৰ কুমল্গণাৰ পৰা লুকুৱাই ৰাখা;
বিতৰ্কমূলক জিবাবোৰৰ পৰা তোমাৰ নিৰাপদ আশ্ৰয়স্থানত তুমি তেওঁলোকক আঁতৰাই ৰাখা।
- 21 যিহোৱা ধন্য হওঁক;
যেতিয়া মই ঘেৰি থকা এখন নগৰৰ মাজত আছিলোঁ,
তেওঁ মোলৈ আশ্চৰ্যভাৱে তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেম দেখুৱালে।
- 22 মই আতঙ্কিত হৈ যদিও কৈছিলোঁ, “তোমাৰ দৃষ্টিৰ পৰা মই বিছিন্ন হৈ পৰিলোঁ”;
তথাপিও মই তোমাৰ আগত সহায়ৰ বাবে কাতৰোক্তি কৰাত, তুমি মোৰ কাকুতি শুনিলা।
- 23 হে যিহোৱাৰ ভক্ত লোকসকল, তোমালোকে তেওঁক প্ৰেম কৰা;
যিহোৱাই বিশ্বাসীসকলক ৰক্ষা কৰে,
কিন্তু অহংকাৰীসকলক তেওঁ অধিক প্ৰতিফল দিয়ে।
- 24 তোমালোক যিসকলে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা,
তোমালোক বলৱন্ত হোৱা, তোমালোকৰ হৃদয় সাহিয়াল হওঁক।

গীতমালা 32

মচকীল নামেৰে দায়ুদৰ ৰচিত গীত

¹ধন্য সেই লোক, যাৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰা হয়;

যাৰ পাপ ঢকা হয়।

²ধন্য সেই ব্যক্তি, যি মানুহৰ অপৰাধ যিহোৱাই গণনা নকৰে,

আৰু যাৰ মনত কোনো ছলনা নাই।

³মই যেতিয়া পাপ স্বীকাৰ নকৰি মনে মনে আছিলোঁ, তেতিয়া ওৰে দিনটো কেঁকাই থকাত মোৰ অস্থিবোৰ ক্ষয় পাইছিল।

⁴কিয়নো তেতিয়া দিনে ৰাতিয়ে মোৰ ওপৰত তোমাৰ হাত গধুৰ হৈ আছিল,

মোৰ গাৰ শক্তি জহকালৰ তাপত যেনেকৈ হয়, তেনেকৈয়ে শুকাই গৈছিল। (চেলা)

⁵তেতিয়া মই তোমাৰ আগত মোৰ পাপ সৈ কাঢ়িলোঁ;

মোৰ অপৰাধ মই আৰু লুকুৱাই নাৰাখিলো;

মই ক'লো, “যিহোৱাৰ আগত মই মোৰ অপৰাধ সৈ কাঢ়িম”;

তাতে মোৰ পাপৰ দোষ তুমি ক্ষমা কৰিলা। (চেলা)

⁶সেই বাবে তোমাক পাব পৰা সময়ত প্ৰতিজন বিশ্বাসীয়ে তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰক;

বিপদ মহা-জলপ্লাৱনৰ দৰে আহিলেও সেইজনৰ ওচৰ নাপাব।

⁷তুমি মোৰ গুপ্তস্থান;

তুমি মোক সৰুটৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰোঁতা;

মুক্তিৰ জয়ধ্বনিৰে তুমি মোক আৱৰি ৰাখোঁতা। (চেলা)

⁸মই তোমাক বুদ্ধি দিম;

তুমি যাবলগীয়া পথ মই তোমাক শিকাম; তোমাৰ ওপৰত মই দৃষ্টি ৰাখি পৰামৰ্শ দিম।

⁹তোমালোক ঘোঁৰা বা খচ্চৰৰ নিচিনা নহবা,

সিহঁতৰ বুজন শক্তি নাই;

মুখত লাগাম আৰু দনা ভূষণৰূপে লগাই সিহঁতক বশ কৰা হয়,

নহলে, সিহঁত তোমালোকৰ ওচৰলৈ নাহিব।

¹⁰দুষ্টলোকৰ যাতনা অধিক;

কিন্তু যিজনে যিহোৱাত নিৰ্ভৰ কৰে, যিহোৱাৰ অসীম দয়াই তেওঁক আৱৰি ৰাখে।

¹¹হে ধাৰ্মিক লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাতে আনন্দ কৰা; উল্লাস কৰা;

যাৰ অন্তৰ শুদ্ধ, তোমালোক সকলোৱে আনন্দ-ধ্বনি কৰা।

গীতমালা 33

- 1হে ধাৰ্মিক লোকসকল, যিহোৱাত আনন্দ-ধ্বনি কৰা,
তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা সাধু লোকৰেই কাম।
- 2বীণাৰে সৈতে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, দহগুণীয়া নেবল যন্ত্ৰৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।
- 3তেওঁৰ উদ্দেশ্যে এটি নতুন গীত গোৱা; দক্ষতাৰে বাদ্য-যন্ত্ৰ বজাই জয়-ধ্বনি কৰা।
- 4যিহোৱাৰ বাক্য সত্য; তেওঁৰ সকলো কাৰ্য্যত তেওঁ বিশ্বাসযোগ্য।
- 5তেওঁ ধাৰ্মিকতা আৰু ন্যায়বিচাৰ ভাল পায়;
সমগ্ৰ পৃথিৱী যিহোৱাৰ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ।
- 6যিহোৱাৰ বাক্যৰ দ্বাৰাই আকাশ-মণ্ডল নিৰ্মাণ কৰা হ'ল,
তাত থকা সকলো বাহিনী তেওঁৰ মুখৰ প্ৰশ্বাসেৰে নিৰ্মিত হ'ল।
- 7তেওঁ সমুদ্ৰৰ জলসমূহক বটলত গোটাই ৰখাৰ দৰেই জমা কৰিলে;
মহাসাগৰৰ গভীৰ জলৰাশিক উঁৰালবোৰত ৰাখিলে।
- 8গোটেই পৃথিৱীয়ে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখক;
জগতৰ সকলোৱে তেওঁৰ আগত সমীহ কৰি থিয় হওক।
- 9কিয়নো তেওঁ ক'লে আৰু সকলোবোৰ সৃষ্টি হ'ল,
তেওঁ আজ্ঞা দিলে আৰু সকলো প্ৰতিস্থিত হ'ল।
- 10যিহোৱাই জাতিবোৰৰ পৰিকল্পনা নিষ্ফল কৰে,
তেওঁ লোকসমূহৰ সঙ্কল্পবোৰ ব্যৰ্থ কৰে।
- 11যিহোৱাৰ পৰিকল্পনা চিৰকাললৈকে থিৰে থাকে;
তেওঁৰ মনৰ সঙ্কল্প পুৰুষানুক্ৰমে স্থায়ী।
- 12ধন্য সেই জাতি, যি জাতিৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;
সেই লোকসকলক তেওঁ নিজৰ আধিপত্যৰ অৰ্থে মনোনীত কৰিলে।
- 13যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা তললৈ দৃষ্টিপাত কৰে;
তেওঁ সকলো মনুষ্য সন্তানক নিৰীক্ষণ কৰে।
- 14পৃথিৱী নিবাসী সকলো লোকৰ ওপৰত তেওঁ নিজৰ বাসস্থানৰ পৰা দৃষ্টি ৰাখে।
- 15তেৱেঁই তেওঁলোক সকলোৰে হৃদয়ৰ নিৰ্মাণকৰ্ত্তা; তেওঁলোকৰ সকলো কাৰ্য্যই তেওঁ নিৰীক্ষণ কৰে।
- 16বৃহৎ সৈন্যদল থাকিলেও ৰজাই তাৰ দ্বাৰা ৰক্ষা নাপায়;
মহা-শক্তিৰ দ্বাৰাও কোনো যোদ্ধা ৰক্ষা নাপায়।
- 17জয়ৰ অৰ্থে যোঁৱাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা এক মিছা আশা;

মহা-শক্তি থাকিলেও ঘোঁৰাই তাৰ বলেৰে ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে।

18 যিসকলে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে,

যিসকলে তেওঁৰ অসীম দয়াৰ ওপৰত আশা ৰাখে,

যিহোৱাৰ দৃষ্টি তেওঁলোকৰ ওপৰত থাকে,

19 যাতে মৃত্যুৰ পৰা তেওঁলোকৰ প্ৰাণৰক্ষা কৰিব পাৰে;

আকালৰ সময়ত তেওঁলোকক জীয়াই ৰাখিব পাৰে;

20 আমাৰ প্ৰাণে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰে;

তেৱেই আমাৰ সহায় আৰু আমাৰ ঢাল।

21 আমাৰ হৃদয়ে তেওঁতেই আনন্দ কৰে; কাৰণ আমি তেওঁৰ পবিত্ৰ নামত ভাৰসা কৰিছোঁ।

22 হে যিহোৱা, আমাৰ ওপৰত তোমাৰ অসীম প্ৰেম থাকক,

কিয়নো তুমিয়েই আমাৰ আশাভূমি হৈছা।

গীতমালা 34

দায়ুদৰ ৰচিত গীত। ৰজা অবীমেলকৰ আগত দায়ুদে পগলাৰ ভাও ধৰিছিল যাতে অবীমেলকে তেওঁক খেদাই দিয়ে। দায়ুদে সেই সময়ত এই গীতটো লিখিছিল।

1 মই সকলো সময়তে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম; তেওঁৰ প্ৰশংসা মোৰ মুখত থাকিব।

2 মোৰ প্ৰাণে যিহোৱাতেই গৌৰৱ কৰে; তাকে শুনি নম্ৰ লোকে আনন্দ কৰক।

3 তোমালোকে মোৰে সৈতে যিহোৱাৰ মহিমা কীৰ্ত্তন কৰা;

আহাঁ, আমি একেলগে তেওঁৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰোঁহঁক।

4 মই যিহোৱাক বিচাৰিলো, তাতে তেওঁ মোক উত্তৰ দিলে;

মোৰ সকলো ভয়ৰ পৰা তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে।

5 তেওঁৰ ফালে যেতিয়া লোকসকলে চায়, তেওঁলোক তেতিয়া জ্যাতিমান হৈ উঠে।

তেওঁলোকৰ মুখ লাজত কেতিয়াও বিবৰ্ণ নহব।

6 এই দুখীয়ে প্ৰাৰ্থনা কৰাত যিহোৱাই শুনিলে,

সকলো সঙ্কটৰ পৰা তেওঁক পৰিত্ৰাণ কৰিলে।

7 যিহোৱালৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলৰ চাৰিওফালে যিহোৱাৰ দূতে ছাউনি পাতে আৰু তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰে।

8 যিহোৱা যে মঙ্গলময় তাক তোমালোকে আশ্বাদন কৰি চোৱা; তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা লোক ধন্য।

9 হে যিহোৱাৰ পবিত্ৰ লোকসকল, তোমালোকে তেওঁলৈ ভয় ৰাখা;

কিয়নো যিসকলে তেওঁলৈ ভয় ৰাখে, তেওঁলোকৰ একোৰে অভাৱ নহয়।

10 যুৱা সিংহবোৰৰ আহাৰৰ অভাৱ হয়, সিহঁতে ভোকত কষ্ট পায়:

কিন্তু যিসকলে যিহোৱাক বিচাৰে, তেওঁলোকৰ মঙ্গলৰ অভাৱ নহয়।

¹¹হে সন্তানসকল আহাঁ, তোমালোকে মোৰ বাক্য শুনা; মই তোমালোকক যিহোৱাৰ ভয় শিকাম।

¹²তোমালোকৰ মাজত কোনে এই জীৱন ভোগ কৰিব বিচাৰে?

সুখ ভোগ কৰিবৰ কাৰণে কোনে দীৰ্ঘায়ু বিচাৰে?

¹³তুমি দুষ্টতাৰ পৰা তোমাৰ জিভা আৰু ছলনা বাক্যৰ পৰা তোমাৰ ওঁঠক ৰাখা।

¹⁴তুমি দুষ্টতাৰ পৰা আঁতৰি সুকৰ্ম কৰা,;

তুমি শান্তি বিচাৰা আৰু তাৰ পাছে পাছে খেদি যোৱা।

¹⁵যিহোৱাৰ দৃষ্টি ধাৰ্মিকসকলৰ ওপৰত থাকে; তেওঁৰ কাণ তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনিবলৈ মুকলি থাকে।

¹⁶যিসকলে দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰে, যিহোৱা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে,

তেওঁ পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁলোকৰ স্মৰণ মছি পেলাব।

¹⁷ধাৰ্মিক লোকে সহায়ৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰিলে যিহোৱাই শুনে;

যিহোৱাই সকলো সঙ্কটৰ পৰা তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰে।

¹⁸যিহোৱা ভগ্নচিত্তীয়াসকলৰ ওচৰ; খেদিত মন হোৱাসকলক তেওঁ পৰিত্ৰাণ কৰে।

¹⁹ধাৰ্মিক লোকৰ বিপদ অনেক হলেও, সেই সকলোৰে পৰা যিহোৱায়েই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰে।

²⁰যিহোৱাই তেওঁৰ সকলো অস্থি ৰক্ষা কৰে; তাৰ মাজৰ এডালিও ভগ্ন নহয়।

²¹দুষ্ট লোকৰ মৃত্যু দুষ্টতাৰ হাতত; ধাৰ্মিক লোকক যিণাওঁতাসকল দণ্ডিত হব।

²²যিহোৱাই তেওঁৰ দাসসকলৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰে; তেওঁত আশ্ৰয় লোৱা সকলৰ কোনোৱেই দণ্ডিত নহব।

গীতমালা 35

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

¹হে যিহোৱা, যিসকলে মোৰে সৈতে বিবাদ কৰে, তুমিও তেওঁলোকৰে সৈতে বিবাদ কৰা;

যিসকলে মোৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে, তুমিও তেওঁলোকৰে বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা।

²তুমি ঢাল আৰু ফলক ধাৰণ কৰা, মোৰ সহায়ৰ অৰ্থে উঠা।

³মোৰ পাছে পাছে যিসকলে খেদি আহিছে, তুমি বৰছা আৰু যাঁঠি লৈ তেওঁলোকৰ পথ ৰুদ্ধ কৰা;

তুমি মোৰ প্ৰাণক কোৱা, “ময়েই তোমাৰ পৰিত্ৰাণ।”

⁴যিসকলে মোৰ প্ৰাণ বিচাৰে, তেওঁলোক লজ্জিত আৰু অপমানিত হওঁক;

যিসকলে মোৰ সৰ্বনাশলৈ পৰিকল্পনা কৰে, তেওঁলোক উলটি যাওঁক, হতাশ হওঁক।

⁵তেওঁলোক বতাহৰ সন্মুখত উৰুৱাই নিয়া তুঁহৰ নিচিনা হওঁক; যিহোৱাৰ দূতে তেওঁলোকক খদি যাওঁক।

⁶তেওঁলোকৰ পথ অন্ধকাৰ আৰু পিছল হওঁক। যিহোৱাৰ দূতে তেওঁলোকৰ পাছে পাছে খেদি যাওঁক।

- 7কিয়নো তেওঁলোকে অকাৰণে মোৰ কাৰণে গাঁতত শুপুতে জাল পাতিলে; বিনা কাৰণতে মোৰ প্ৰাণ নাশৰ অৰ্থে গাঁত খান্দিলে।
- 8হঠাত তেওঁলোকৰ ওপৰলৈ বিনাশ আহঁক;
তেওঁলোকে গোপনে পতা নিজৰ জালত নিজেই ধৰা পৰক;
সেই বিনাশত তেওঁলোক পতিত হওঁক।
- 9তাতে মোৰ প্ৰাণ যিহোৱাত উল্লাসিত হব, তেওঁৰ পৰিত্ৰাণত আনন্দিত হব।
- 10মোৰ সকলো অস্থিয়ে কব, “হে যিহোৱা, তোমাৰ তুল্য কোন আছে?”
তুমিয়েই দুৰ্বলীক তেওঁতকৈ বলৱান জনৰ পৰা,
দুখী-দৰিদ্ৰক তেওঁলোকৰ লুণ্ঠকাৰীৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰা।
- 11অত্যাচাৰী বিদ্বেষপৰায়ণ মিছা সাক্ষীবোৰ উঠিছে;
মই যি কথা নাজানো, তেওঁলোকে মোক সেই বিষয়ে সোধে।
- 12তেওঁলোকে উপকাৰৰ সলনি মোৰ অপকাৰ কৰে; তাতে মোৰ প্ৰাণ অনাথ হয়।
- 13কিন্তু মই হলে, তেওঁলোক নৰিয়া পৰা সময়ত চট কাপোৰ পিন্ধিছিলোঁ, লঘোনেৰে নিজৰ প্ৰাণক দুখ দিছিলো; মোৰ প্ৰাৰ্থনা মোৰ বুকুলৈকে উলটি আহিছিল।
- 14মোৰ নিজ ভাই বা নিজ বন্ধুৰ দৰেই তেওঁলোকৰ কাৰণে মই শোক প্ৰকাশ কৰিলো;
মই মাতৃহাৰাৰ দৰে শোকাৰ্ত হৈ মূৰ তল কৰি ফুৰিলোঁ।
- 15কিন্তু মই যেতিয়া উজুটি খালো, তেতিয়া তেওঁলোক আনন্দিত হৈ একগোট হ’ল;
তেওঁলোক মোৰ বিৰুদ্ধে একগোট হ’ল;
মোৰ অজ্ঞাতে সেই অত্যাচাৰীসকলে মোক চূৰ্ণ কৰিলে, ক্ষান্ত হৈ নাথাকিল।
- 16তেওঁলোকে ভক্তিহীনভাৱে মোক বিদ্ৰূপ কৰিলে; তেওঁলোকে মোলৈ দাঁত কৰচে।
- 17হে প্ৰভু, তুমি কিমান কাললৈ চাই থাকিবা?
তেওঁলোকৰ ধ্বংস কাৰ্যৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা;
সিংহবোৰৰ পৰা মোৰ জীৱন ৰক্ষা কৰা।
- 18মই মহা-সমাজত তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম; অসংখ্য লোকৰ মাজত তোমাৰ গুণ-প্ৰশংসা কৰিম।
- 19মোৰ বিশ্বাসঘাটক শত্ৰুবোৰক মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিবা;
অকাৰণে যিসকলে মোক ঘৃণা কৰে, মোৰ বিৰুদ্ধে চকু টিপিয়াবলৈ নিদিবা।
- 20কিয়নো তেওঁলোকে শান্তিজনক কথা নকয়,
কিন্তু দেশত শান্তভাৱে বাস কৰা লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে ছলনাভৰা কথা কল্পনা কৰে।
- 21মোৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে নিজ মুখ বহলকৈ মেলি কয়, “অহঃ অহঃ আমি নিজ চকুৰেই দেখিছো।”
- 22হে যিহোৱা তুমি এই সকলো দেখিছা, নিমতে নাথাকিবা; হে প্ৰভু, তুমি মোৰ পৰা আঁতৰ নহবা!
- 23হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, জাগি উঠা, মোৰ পক্ষে সাৰ পোৱা; মোৰ কাৰণেই সাৰ পোৱা।
- 24হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমাৰ ধাৰ্মিকতা অনুসাৰে মোৰ বিচাৰ কৰা;

তেওঁলোকক মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিবা।

25 তেওঁলোকক মনত এই কথা কবলৈ নিদিবা, “অহঃ, আমাৰ অন্তৰে যি বিচাৰিছে, সেয়ে হৈছে।”

তেওঁলোকক কবলৈ নিদিবা, “আমি তেওঁক গ্ৰাস কৰিলোঁ।”

26 মোৰ সঙ্কটত যিসকল আনন্দিত হয়, তেওঁলোক সকলোৱেই লজ্জিত হৈ বিহ্বল হওঁক;

যিসকলে মোৰ বিৰুদ্ধে নিজকে তুলি ধৰে, লাজ আৰু অপমান তেওঁলোকৰ বস্ত্ৰ হওঁক।

27 যিসকলে মোৰ ধাৰ্মিকতাত সন্তোষ পায়, তেওঁলোকে আনন্দ ধ্বনি কৰি উল্লাসিত হওঁক;

তেওঁলোকে সদায় কওঁক, “যিহোৱা মহান; যিহোৱাই নিজ দাসৰ মঙ্গলত আনন্দ পায়।”

28 তাতে মোৰ জিভাই তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা কব;

ওৰে দিন তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব।

গীতমালা 36

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: যিহোৱাৰ দাস দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1 পাপে দুষ্টলোকৰ হৃদয়ৰ গভীৰতাত থাকি কথা কয়;

দুষ্টলোকৰ চকুৰ আগত ঈশ্বৰৰ প্ৰতি ভয় নাই।

2 তেওঁলোকে নিজৰ দৃষ্টিত নিজকে প্ৰশংসা কৰি কয় যে, তেওঁলোকৰ পাপ ঈশ্বৰে নধৰিব আৰু ঘৃণাৰ চকুৰেও নাচাব।

3 তেওঁলোকৰ মুখৰ কথা দুষ্ট আৰু ছলনাপূৰ্ণ;

তেওঁলোকে সুবিবেচনা আৰু সদাচৰণ এৰিলে।

4 তেওঁলোকে নিজৰ শয্যাত দুষ্টতাৰ পৰিকল্পনা কৰে;

অন্যায় পথত চলিবলৈ স্থিৰ কৰে আৰু দুষ্ট কাৰ্যক যিণ নকৰে।

5 হে যিহোৱা, তোমাৰ দয়া আকাশমণ্ডল পৰ্যন্ত,

আৰু তোমাৰ বিশ্বস্ততা মেঘলৈকে।

6 তোমাৰ ধাৰ্মিকতা পৰাক্ৰমী পৰ্বতসমূহৰ নিচিনা;

তোমাৰ শাসন প্ৰণালীবোৰ যেন গভীৰ মহাসাগৰৰ নিচিনা।

হে যিহোৱা, তুমি মনুষ্য আৰু পশু সকলোকে ৰক্ষা কৰোঁতা।

7 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম কেনে বহুমূল্য!

সকলো মনুষ্যই যেন তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁয়াত আশ্ৰয় লয়।

8 তেওঁলোকে যেন তোমাৰ গৃহৰ প্ৰচুৰ আহাৰ খাই তৃপ্ত হয়;

তুমি তোমাৰ আনন্দ-নদীৰ পানী তেওঁলোকক পিবলৈ দিয়া।

9 কিয়নো তোমাৰ লগত জীৱনৰ ভুমুক আছে;

তোমাৰ দীপ্তিতে আমি পোহৰ দেখো।

10যি সকলে তোমাক জানে, তেওঁলোকৰ প্ৰতি যেন তোমাৰ প্ৰেম সদায় থাকে,
যি সকলৰ হৃদয় সৎ তেওঁলোকে যেন তোমাৰ পৰিত্ৰাণ পায়।

11মোক অহঙ্কাৰীসকলৰ ভৰিৰ তলত নেপেলাবা;
দুষ্ট সকলৰ হাতে যেন মোক দুৰলৈ খেদি পঠাব নোৱাৰে।

12যি সকলে দুষ্ট কাৰ্য কৰি ফুৰে, চোৱা তেওঁলোক পতিত হ'ল;
উঠিব নোৱাৰাকৈ তেওঁলোকক পেলোৱা হ'ল।

গীতমালা 37

দায়ুদৰ ৰচিত গীত

1তুমি দুষ্ট লোকসকলৰ কাৰণে অস্থিৰ নহবা;
কুকাৰ্য কৰাসকলক দেখি হিংসা নকৰিবা।

2কিয়নো তেওঁলোক ঘাঁহৰ দৰে শীঘ্ৰেই শুকাই যাব,
সেউজীয়া তৃণৰ নিচিনাকৈ জঁয় পৰিব।

3যিহোৱাত ভাৰসা ৰাখা আৰু সুকৰ্ম কৰা;
দেশত বাস কৰা আৰু নিৰাপদে থকা।

4যিহোৱাত আনন্দ কৰা;
তাতে তেওঁ তোমাৰ মনৰ বাঞ্ছা পূৰ্ণ কৰিব।

5তোমাৰ পথ যিহোৱাত সমৰ্পণ কৰা;
তেওঁত ভাৰসা ৰাখা; তাতে তেৱেঁই সকলো কৰিব।

6তেৱেঁই তোমাৰ সততা দীপ্তিৰ দৰে উজ্জ্বল কৰি তুলিব;
তোমাৰ ন্যায় কাৰ্য দুপৰীয়াৰ ৰ'দৰ নিচিনাকৈ প্ৰকাশ কৰিব।

7যিহোৱাৰ আগত শান্ত হোৱা;
ধৈৰ্যেৰে তেওঁলৈ অপেক্ষা কৰা।

যি মানুহে নিজৰ দুষ্ট পৰিকল্পনাৰে কৃতকাৰ্য্য হবলৈ কৰ্ম কৰে, তাত তুমি অসন্তোষ্ট নহ'বা;

8ক্ৰোধ এৰা, কোপ ত্যাগ কৰা;
বেজাৰ নকৰিবা, কেৱল হানিহে হয়।

9কিন্তু দুষ্টবোৰ উচ্ছন্ন হব, কিন্তু যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰা লোকে হলে দেশ অধিকাৰ কৰিব।

10কিন্তু অলপতে দুষ্টলোক শেষ হৈ যাব; তুমি যন্ত্ৰেৰে বিচাৰিলেও তেওঁলোকৰ ঠাইত তেওঁলোকক পোৱা নাযাব।

11কিন্তু নম্ৰসকলে দেশ অধিকাৰ কৰিব; প্ৰচুৰ আশীৰ্বাদ পাই তেওঁলোক আনন্দিত হব।

- 12 দুষ্টই ধাৰ্মিকলোকৰ বিৰুদ্ধে কুমল্লেখ কৰে;
তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে দাঁত কৰঁচে।
- 13 প্ৰভুৱে তেওঁলোকক দেখি হাঁহিছে;
কিয়নো তেওঁ দেখে যে, তেওঁলোকৰ শেষ দিন চাপি আহিছে।
- 14 দুখী-দৰিদ্ৰক বিনাশ কৰিবলৈ আৰু সৎ পথত চলাসকলক বধ কৰিবলৈ,
দুষ্টবোৰে নিজৰ তৰোৱাল উলিয়াইছে আৰু নিজৰ নিজৰ ধনু ভিৰাইছে।
- 15 কিন্তু তেওঁলোকৰ তৰোৱাল তেওঁলোকৰ নিজৰ বুকুতে সোমাব,
আৰু তেওঁলোকৰ ধনু ভঙা হব।
- 16 দুষ্টলোকৰ প্ৰচুৰ ধনৰাশিতকৈয়ো,
ধাৰ্মিকৰ অলপ সম্পত্তিয়েই ভাল।
- 17 কিয়নো দুষ্টবোৰৰ বাহু ভঙা হব।
কিন্তু যিহোৱাই ধাৰ্মিকসকলক ধৰি ৰাখিব।
- 18 সিদ্ধ লোকৰ সকলো দিন যিহোৱাই জানে,
আৰু তেওঁলোকৰ আধিপত্য চিৰকাললৈকে থাকিব।
- 19 সঙ্কটৰ সময়ত তেওঁলোক লাজত নপৰিব,
আৰু আকালৰ সময়ত তেওঁলোক তৃপ্ত হব।
- 20 দুষ্টবোৰ বিনষ্ট হব,
যিহোৱাৰ শত্ৰুবোৰ পথাৰৰ তৃণৰ শোভাৰ সদৃশ হব;
তেওঁলোক অদৃশ্য হৈ যাব; ধোঁৱাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক নোহোৱা হ'ব।
- 21 দুষ্টই ধাৰে লয়, কিন্তু তাক পৰিশোধ নকৰে;
কিন্তু ধাৰ্মিক লোক দয়াৱান আৰু দানশীল।
- 22 যিহোৱাৰ আশীৰ্ব্বাদ পোৱাসকল পৃথিবীৰ অধিকাৰী হব,
কিন্তু যি সকলক তেওঁ অভিশাপ দিয়ে, তেওঁলোক উচ্ছন্ন হব।
- 23 যিহোৱাই আমাৰ খোজৰ গতি স্থিৰ কৰে;
তেওঁ তেওঁৰ পথত সন্তোষ পায়।
- 24 তেওঁ উজুতি খাই পৰিলেও নিচেইকৈ পতিত নহব;
কিয়নো যিহোৱাৰ হাতেই তেওঁক ধৰি ৰাখিছে।
- 25 মই যুৱক আছিলো, এতিয়া বুঢ়া হ'লোঁ;
কিন্তু মই ধাৰ্মিকক ত্যাগ কৰা,
নাইবা তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলে ভিক্ষা কৰা, এনে কেতিয়াও দেখা নাই।
- 26 ধাৰ্মিকসকল সদায় দয়ালু, আৰু তেওঁলোকে ধাৰে দিয়ে;

তেওঁলোকৰ বংশই আশীৰ্ব্বাদ পায়।

27 তুমি দুষ্টতাৰ পৰা আতৰি আহাঁ আৰু ভাল কৰ্ম কৰা;
তুমি চিৰকাল জীয়াই থাকিব।

28 কিয়নো যিহোৱাই ন্যায় বিচাৰ ভাল পায়,
তেওঁৰ ভক্তসকলক তেওঁ পৰিত্যাগ নকৰে;
অনন্ত কাললৈকে তেওঁলোকক বক্ষা কৰা হ'ব;
কিন্তু দুষ্টসকলৰ বংশক হলে ধ্বংস কৰা হ'ব।

29 ধাৰ্মিকসকল পৃথিবীৰ অধিকাৰী হব;
তেওঁলোক তাত সৰ্ব্বতিকাললৈকে বাস কৰিব।

30 ধাৰ্মিকৰ মুখে জ্ঞানৰ কথা প্ৰচাৰ কৰে,
তেওঁলোকৰ জিভাই ন্যায় কথা প্ৰকাশ কৰে।

31 তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰৰ ব্যৱস্থা তেওঁলোকৰ হৃদয়ত আছে;
তেওঁলোকৰ ভৰি পিছলি নাযায়।

32 দুষ্টলোকে ধাৰ্মিকলৈ খাপ পাতি থাকে,
তেওঁলোকক বধ কৰিবলৈ বিচাৰে।

33 কিন্তু যিহোৱাই দুষ্টলোকৰ হাতত তেওঁলোকক এৰি নিদিব,
বিচাৰত তেওঁলোকক দোষী নকৰিব।

34 যিহোৱাৰ অপেক্ষাত থাকা, তেওঁৰ পথত চলা;
তাতে তেওঁ পৃথিবীৰ অধিকাৰী হবলৈ তোমাক উন্নত কৰিব।
দুষ্টবোৰ উচ্ছন্ন হ'লে তুমি তাক দেখিবলৈ পাব।

35 মই দুষ্টলোকৰ অত্যাচাৰ বৃদ্ধি পোৱা দেখিলো,
লেবানোনৰ এৰচ গছৰ দৰে বাঢ়ি যোৱা দেখিলোঁ।

36 কিন্তু মই পুণৰ যেতিয়া ওচৰেদি পাৰ হৈ গ'লো, তেওঁলোক নোহোৱা হ'ল;
মই বিচাৰিলোঁ, কিন্তু তেওঁলোকক পোৱা নগ'ল।

37 সিদ্ধ লোকৰ জীৱনলৈ লক্ষ্য কৰা, সৎ লোকসকলক নিৰীক্ষণ কৰা;
কিয়নো শান্তিপ্ৰিয় লোকৰ বংশৰ কল্যাণ হয়।

38 কিন্তু পাপী লোক সম্পূৰ্ণকৈ ধ্বংস হ'ব;
দুষ্টলোকৰ বংশ ধ্বংস হ'ব।

39 ধাৰ্মিকসকলৰ পৰিত্ৰাণ যিহোৱাৰ পৰা আহে;
সঙ্কটৰ কালত তেৱেঁই তেওঁলোকৰ আশ্ৰয়।

40 যিহোৱাই তেওঁলোকক সাহাৰ্য আৰু বক্ষা কৰে;

দুই লোকসকলৰ হাতৰ পৰা তেৱেঁই তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰি পৰিত্ৰাণ দিয়ে,
কিয়নো তেওঁলোকে তেওঁতে আশ্ৰয় লৈছে।

গীতমালা 38

দায়ুদৰ ৰচিত গীত; স্মৰণাৰ্থক উৎসৰ্গৰ গীত।

- 1 হে যিহোৱা, তোমাৰ ক্ৰোধত মোক ধমকি নিদিবা;
তোমাৰ প্ৰচণ্ড কোপত মোক শাস্তি নিদিবা।
- 2 কিয়নো তোমাৰ কাঁড়বোৰে মোক বিক্লিছে,
তোমাৰ হাতে মোক বৰকৈ হেঁচি ধৰিছে।
- 3 তোমাৰ ক্ৰোধৰ কাৰণে মোৰ শৰীৰত ক'তো সুস্থতা নাই;
মোৰ পাপৰ কাৰণে মোৰ অস্থিবোৰত স্বাস্থ্য নাই।
- 4 মোৰ মূৰৰ ওপৰলৈকে মোৰ অনেক অপৰাধবোৰ উঠিছে;
সেইবোৰ মোৰ বাবে বৰ নোৱাৰা অতি গধুৰ বোজাৰ নিচিনাও হৈছে।
- 5 মোৰ অজ্ঞানতাৰ কাৰণে মোৰ ঘাঁবোৰ গেলি দুৰ্গন্ধময় হৈছে।
- 6 মই দুখ পাই অতিশয় কঁজা হৈ পৰিছোঁ,
ওৰে দিনটো শোকাতুৰ হৈ ফুৰিছোঁ।
- 7 মোৰ কঁকালত জ্বলা-পোৰাৰ বিষ হৈছে,
মোৰ শৰীৰৰ ক'তো সুস্থতা নাই।
- 8 মই অতিশয় দুৰ্বল আৰু ভগ্ন হৈছোঁ;
মনৰ ব্যাকুলতাত মই কেঁকাই আছোঁ।
- 9 হে যিহোৱা, মোৰ সকলো কামনা-বাসনা তুমি জানা;
মোৰ হুমুনিয়াহ তোমাৰ পৰা লুকাই থকা নাই।
- 10 মোৰ বুকু ধপধপাইছে; মোৰ শক্তি নোহোৱা হৈ গৈছে;
এনে কি মোৰ চকুও অন্ধকাৰ হৈ গৈছে।
- 11 মোৰ এই অৱস্থা দেখি, বন্ধু-বান্ধৱ আৰু সংগীসকলে মোৰ আপদৰ পৰা আঁতৰত থিয় হৈ থাকে,
মোৰ চুবুৰীয়াসকলেও আঁতৰত থাকে।
- 12 যিসকলে মোৰ প্ৰাণ বিচাৰে, তেওঁলোকে মোলৈ ফান্দ পাতিছে,
যিসকলে মোৰ অনিষ্ট কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁলোকে ধ্বংসৰ কথা কয়;
তেওঁলোকে ওৰে দিনটো কেৱল ছলনা কৰিবলৈকে চিন্তা কৰি থাকে।
- 13 মই কলা মানুহৰ নিচিনা হ'লো, একোকে নুশুনো;

মই মুখ মেলিব নোৱাৰা বোবা মানুহৰ নিচিনা হৈ গ'লো।

¹⁴যি মানুহে নুশুনে, যাৰ মুখত কোনো উত্তৰ নাই, মই এনে মানুহৰ নিচিনাই হ'লো।

¹⁵হে যিহোৱা, মই তোমালৈহে অপেক্ষা কৰি আছো;

হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমিয়েই উত্তৰ দিবা।

¹⁶মই প্ৰাৰ্থনা কৰোঁ, “যেতিয়া মোৰ ভৰি পিছলি যায়, মোৰ বিৰুদ্ধে যিসকলে অহংকাৰ কৰে, তুমি তেওঁলোকক মোৰ ওপৰত আনন্দ কৰিবলৈ নিদিবা।”

¹⁷মইতো প্ৰায় পৰিয়েই গ'লো; মোৰ ক্লেশ সদায় মোৰ লগতে আছে।

¹⁸মোৰ অপৰাধ মই স্বীকাৰ কৰিছোঁ; মোৰ পাপৰ কাৰণে মই দুঃখিত হৈছো।

¹⁹যিসকল অকাৰণতে মোৰ শত্ৰু হৈছে, তেওঁলোক শক্তিশালী।

যিসকলে অকাৰণে মোক ঘৃণা কৰে, তেওঁলোক অনেক।

²⁰মোৰ উপকাৰৰ সলনি তেওঁলোকে মোলৈ অপকাৰহে কৰে; যদিও মই সৎকৰ্ম কৰো, তেওঁলোক মোৰ বিৰোধী।

²¹হে যিহোৱা, মোক ত্যাগ নকৰিবা। হে মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ ওচৰৰ পৰা তুমি আতঁৰত নাথাকিবা।

²²হে মোৰ যিহোৱা, মোৰ পৰিত্ৰাণকৰ্তা! মোক সহায় কৰিবলৈ তুমি শীঘ্ৰে আহাঁ।

গীতমালা 39

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: যিদুখুণৰ প্ৰতি দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹মই কৈছিলোঁ, “মই মোৰ পথত সাৱধানে চলিম;

যাতে মোৰ জিভাৰে মই পাপ নকৰোঁ;

যেতিয়ালৈকে দুষ্টতা মোৰ আগত থাকে, তেতিয়ালৈকে মূৰ মুখত সোপা দি ৰাখিম।”

²মই মুখ বন্ধ কৰি মনে মনে আছিলোঁ; যি ভাল, তাকো নক'লো। তাতে মোৰ মনৰ বেজাৰ অধিকতৰ বৃদ্ধি পালে।

³মই মোৰ অন্তৰ্জ্বালাত দহিছো।

মই যেতিয়া মনে মনে এইবোৰ কথা ভাৱি আছিলো, তেতিয়া অন্তৰত যেন জুই জ্বলিবলৈ ধৰিছিল; তাৰ পাছত মই মোৰ জিভাৰে কথা ক'লোঁ,

⁴“হে যিহোৱা, মোৰ জীৱনৰ শেষ গতি মোক জনোৱা;

মোৰ আয়ুস কিমান দিনলৈকে আছে, তাক মোক জানিবলৈ দিয়া;

মোৰ জীৱন যে কেনে অলপদিনীয়া, তাক মোক জ্ঞাত কৰা।

⁵চোৱা, তুমি মোৰ দিনবোৰ এবেকেগীয়া কৰিলা;

তোমাৰ দৃষ্টিত মোৰ জীৱনকাল একো নোহোৱাৰ নিচিনা;

বাস্তৱিক, সকলো মানুহ এক নিশ্বাস মাথোন। (চেলা)

⁶বাস্তৱিক প্ৰতিজন মানুহে ছাঁস্বৰূপে অহা যোৱা কৰে;

তেওঁলোকে অনৰ্থক ৰূপে কেৱল হৰামুৰা কৰে;

তেওঁলোকে ধন দমাই থয়, কিন্তু কোনে তাক ভোগ কৰিব, তাক নাজানে।

7“হে প্ৰভু, তেনেহলে মই কিহলৈ অপেক্ষা কৰিম? মোৰ আশা তোমাৰ ওপৰতে।

8মোৰ সকলো অপৰাধৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা;

বিবেকহীন লোকৰ ওচৰত তুমি মোক ঘৃণাৰ পাত্ৰ নকৰিবা।

9মই মনে মনে আছোঁ; মুখ নেমেলিম; কিয়নো তুমিয়েই এই সকলো কষ্ট হ'বলৈ দিছা।

10মোৰ ওপৰৰ পৰা তোমাৰ শাস্তি তুমি দূৰ কৰা;

তোমাৰ হাতৰ আঘাতত মই প্ৰায় শেষ হৈ গৈছোঁ।

11তুমি যেতিয়া অপৰাধৰ কাৰণে মানুহক ধমকি দি শাসন কৰা,

তেতিয়া পোকে নষ্ট কৰাৰ দৰে তুমি তেওঁলোকৰ সৌন্দৰ্য্য নষ্ট কৰি দিয়া।

বাস্তৱিক সকলো মানুহ এক নিশ্বাস মাথোন। (চেলা)

12হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা, আৰু মোৰ কাঁতৰোক্তিলৈ কাণ পাতা;

মোৰ চকুলো দেখি নিৰৱে নাথাকিবা!

মোৰ সকলো পূৰ্বপুৰুষসকলৰ নিচিনাকৈ মই তোমাৰ সন্মুখত পৰদেশত বাস কৰা বিদেশীৰ দৰে আছোঁ।

13মোৰ ওপৰৰ পৰা তোমাৰ কঠোৰ দৃষ্টি আঁতৰাই নিয়া, যাতে মই যোৱাৰ আগেয়ে অৰ্থাৎ মৃত্যুৰ আগেয়ে, পুণৰ হাঁহিব পাৰোঁ।”

গীতমালা 40

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1মই ধৈৰ্য্যেৰে যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰিছিলোঁ;

তাতে তেওঁ মোলৈ কাণ পাতি মোৰ কাঁতৰোক্তি শুনিলে।

2তেওঁ মোক বিনাশৰ গাঁতৰ পৰা তুলি আনিলে,

পঙ্কিল জলাশয়ৰ পৰা তুলিলে।

শিলৰ ওপৰত মোৰ ভৰি ৰাখিলে আৰু মোৰ গতি স্থিৰ কৰিলে।

3তেওঁ মোৰ মুখত এটি নতুন গীত দিলে,

আমাৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত দিলে;

অনেক লোকে তাকে দেখি ভয় খাব আৰু তেওঁলোকে যিহোৱাত ভাৰসা কৰিব।

4ধন্য সেই লোক, যি জনে যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰে;

যি জনে অহঙ্কাৰীসকলৰ ফালে নুঘূৰে,

নাইবা মিছা দেৱতাসকলৰ পাছত চলি অপথে যোৱাসকলৰ দিশে নুঘূৰে।

5হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তোমাৰ অনেক আচৰিত কাৰ্য কৰিছা!

আমাক লৈ তোমাৰ পৰিকল্পনা অনেক!

তোমাৰ লগত কাকো তুলনা কৰিব নোৱাৰি,

মই যদি সেইবোৰ ঘোষণা আৰু বৰ্ণনা কৰো, গণনা কৰিব নোৱাৰাকৈ অলেখ হ'ব।

⁶তুমি বলিদান আৰু নৈবেদ্যত সন্তোষ নোপোৱা;

তুমি মোক শনিবলৈ শ্ৰৱন শক্তি দিলা;

হোম-বলি আৰু পাপাৰ্থক বলি তুমি বিচাৰা নাই।

⁷তেতিয়া মই ক'লো, "এইয়া মই আহিছো;

পুস্তকখনত মই অহাৰ বিষয়ে লিখা আছে।

⁸হে মোৰ ঈশ্বৰ, তোমাৰ ইচ্ছাত চলাতেই মোৰ আনন্দ;

তোমাৰ সকলো ব্যৱস্থা মোৰ অন্তৰত আছে।"

⁹মই মহা-সমাজত তোমাৰ মুক্তিৰ শুভবাৰ্তা প্ৰচাৰ কৰো;

হে যিহোৱা, চোৱা, তুমিয়েই জানা মই যে ওঁঠ বন্ধ কৰি ৰখা নাই।

¹⁰তোমাৰ উদ্ধাৰৰ সাহাৰ্যৰ কথা মই মোৰ হৃদয়ত লুকুৱাই ৰখা নাই;

তোমাৰ বিশ্বস্ততা আৰু পৰিত্ৰাণৰ কথা মই প্ৰচাৰ কৰিলো;

তোমাৰ দয়া আৰু সত্যতা মই মহাসমাজৰ পৰা গুপতে ৰখা নাই।

¹¹হে যিহোৱা, তুমি মোৰ পৰা তোমাৰ দয়া ধৰি নাৰাখিবা;

তোমাৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাই মোক সদায় ৰক্ষা কৰক।

¹²কিয়নো অসংখ্য বিপদে মোক বেৰি ধৰিছে;

মোৰ অপৰাধবোৰে মোক খেদি অতৰ্কিতে ধৰিছে;

মই অপৰাধবোৰ দেখা নোপোৱা হ'লো;

সেইবোৰ মোৰ মূৰৰ চুলিতকৈয়ো অধিক হ'ল; মোৰ সাহস নোহোৱা হৈছে।

¹³হে যিহোৱা, মোক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ ইচ্ছুক হোৱা;

হে যিহোৱা, মোক সহায় কৰিবলৈ খৰ কৰা।

¹⁴যিসকলে মোৰ প্ৰাণ বিনাশ কৰিবলৈ বিচাৰে, তেওঁলোক লজ্জিত আৰু অপমানিত হওঁক;

যিসকলে মোৰ সৰ্বনাশ কামনা কৰে, তেওঁলোকে অপমান পাই ঘূৰি যাওঁক।

¹⁵যিসকলে মোক দেখি কয়, "ভাল হৈছে, ভাল হৈছে!" তেওঁলোকে নিজে লাজ পাই হতভম্ব হওঁক।

¹⁶কিন্তু তোমাক বিচাৰাসকলে তোমাতেই আনন্দিত আৰু উল্লাসিত হওঁক;

তোমাৰ পৰিত্ৰাণ ভালপোৱাসকলে সকলো সময়তে কওঁক, "যিহোৱা মহান!"

¹⁷কিন্তু মই হলে দুখী আৰু দৰিদ্ৰ; তথাপি মোৰ বাবে যিহোৱাই চিন্তা কৰে,

হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি পলম নকৰিবা;

তুমিয়েইতো মোৰ সহায়, আৰু উদ্ধাৰকৰ্তা।

গীতমালা 41

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- ¹ধন্য সেই লোক, যি জনে দুখী-দৰিদ্ৰলৈ চিন্তা কৰে;
যিহোৱাই তেওঁলোকক সঙ্কটৰ কালত উদ্ধাৰ কৰে।
- ²যিহোৱাই তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰি জীয়াই ৰাখে; তেওঁলোক দেশত সুখী হ'ব;
তুমি তেওঁলোকক শত্ৰুবোৰৰ ইচ্ছাত সমৰ্পণ নকৰিবা।
- ³তেওঁলোক অসুস্থ হৈ শয্যাতে পৰি থাকিলে, যিহোৱাই তেওঁলোকক সহায় কৰে;
নৰিয়া অৱস্থাত তুমি তেওঁলোকৰ সকলো ৰোগ সুস্থ কৰা।
- ⁴মই ক'লো, "হে যিহোৱা, মোক কৃপা কৰা, মোক সুস্থ কৰা,
কিয়নো মই তোমাৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিলোঁ।"
- ⁵মোৰ শত্ৰুবোৰে মোৰ বিৰুদ্ধে হিংসা কৰি কয়, "সি কেতিয়া মৰিব? কেতিয়া তাৰ নাম লুপ্ত হব?"
- ⁶তেওঁলোকৰ কোনোৱে মোক চাবলৈ আহিলে, অনৰ্থক কথাবোৰ কয়;
তেওঁলোকৰ হৃদয় দুষ্টতাৰে ভৰি থাকে আৰু বাহিৰলৈ গৈ তাক কৈ ফুৰে।
- ⁷মোক ঘৃণা কৰা সকলোৱে একেলগে মিলি মোৰ বিৰুদ্ধে ফুচফুচায়;
তেওঁলোকে মোৰ অনিষ্ট চিন্তা কৰে।
- ⁸তেওঁলোকে ভাৱে যে মোক কিবা ভয়ানক বেয়া বস্ত্ৰে ধৰিছে; সেয়ে মই য'ত পৰি আছো, তাৰ পৰা পুণৰায় নুঠিম।"
- ⁹মোৰ যি অন্তৰঙ্গ মিত্ৰ, যিজনক মই বিশ্বাস কৰিছিলোঁ আৰু যি জনে মোৰ লগত আহাৰ কৰিছিল,
মোৰ সেই বন্ধুৱেও মোৰ বিৰুদ্ধে ভৰি দাঙিলে।
- ¹⁰কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি মোৰ প্ৰতি কৃপা কৰা;
মোক তোলা যাতে মই তেওঁলোকক প্ৰতিফল দিব পাৰোঁ।
- ¹¹ইয়াৰ দ্বাৰা মই জানিম যে তুমি মোৰ ওপৰত সন্তুষ্ট,
কিয়নো মোৰ শত্ৰু মোৰ ওপৰত জয়ী হ'ব নোৱাৰিলে।
- ¹²তুমি মোৰ সততাৰ কাৰণে মোক ধৰি ৰাখিলা;
তুমি অনন্ত কালৰ কাৰণে মোক তোমাৰ সন্মুখত উপস্থিত কৰিলা।
- ¹³ধন্য ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,
অনাদিকালৰ পৰা অনন্তকাল পৰ্যন্ত।
আমেন, আৰু আমেন।

গীতমালা 42

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: কোৰহৰ বংশৰ মচকীল নামৰ গীত ।

- 1 হৰিণীয়ে যেনেকৈ জুৰিলৈ অতি হাবিয়াহ কৰে,
তেনেকৈ হে ঈশ্বৰ, মোৰ প্ৰাণ তোমাৰ বাবে আকুল হৈছে।
- 2 ঈশ্বৰৰ কাৰণে, জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণ তৃষ্ণাতুৰ হৈছে;
মই কেতিয়া আহি ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে উপস্থিত হ'ম?
- 3 মোৰ চকুলো দিনে-ৰাতিয়ে মোৰ আহাৰ হ'ল,
কিয়নো লোকসকলে ওৰে দিনটো মোক কয়,
“তোমাৰ ঈশ্বৰ ক'ত আছে?”
- 4 কান্দোনত যেতিয়া মোৰ অন্তৰাত্মা ভাগি পৰে,
তেতিয়া এইবোৰ কথা মই সোঁৱৰণ কৰোঁ
পৰ্ব পালন কৰা লোকসমূহক লৈ মই কেনেকৈ আনন্দ-ধ্বনি আৰু ধন্যবাদেৰে ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈছিলোঁ।
- 5 হে মোৰ মন, তুমি কিয় নিৰাশ হৈছা?
কিয় মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হৈছা?
ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম।
তেৱেঁই মোৰ সহায়, মোৰ ঈশ্বৰ।
- 6 মোৰ প্ৰাণ মোৰ অন্তৰত নিৰাশ হৈছে;
সেইবাবে মই যৰ্দনৰ দেশৰ পৰা, হৰ্মোণ গিৰি-শ্ৰেণী আৰু মিচিয়ৰ পৰ্ব্বতৰ পৰা
তোমাৰ কথা ভাৱিছোঁ।
- 7 তোমাৰ জলপ্ৰপাতৰ শব্দত জলসমূহে জলসমূহক মাতিছে;
তোমাৰ সকলো টো আৰু তৰঙ্গবোৰ মোৰ ওপৰেদি বৈ গৈছে ।
- 8 যিহোৱাই দিনত তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমক মোৰ ওপৰত আদেশ কৰে আৰু ৰাতি তেওঁৰ গীত মোৰ সঙ্গী হয়;
মোৰ জীৱনদাতা ঈশ্বৰলৈ মোৰ প্ৰাৰ্থনা।
- 9 মই মোৰ শিলা ঈশ্বৰক কম, “কিয় তুমি মোক পাহৰিলা?
মই কিয় শত্ৰুৰ উপদ্ৰৱৰ কাৰণে বিষন্ন মনেৰে ফুৰিছোঁ?”
- 10 মোৰ শত্ৰুবোৰে যেতিয়া মোক ঠাট্টা কৰি কৈ থাকে যে “তোমাৰ ঈশ্বৰ ক'ত আছে”
তেতিয়া মোৰ এনে হ'য় যেন মোৰ শৰীৰৰ অস্থিবোৰ গুড়া হৈ গৈছে।
- 11 হে মোৰ প্ৰাণ, তুমি কিয় নিৰাশ হৈছা?
কিয় মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হৈছা?

ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম।

তেওঁ মোৰ সহায়, আৰু মোৰ ঈশ্বৰ।

গীতমালা 43

¹হে ঈশ্বৰ, মোৰ বিচাৰ কৰা;

ঈশ্বৰ ভয়হীন জাতিৰ বিৰুদ্ধে মোৰ পক্ষে কথা কোৱা;

ছল আৰু অন্যায়কাৰী মানুহৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।

²কিয়নো তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ মোৰ দুৰ্গ; তুমি মোক কিয় ত্যাগ কৰিলা?

মই কিয় শত্ৰুৰ উপদ্ৰৱৰ কাৰণে বিষন্ন মনেৰে ফুৰিছোঁ?

³তোমাৰ দীপ্তি আৰু সত্যতাক পঠাই দিয়া; সেইবোৰেই মোৰ পথদৰ্শক হওঁক;

সেইবোৰেই মোক তোমাৰ সেই পবিত্ৰ পৰ্বতলৈ

আৰু তোমাৰ আবাসলৈ লৈ যাওঁক।

⁴তাতে মই ঈশ্বৰৰ যজ্ঞ-বেদীৰ ওচৰলৈ যাম,

মোৰ পৰম আনন্দৰ ঈশ্বৰৰ ওচৰলৈ যাম;

হে ঈশ্বৰ, হে মোৰ ঈশ্বৰ, মই বীণাৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম।

⁵হে মোৰ মন, তুমি কিয় নিৰাশ হৈছা?

কিয় মোৰ অন্তৰত ব্যাকুল হৈছা?

ঈশ্বৰত ভাৰসা কৰা; কাৰণ মই পুনৰায় তেওঁৰ স্তুতি কৰিম।

তেৱেই মোৰ সহায়, মোৰ ঈশ্বৰ।

গীতমালা 44

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: কোৰহৰ বংশৰ মচকীল নামৰ গীত।

¹হে ঈশ্বৰ, আমি আমাৰ নিজৰ কাণৰে শুনিলোঁ;

পূৰ্বকালত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষ সকলৰ দিনত তুমি যি যি কাৰ্য্য কৰিছিলি,

সেই সম্বন্ধে আমাক তেওঁলোকে ক'লে।

²তুমি তোমাৰ নিজৰ হাতেৰেই আন জাতিবোৰক খেদি দিছিলি;

সেই ঠাইত তুমি আমাৰ লোকসকলক স্থাপন কৰিলা।

তুমি সেই সকলো লোকৰ নাশ কৰিলা,

কিন্তু আমাৰ লোকসকলক তুমি মুক্ত কৰি বিস্তাৰিত কৰিছিলি।

- 3তেওঁলোকে নিজৰ তৰোৱালৰ দ্বাৰাই সেই দেশ অধিকাৰ কৰা নাছিল,
নিজৰ বাহুৰ শক্তিত জয়লাভ কৰা নাছিল;
কিন্তু তোমাৰ সোঁ হাত, তোমাৰ বাহু, আৰু তোমাৰ মুখৰ দীপ্তিয়েহে তাক কৰিছিল;
কিয়নো আমাৰ লোকসকলৰ ওপৰত তোমাৰ অনুগ্ৰহ আছিল।
- 4হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোৰ ৰজা; যাকোবৰ জয়ৰ বাবে তুমিয়েই আঞ্জা কৰা।
- 5আমাৰ শত্ৰুবোৰক আমি তোমাৰ দ্বাৰায়েই তললৈ ঠেলি পঠাম;
আমাৰ বিপক্ষে উঠাসকলক আমি তোমাৰ নামত ভৰিৰ তলত গছকিম।
- 6মই নিজৰ ধনুৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰো,
মোৰ তৰোৱালে মোক ৰক্ষা কৰিব নোৱাৰে।
- 7কিন্তু তুমিয়েই শত্ৰুবোৰৰ পৰা আমাক ৰক্ষা কৰিলা, আৰু আমাক ঘৃণা কৰা সকলক তুমি লাজত পেলালা।
- 8ঈশ্বৰৰ নামতে আমি সকলো সময়তে গৰ্ব কৰি আহিছো;
চিৰকাল আমি তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰি থাকিম। (চেলা)
- 9কিন্তু তুমি এতিয়া আমাক ত্যাগ কৰিলা, আমাক অপমানিত কৰিলা;
আমাৰ সৈন্যসমূহৰ লগত তুমি যাত্ৰা নকৰা।
- 10শত্ৰুৰ সন্মুখৰ পৰা তুমি আমাক পাছ হুঁকি আহিবলৈ বাধ্য কৰিলা;
আমাক শত্ৰুবোৰে আমাক লুট কৰিছে।
- 11তুমি আমাক কাটিবলৈ নিয়া ভেড়াৰ দৰে কৰিলা;
জাতিবোৰৰ মাজত আমাক সিঁচৰতি কৰিলা।
- 12তুমি তোমাৰ লোকসমূহক বিনামূল্যেই বেচিলা,
তেওঁলোকৰ বিনিময়ত তুমি অধিক ধন নিবিচাৰিলা।
- 13ওচৰ-চুবুৰীয়াৰ আগত তুমি আমাক নিন্দাৰ বিষয় কৰিছা;
চাৰিওফালৰ লোকসমূহৰ ওচৰত আমাক বিদ্ৰূপ আৰু তুচ্ছজ্ঞানৰ পাত্ৰ কৰিছা।
- 14অন্যান্য জাতিবোৰৰ মাজত তুমি আমাক দৃষ্টান্ত কৰিছা;
লোকসমূহৰ মাজত আমাক হাঁহিয়াতৰ পাত্ৰ কৰিছা।
- 15ওৰে দিনটো মোৰ অপমান মোৰ আগতে আছে, আৰু মোৰ মুখৰ লাজে মোক ঢাকিছে;
- 16মোক নিন্দা আৰু তুচ্ছজ্ঞান কৰাসকলৰ কথাৰ কাৰণে,
শত্ৰু আৰু প্ৰতিহিংসাকাৰী সকলৰ কাৰণে,
- 17আমালৈ এই সকলো ঘটিল;
তথাপি আমি তোমাক পাহৰা নাই,
অথবা তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰা নাই।
- 18তোমাৰ পৰা আমাৰ মন ঘূৰা নাই;

তোমাৰ পথৰ পৰাও আমাৰ ভৰি আতৰি যোৱা নাই।

19তথাপিও তুমি আমাক শিয়ালবোৰৰ ঠাইত গুড়ি কৰিলা,
মৃত্যুচ্ছায়াৰে আমাক ঢাকি ধৰিলা।

20আমাৰ ঈশ্বৰক যদি আমি পাহৰিলো,
নাইবা আমাৰ হাত যদি আন কোনো দেৱতাৰ ফালে আগবঢ়াইছো,

21তেন্তে ঈশ্বৰে জানো তাক নাজানিব?
কিয়নো তেওঁ মনৰ গোপনীয় সকলো কথাই জানে।

22কিন্তু তথাপিও তোমাৰ কাৰণেই আমি গোটেই দিনটো হত হৈছোঁ;
আমি বধ কৰিব লগীয়া ভেড়াৰ নিচিনা গণিত হৈছোঁ।

23হে যিহোৱা, সাৰ পোৱা, তুমি কিয় টোপনিয়াই আছা?
জাগি উঠা, চিৰকাললৈকে আমাক ত্যাগ নকৰিবা!

24তুমি কিয় তোমাৰ মুখ ঢাকি ৰাখিছা?
আমাৰ ক্লেদ আৰু উপদ্ৰৱ কিয় পাহৰিছা?

25আমাৰ প্ৰাণ ধূলিলৈকে নামি হৈছে,
আমাৰ শৰীৰ মাটিত লাগি গৈছে। 26উঠি আহা, আমাক সহায় কৰা;
তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অনুসাৰে তুমি আমাক মুক্ত কৰা।

গীতমালা 45

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: সুৰ: চোচনীম। কোৰহৰ বংশৰ মচকীল নামৰ প্ৰেম সঙ্গীত।

1মোৰ হৃদয় ভাল সুন্দৰ ভাৱধাৰাৰে ভৰি পৰিছে;
ৰজাৰ উদ্দেশ্যে মই কবিতা ৰচিছোঁ;
মোৰ জিভা লেখকৰ কলমৰ দৰে হৈ উঠিছে।

2মানুহৰ সন্তানসকলতকৈ তুমি পৰম সুন্দৰ;
তোমাৰ ওঁঠযুৰি অনুগ্ৰহেৰে পৰিপূৰ্ণ;
ঈশ্বৰে চিৰকাললৈকে তোমাক আশীৰ্বাদ কৰিলে।

3হে বীৰ, তোমাৰ তৰোৱাল কঁকালত বান্ধি লোৱা;
গৌৰৱ আৰু মহিমাৰ সাজত তুমি বিভূষিত হোৱা।

4ধাৰ্মিকতায়ুক্ত সত্য আৰু নশ্ৰতাৰ পক্ষে তুমি নিজৰ গৌৰৱত বিজয়ীৰ দৰে যাত্ৰা কৰা;
তোমাৰ সোঁ হাতে তোমাক ভয় জন্মোৱা কাৰ্য্য শিকাওঁক।

5তোমাৰ ধনুৰ কাঁড়বোৰ চোকা;

ৰজাৰ শত্ৰুবোৰৰ বুকুত সেই কাঁড়বোৰে বিক্ৰি যায়;

জাতিবোৰ তোমাৰ ভৰিৰ তলত পৰি যায়;

⁶হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ী, অনন্ত কাললৈকে থাকে;

তোমাৰ ৰাজকীয় ৰাজদণ্ড ন্যায়শাসনৰ দণ্ড।

⁷তুমি ধাৰ্মিকতাক ভাল পোৱা আৰু দুষ্টতাক ঘৃণা কৰা;

সেইবাবে ঈশ্বৰে, তোমাৰ ঈশ্বৰে, তোমাৰ সংগীসকলতকৈ

অধিক বেচি আনন্দৰ তেলেৰে তোমাক অভিষেক কৰিলে।

⁸গন্ধৰ্বস, অগৰু আৰু দালচিনিৰ সকলো গন্ধত তোমাৰ বস্ত্ৰ সুগন্ধ হৈছে।

হাতী-দাঁতেৰে নিৰ্মাণ কৰা অট্টালিকাৰ পৰা তাঁৰযুক্ত বাদ্যযন্ত্ৰৰ বাদ্যই তোমাক আনন্দ দিয়ে।

⁹তোমাৰ সন্মানীত মহিলাসকলৰ মাজত ৰাজকন্যাও আছে;

তোমাৰ সোঁহাতে সোণ আৰু ওফীৰৰে বিভূষিতা ৰাণী থিয় হৈ আছে।

¹⁰হে কন্যা, মন দি কাণ পাতি শুনা;

তোমাৰ লোকসকলক তুমি পাহৰি যোৱা;

তোমাৰ পিতৃ গৃহৰ কথা পাহৰি যোৱা।

¹¹তেতিয়াহে ৰজাই আপোনাৰ সৌন্দৰ্য্যত ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিব;

কিয়নো তেৱেঁই তোমাৰ প্ৰভু; তেওঁৰ আগত প্ৰণাম কৰা।

¹²তুৰ নগৰৰ লোকসকলে তোমাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰি উপহাৰেৰে সৈতে উপস্থিত হব;

ধনীসকলেও সকলো সম্পদেৰে সৈতে তোমাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰিব।

¹³ৰাজপ্ৰসাদত ৰাজকন্যাক সজ্জিত কৰা হ'ব;

তেওঁৰ বস্ত্ৰ সোণৰ সূতাৰে বোৱা হৈছে।

¹⁴নানা বৰঙীয়া ফুলাম বস্ত্ৰেৰে বিভূষিত কৰি তেওঁক ৰজাৰ আগলৈ নিয়া হব;

তাইৰ পাছত তাইৰ অবিবাহিতা সংগীসকলেও অনুসৰণ কৰিব।

¹⁵আনন্দ আৰু উল্লাসেৰে তেওঁলোকক লৈ অনা হব;

তেওঁলোক ৰজাৰ ৰাজপ্ৰসাদত আহি সোমাব।

¹⁶তোমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ ঠাই তোমাৰ পুত্ৰসকলে ল'ব;

লোকসকলৰ মাজত তুমি তেওঁলোকক গোটেই পৃথিৱীত ৰাজকুমাৰ কৰিবা।

¹⁷মই তোমাৰ নাম পুৰুষানুক্ৰমে সোঁৱৰণ কৰিম;

সেইকাৰণে লোকসকলে চিৰকাললৈকে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব।

- 1হে সমুদায় জাতি, তোমালোকে হাত তালি দিয়া;
আপেদেৰে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে জয়ধ্বনি কৰা।
- 2সৰ্বেৰূপৰি যিহোৱা বিস্ময়জনক;
সমগ্ৰ পৃথিবীৰ ওপৰত তেৱেঁই মহান ৰজা।
- 3তেওঁ লোকসমূহক আমাৰ অধীন কৰিলে,
জাতিবোৰক আমাৰ ভৰিৰ তল কৰিলে।
- 4তেৱেঁই আমাৰ আধিপত্য মনোনীত কৰিলে;
সেই আধিপত্য তেওঁৰ প্ৰেমৰ পাত্ৰ যাকোবৰ গৌৰৱৰ বিষয়। (চেলা)
- 5ঈশ্বৰে জয়-ধ্বনিৰ মাজেৰে উৰ্দ্ধগমন কৰিলে;
যিহোৱাই শিঙা-ধ্বনিৰ মাজেৰে উৰ্দ্ধগমন কৰিলে।
- 6তোমালোকে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা,
প্ৰশংসাৰ গান কৰা;
তোমালোকে আমাৰ ৰজাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা,
প্ৰশংসাৰ গান কৰা।
- 7কিয়নো ঈশ্বৰ গোটই পৃথিবীৰ ৰজা;
তোমালোকে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে এক বিশেষ উপলক্ষিৰে প্ৰশংসাৰ গান কৰা।
- 8সকলো জাতিবোৰৰ ওপৰত ঈশ্বৰে ৰাজত্ব কৰে;
তেওঁৰ পবিত্ৰ সিংহাসনত তেওঁ বহি থাকে।
- 9জাতিসকলৰ ৰাজপুত্ৰসকল গোট খাইছে;
অব্ৰাহামৰ ঈশ্বৰৰ লোকৰ দৰেই গোট খাইছে;
কিয়নো পৃথিবীৰ চালবোৰ (শাসনকৰ্তা) ঈশ্বৰৰ;
তেৱেঁই সবাবোকৈ মহান।

গীতমালা 48

এটি সঙ্গীত। কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত।

- 1আমাৰ ঈশ্বৰৰ নগৰত, তেওঁৰ পবিত্ৰ পৰ্বৰতত,
যিহোৱা মহান আৰু অতীব প্ৰশংসাৰ যোগ্য!
- 2উত্তৰপ্ৰান্তত স্থিত সেই চিয়োন পৰ্বৰত;
ওখ টিলাৰ ওপৰত মহান ৰজাৰ সেই নগৰ দেখিবলৈ সুন্দৰ;
গোটেই পৃথিবীকে আনন্দ দিয়ে।

- 3ঈশ্বৰে সেই চহৰৰ অট্টালিকাবোৰৰ মাজত
নিজক দুৰ্গম্বৰূপে প্ৰকাশ কৰিছে।
- 4ৰজাসকলে একগোট হ'ল আৰু একেলগে আগুৱাই গ'ল।
- 5তেওঁলোকে সেই নগৰ দেখি আতংকিত হ'ল;
তেওঁলোক বিহ্বল হৈ পলাই গ'ল।
- 6সেই ঠাইত ভয়তে তেওঁলোকৰ কঁপনি উঠিছিল,
প্ৰসৰকাৰিনী মহিলাৰ দৰে যন্ত্ৰণা হৈছিল।
- 7যেনেকৈ পূব দিশৰ বতাহে তৰ্চীচৰ জাহাজবোৰ ভাঙি পেলায়,
তেনেকৈ তেওঁলোকক ভাঙিলে।
- 8বাহিনীসকলৰ যিহোৱাৰ নগৰত, আমাৰ ঈশ্বৰৰ নগৰত;
আমি যি শুনিছিলোঁ, তাকে দেখিলোঁ;
দেখিলো, ঈশ্বৰে নগৰখন চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিব। (চেলা)
- 9হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ মন্দিৰৰ ভিতৰত, আমি তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কথা ধ্যান কৰো।
- 10হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ প্ৰশংসাৰ দৰেই তোমাৰ নাম পৃথিৱীৰ শেষ সীমা পৰ্যন্ত আছে।
তোমাৰ সোঁ হাত ধাৰ্মিকতাৰে পৰিপূৰ্ণ।
- 11তোমাৰ ন্যায়বিচাৰৰ কাৰণে চিয়োন পৰ্ব্বতে আনন্দ কৰক,
যিহূদাৰ নগৰবোৰ উল্লাসিত হওক।
- 12তোমালোকে চিয়োনৰ চাৰিওফালে ঘূৰা,
আহাঁ, তাৰ কোঠবোৰ গণনা কৰা।
- 13তাৰ প্ৰাচীৰবোৰ লক্ষ্য কৰা;
তাৰ ৰাজ-অট্টালিকাবোৰ ঘূৰি চোৱা
যাতে তোমালোকে সেই কথা তোমালোকৰ ভাৱী সন্তানসকলক ক'ব পাৰা।
- 14এই ঈশ্বৰ, আমাৰ অনন্তকালৰ ঈশ্বৰ; তেওঁ চিৰকাললৈকে আমাৰ পথদৰ্শক হ'ব।

গীতমালা 49

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: কোৰহৰ সন্তানসকলৰ ৰচিত গীত।

- 1হে সমুদায় জাতি, তোমালোকে এইকথা শুনা;
হে জগত-নিবাসী, কাণ পাতা।
- 2উচ্চ-নীচ, ধনী-দুখীয়া সকলোৱে শুনা।

- 8তোমাৰ উৎসৰ্গৰ বাবে মই তোমাক দোষী কৰা নাই;
তোমাৰ হোমবলিবোৰ সদায় মোৰ সন্মুখত আছে।
- 9তোমাৰ ঘৰৰ পৰা ভতৰা মই নলওঁ;
তোমাৰ গৰাঁলৰ ছাগলীও মই গ্ৰহণ নকৰোঁ।
- 10কিয়নো সকলো বনৰীয়া জন্তু মোৰেই,
অসংখ্য পাহাৰবোৰৰ ওপৰত ঘূৰি ফুৰা পশুবোৰ মোৰেই।
- 11এনেকি, পাহাৰৰ সকলো পক্ষীক মই জানো;
পথাৰত চৰি ফুৰা সকলো প্ৰাণীও মোৰেই।
- 12“মোৰ ভোক লাগিলেও মই তোমাক নক’ম;
কিয়নো জগত আৰু তাত থকা সকলো মোৰেই।
- 13ভতৰাৰ মাংস মই ভোজন কৰিম নে?
মই ছাগলীবোৰৰ তেজ পান কৰিম নে?
- 14ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদৰ বলি উৎসৰ্গ কৰা;
সৰ্বোপৰি জনাৰ উদ্দেশ্যে তোমাৰ সঙ্কল্পবোৰ পূৰণ কৰা।
- 15সঙ্কটৰ কালত মোৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা;
মই তোমাক উদ্ধাৰ কৰিম আৰু তুমি মোক গৌৰৱান্বিত কৰিবা।”
- 16কিন্তু ঈশ্বৰে দুষ্ট লোকক এই কথা কৈছে,
“মোৰ শাসন-বিধিৰ কথাবোৰ কবলৈ অথবা মোৰ ব্যৱস্থাৰ কথা মুখত আনিবলৈ তোমাৰ কি অধিকাৰ আছে?
- 17কাৰণ তুমিতো মোৰ শাসন ঘূণা কৰা;
মোৰ কথাবোৰ পাছফালে পেলাই থোৱা।
- 18চোৰক দেখিলে তুমি তাৰ লগত বন্ধুত্ব কৰা;
তুমি ব্যভিচাৰীবোৰৰ সহযোগী হৈ থাক।
- 19দুষ্ট কথাৰ কাৰণে তোমাৰ মুখ খোলা ৰাখা,
তোমাৰ জিভাই ছলনাৰ বশত থাকি কথা কয়।
- 20তুমি বহি বহি নিজৰ আত্মীয়ৰ বিৰুদ্ধে কথা কৈ থাক;
একে মাতৃৰ নিজৰ ভাইৰ বিৰুদ্ধে নিন্দা কৰা।
- 21এই সকলোবোৰ তুমি কৰিছা, কিন্তু মই মনে মনে আছিলোঁ;
তুমি ভাৱিছা, মই তোমাৰেই নিচিনা এজন।
কিন্তু এতিয়া মই তোমাক ধমকি দিম আৰু তোমাৰ সন্মুখত তোমাৰ সকলো দোষ লৈ আনিম।
- 22তোমালোক যিসকলে ঈশ্বৰক পাহৰি গৈছা, তাক এবাৰ ভাৱি চোৱা;
নহ’লে মই তোমালোকক ছিৰি ডোখৰ ডোখৰ কৰি পেলাম;

যিহোৱাই যেতিয়া নিজৰ প্ৰজাসকলৰ ভৱিষ্যত পুণৰ স্থাপন কৰিব,
তেতিয়া যাকোবৰ বংশই উল্লাস কৰিব আৰু ইস্ৰায়েল আনন্দিত হ'ব।

গীতমালা 54

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: তাৰযুক্ত যন্ত্ৰেৰে গাব লগীয়া মচকীল নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত। জীফীয়াসকলে গৈ যেতিয়া ৰজা চৌলক জনালে যে দায়ুদ তেওঁলোকৰ মাজত লুকাই আছে। গীতটো সেই সময়ৰ।

¹হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ নামৰ দ্বাৰাই মোক উদ্ধাৰ কৰা;
তোমাৰ পৰাক্ৰমেৰে মোৰ দোষ মোচন কৰা।
²হে ঈশ্বৰ, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা,
মোৰ মুখৰ কথালৈ কাণ দিয়া।
³কিয়নো অন্য জাতিৰ লোকসকল মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে,
হৃদয়হীন লোকে মোৰ প্ৰাণ লবলৈ বিচাৰিছে;
তেওঁলোকে নিজৰ সন্মুখত ঈশ্বৰক ঠাই নিদিয়ে। [চেলা]
⁴কিন্তু ঈশ্বৰ মোৰ সহায়কৰ্তা;
ঈশ্বৰেই মোৰ জীৱন ধৰি ৰাখে।
⁵তেওঁ মোৰ শত্ৰুবোৰৰ অপৰাধৰ প্ৰতিশোধ ল'ব;
তোমাৰ বিশ্বস্ততাত তুমি তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰা।
⁶মই নিজ ইচ্ছাৰে তোমাৰ উদ্দেশ্যে বলি উৎসৰ্গ কৰিম;
হে যিহোৱা, মই তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিম; কিয়নো সেয়ে উত্তম।
⁷কাৰণ তেওঁ মোক মোৰ সকলো সঙ্কটৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে;
মোৰ চকুৱে শত্ৰুবোৰৰ ওপৰত মোক জয়ী হোৱা দেখিলে।

গীতমালা 55

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: তাৰযুক্ত যন্ত্ৰেৰে গাব লগীয়া মচকীল নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে ঈশ্বৰ, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা,
মোৰ নিবেদনৰ সময়ত নিজকে লুকুৱাই নাৰাখিবা।
²মোঁলৈ মনোযোগ কৰা, মোক উত্তৰ দিয়া;
³শত্ৰুৰ কথাৰ কাৰণে,

- দুষ্টৰ অত্যাচাৰৰ বাবে,
তেওঁলোকে মৌলৈ আকস্মিক দুৰ্দশা মাতি আনিছে,
তেওঁলোকে ক্ৰোধৰে মোক নিৰ্যাতন চলাইছে।
- ⁴মোৰ হৃদয়ত অত্যন্ত যাল্মণা পাইছে,
মৃত্যুৰ আশঙ্কাই মোক বেৰি ধৰিছে।
- ⁵ভয় আৰু কঁপনিয়ে মোক আক্ৰমণ কৰিছে;
আতঙ্কিত হৈ ভয়ভিভূত হৈছোঁ।
- ⁶মই কলৌ, কপৌৰ দৰে মোৰ ডেউকা থকা হলে!
তেতিয়া মই উড়ি গৈ বিশ্ৰাম ললোহেঁতেন।
- ⁷চোৱা, সেয়ে হোৱা হলে, মই দুৰলৈ উৰি গলো হয়;
গৈ অৰণ্যত বাস কৰিলোহেঁতেন। [চেলা]
- ⁸প্ৰচণ্ড বতাহ আৰু ধুমুহাৰ পৰা,
শীঘ্ৰে মই আশ্ৰয় স্থানলৈ গলোহেঁতেন।
- ⁹হে' প্ৰভু, তেওঁলোকক ধংস কৰা, তেওঁলোকৰ ভাষা বিশৃঙ্খল কৰা;
মই হিংস্ৰতা, শক্ৰতা নগৰৰ ভিতৰত দেখিছোঁ।
- ¹⁰তেওঁলোকে দিনে-ৰাতিয়ে গড়ৰ ওপৰেদি নগৰ ভ্ৰমি ফুৰে;
অপৰাধ আৰু দুষ্টতা তাৰ ভিতৰত আছে।
- ¹¹হিয়াৰ ভিতৰত মন্দতা আছে;
পথবোৰৰ পৰা উপদ্ৰব আৰু প্ৰতাৰণা নুগুচে।
- ¹²কোনো শক্ৰে যে মোক নিন্দা কৰিছে, এনে নহয়;
কৰা হলে, মই তাক সহিলোহেঁতেন;
মোক ঘিণাওঁতাই যে মোৰ বিৰুদ্ধে গৰ্ব কৰিছে, এনে নহয়;
কৰা হলে, মই তাৰ পৰা নিজকে লুকুৱালোহেঁতেন।
- ¹³কিন্তু যি তুমি, এজন আমাৰ দৰেই মানুহ;
মোৰ সঙ্গী মোৰ প্ৰণয়ৰ বন্ধু, তুমিয়েই তাক কৰিছা।
- ¹⁴আমি একে-লগে মধুৰ সহযোগিতা কৰিছিলোঁ;
আমি লোকসমূহে সৈতে ঈশ্বৰৰ গৃহলৈ গৈছিলোঁ।
- ¹⁵মৃত্যুৱে তেওঁলোকক অকস্মাৎ আক্ৰমণ কৰক,
জিয়াই জিয়াই চিয়োললৈ নামি যাওঁক;
কিয়নো তেওঁলোকৰ বাসস্থানত আৰু মনত দুষ্টতা আছে।
- ¹⁶মই হলে ঈশ্বৰৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম;

- 8শামুকৰ গতিৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোক অদৃশ্য হওক,
সূৰ্য্য দেখিবলৈ নোপোৱা, মহিলাৰ অসময়ত ওপজা সন্তানৰ নিচিনা হওক।
- 9তোমালোকৰ পাত্ৰবোৰত কাঁইট খৰিৰ জুইৰ তাপ নাপাওঁতেই,
তেওঁ সেইবোৰক ঘূৰ্ণিবতাহেৰে উড়াই নিব।
- 10ঈশ্বৰে, যেতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰতিশোধ লোৱা দেখিব, তেতিয়া তাকে দেখি ধাৰ্মিকলোকে আনন্দ কৰিব;
তেওঁ নিজৰ ভৰি দুষ্টৰ তেজৰে ধুব।
- 11তাকে দেখি লোকসকলে কব, “সচাকৈয়ে ধাৰ্মিক জনে পুৰস্কাৰ পাব;
বাস্তৱিক পৃথিবীত বিচাৰ কৰিবলৈ ঈশ্বৰ আছে।

গীতমালা 59

**প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: অল-তচহেৎ সুৰত গাব লগীয়া। মিকটাম নামে দায়ুদৰ ৰচিত গীত। চৌলে লোক
পঠোৱাত, সিহঁতে দায়ুদক বধ কৰিবৰ ছলেৰে ঘৰৰ ওচৰত খাপ দি থকা সময়ৰ গীত।**

- 1হে মোৰ ঈশ্বৰ, শত্ৰুবোৰৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা;
মোৰ বিৰুদ্ধে উঠাসকলৰ পৰা মোক ওখ ঠাইত তুলি থোৱা।
- 2অধৰ্মাচাৰীসকলৰ পৰা মোক ৰক্ষাকৰা;
ৰক্তপাতী মানুহৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।
- 3কিয়নো চোৱা, তেওঁলোকে মোৰ প্ৰাণলৈ খাপ দি আছে;
হে যিহোৱা, মোৰ কোনো দোষ বা পাপ নাই তথাপিও বলৱন্তবোৰে মোৰ বিৰুদ্ধে গোট খাইছে।
- 4তেওঁলোকে মোক বিনাদোষে আক্ৰমণ কৰিবলৈ, দৌৰি দৌৰি আহি যুগুত হৈছে;
তুমি মোৰ উপকাৰলৈ জাগি উঠা, মোলৈ দৃষ্টি কৰা।
- 5হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি সৰ্বশক্তিমান ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ,
তুমিয়েই সকলো জাতিক শাস্তি দিবলৈ উঠা;
কোনো দুৰ্নীতিপৰায়ণ পাপিক দয়া নকৰিবা। [চেলা]
- 6তেওঁলোকে গধূলি পৰত উভটি আহি কুকুৰৰ দৰে গৰ্জন কৰে;
নগৰৰ চাৰিওফালে ভ্ৰমণ কৰে।
- 7চোৱা, তেওঁলোকে মুখেৰে আবেগ প্ৰকাশ কৰে,
তেওঁলোকৰ ওঁঠত তৰোৱাল আছে;
কিয়নো তেওঁলোকে ক’য়, “কোনে আমাৰ কথা শুনি পাব?”
- 8কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকক হাঁহা;
তুমি সকলো জাতিকে উপহাস কৰিবা।

- ⁹ঈশ্বৰ যিহোৱা মোৰ ব'ল, মই তোমালৈ অপেক্ষা কৰিম;
কিয়নো হে' ঈশ্বৰ তুমি মোৰ উচ্চ দুৰ্গ।
- ¹⁰মোৰ দয়ালু ঈশ্বৰ মোৰ লগ হ'ব তেওঁৰ অঙ্গীকাৰ আৰু বিশ্বস্ততা;
ঈশ্বৰে মোৰ শত্ৰুবোৰৰ পৰাজয় হোৱা মোক দেখিবলৈ দিব।
- ¹¹তেওঁলোকক বধ নকৰিবা, মোৰ লোকসকলৰ সংকল্প যেন পাহৰি নাযায়;
হে প্ৰভু, আমাৰ চাল! তুমি তোমাৰ শক্তিতে গোট গোট কৰি তেওঁলোকক হীন অৱস্থালৈ আনা।
- ¹²তেওঁলোকৰ পাপ, মুখৰ আৰু ওঁঠৰ কথা, তেওঁলোকে শাও দিয়া আৰু মিছা কথা কোৱাৰ কাৰণে;
তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ অহঙ্কাৰত ধৰা পৰক।
- ¹³তুমি ক্ৰোধত তেওঁলোকক সংহাৰ কৰা যাতে তেওঁলোক আৰু নাথাকে;
যাকোবৰ মাজত ঈশ্বৰে যে শাসন কৰে,
পৃথিৱীৰ সীমালৈকে যে শাসন কৰে, তাক তেওঁলোকে জানক। [চেলা]
- ¹⁴তেওঁলোকে গধূলি পৰত উভটি আহি কুকুৰৰ দৰে ৰাও কাঢ়ক;
নগৰত চাৰিওফালে ভ্ৰমণ কৰক।
- ¹⁵তেওঁলোকে আহাৰৰ কাৰণে ইফালে সিফালে ফুৰিব;
যদি তৃপ্ত নহয়, তেনেহলে গোটেই ৰাতি উজাগৰে থাকিব।
- ¹⁶কিন্তু মই হলে তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ গীত গাম;
এনে কি, ৰাতিপুৱাতে উচ্চ স্বৰেৰে তোমাৰ দয়াৰ গীত গান কৰিম;
কিয়নো তুমি মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, সঙ্কটৰ কালত তুমি মোৰ আশ্ৰয় স্থান।
- ¹⁷হে মোৰ বল, মই তোমাৰ উদ্দেশে প্ৰশংসাৰ গীত গান কৰিম;
কিয়নো ঈশ্বৰ মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, আৰু তেওঁ মোৰ দয়ালু ঈশ্বৰ।

গীতমালা 60

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: চূচন-এদুৎ সুৰত গাব লগীয়া। মিকটাম নামে দায়ূদৰ ৰচিত শিক্ষাৰ্থক গীত। যি কালত অৰাম-নহৰয়িম আৰু অৰাম-চোবাৰ লগত তেওঁ যুদ্ধ কৰিছিল আৰু যোৱাবে উভটি লবন উপত্যকাত ইদোমৰ বাৰ হাজাৰ লোকক বধ কৰিছিল, সেই সময়ৰ গীত।

- ¹হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক ত্যাগ কৰিলা, ভাঙি চূৰ-মাৰ কৰিলা;
তুমি ক্ৰুদ্ধ হলা; আমাক পুনৰায় স্থাপন কৰা।
- ²তুমি দেশ খনত কঁপনি তুলি তাক বিচিন্ন কৰিলা;
তাৰ ফাটবোৰ ভাল কৰা, কিয়নো সেয়েবোৰে জোকাৰণি খাইছে।
- ³তুমি তোমাৰ প্ৰজাসকলক নিৰ্দিষ্ট কিছুমান কঠোৰ কষ্ট ভোগ কৰিবলৈ দিলা;

শত্ৰুৰ পৰা ৰক্ষাকৰোতা দৃঢ় দুৰ্গ।

4মই যেন চিৰকাললৈকে তোমাৰ তম্বুত বাস কৰিবলৈ পাম;
তোমাৰ ডেউকাৰ আঁৰত মই যেন আশ্ৰয় পাম। [চেলা]

5কিয়নো হে ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোৰ সঙ্কল্পবোৰ শুনিলা।
তোমাৰ নামলৈ শ্ৰদ্ধা কৰাসকলৰ আধিপত্য তুমি মোক দিলা।

6তুমি ৰজাৰ আয়ুস দীৰ্ঘায়ু কৰিবা;
তেওঁ বয়স বহু পুৰুষলৈকে থাকিব।

7তেওঁ ঈশ্বৰৰ সাক্ষাতে চিৰকাল বাস কৰিব;
তেওঁৰ ৰক্ষাৰ অৰ্থে, দয়া আৰু সত্যতা ব্যৱহাৰ কৰা।

8তাতে, মই চিৰকাললৈকে তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম;
প্ৰতিদিনে নিজৰ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰিম।

গীতমালা 62

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: যিদুখনৰ অৰ্থে। দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1মোৰ প্ৰাণে নিৰন্তৰে কেৱল ঈশ্বৰলৈহে অপেক্ষা কৰে;
তেওঁৰ পৰাই মোৰ পৰিত্ৰাণ হয়।

2কেৱল তেৱেঁই মোৰ শিলা আৰু মোৰ পৰিত্ৰাণ;
তেওঁ মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, মই অতিকৈ লৰচৰ নহম।

3এজন মানুহক, তোমালোকে কিমান দিনলৈকে আক্ৰমণ কৰি থাকিবা?
হলি থকা দেৱাল আৰু পৰোঁ পৰোঁ হোৱা বেৰৰ নিচিনাকৈ;
তোমালোক সকলোৱে উলোটাই তাকেই নষ্ট কৰিবা নে?

4তেওঁলোকে কেৱল তেওঁৰ সন্মানীয় উচ্চ পদৰ পৰা পেলাবলৈহে কুমল্লেখ কৰিছে;
তেওঁলোকে মিছা কথাত সন্তোষ পায়;
মুখেৰে আশীৰ্বাদ কৰে, কিন্তু অন্তৰৰে তেওঁলোকে শাও দিয়ে।[চেলা]

5হে মোৰ অন্তৰ নিৰন্তৰে, কেৱল ঈশ্বৰলৈহে অপেক্ষা কৰা;
কিয়নো তেওঁৱেই মোৰ আশা ৰোপণ কৰে।

6কেৱল তেৱেঁই মোৰ শিলা আৰু মোৰ পৰিত্ৰাণ;
তেওঁ মোৰ উচ্চ দুৰ্গ, মই লৰচৰ নহম।

7ঈশ্বৰ মোৰ পৰিত্ৰাণ আৰু মোৰ গৌৰৱ;
মোৰ শক্তি মোৰ দৃঢ় শিলা আৰু আশ্ৰয় ঈশ্বৰতহে আছে।

- ৪হে লোকসকল, সকলো সময়তে বিশ্বাস কৰা;
তোমালোকে সদায় তেওঁত নিৰ্ভৰ কৰা;
তোমালোকৰ মনৰসকলো অশান্তিৰ কথা তেওঁৰ আগত কোৱা;
কাৰণ ঈশ্বৰেই আমাৰ আশ্ৰয়স্থল। [চেলা]
- ৯অৱশ্যে সামান্য লোকসকল অসাৰ আৰু মান্যৱন্ত লোকসকল মিছা;
তেওঁলোক তৰ্জুত দাং খাব;
ভাপতকৈয়ো তেওঁলোক একেবাৰে পাতল।
- ১০তোমালোকে নিৰ্দয় ব্যবহাৰ আৰু প্ৰবঞ্চনাকৰা সকলক বিশ্বাস নকৰিবা;
বৃথা ধনী হবলৈ আশা নকৰিবা,
ধন-সম্পত্তি বাঢ়িলে তালৈ মন নিদিবা।
- ১১ঈশ্বৰে এবাৰ কলে;
মই ইয়াক দুবাৰ শুনিলোঁ,
যে পৰাক্ৰম ঈশ্বৰৰহে।
- ১২হে প্ৰভু, অঙ্গীকাৰ আৰু বিশ্বস্ততা তোমাৰ অধিন;
কিয়নো তুমি প্ৰত্যেক মানুহক তেওঁলোকৰ কৰ্মৰ দৰে প্ৰতিফল দিছা।

গীতমালা 63

দায়ুদৰ ৰচিত গীত। যিহূদাৰ অৰণ্যত থকা সময়ৰ।

- ১হে ঈশ্বৰ, তুমি মোৰ ঈশ্বৰ; আন্তৰিকতাৰে মই তোমাক বিচাৰিম;
পানী নথকা শুকান আৰু খৰাং দেশত, তোমালৈ হাবিয়াহ কৰোঁতে,
মোৰ প্ৰাণ তৃষ্ণাতুৰ হৈছে, মোৰ শৰীৰ ক্ষীণাই গৈছে।
- ২এই দৰে, মই তোমাৰ আশ্ৰয়স্থল, পৰাক্ৰম আৰু গৌৰৱ দেখিবলৈ, পবিত্ৰস্থানত তোমাক চাইছিলোঁ।
- ৩কিয়নো তোমাৰ অঙ্গীকাৰ আৰু বিশ্বস্ততা জীৱনতকৈয়ো উত্তম;
মোৰ ওঁঠে তোমাৰ স্তুতি প্ৰশংসা কৰিব।
- ৪এইদৰে, মই জীয়াই থাকোমানে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম,
তোমাৰ নামত মই মোৰ হাত প্ৰাৰ্থনাৰ সময়ত ওপৰলৈ তুলি ধৰিম।
- ৫লোকসকলে, যেতিয়া মগজু আৰু তেলীয়া মাংসত সন্তোষ্ট হয়, তেনেকৈ মোৰ প্ৰাণ তৃপ্ত হব;
আৰু মোৰ মুখে আনন্দিত মনেৰে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব।
- ৬যেতিয়া মই মোৰ শয্যাত শুই তোমাৰ কথা ভাবোঁ;
নিশা প্ৰহৰে প্ৰহৰে তোমাক ধ্যান কৰোঁ।

- 7কিয়নো তুমি মোৰ সহায়কৰ্তা;
তোমাৰ ডেউকাৰ ছাঁত মই আনন্দ কৰিম।
- 8মোৰ প্ৰাণে তোমাক ধৰি ৰাখিছে;
তোমাৰ সোঁ হাতে মোক ধৰি ৰাখিছে।
- 9যিবোৰে বিনাশৰ অৰ্থে মোৰ প্ৰাণ বিচাৰিছে,
তেওঁলোক পৃথিবীৰ অধঃস্থানলৈ গতি কৰিব।
- 10তেওঁলোক তৰোৱালৰ ধাৰত সমৰ্পিত হব;
আৰু তেওঁলোকৰ অংশ শিয়ালৰ আহাৰ হব।
- 11কিন্তু ৰজা জনে ঈশ্বৰত আনন্দ কৰিব;
তেওঁৰ নামেৰে শপত কৰা প্ৰতিজনে গৌৰৱ কৰিব,
কিয়নো মিছলীয়াবোৰৰ মুখ বন্ধ হব।

গীতমালা 64

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- p 1হে ঈশ্বৰ, মোৰ অভিযোগবোৰৰ কথা কওঁতে মোৰ মাত শুনা;
শত্ৰুৰ ভয়ৰ পৰা মোৰ জীৱন ৰক্ষা কৰা।
- 2দুষ্টবোৰৰ ষড়যন্ত্ৰৰ পৰা মোক লুকুৱাই ৰাখা;
দুৰাচাৰীসকলৰ মানসিক উত্তেজনাৰ অপৰাধ বোৰৰপৰা মোক গুপতে ৰাখা।
- 3তেওঁলোকে তৰোৱাল ধৰোৱাদি নিজৰ জিভা ধৰাইছে;
তেওঁলোকে তিজ্ঞতাপূৰ্ণ কথাৰ ধনুকঁড় জুৰিছে।
- 4নিৰ্দোষিজনক গুপতে মাৰিবলৈ নিজৰ কঁড় জুৰিছে;
তেওঁলোকে তালৈ অকস্মাতে বাণ মাৰে, ভয় নকৰে।
- 5সিহঁতে কুমল্লগাত নিজক উৎসাহ দিয়ে;
গুপতে ফান্দ পতাৰ বিষয়ে কথা পাতে;
সিহঁতে কয়, “আমাক কোনে দেখিব?”
- 6তেওঁলোকে কু-পৰিকল্পনাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰে;
তেওঁলোকে কয়, আমি ভালকৈ ভাবি-চিন্তি কল্পনা কৰি থৈছোঁ;
প্ৰত্যেকৰ আন্তৰিক ভাৱ আৰু হৃদয় গভীৰ।
- 7কিন্তু ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আহত কৰিব;
অকস্মাতে কঁড়ৰ দ্বাৰাই আঘাত কৰিব।
- 8তেওঁলোকে অন্যায় কাম কৰাৰ কাৰণে, তেওঁলোকৰ জিভা তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে হ’ল;

যি সকলে তেওঁলোকক অস্থিৰভাৱে দেখিব;
 তেওঁলোক সকলোৱে সেইসকলক দেখি মূৰ জোকাৰিব।
 9সকলো মানুহে ভয় কৰিব;
 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ কাৰ্য ঘোষণা কৰিব,
 ঈশ্বৰৰ কাৰ্যৰ বিষয়ে জ্ঞানেৰে বিবেচনা কৰিব।
 10ধাৰ্মিক লোকে যিহোৱাত আনন্দিত হৈ তেওঁত আশ্ৰয় লব;
 ঈশ্বৰ ভক্ত সকলোৱে তেওঁৰ ন্যায়পৰায়ণতা দেখি অন্তৰে গৌৰৱ কৰিব।

গীতমালা 65

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত, সঙ্গীত।

1হে ঈশ্বৰ, চিয়োনত প্ৰশংসাই তোমালৈ অপেক্ষা কৰি আছে;
 তোমালৈ সঙ্কল্প সিদ্ধ কৰা হব।
 2হে প্ৰাৰ্থনা শুনোতা জনা,
 তোমাৰ ওচৰলৈ সকলো মানুহ আহিব।
 3আমাৰ অপৰাধবোৰ আমাৰ বিৰুদ্ধে;
 তথাপি আমাৰ অধৰ্মবোৰ তুমিয়েই ক্ষমা কৰিবা।
 4ধন্য সেইলোক যি জনক তুমি বাচিলে নিজৰ কাষলৈ আনা;
 তোমাৰ চোতাল কেইখনত বাস কৰিব,
 আমি তোমাৰ গৃহত, তোমাৰ মন্দিৰৰ পবিত্ৰ-স্থানত সন্তোষ্ট হম।
 5তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰে উত্তৰ দি আশ্চৰ্যজনক কাৰ্য কৰিবা;
 ঈশ্বৰ আমাৰ উদ্ধাৰকৰ্তা;
 পৃথিৱীৰ অন্তলৈকে তুমি আমাৰ বিশ্বাসভূমি;
 সমুদ্ৰ আৰু সেইবোৰৰ পৰা দূৰৈত থকাসকলৰো।
 6এই জনেই তুমি যি জনে পৰাক্ৰমেৰে পৰ্বতবোৰ বনাই দৃড় কৰে;
 শক্তিস্বৰূপ টঙালিৰে বিশেষভাৱে নিজকে বান্ধে।
 7সমুদ্ৰ আৰু তাৰ টোৰ গৰ্জন শান্ত কৰোতা,
 আৰু তাৰ টোৰ গৰ্জন,
 লোকসমূহৰ কোলাহল শান্ত কৰোতা;
 8পৃথিৱীৰ চূড়ান্ত সীমাত থকা লোকসকলে তোমাৰ অদ্ভুত লক্ষণবোৰ দেখি ভয় কৰে;
 সূৰ্য উঠা দিশৰ পৰা অন্তযোৱালৈকে আনন্দিত কৰোতা।

- 9তুমি পৃথিৱীৰ বুজ-বিচাৰ ললা, আৰু তাত জল বৰমালা;
তুমি তাক বহু ফলৱান কৰিলা;
ঈশ্বৰৰ নদী জলেৰে পৰিপূৰ্ণ;
তুমি এইদৰে ভূমি যুগুত কৰি লোকসকলৰ বাবে শস্য যোগাইছা।
- 10তুমি তাৰ সীৰলুবোৰত প্ৰচুৰ পৰিমাণে পানী দিলা;
তুমি তাৰ সীৰলুবোৰৰ মাজত মাটিবোৰ বহলা;
তুমি জাক জাক বৰষুণেৰে ভূমি কোমল কৰিলা;
তুমি ভূমিৰ মাজত গজা অঙ্কুবোৰক আশীৰ্বাদ কৰিলা।
- 11তুমি তোমাৰ মঙ্গলৰ মুকুটৰে বহুৰটো ভূষিত কৰিলা;
আৰু তোমাৰ ৰথ যোৱা পথবোৰ পুষ্টিকৰ দ্ৰব পোৱা যায়।
- 12অৰণ্যৰ চৰণীয়া পথাৰতহে তাক পোৱা যায়;
আৰু পাহাৰবোৰে তাত আনন্দৰ ভূষণ পৰিধান কৰে।
- 13চৰণীয়া পথাৰবোৰত জাক জাক ভেড়াৰ বস্ত্ৰেৰে বিভূষিত হৈছে;
উপত্যকাবোৰ শস্যেৰে ঢকা হৈছে;
সেইবোৰে জয়-ধ্বনিকৰে আৰু গীতগান কৰে।

গীতমালা 66

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: গীত, সঙ্গীত।

- 1হে গোটেই পৃথিৱীৰ লোকসকল,
তোমালোকে ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ-ধ্বনি কৰা।
- 2তোমালোকে তেওঁৰ নামৰ গৌৰৱ কীৰ্তন কৰা;
তেওঁৰ প্ৰশংসা গৌৰৱাম্বিত কৰা।
- 3তোমালোকে ঈশ্বৰক কোৱা, “তোমাৰ কাৰ্য্যবোৰ কেনে আতঙ্কজনক!
তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ কাৰণে শত্ৰুবোৰে তোমাত সমৰ্পণ কৰিব।
- 4গোটেই পৃথিৱীৰ লোকে তোমাৰ প্ৰণিপাত কৰিব,
তোমাৰ উদ্দেশ্যে গীত গান কৰিব;
তেওঁলোকে তোমাৰ নাম কীৰ্তন কৰিব”। [চেলা]
- 5আহাঁ, ঈশ্বৰৰ কাৰ্য্যবোৰ চাওঁগৈ;
তেওঁ নিজৰ কাৰ্য্যৰ কাৰণে মনুষ্য-সন্তানসকলে ভয়ঙ্কৰ যেন মানিলে।
- 6তেওঁ সমুদ্ৰক শুকান ভূমি কৰিলে;

লোকসকলে খোজ কাঢ়ি নদী পাৰ হ'ল;
 সেই ঠাইত আমি তেওঁত আনন্দ কৰিলোঁ।

7 তেওঁ নিজৰ পৰাক্ৰমৰ দ্বাৰাই অনন্ত কাল ৰাজত্ব কৰে;
 তেওঁ জাতিসকললৈ চকু ৰাখে;
 বিদ্ৰোহীবোৰে নিজক উন্নত নকৰক। [চেলা]

8 হে জাতিসকল, আমাৰ সেই ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা,
 আৰু তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ ধ্বনি শুনুৱা;
 9 যি জনাই আমাক জীয়াই ৰাখে,
 যি জনাই আমাৰ ভৰি লৰচৰ হবলৈ নিদিয়ে।

10 কিয়নো, হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক পৰীক্ষা কৰিলা,
 ৰূপ খপাৰ দৰে আমাক পৰীক্ষা কৰিলা।

11 তুমি আমাক জালৰে মেৰিয়াই আনিলা;
 তুমি আমাৰ কঁকালত অতি গধূৰ বোজা দিছিল।

12 তুমি আমাৰ মূৰৰ ওপৰেদি অস্বাৰোহীক চলাইছিলি,
 আমি অগ্নি আৰু জলৰ মাজেদি গতি কৰিছিলোঁ;
 কিন্তু তুমি আমাক বিস্তিৰ্ণ ঠাইলৈ উলিয়াই আনিলা।

13 মই হোম-বলিৰে তোমাৰ গৃহলৈ আহিম;
 আমি তোমাৰ ওচৰত প্ৰতিজ্ঞা পূৰণ কৰিম।

14 মুখে প্ৰকাশ কৰা মোৰ সঙ্কল্পবোৰ কৰো,
 দুখৰ কালত মোৰ ওঁঠে উচ্চাৰণ কৰা কথা তোমালৈ সিদ্ধ কৰিম।

15 ভেড়া ছাগলী আৰু ধূপেৰে সৈতে,
 মই তোমাৰ উদ্দেশে হৃষ্টপুষ্ট হোম-বলি উৎসৰ্গ কৰিম;
 ছাগলীৰ সৈতে ডামুৰীকো বলিদান উৎসৰ্গ কৰিম। [চেলা]

16 হে ঈশ্বৰলৈ ভয় ৰাখোঁতাসকল, আঁহা, শুনা;
 তেওঁ মোৰ প্ৰাণৰ কাৰণে যি কৰিলে, মই তাক ঘোষণা কৰোঁ।

17 মই মোৰ মুখেৰে তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ,
 আৰু মোৰ জিভাৰ দ্বাৰাই তেওঁক গৌৰৱান্বিত কৰা হল।

18 যদি মই অন্তঃকৰণত অধৰ্ম মানিলোহেঁতেন,
 তেন্তে প্ৰভুৱে নুশুনিলেহেঁতেন;
 19 কিন্তু সচাকৈয়ে ঈশ্বৰে শুনিলে;
 তেওঁ মোৰ প্ৰাৰ্থনাৰ স্বৰলৈ কাণ পাতিলে।

20ঈশ্বৰ ধন্য হওক,

তেওঁ মোৰ প্ৰাৰ্থনা অগ্ৰাহ্য নকৰিলে,

আৰু মোৰ পৰা নিজ দয়াও দূৰ নকৰিলে।

গীতমালা 67

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: তাৰযুক্ত যন্ত্ৰেৰে গাব লগীয়া গীত, সঙ্গীত।

1হে ঈশ্বৰ যিহোৱা তোমাৰ কৰুণাৰে আমাক আশীৰ্বাদ কৰা,

তেওঁ তেওঁৰ আচৰিত চেহেৰাৰ পোহৰ আমাৰ ওপৰত পৰিবলৈ দিয়ক।

2গোটেই পৃথিবীয়ে যেন তোমাৰ পথ জানে;

সকলো জাতিৰ মাজত যেন তোমাৰ পৰিত্ৰাণ প্ৰকাশিত হয়।

3হে ঈশ্বৰ, লোকসকলে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক;

সকলো লোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক।

4জাতিবোৰে উল্লাসিত হৈ আনন্দৰ গীত গাব;

এই লোকসকলৰ ন্যায়বিচাৰ তুমি ন্যায়ৰে কৰিবা,

পৃথিবীৰ জাতিবোৰক নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবা। [চেলা]

5হে ঈশ্বৰ, লোকসকলে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক,

সমুদায় লোকে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰক।

6পৃথিবীয়ে শ্ৰমৰফল উৎপন্ন কৰিলে;

ঈশ্বৰে, আমাৰ ঈশ্বৰ, আমাক আশীৰ্বাদ কৰিব।

7ঈশ্বৰে আমাক আশীৰ্বাদ কৰিব,

আৰু পৃথিবীৰ সকলো সীমাই তেওঁলৈ ভয় ৰাখিব।

গীতমালা 68

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত, সঙ্গীত।

1ঈশ্বৰ উঠক; তেওঁৰ শত্ৰুবোৰ থান বান হৈ যাওঁক;

তেওঁক ঘিণাওঁতাসকল তেওঁৰ আগৰ পৰা দূৰ হওঁক।

2ধূঁৱাৰ দৰে তুমি তেওঁলোকক উৰুৱাই নিয়া;

মম যেনেকৈ জুইৰ ওচৰত গলি যায়,

17ঈশ্বৰৰ শক্তিশালী ৰথ হাজাৰ হাজাৰ, লাখ লাখ;

প্ৰভু যেনেকৈ চীনয় পবিত্ৰস্থানত আছিল, তেনেকৈ সেইবোৰৰ মাজতো আছে।

18তুমি যেতিয়া ওখ পৰ্বতত উঠিলা,

তুমি যুদ্ধ-বন্দীসকলক বন্দী কৰি লৈ গ'লা;

লোকসকলৰ পৰা, এনেকি তোমাৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰা সকলৰ পৰাও অনেক দান আহিছিল,

যাতে হে ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ মাজত থাকিব পাৰা।

19প্ৰতিদিনে আমাৰ বোজা বহন কৰা যিহোৱা ধন্য; তেৱেঁই আমাৰ পৰিত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ। (চেলা)

20আমাৰ ঈশ্বৰ হৈছে পৰিত্ৰাণৰ ঈশ্বৰ।

যিহোৱা ঈশ্বৰে মৃত্যুৰ পৰা ৰক্ষা কৰে।

21কিন্তু ঈশ্বৰে নিজ শত্ৰুবোৰৰ মূৰ চূৰ্ণ কৰি দিব,

যিসকলে কুপথত চলি থাকে, চুলিৰে পূৰ্ণ হৈ থকা সেই সকলো লোকৰ মূৰৰ লাউখোলা তেওঁ গুড়ি কৰিব।

22প্ৰভুৱে কলে, “মই বাচন দেশৰ পৰা তেওঁলোকক লৈ আনিম;

সমুদ্ৰৰ গভীৰ তলৰ পৰা তেওঁলোকক তুলি আনিম,

23যাতে শত্ৰুবোৰৰ তেজত তুমি তোমাৰ ভৰি জুবুৰিয়াব পাৰা,

আৰু তোমাৰ কুকুৰবোৰৰ জিভাই যেন তাক ইচ্ছামতে চেলেকি নিজৰ ভাগ পাব পাৰে।”

24হে ঈশ্বৰ, লোকসকলে তোমাৰ আডম্বৰপূৰ্ণ যাত্ৰা দেখিছে;

পবিত্ৰস্থানলৈ যোৱা মোৰ ঈশ্বৰ, মোৰ ৰজাৰ যাত্ৰা দেখিছে।

25আগত গায়নসকল গৈছে, শেষত গৈছে বাদ্যযন্ত্ৰৰ বায়নসকল,

খঞ্জৰী বজোৱা ছোৱালীবোৰ তেওঁলোকৰ মাজত গৈছে।

26তোমালোকে বৃহৎ সমাজবোৰৰ মাজত ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা;

হে ইস্ৰায়েল-ভুমুকৰ পৰা ওলোৱা বংশধৰসকল, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।

27তেওঁলোকৰ মাজৰ সকলোতকৈ সৰু বিন্যামীন, যাৰ হাতত ৰাজদণ্ড আছে, সৌৱা, তেওঁৰ বংশ গৈছে;

সৌৱা যিহুদাৰ নেতাসকল আৰু তেওঁলোকৰ মন্ত্ৰীসকল,

সৌৱা জবুলুনৰ নেতাসকল আৰু নপ্তালীৰ নেতাসকল তাত আছে।

28হে ঈশ্বৰ তোমাৰ পৰাক্ৰমক মাতা;

হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ শক্তি প্ৰদৰ্শন কৰা, যেনেকৈ আগেয়ে তুমি আমাৰ পক্ষে কাৰ্য প্ৰদৰ্শন কৰিছিল।

29যিৰূচালেমত তোমাৰ মন্দিৰ থকাৰ কাৰণে ৰজাসকলে তোমাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ লৈ যাব।

30নলনিৰ বনৰীয়া জন্তু সেই মিচৰক তুমি ধমকি দিয়া;

বলদে নিজৰ দামুৰিৰ জাকবোৰক নিয়ন্ত্ৰণ কৰাৰ দৰে সেই সকলো জাতিবোৰক ধমকি দিয়া।

যিসকলে উপহাৰ কামনা কৰে, তেওঁলোকক তোমাৰ ভৰিৰ তলত গচকিবা;

যিসকল জাতিয়ে যুদ্ধ ভাল পায়, তেওঁলোকক সিঁচৰিত কৰি দিয়া।

31 মিচৰৰ পৰা ৰাষ্ট্ৰদূতসকল আহিব; কূচে (ইথিওপিয়া) ততালিকে ঈশ্বৰলৈ নিজৰ হাত মেলিব।

32 হে পৃথিবীৰ সকলো ৰাজ্য, ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা, যিহোৱাৰ স্তুতিগান কৰা। (চেলা)

33 তোমালোকে অনাদি কালৰ পৰা অৱস্থান কৰা আকাশৰ মাজেদি ৰখত উঠি চলাচল কৰা জনাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰা।

শুনা, তেওঁৰ স্বৰ; তেওঁ উচ্চ স্বৰেৰে কথা কৈছে।

34 ঈশ্বৰৰ পৰাক্ৰম ঘোষণা কৰা;

তেওঁৰ মহিমা ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত আছে আৰু আকাশ জুৰি তেওঁৰ পৰাক্ৰম প্ৰকাশ হৈ আছে।

35 হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ পবিত্ৰ স্থানত তোমাৰ উপস্থিতিয়ে ভয় জগাই তোলে।

ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰেই নিজ লোকক বল আৰু শক্তি দান কৰে।

ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা হওঁক!

গীতমালা 69

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: চোচনীম সুৰত গাব লগীয়া দায়ূদৰ ৰচিত গীত।

1 হে ঈশ্বৰ, মোক পৰিত্ৰাণ কৰা;

কিয়নো মই পানীত ডুবি যাবলৈ ধৰিছো।

2 মই গভীৰ বোকাত তল গৈছো, তাত থিয় হবলৈ ঠাই নাই;

গভীৰ জলত আহি পৰিলোঁ, ধল পানী মোৰ ওপৰেৰে বৈ গৈছে।

3 মই কান্দি কান্দি ভাগৰিলোঁ, মোৰ ডিঙি শুকাল গ'ল;

মই ঈশ্বৰলৈ বাট চাই থাকোঁতে থাকোঁতে, মোৰ চকু দুৰ্বল হৈ পৰিল।

4 অকাৰণে মোক ঘিণাওঁতাসকল মোৰ মূৰৰ চুলিতকৈয়ো অধীক;

অকাৰণে মোৰ শত্ৰু হৈ মোক নষ্ট কৰিব খোজাসকল, অতি শক্তিশালী;

তাতে মই যি চূৰ কৰা নাই, তাক মই ওলোটাই দিব লাগে।

5 হে ঈশ্বৰ, তুমিয়েই মোৰ মুৰ্খতা জানি আছা;

আৰু মোৰ দোষবোৰ তোমাৰ আগত লুকাই নাথাকে।

6 হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমালৈ অপেক্ষা কৰাসকল মোৰ দ্বাৰাই যেন লাজত নপৰে;

হে ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, তোমাক বিচাৰাসকল মোৰ দ্বাৰাই অপমানিত নহওক।

7 তোমাত মই আসক্ত হোৱাৰ কাৰণে লোকসকলে মোক অপমানিত কৰে;

তেওঁলোকে মোক সম্পূৰ্ণভাবে অপদম্ব কৰিলে।

8 মই মোৰ ভাইসকলৰ মাজত বিদেশী হলোঁ;

তেওঁলোকে মোক বিদেশীৰদৰে ব্যৱহাৰ কৰে।

- 9কিয়নো তোমাৰ গৃহৰ কাৰণে হোৱা মোৰ উৎসাহ-অগ্নিয়ে মোক গ্ৰাস কৰিলে;
আৰু তোমাক নিন্দা কৰাসকলৰ নিন্দা মোৰ ওপৰত পৰিল।
- 10যেতিয়া মই কান্দি কান্দি লঘোনেৰে মোৰ প্ৰাণক দুখ দিছিলোঁ;
তেতিয়া সেয়ে মোলৈ নিন্দাৰ কাৰণ হল।
- 11যেতিয়া মই চট কাপোৰ পিন্ধি দুখ প্ৰকাশ কৰিছিলোঁ;
তেতিয়া মই তেওঁলোকৰ দৃষ্টান্তস্বৰূপ হলোঁ।
- 12নগৰৰ দুৱাৰ-মুখত বহাসকলে মোৰ বিষয়ে কথা পাতে;
মই মতলীয়াবোৰৰ গানৰ বিষয় হলোঁ।
- 13কিন্তু হে যিহোৱা, মই হলে সদায় তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰো তাক তুমি গ্ৰহণ কৰা;
তোমাৰ অধিক দয়াৰ গুণে তোমাৰ পৰিত্ৰাণৰ সত্যতাত মোক উত্তৰ দিয়া।
- 14বোকাৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা, ডুবি যাবলৈ নিদিবা;
মোক ঘিণাওঁতাসকলৰ পৰা আৰু গভীৰ জলৰ পৰাও মোক উদ্ধাৰ কৰা।
- 15ধল পানীয়ে মোক তল নিনিয়াওক, গভীৰ জলে মোক গ্ৰাস নকৰক;
আৰু কবৰৰ মুখ মোৰ ওপৰত বন্ধ নহওক।
- 16হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিয়া, কিয়নো তোমাৰ অসীকাৰ বিশ্বস্ততা উত্তম;
তোমাৰ প্ৰচুৰ দয়া অনুসাৰে মোলৈ মুখ ঘূৰুৱা।
- 17তোমাৰ দাসৰ পৰা তোমাৰ মুখ লুকুৱাই নাৰাখিবা;
কাৰণ মই সঙ্কটত আছোঁ; শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া।
- 18তুমি মোৰ ওচৰ চাপি মোৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰা;
মোৰ মক্তিপণদি শত্ৰুবোৰৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা।
- 19মোৰ অপযশ, লাজ, আৰু অপমান তুমিয়েই জানি আছা;
মোৰ সকলো প্ৰতিদ্বন্দী তোমাৰ আগত আছে।
- 20তীব্ৰ তিৰস্কাৰত মোৰ মন ভগ্ন হৈ দুখেৰে ভৰি পৰিল;
কোনোবাই মোক কৃপা কৰিব বুলি মই বাট চালোঁ,
কিন্তু কোনো নাছিল; শাল্লনা কৰাসকললৈ অপেক্ষা কৰিলোঁ, কিন্তু এজনো নাপালোঁ।
- 21তেওঁলোকে মোক আহাৰৰ বাবে বিহ দিলে;
মোৰ পিয়াহত তেওঁলোকে মোক টেঙা ৰস(ভিনেগাৰ) পান কৰালে।
- 22তেওঁলোকৰ আগত থকা আহাৰেই তেওঁলোকৰ ফান্দৰদৰে হ'ব;
আৰু যেতিয়া তেওঁলোকে নিৰাপদে আছো বুলি ভাবে, তেতিয়া তেওঁলোক জালত পৰিব।
- 23তেওঁলোকে কেতিয়াও দেখা নাপাবলৈ তেওঁলোকৰ চকু অন্ধ হওক;
তুমি তেওঁলোকৰ কঁকাল সদায় কপি থকা কৰা।

- 24তেওঁলোকৰ ওপৰত তোমাৰ অতিশয় ক্ৰোধ দেখুৱা;
তোমাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধে তেওঁলোকক আতঙ্কগ্ৰস্থ কৰক।
- 25তেওঁলোকৰ বাসস্থান উচ্ছন্ন হওক;
তেওঁলোকৰ তম্বুত কোনেও বাস নকৰক।
- 26কিয়নো তেওঁলোকক নিৰ্যাতন কৰা জনকেই তুমি প্ৰহাৰ কৰা;
তেওঁলোকে তুমি শাস্তি দিয়া সকলৰ দুখৰ বিষয়ে কথা পাতে।
- 27তুমি তেওঁলোকৰ অপৰাধৰ ওপৰত অপৰাধ যোগ দিয়া;
তেওঁলোকে তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ ভাগী নহওক।
- 28জীৱিতসকলৰ তালিকাৰ পৰা তেওঁলোকৰ নাম মচি পেলোৱা হওক;
আৰু ধাৰ্মিকসকলৰ লগত তেওঁলোকৰ নাম লিখা নহওক।
- 29কিন্তু মই হলে, দুখ আৰু বেদনা পাইছো;
হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ পৰিত্ৰাণে মোক উন্নত কৰক।
- 30মই এটি গানেৰে ঈশ্বৰৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰিম;
ধন্যবাদেৰে তেওঁক উল্লাসিত কৰিম।
- 31তেওঁলোকৰ অনুগ্ৰহ যিহোৱালৈ ষাড়গৰুতকৈ উত্তম;
নাইবা শিং আৰু খুৰা থকা শাড়তকৈয়ো, সেয়ে যিহোৱাক অধিক সন্তোষ দিব।
- 32নম্ৰসকলে তাকে দেখি আনন্দিত হব;
হে ঈশ্বৰক বিচাৰাসকল তোমালোকৰ হৃদয় পুনৰ্জীৱিত হওক।
- 33কিয়নো যিহোৱাই দৰিদ্ৰসকললৈ কাণ পাতে;
আৰু তেওঁ নিজৰ বন্দীয়াৰসকলক হেয়জ্ঞান নকৰে।
- 34আকাশ আৰু পৃথিবীয়ে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক;
সাগৰ আৰু তাৰ মাজত চৰি ফুৰা সমুদায় প্ৰাণীয়ে তেওঁৰ স্তুতি কৰক।
- 35কিয়নো ঈশ্বৰে চিয়োনক পৰিত্ৰাণ কৰিব আৰু যিহুদাৰ নগৰবোৰ পুনৰায় নিৰ্মাণ কৰিব;
লোকসকলে তাত বাস কৰি তাক অধিকাৰ কৰিব।
- 36তেওঁৰ দাসসকলৰ বংশয়ো তাক অধিকাৰ কৰিব;
তেওঁৰ নাম প্ৰেম কৰোতাসকলে তাত বাস কৰিব।

গীতমালা 70

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি:দায়ুদৰ ৰচিত স্মৰণাৰ্থক গীত।

¹হে ঈশ্বৰ, মোক ৰক্ষা কৰা!

হে যিহোৱা, শিষ্মে মোক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহা।

²যিসকল লোকে মোৰ বিপদত সন্মুখ হয়, তেওঁলোক অভিশপ্ত হৈ লাজ পাওক;

মোৰ প্ৰাণ বিচাৰোঁতাসকল বঞ্চিত হৈ বিভ্ৰান্ত হওক।

³যিসকলে মোক আহা আহা বোলে;

তেওঁলোকে লাজ পাই উলটি যাওক।

⁴তোমাক বিচাৰোঁতাসকল তোমাত আনন্দকৰি উল্লাসিত হওক;

তোমাৰ পৰিত্ৰাণক প্ৰীতি কৰোঁতাসকলে “যিহোৱা মহিমাশ্ৰিত হওক” বুলি সদায় কওক।

⁵কিন্তু মই হলে অভাবগ্ৰস্ত আৰু দৰিদ্ৰ;

হে ঈশ্বৰ, মোৰ ওচৰলৈ শীঘ্ৰে আহাঁহ;

তুমি মোৰ সহায় আৰু মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা;

হে যিহোৱা, পলম নকৰিবা।

গীতমালা 71

¹হে যিহোৱা, মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছোঁ;

মোক কেতিয়াও অপমানিত হবলৈ নিদিবা।

²তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ গুণেৰে মোক উদ্ধাৰ কৰা;

মোৱালৈ কাণ পাতা আৰু মোক ৰক্ষা কৰা।

³মোৰ অৰ্থে তুমি এনে বসতিৰ শিলা হোৱা, যি শিলালৈ মই যেন নিতৌ যাব পাৰোঁ;

তুমি মোক ৰক্ষা কৰিবলৈ এটা আঞ্জা দিলা,

কিয়নো মোৰ অৰ্থে তুমি শিলা আৰু মোৰ দুৰ্গ।

⁴হে মোৰ ঈশ্বৰ, দুষ্টলোকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা,

অধৰ্মী আৰু নিষ্ঠুৰ জনৰ হাতৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা।

⁵কিয়নো, হে প্ৰভু যিহোৱা, তুমি মোৰ আশা;

সৰু কালৰে পৰা তুমি মোৰ বিশ্বাস-ভূমি।

⁶গৰ্ভৰে পৰা মই তোমাতেই নিৰ্ভৰ কৰিছোঁ;

মোক মাতৃৰ গৰ্ভৰ পৰা উলিওৱা জনা তুমিয়েই;

মই নিতৌ তোমাৰেই প্ৰশংসা কৰিম।

⁷মই অনেকলোকৰ দৃষ্টিত এটি উদাহৰণৰ বিষয় যেন হৈছোঁ;

কিন্তু তুমি মোৰ দৃঢ় আশ্ৰয়স্থান।

- 8মোৰ মুখ তোমাৰ প্ৰশংসাৰেই পৰিপূৰ্ণ হব,
আৰু ওৰে দিনটো তোমাৰ গৌৰৱ ভৰি থাকিব।
- 9বয়সস্তু সময়ত মোক ত্যাগ নকৰিবা;
মই শক্তিহীন হোৱা সময়ত মোক নেৰিবা।
- 10কিয়নো মোৰ শত্ৰুবোৰে মোৰ বিষয়ে কথা পাতে;
যি সকলে মোৰ জীৱন অনুসন্ধান কৰি একেলগে আলোচনা কৰে।
- 11তেওঁলোকে কয়, “ঈশ্বৰে তেওঁক পৰিত্যাগ কৰিলে;
খেদি গৈ তেওঁক ধৰা, কিয়নো তাৰ উদ্ধাৰকৰ্তা কোনো নাই।”
- 12হে ঈশ্বৰ, মোৰ পৰা আঁতৰ নহবা;
হে মোৰ ঈশ্বৰ, মোক সহায় কৰিবলৈ শীঘ্ৰে আহাঁ।
- 13মোৰ প্ৰাণৰ বিৰুদ্ধিসকল লজ্জিত হৈ উচ্ছন্ন হওক;
মোৰ অনিষ্টকৰিবলৈ চেষ্টা কৰোঁতাসকলক নিন্দা আৰু অপমানেৰে ঢকা হওক।
- 14কিন্তু মই হলে, সদায় তোমাক আশা কৰি থাকিম,
তোমাৰ প্ৰশংসা আৰু অধিক অধিককৈ কৰিম।
- 15মই মুখেৰে তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা কম,
ওৰে দিনটো তোমাৰ পৰিত্ৰাণৰ কথা প্ৰকাশ কৰিম;
তথাপিও মই বুজি পোৱা নাই।
- 16মই উপস্থিত হৈ প্ৰভু যিহোৱাৰ মহৎ কাৰ্য্যবোৰ কীৰ্তন কৰিম;
মই কেৱল তোমাৰ ধাৰ্মিকতা, কেৱল তোমাৰেই ধাৰ্মিকতা উল্লেখ কৰিম।
- 17হে ঈশ্বৰ, তুমি মোক লৰালি কালৰে পৰা শিক্ষা দি আহিছা;
আৰু এতিয়ালৈকে মই তোমাৰ আছৰিত কাৰ্য্যবোৰ প্ৰকাশ কৰি আহিছোঁ।
- 18প্ৰকৃততে মোৰ বয়সস্তু অৱস্থা আৰু চুলি পকাৰ সময়ত মোক ত্যাগ নকৰিবা,
মই ভাবী-বংশৰ আগত তোমাৰ পৰাক্ৰম ঘোষণা কৰিম;
আৰু আহিবলগা সকলোকে তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ কথা শুনাম।
- 19হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ ধাৰ্মিকতা গগনস্পৰ্শী;
হে ঈশ্বৰ, মহৎ কাৰ্য্য কৰোঁতা যি তুমি, তোমাৰ তুল্য কোন?
- 20তুমি আমাক বিষম সঙ্কট দেখুৱাইছা,
তুমি আকৌ আমাক পুনৰায় জীৱিত কৰা;
পৃথিৱীৰ গভীৰতাৰ পৰা আমাক তুলি আনিবা।
- 21তুমি মোৰ আত্ম-সন্মান বৃদ্ধি কৰা;
পুনৰাই ঘূৰি মোক শান্ত্বনা দিয়া।

22হে মোৰ ঈশ্বৰ, তোমাৰ বিশ্বাসযোগ্যতাৰ স্তুতি কৰিম;

হে ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ জনা,

মই বীণাৰে তোমাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

23মই যেতিয়া তোমাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰোঁ, মোৰ ওঁঠ অতিশয় আনন্দিত হয়;

তুমি মুক্ত কৰা মোৰ প্ৰাণ আনন্দিত হয়।

24মই তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কথা ওৰে দিনটো কৈ থাকিম;

মোৰ অনিষ্টলৈ চেষ্টা কৰোঁতাসকল পৰাজিত হ'ল আৰু তেওঁলোকে লাজ পাই নিন্দিত হল।

গীতমালা 72

চলোমনৰ ৰচিত গীত।

1হে ঈশ্বৰ, ৰজাক তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ দান কৰা,

আৰু ৰাজকোঁৱৰক তোমাৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰদান কৰা।

2তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে ৰজাৰ প্ৰজাসকলৰ বিচাৰ কৰিব;

ন্যায়েৰে তোমাৰ দুখীয়াসকলৰ বিচাৰ কৰিব।

3পৰ্বতবোৰে প্ৰজাসকলৰ কাৰণে শান্তি উৎপাদন কৰিব;

পাহাৰবোৰেও ধাৰ্মিকতা উৎপাদন কৰিব।

4তেওঁ দুখীয়া প্ৰজাসকলৰ বিচাৰ কৰিব,

অভাৱগ্ৰস্ত সন্তানসকলক ৰক্ষা কৰিব;

কিন্তু অত্যাচাৰীক টুকুৰা টুকুৰ কৰি গুৰি কৰিব।

5সূৰ্য্য চন্দ্ৰ থাকেমনে, পুৰুষানুক্ৰমে তেওঁলোকে তোমালৈ ভয় কৰিব।

6ঘাঁহ কাটি নিয়া মাটিৰ ওপৰত বৰষুণ পৰিলে যেনে হয়,

তেও তেনেকৈয়ে ভূমি ভিজোৱা বৰষুণ জাকৰ দৰেই হয়।

7তেওঁৰ সময়ত ধাৰ্মিক জন জকমকাব;

যিমান দিনলৈ চন্দ্ৰ থাকিব তিমান দিনলৈকে তেওঁলোক শান্তিত থাকিব।

8তেওঁলোকে এখন সমুদ্ৰৰ পৰা আনএখন সমুদ্ৰলৈকে ৰাজ্যশাসন কৰিব,

আৰু নদীৰ পৰা পৃথিবীৰ শেষলৈকে ৰাজত্ব কৰিব।

9মৰুভূমিৰ নিবাসীসকলে তেওঁৰ আগত আঁঠু ল'ব;

আৰু তেওঁৰ শত্ৰুবোৰে ধূলি চেলেকিব।

10তৰ্চীচ আৰু দ্বীপবোৰৰ ৰজাসকলে পাৰিশ্ৰমিক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি আনিব;

চিবা আৰু চবাৰ ৰজাসকলে উপহাৰ আনিব।

- 11 এনে কি, সকলো ৰজাই তেওঁৰ আগত প্ৰণিপাত কৰিব;
আৰু সকলো জাতিৰলোকসকল তেওঁৰ সেৱা কৰিব।
- 12 কিয়নো, অভাৱগ্ৰস্তসকলে কাতৰোক্তি কৰিলে তেওঁ উদ্ধাৰ কৰিব;
আৰু সহায়হীন দুখিত জনক তেওঁ ত্ৰাণ কৰিব।
- 13 তেওঁ দুখী অভাৱগ্ৰস্তক কৃপা কৰিব;
দৰিদ্ৰসকলৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব।
- 14 অত্যাচাৰ আৰু উপদ্ৰৱৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোকৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰিব;
তেওঁৰ দৃষ্টিত সেইসকলৰ তেজ বহুমূল্য হব।
- 15 ৰজাসকল জীয়াই থাকিব! আৰু তেওঁলোকক চিবাৰ সোণ দান কৰা যাব;
লোকসকলে নিতৌ তেওঁৰ প্ৰাৰ্থনা কৰিব,
ওৰে দিনটো ঈশ্বৰে তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰিব।
- 16 পৃথিৱীত পৰ্বতবোৰৰ টিঙত প্ৰচুৰ শস্য হব;
সেই শস্যৰ ফল লিবানোনৰ জাৰণিৰ নিচিনাকৈ লৰিব;
আৰু নগৰৰ নিবাসীসকল পৃথিৱীৰ তৃণৰ দৰে জকমকাব।
- 17 ৰজাৰ নাম চিৰস্থায়ী হব;
সূৰ্য্য থাকেমানে তেওঁৰ নাম থাকিব;
লোকসকলে তেওঁৰ পৰা আশীৰ্বাদ পাব;
সকলো জাতিয়ে তেওঁক ধন্য ধন্য বুলি ক'ব।
- 18 ঈশ্বৰ যিহোৱা, ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ, ধন্য হওঁক;
যি জন কেৱল আচৰিত কৰ্ম কৰোঁতা।
- 19 তেওঁৰ গৌৰৱ অনন্ত কাললৈকে ধন্য হওঁক;
আৰু সমুদায় পৃথিৱীত তেওঁৰ গৌৰৱেৰে পৰিপূৰ্ণ হওঁক। আমেন আৰু আমেন।
- 20 যিচয়ৰ পুত্ৰ দায়ুদৰ প্ৰাৰ্থনাবোৰ সমাপ্ত।

গীতমালা 73

আচফৰ ৰচিত গীত: গীতমালা তৃতীয় খণ্ড

- 1 অৱশ্যেই ঈশ্বৰ ইস্ৰায়েললৈ মঙ্গলজনক;
তেওঁ শুদ্ধ-চিত্তীয়াসকললৈ শুভ কৰোঁতা।
- 2 কিন্তু মোৰ ভৰি হলে প্ৰায় পিছল খাইছিল;
মোৰ খোজ প্ৰায়েই পিছলি গৈছিল।

- 3তেতিয়া অহঙ্কাৰী লোকলৈ মোৰ অসূয়া জন্মিছিল;
মই দুষ্টবোৰক বৰ সুখত থকা দেখিছিলোঁ।
- 4কাৰণ তেওঁলোকে মৃত্যুৰ যন্ত্ৰণা নাপায়;
কিন্তু তেওঁলোক সুস্থ সবল হৈ থাকে।
- 5তেওঁলোকে আন মানুহে দুখ পোৱাৰ দৰে দুখ নাপায়;
অন্যলোকৰ বিপদৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকে বিপদতো নপৰে।
- 6এই কাৰণে অহঙ্কাৰ তেওঁলোকৰ দিগ্ৰিৰ হাৰস্বৰূপ;
অত্যাচাৰ তেওঁলোকৰ কাৰণে শৰীৰ আবৰণস্বৰূপ হৈছে।
- 7তেওঁলোকৰ মনৰ অন্ধকাৰ পাপ হৈ বাহিৰ হয়;
তেওঁলোকৰ মন্দ চিন্তা শেষপৰ্যন্ত তেওঁলোকৰ অন্তৰৰ ভিতৰত থাকে।
- 8তেওঁলোকে মহাবিদ্রোপৰে দুষ্টতাৰ কথা কয়;
তেওঁলোকে অহংকাৰ কৰি ভয় দেখুৱাই আক্ৰমণ কৰে।
- 9তেওঁলোকে স্বৰ্গৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়;
তেওঁলোকৰ জিভাই পৃথিৱী ভ্ৰমণ কৰে।
- 10এই কাৰণে ঈশ্বৰৰ সন্তানসকল তেওঁলোকৰ ফালে ঘূৰি যায়;
গভীৰ ভাবে তেওঁলোকৰ বাক্যবোৰ পান কৰে।
- 11তেওঁলোকে কয়, “ঈশ্বৰে কেনেকৈ জানিব?
সৰ্বোপৰি জনে জানো কিহবলৈ গৈ আছে তাক জানিব?”
- 12চোৱা তেওঁলোক দুষ্ট;
তেওঁলোকৰ মনৰ ভাৱ সদায় নিশ্চিন্ত, অধিক সম্পত্তি বঢ়াই থাকে।
- 13নিশ্চয় মই অনৰ্থক মোৰ হৃদয় সংৰক্ষণ কৰি ৰাখিলোঁ;
হাত ধুই নিজৰ নিৰ্দোষিতা প্ৰমাণ কৰিলোঁ।
- 14কিয়নো মই ওৰে দিনটো আঘাতিত হলো;
প্ৰতি ৰাতিপুৱা বিনয়ী হ'লোঁ।
- 15যদি মই কলোহেতেন, “সেইদৰে কম বুলি ভাবিলোহেঁতেন;
তেন্তে চোৱা, তোমাৰ সন্তানসকলৰ বংশলৈ বিশ্বাসঘাতক হলোহেঁতেন।
- 16যেতিয়া এইবোৰ কাম মই কেনেকৈ বুজিম বুলি চিন্তা কৰিছিলোঁ;
এইটো মোৰ কাৰণে বহুত কঠিন আছিল।
- 17তেতিয়া, মই ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰস্থানত নোসোমোৱালৈকে;
আৰু তেওঁলোকৰ বিশ্বাস বিবেচনা কৰি বুজিনোপোৱালৈকে, মোৰ পক্ষে এইটো অত্যন্ত কষ্টদায়ক হৈছিল।
- 18সঁচাকৈ তুমি তেওঁলোকক পিছল খোৱা ঠাইত থৈছা;

তুমি তেওঁলোকক বিনাশৰ গাতত পেলাই তেওঁলোকৰ সৰ্বনাশ কৰিবা।

¹⁹তেওঁলোক কেনেকৈ নিমিষতে মৰুভূমিত উচ্ছন্ন হয়!

নানা আতঙ্কজনক শঙ্কাত তেওঁলোক একেবাৰে বিনষ্ট হব।

²⁰তেওঁলোক এটা সপোন দেখি সাৰ পায় সপোনটো তুচ্ছজ্ঞান কৰাৰ নিচিনাকৈ;

হে ঈশ্বৰ, যেতিয়া তুমি উঠিবা, তেতিয়া তেওঁলোকক ছায়া বুলি তুচ্ছজ্ঞান কৰিবা।

²¹যেতিয়া মই মনত গভীৰ দুখ পাইছিলোঁ;

আৰু মোৰ অন্তৰত আঘাত লাগিছিল।

²²তেতিয়া মই অজ্ঞান আৰু মনৰকল্পনা অভাব বোধ কৰিছিলোঁ;

তোমাৰ সাক্ষাতে অচেতন হোৱা পশুৰ নিচিনা আছিলোঁ।

²³তথাপি মই সদায় তোমাৰ লগতে আছোঁ;

তুমি মোৰ সোঁ হাতখনত ধৰি ৰাখিলা।

²⁴তুমি তোমাৰ উপদেশৰে মোক পথ দেখুৱাবা,

পৰবৰ্তীসময়ত মোক গৌৰৱেৰে গ্ৰহণ কৰিবা।

²⁵তোমাৰ বাহিৰে স্বৰ্গত মোৰ কোন আছে?

তোমাৰ বাহিৰে পৃথিৱীত মোৰ এনে কোনো আশ্ৰয় নাই।

²⁶মোৰ শৰীৰ আৰু হৃদয় দুয়োটা পৰাজিত হ'ল;

কিন্তু ঈশ্বৰ চিৰকাললৈকে মোৰ মনৰ শক্তি।

²⁷কিয়নো চোৱা, তোমাৰ পৰা দূৰৈত থকাসকলৰ সৰ্বনাশ হব;

তোমাক এৰি অবিশ্বাসীহোৱা সকলোকে তুমি ধ্বংস কৰিবা।

²⁸কিন্তু মোৰ পক্ষে হলে, ঈশ্বৰৰ ওচৰ চপাই মঙ্গল;

মই প্ৰভুযিহোৱাক মোৰ আশ্ৰয়স্থান গ্ৰহণ কৰিলোঁ;

মই তোমাৰ সকলো কাৰ্য ঘোষণা কৰিম।

গীতমালা 74

মচকীল নামে আচফৰ ৰচিত গীত।

¹হে ঈশ্বৰ, তুমি কিয় আমাক চিৰকাললৈকে অস্বীকাৰ কৰিলা?

তোমাৰ চৰণীয়া পথাৰৰ ভেড়া জাকৰ বিৰুদ্ধে তোমাৰ ক্ৰোধাঘ্নি কিয় জ্বলিছে?

²তুমি পূৰ্বে মুক্ত কৰা কোলসকলৰ উদ্দেশ্যে;

তোমাৰ অধিকাৰৰ ফৈদ হবলৈ ক্ৰয় কৰা;

আৰু তুমি নিবাস কৰা চিয়োন পৰ্ব্বতক সোঁৱৰণ কৰা।

- 3তুমি চিৰকালৰ এই ধ্বংস-স্তুপৰ ঠাইলৈ আগবাঢ়ি আহি চোৱা;
পবিত্ৰ স্থানত শত্ৰুৱে সকলোবোৰ ভাঙি-চিঙি চূৰ-মাৰ কৰিলে।
- 4তোমাৰ বিৰোধী তোমাৰ পবিত্ৰস্থানৰ মাজত গৰ্জৰ্জন কৰিছে;
তেওঁলোকে তাত যুদ্ধৰ পতকা সংস্থাপন কৰিছে।
- 5ভাব হয় যেন তেওঁলোকে জাৰণিৰ গছবোৰৰ অহিতে কুঠাৰ চলাইছিল।
- 6তেওঁলোকে নক্সা কটা(খোদিত কৰা) আটাই কাঠবোৰ খেটালি ভাঙিছে;
কুঠাৰ আৰু হাতুৰীৰে একেবাৰে ভাঙি পেলাইছে।
- 7তেওঁলোকে তোমাৰ পবিত্ৰস্থানত জুই লগাই দিছে;
তোমাৰ নামৰ নিবাসক মাটিত মিলাই অপবিত্ৰ কৰিলে।
- 8তেওঁলোকে নিজৰ মনতে কলে, “আমি সকলোকে একেবাৰে ধ্বংস কৰো।”
তেওঁলোকে মাটিৰ ওপৰত থকা ঈশ্বৰৰ সকলো সভাগৃহ পুৰি ভস্ম কৰিলে।
- 9আমি কোনো আলৌকিক চিহ্ন ঈশ্বৰৰ পৰা দেখা পোৱা নাই,
তাত কোনো ভাৱবাদীও নাই;
কিমান কাললৈকে আৰু এইদৰে হৈ থাকিব, তাক জানোতাও আমাৰ ইয়াত কোনো নাই।
- 10হে ঈশ্বৰ, শত্ৰুৱে নো আৰু কিমান কাললৈ তোমাক নিন্দা কৰি থাকিব?
বিৰোধিসকলে চিৰকাললৈকে তোমাৰ নাম তিৰস্কাৰ কৰি থাকিবনে?
- 11তুমি কিয় তোমাৰ হাত খন, সেই তোমাৰ সোঁ হাতখন কোঁচাই ৰাখিছা?
তুমি পিন্ধি থকা বস্ত্ৰৰ পৰা সোহাঁত খন উলিওৱা আৰু তেওঁলোকক ধ্বংস কৰা।
- 12তথাপিও ঈশ্বৰ পূৰ্বকালৰে পৰা মোৰ ৰজা;
তেওঁ পৃথিবীৰ মাজত পৰিত্ৰাণৰ কাৰ্য কৰিছে।
- 13তুমিয়েই নিজৰ শক্তিৰে সমুদ্ৰক দুভাগ কৰিছিল;।
তুমিয়েই সাগৰৰ পানীতথকা দৈত্যৰ মূৰ খেতালি ভাঙিছিল।
- 14তুমিয়েই লিবিয়াখন জলন্তৰ মূৰ কেইটা গুড়ি কৰিছিল;।
তুমিয়েই তাক মৰুভূমিৰ নিবাসীসকলৰ আহাৰৰ বাবে দিছিল।
- 15তুমিয়েই পৰিতক্ত অবস্থাত ভূমুক আৰু জুৰি বোৱাইছিল;।
সদায় বৈ থকা নদীকো শুকুৱাই দিছিল।
- 16দিন তোমাৰ, আৰু ৰাতিও তোমাৰেই;
তুমিয়েই চন্দ্ৰ আৰু সূৰ্যক নিজ নিজ স্থানত স্থাপন কৰিলা।
- 17তুমিয়েই পৃথিবীৰ সকলো সীমা স্থাপন কৰিলা;
তুমিয়েই শীত আৰু গ্ৰীষ্মকাল বনালা।
- 18হে যিহোৱা, তুমি পাহৰি নাযাবা শত্ৰুৱে যে তোমাক ঠাত্তা নিন্দা কৰিছে;

মুৰ্খ লোকসকলে যে তোমাৰ নাম অনাদৰ কৰিছে।

¹⁹তোমাৰ প্ৰিয় কপৌৰ প্ৰাণ বনৰীয়া জন্তুক শোধাই নিদিবা;

তোমাক অপদস্থ কৰা সকলৰ জিৱনৰ কথা চিৰকাললৈকে নাপাহৰিবা।

²⁰তোমাৰ ব্যৱস্থা নিয়মটিলৈ দৃষ্টি কৰা;

কিয়নো পৃথিৱীৰ অন্ধকাৰময় ঠাইবোৰ অত্যাচাৰিসকলৰ বাসস্থানৰে ভৰি পৰিছে।

²¹উপদ্ৰব পোৱাসকলক লাজ পাই উলটি নাহক;

দুখী-অভাবীলোকসকলে তোমাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰক।

²²হে ঈশ্বৰ, উঠা, তোমাৰ আত্ম-সন্মান ৰক্ষা কৰা;

মুৰ্খব্যক্তিয়ে ওৰে দিনটো তোমাক নিন্দা কৰিছে, তাক পাহৰি নাযাবা।

²³তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ মাত নাপাহৰিবা;

তোমাৰ অহিতে নিতৌ উঠা হুলস্থূল তুচ্ছ কৰা।

গীতমালা 75

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: অলতচেৎ সুৰত গাব লগীয়া। আচফৰ ৰচিত গীত, সঙ্গীত।

¹হে ঈশ্বৰ, আমি তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম;

আমি তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম, কিয়নো তুমি তোমাৰ উপস্থিতি প্ৰকাশ কৰিলা;

লোকসকলে তোমাৰ আছৰিত কাৰ্য্যবোৰ বৰ্ণনা কৰি আছে।

²যেতিয়া নিৰুপিত সময় উপস্থিত হব;

তেতিয়া মই ন্যায়েৰে বিচাৰ কৰিম।

³যদিও পৃথিৱী আৰু তাৰ বাসিন্দাসকল ভয়াতুৰ আৰু দুৰ্বল;

তথাপি ময়েই তাৰ স্তম্ভবোৰ দৃঢ়কৈ স্থাপন কৰিলোঁ। [চেলা]

⁴মই অহঙ্কাৰীসকলক কলোঁ, “তোমালোকে অহঙ্কাৰে কাৰ্য্য নকৰিবা;”

দুষ্টবোৰক ক’লো, “পৰিত্ৰাণ পাবলৈ নি:সংশয় নহবা;

দুষ্টসকল জয়ী হবলৈ অত্যন্ত নিশ্চিত নহওক।

⁵তোমালোক জয়ী হবলৈ অত্যন্ত নিশ্চিত নহবা;

তোমালোকে গৰ্বকৰি কথা নকবা।”

⁶কিয়নো পূব বা পশ্চিম দিশৰ পৰা জয়লাভ নহয়।

⁷কিন্তু ঈশ্বৰ ন্যায় বিচাৰক;

কোনোক তললৈ নমায়, কোনোক উপৰলৈ তোলে।

⁸কিয়নো যিহোৱাৰ হাতত এক পান-পাত্ৰ আছে তাত মিশ্ৰিত দ্ৰব্যেৰে সৈতে পৰিপূৰ্ণ ফেনাই উঠা দ্ৰাক্ষাৰস আছে;

আৰু তেওঁ সেই পাত্ৰৰ কিছু ঢালি দিয়ে;
 পৃথিৱীৰ আটাই দুষ্টলোকসকলক অৱশ্যেই তাৰ তলিলৈকে থকা গেদবোৰ খাব লাগিব।
 9 কিন্তু মই হলে, চিৰকাললৈ তেওঁ কৰা কাৰ্যৰ প্ৰচাৰ কৰিম;
 মই যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে স্তুতিগান কৰিম।
 10 তেওঁ ক'লে, "মই দুষ্টলোকসকলৰ আটাই শিং কাটি পেলাম;
 কিন্তু ধাৰ্মিক লোকসকলৰ শিং উচ্চ কৰিম।"

গীতমালা 76

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: তাৰযুক্ত যন্ত্ৰেৰে গাব লগীয়া, আচফৰ ৰচিত গীত, সঙ্গীত।

1 যিহূদাৰ সকলোৱেই ঈশ্বৰক জানে;
 ইস্ৰায়েলৰ মাজত তেওঁৰ নাম মহান।
 2 চালেমত তেওঁৰ তম্বু আছে;
 চিয়োনত তেওঁৰ বসতিস্থান আছে।
 3 তাত তেওঁ ধনুৰ কাঁড় ভাঙিলে;
 ঢাল তৰোৱাল আদি যুদ্ধৰ সঁজুলি ভাঙিলে। [চেলা]
 4 তোমাৰ প্ৰতিফলিত উজ্জ্বল আৰু বিকশিত গৌৰৱ;
 যি দৰে এই পৰ্বতবোৰৰ পৰা নামি অহাৰ উদ্দেশ্যে, যত তুমি তোমাৰ শিকাৰ আহত কৰিছিল।
 5 এই দুঃসাহিয়ালসকলক অপহৰণ কৰা হল;
 তেওঁলোক ভীষণ নিদ্ৰামগ্ন হল।
 পৰাক্ৰমীসকল অসহায় হ'ল।
 6 হে যাকোবৰ ঈশ্বৰ; যুদ্ধ ক্ষেত্ৰৰ কান্দোনত,
 ৰথচালক আৰু যোঁৰা উভয়ে টোপনি গ'ল।
 7 তুমি, হয় তুমিয়েই আতঙ্কজনক;
 তোমাৰ ক্ৰোধ উঠিলে কোনে তোমাৰ আগত থিয় হব পাৰে?
 8 তোমাৰ ন্যায় বিচাৰ স্বৰ্গৰ পৰা হ'য়;
 পৃথিৱী আতঙ্কিত হৈ নিৰৱে আছিল।
 9 হে ঈশ্বৰে তুমি উঠা বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰা;
 পৃথিৱীৰ নিৰ্যাতিত সকলক ৰক্ষা কৰিবলৈ উঠা। [চেলা]
 10 অৱশ্যে তোমাৰ ক্ৰোধ বিচাৰেই সেইলোকসকলৰ প্ৰসংশাৰ কাৰণ হ'ব;
 তুমি সমৰ্পণকৈ ক্ৰোধ প্ৰকাশ কৰিবা।

- ¹¹তোমালোকে নিজৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ সঙ্কল্প কৰা, আৰু তাক সিদ্ধও কৰা;
তেওঁৰ চাৰিওফালে থকা সকলোৱে সেই আতঙ্কিত জনাৰ উদ্দেশ্যে উপহাৰ আনিব।
- ¹²তেওঁ ৰাজকোৱঁৰ সকলৰ সাহস খৰ্ব কৰিব;
তেওঁলোকে পৃথিৱীৰ ৰজালৈ আতঙ্কিত হ'ব।

গীতমালা 77

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: যিদুখনৰ অৰ্থে, আচফৰ ৰচিত গীত।

- ¹মই উচ্চ স্বৰেৰে ঈশ্বৰৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিম;
মই ঈশ্বৰৰ ওচৰত উচ্চ স্বৰেৰে কাতৰোক্তি কৰিম মোৰ ঈশ্বৰে মোৰ কথা শুনিব।
- ²সঙ্কটৰ সময়ত মই যিহোৱাক বিচাৰিলো;
গোটেই ৰাতি মোৰ হাত দুখন ঈশ্বৰৰ ফালে আগবঢ়াই মই প্ৰাৰ্থনা কৰিলো; মই ক্লান্ত হৈ নপৰো।
মোৰ প্ৰাণে শাল্লনা পোৱা নাছিল।
- ³মই যেতিয়া ঈশ্বৰক চিন্তা কৰো, তেতিয়া ক্ৰন্দন কৰোঁ;
মই মনতে চিন্তা কৰো আৰু মোৰ প্ৰাণ নিৰাশ হৈ পৰে। [চেলা]
- ⁴তুমিয়েই টোপনি যোৱাৰ পৰা মোৰ চকুৰ পিৰিকতিক মেলি ৰাখিলা;
মই অতিশয় যাতনাত আছিলো আৰু সেয়ে কথাও কব পৰা নাছিলো।
- ⁵মই অতীতৰ কথাবোৰ চিন্তা কৰিছিলো;
অনেক অনেক বছৰৰ আগৰ কথা মই চিন্তা কৰিছিলো।
- ⁶ৰাতিৰ সময়ত মই গোৱা গীতবোৰৰ বিষয়ে মোৰ মনত পৰে;
ৰাতি মই মোৰ হৃদয়ত গভীৰভাৱে চিন্তা কৰিছিলো;
মই মনতে চিন্তা কৰোঁ আৰু মোৰ প্ৰাণে যি ঘটিল তাক বুজিবলৈ চেষ্টা কৰে:
- ⁷"যিহোৱাই মোক চিৰকালৰ বাবে ত্যাগ কৰিব নেকি?
তেওঁ মোক পুণৰ কেতিয়াও দয়া নকৰিব নেকি?
- ⁸তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেম চিৰদিনৰ কাৰণে শেষ হৈ গ'ল নেকি?
তেওঁৰ প্ৰতিজ্ঞাবোৰো চিৰদিনৰ বাবে বিফল হৈ গ'ল নেকি?
- ⁹ঈশ্বৰে কৃপা কৰিবলৈ পাহৰি গ'ল নেকি?
তেওঁ খঙতে নিজৰ মমতাকো বন্ধ কৰি দিলে নেকি? [চেলা]
- ¹⁰মই কলোঁ, "মোৰ এইটোৱে দুখ যে সৰ্বোপৰি জনাৰ সোঁ হাত সলনি হৈছে।"
- ¹¹যিহোৱাই কৰা সকলো কাৰ্য্যৰ কথা মই সোঁৱৰিম;
পূৰ্ব কালত তুমি কৰা আচৰিত কৰ্মবোৰ মই সোঁৱৰণ কৰিম।

- 12তোমাৰ সকলো কাৰ্য্যৰ বিষয়ে মই ধ্যান কৰিম;
তোমাৰ মহৎ কাৰ্য্যবোৰ গভীৰভাৱে চিন্তা কৰিম।
- 13হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ পথ পবিত্ৰ;
আমাৰ ঈশ্বৰৰ তুল্য জানো কোনো মহান ঈশ্বৰ আছে?
- 14তুমিয়েই সেই আচৰিত কৰ্ম কৰোঁতা ঈশ্বৰ; সকলো জাতিবোৰৰ মাজত তুমি তোমাৰ পৰাক্ৰমৰ পৰিচয় দিছা।
- 15তুমি যাকোব আৰু যোচেফৰ বংশৰ সন্তানসকলক তোমাৰ শক্তিশালী হাতৰ বাহুৰে মুক্ত কৰিলা। [চেলা]
- 16হে ঈশ্বৰ, সমুদ্ৰৰ জলসমূহে তোমাক দেখিলে;
জলসমূহে তোমাক দেখি ভয় খালে;
তাৰ গভীৰতা পৰ্যন্ত কঁপি উঠিল।
- 17মেঘে জলৰাশিক তললৈ ঢালি দিলে; আকাশত বজ্ৰই গৰ্জ্জন কৰিলে;
তোমাৰ বিদ্যুতৰ কাঁড়বোৰ ইফালে সিফালে চমকিব ধৰিলে।
- 18বা'মাৰলী বতাহত তোমাৰ বজ্ৰৰ ধ্বনি শুনা গ'ল;
তোমাৰ বিজুলিৰ চমকে পৃথিৱী আলোকময় কৰিলে; পৃথিৱী কঁপি উঠিল আৰু জোকাৰ খালে।
- 19সমুদ্ৰৰ মাজত তোমাৰ পথ আছিল;
মহাজলৰাশিৰ মাজত তোমাৰ বাট আছিল; কিন্তু তোমাৰ ভৰিৰ চিহ্ন তাত দেখা নগল।
- 20মোচি আৰু হাৰোণৰ হতুৱাই ভেড়াৰ জাকৰ দৰে তুমি তোমাৰ লোকসকলক চলাই লৈ গৈছিল।

গীতমালা 78

মচকীল নামে আচফৰ ৰচিত গীত

- 1হে মোৰ লোকসকল তোমালোকে মোৰ শিক্ষালৈ কাণ দিয়া; মোৰ মুখৰ কথালৈ কাণ পাত।
- 2মই দৃষ্টান্তৰে সৈতে মোৰ মুখ মেলিম; মই পূৰ্বকালৰ নিগূঢ় বিষয়বোৰ প্ৰকাশ কৰিম।
- 3এই সকলো যি যি কথা আমি শুনিলো আৰু জানিলো, আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে আমাৰ ওচৰত সেইবোৰ কথা বৰ্ণনা কৰি গৈছে।
- 4তেওঁলোকৰ বংশৰ সন্তানসকলৰ পৰা আমি সেইবোৰ লুকুৱাই নাৰাখিম;
আমি ভাবী প্ৰজন্মৰ ওচৰত যিহোৱাৰ গৌৰৱপূৰ্ণ কাৰ্য্যবোৰৰ কথা ক'ম;
তেওঁৰ পৰাক্ৰমৰ কথা আৰু তেওঁ যি সকলো আচৰিত কাৰ্য্য কৰিলে, সেই সকলো কথা ক'ম।
- 5কিয়নো তেওঁ যাকোবৰ বংশৰ মাজত এক আঞ্জা জাৰি কৰি বিধি স্থাপন কৰিলে,
ইস্ৰায়েল জাতিৰ কাৰণে এক ব্যৱস্থা নিৰূপিত কৰিলে;
তেওঁ আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলক সেই ব্যৱস্থাৰ বিষয়ে নিজৰ ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক শিক্ষা দিবলৈ আঞ্জা দিলে।
- 6যাতে ভাবী-বংশৰ সন্তানসকলে, যিসকলে এতিয়াও জন্মগ্ৰহণ কৰা নাই,

তেওঁলোকেও সেইবোৰ জানিব পাৰে আৰু তেওঁলোকে উঠি নিজ নিজ সন্তানসকলৰ আগত সেইবোৰ বৰ্ণনা কৰিব পাৰে।

7 তেতিয়াহে তেওঁলোকে ঈশ্বৰত ভৰসা কৰিব,

তেওঁৰ কাৰ্য্যবোৰ তেওঁলোকে নাপাহৰিব,

কিন্তু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিব।

8 তাতে তেওঁলোক নিজ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে জেদী আৰু বিদ্ৰোহী বংশ নহ'ব;

সেই পূৰ্বপুৰুষসকলৰ অন্তৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰতি স্থিৰ নাছিল আৰু মনও সমৰ্পিত আৰু বিশ্বস্ত নাছিল।

9 ইফ্ৰায়িমৰ বংশৰ সন্তানসকল যদিও ধনুৰ্দ্ধৰত সজ্জিত আছিল, কিন্তু যুদ্ধৰ দিনা পিছ হুঁহুকি আহিছিল।

10 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ নিয়মটি পালন নকৰিলে,

তেওঁৰ ব্যৱস্থাত চলিবলৈ অস্বীকাৰ কৰিলে।

11 তেওঁ যি যি কাৰ্য কৰিছিলে, তাক তেওঁলোকে পাহৰি গ'ল।

তেওঁলোকৰ আগত দেখুওৱা তেওঁৰ আচৰিত কৰ্মবোৰ তেওঁলোকে পাহৰি গ'ল।

12 ইস্ৰায়েলীয়াসকলৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ চকুৰ সন্মুখতে তেওঁ আচৰিত কৰ্মবোৰ কৰিছিল;

মিচৰ দেশত আৰু চোৱনৰ পথাৰত তেওঁ সেইবোৰ কৰিছিল।

13 তেওঁ সমুদ্ৰক দুভাগ কৰি তাৰ মাজেদি তেওঁলোকক পাৰ কৰিলে,

তেওঁ জলসমূহক দম কৰাৰ দৰে থিয় কৰিলে।

14 দিনত মেঘৰ দ্বাৰাই আৰু গোটেই ৰাতি অগ্নিৰ দীপ্তিৰে তেওঁ তেওঁলোকক পথ দেখুৱালে।

15 মৰুভূমিত শিলবোৰ ফালি মাটিৰ গভীৰ ভাগৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোকক পান কৰিবলৈ প্ৰচুৰ পানী দিলে।

16 তেওঁ শিলৰ পৰা পানীৰ সোঁত বাহিৰ কৰি আনিলে,

সেই পানী তেওঁ নদীৰ নিচিনাকৈ বোৱাই দিলে।

17 কিন্তু তেওঁলোকে তেওঁৰ বিৰুদ্ধে পাপ কৰিয়েই থাকিল,

সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে মৰুভূমিত বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰিলে।

18 তেওঁলোকৰ ইচ্ছা অনুসাৰে আহাৰ দাবি কৰি,

তেওঁলোকে নিজ নিজ মনতেই ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰিলে।

19 তেওঁলোকে ঈশ্বৰৰ বিৰুদ্ধে এই কথা ক'লে,

“ঈশ্বৰে জানো মৰুভূমিৰ মাজত আহাৰ দি মেজ সজাব পাৰে?”

20 তেওঁ শিলক প্ৰহাৰ কৰিলে আৰু তাৰ পৰা উপচি পৰাকৈ পানীৰ সোঁত ওলাই আহিল;

সেই বুলি জানো তেওঁ আমাক আহাৰো দিব পাৰে?

তেওঁ জানো নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে মাংস যোগাব পাৰে?”

21 এই কথা শুনি যিহোৱাৰ খং জ্বলি উঠিল;

যাকোবৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ অন্তৰৰ জুই জ্বলি উঠিল;

ইস্ৰায়েলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ ক্ৰোধ জাগি উঠিল;

22 কাৰণ ঈশ্বৰৰ ওপৰত তেওঁলোকৰ বিশ্বাস নাছিল;

তেওঁত যে পৰিত্ৰাণ আছে, সেই কথাত তেওঁলোকে নিৰ্ভৰ নকৰিলে।

23 তথাপিও তেওঁ ওপৰত থকা আকাশমণ্ডলক আঞ্জা দিলে আৰু আকাশৰ দুৱাৰবোৰ মুকলি কৰিলে।

24 লোকসকলে খাবৰ কাৰণে তেওঁ বৰষুণৰ দৰে মান্না বৰষালে,

স্বৰ্গৰ শস্য তেওঁলোকক দিলে।

25 মনুষ্যই স্বৰ্গদূতৰ আহাৰ ভোজন কৰিলে;

তৃপ্তিৰে ভোজন কৰিব পৰাকৈ তেওঁ প্ৰচুৰ আহাৰ তেওঁলোকলৈ পঠাই দিলে।

26 তেওঁ আকাশৰ পৰা পূবৰ বতাহ বলালে;

তেওঁ নিজৰ পৰাক্ৰমেৰে দক্ষিণৰ বতাহক চলালে।

27 তেওঁ ধূলিকণাৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ ওপৰত মাংসৰ বৰষুণ বৰষালে,

সাগৰৰ বালিৰ নিচিনাকৈ পাখি লগা চৰাইৰ বৰষুণ বৰষালে;

28 তেওঁলোকৰ ছাউনিৰ মাজত, তেওঁলোকৰ নিবাসৰ চাৰিওফালে

তেওঁ সেইবোৰক পৰিবলৈ দিলে।

29 তেওঁলোকে সেই আহাৰ খাই তৃপ্ত হ'ল;

তেওঁলোকে যি বিচাৰিছিল, তেওঁ তেওঁলোকক তাকে দিলে।

30 কিন্তু তেওঁলোকৰ সেই আহাৰ খোৱা শেষ নহওঁতেই,

এনেকি, তেওঁলোকৰ আহাৰ মুখত থকাৰ সময়তেই

31 ঈশ্বৰৰ ক্ৰোধ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে জাগি উঠিল;

তেওঁলোকৰ মাজৰ হৃষ্টপুষ্ট লোকসকলক তেওঁ সংহাৰ কৰিলে,

ইস্ৰায়েলৰ ডেকাসকলক তেওঁ মাৰি পেলালে।

32 তথাপিও তেওঁলোকে পাপ কৰিয়েই থাকিল,

তেওঁৰ আচৰিত কৰ্মত বিশ্বাস নকৰিলে।

33 সেইবাবে তেওঁ তেওঁলোকৰ দিনবোৰ উশাহৰ দৰে চুটি কৰিলে,

তেওঁলোকৰ বছৰবোৰ ত্ৰাসপূৰ্ণ কৰিলে।

34 তেওঁ তেওঁলোকক বধ কৰাৰ পাছত বাকী লোকসকলে তেওঁক বিচাৰিলে;

তেওঁলোকে মন পালটালে আৰু আগ্ৰহেৰে সৈতে তেওঁক বিচাৰিলে।

35 তেওঁলোকে সোঁৱৰণ কৰিলে যে, ঈশ্বৰ তেওঁলোকৰ শিলা,

সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰেই তেওঁলোকৰ মুক্তিদাতা।

36 কিন্তু তেওঁলোকে মুখৰ ছলনাৰে ভালৰি বোলালে,

জিভাৰে তেওঁৰ আগত মিছা কথা ক'লে,

- 37 তেওঁলোকৰ অন্তৰ তেওঁৰ প্ৰতি স্থিৰ নাছিল,
তেওঁৰ ব্যৱস্থাৰ প্ৰতি তেওঁলোক বিশ্বাসী নাছিল।
- 38 তথাপিও তেওঁ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ হোৱাত তেওঁলোকৰ অপৰাধ ক্ষমা কৰিলে,
তেওঁলোকক ধংস নকৰিলে;
এনে কি তেওঁ অনেক বাৰ নিজৰ ক্ৰোধ দমন কৰিছিল আৰু তেওঁৰ সম্পূৰ্ণ ক্ৰোধ জাগি নুঠিল।
- 39 তেওঁলোক যে মনুষ্য মাথোন তাক তেওঁ সোঁৱৰণ কৰিলে;
তেওঁলোক বৈ যোৱা বতাহৰ দৰে, যি পুণৰ ঘূৰি নাহে।
- 40 মৰুভূমিত তেওঁলোকে বহুবাৰ তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ আচৰণ কৰিলে!
সেই মৰুভূমিতে কিমানবাৰ যে তেওঁক বেজাৰ দিলে!
- 41 বাৰে বাৰে তেওঁলোকে ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰিলে,
ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ জনাক অসন্তুষ্ট কৰিলে।
- 42 তেওঁলোকে তেওঁৰ শক্তিৰ কথা মনত নাৰাখিলে,
মনত নাৰাখিলে সেই দিনৰ কথা-
যিদিনা তেওঁ তেওঁলোকক শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা মুক্ত কৰিছিল;
- 43 যি দিনা তেওঁ মিচৰ দেশত নানা চিন আৰু চোৱনৰ পথাৰত আচৰিত কৰ্ম দেখুৱাইছিল।
- 44 সেইদিনা তেওঁলোকৰ নদীবোৰৰ পানী তেওঁ তেজত পৰিণত কৰিছিল,
যাতে তেওঁলোকে সেই সুঁতিবোৰৰ পানী পান কৰিব নোৱাৰে।
- 45 তেওঁলোকৰ মাজলৈ তেওঁ জাকে জাকে ডাঁহ পঠাইছিল,
সেইবোৰে তেওঁলোকক গ্ৰাস কৰিলে;
তেওঁ ভেঙুঁলীৰ জাকবোৰ পঠালে আৰু সেইবোৰে তেওঁলোকৰ সৰ্বনাশ কৰিলে।
- 46 তেওঁলোকৰ শস্যবোৰ তেওঁ ফৰিঙক দিলে আৰু তেওঁলোকৰ শ্ৰমৰ ফল কাকতি ফৰিঙক দিলে।
- 47 তেওঁ শিলাবৃষ্টিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষালতা নষ্ট কৰিলে,
আৰু বৰ বৰ শিলাবৃষ্টিৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকৰ ডিমৰু গছবোৰ ধংস কৰিলে।
- 48 তেওঁ শিলাবৃষ্টিৰ মাজত তেওঁলোকৰ পশুবোৰ এৰি দিলে,
বজ্ৰপাতৰ মাজত তেওঁলোকৰ পশুৰ জাকবোৰ শোধাই দিলে।
- 49 তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে তেওঁৰ জ্বলন্ত অগ্নিময় খং, ক্ৰোধ, উন্মত্ততা আৰু দুখ-কষ্ট পঠাই দিলে;
সেইবোৰ হ'ল ধংসৰ কাৰ্যত নিযুক্ত দূতৰ দল।
- 50 তেওঁ নিজৰ ক্ৰোধৰ কাৰণে পথ যুগুত কৰিলে;
তেওঁ মৃত্যুৰ পৰা তেওঁলোকক ৰেহাই নিদিলে,
কিন্তু মহামাৰীৰ হাতত তেওঁলোকৰ জীৱন শোধাই দিলে।

- 51 তেওঁ মিচৰ দেশৰ প্ৰত্যেকজন প্ৰথমে জন্মা পুৰুষ সন্তানক আঘাত কৰিলে,
হাম বংশৰ তম্বুত তেওঁলোকৰ শক্তিৰ প্ৰত্যেকজন প্ৰথম ফলক আঘাত কৰিলে।
- 52 তাৰ পাছত তেওঁ নিজৰ লোকসকলক ভেড়াৰ দৰে বাহিৰ কৰি আনিলে আৰু মৰুভূমিৰ মাজেদি ভেড়াৰ জাকৰ দৰে তেওঁলোকক চলালে।
- 53 তেওঁ তেওঁলোকক নিৰাপদে, কোনো ভয় নথকাকৈ চলাই আনিলে;
কিন্তু সাগৰে তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰক ঢাকিলে।
- 54 তেওঁ তেওঁৰ পবিত্ৰ ভূমিৰ সীমালৈ তেওঁলোকক লৈ আনিলে;
যি দেশ তেওঁৰ সোহাঁতে অধিকাৰ কৰিলে, সেই পৰ্বতীয়া দেশলৈ তেওঁ তেওঁলোকক লৈ আনিলে।
- 55 তেওঁ তেওঁলোকৰ সন্মুখৰ পৰা আন জাতিবোৰক দূৰ কৰিলে;
সেই জাতিবোৰৰ ভূমি জৰীপ কৰি তেওঁ তেওঁলোকক আধিপত্য ভাগ-বাঁটি দিলে;
আৰু ইস্ৰায়েলৰ জনগোষ্ঠীসকলক নিজ নিজ তম্বুত বাস কৰালে।
- 56 কিন্তু তথাপিও তেওঁলোকে সৰ্বোপৰি ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰি তেওঁৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে;
তেওঁলোকে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰিলে।
- 57 তেওঁলোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰেই তেওঁলোকে সঠিক পথৰ পৰা আতৰি গৈ বিশ্বাস-ঘাতকতা কৰিলে;
ক্ৰটিপূৰ্ণ ধনুৰ কাড়ৰ দৰে তেওঁলোক বেকা দিশে গ'ল।
- 58 তেওঁলোকে ওখ ঠাইৰ মঠবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁক ক্ৰোধিত কৰিলে;
তেওঁলোকে প্ৰতিমাবোৰৰ দ্বাৰাই তেওঁৰ হিংসা জগাই তুলিলে।
- 59 এই সকলো দেখি-শুনি ঈশ্বৰে ক্ৰোধ কৰিলে;
তেওঁ ইস্ৰায়েলক সম্পূৰ্ণভাৱে অগ্ৰাহ্য কৰিলে।
- 60 চীলোত তেওঁৰ যি আবাস-তম্বু আছিল তাক তেওঁ ত্যাগ কৰিলে; মনুষ্যৰ মাজত তেওঁ যি তম্বু স্থাপন কৰিছিল তাক তেওঁ পৰিত্যাগ কৰিলে।
- 61 নিজৰ সামৰ্থ্যক তেওঁ বন্দী-অৱস্থাত আৰু নিজৰ গৌৰৱক তেওঁ শত্ৰুৰ হাতত শোধাই দিলে।
- 62 তেওঁৰ লোকসকলক তেওঁ তৰোৱালৰ হাতত সমৰ্পণ কৰিলে;
আৰু নিজৰ লোকসকলৰ ওপৰত ক্ৰোধ প্ৰকাশ কৰিলে।
- 63 তেওঁলোকৰ যুৱকসকলক অগ্নিৰে দগ্ধ কৰিলে;
তেওঁলোকৰ ছোৱালীবোৰৰ কাৰণে বিবাহৰ গীত গোৱা নহ'ল।
- 64 তৰোৱালৰ আঘাতত তেওঁলোকৰ পুৰোহিতসকলৰ মৃত্যু হ'ল,
তেওঁলোকৰ বিধৱাসকলে শোক প্ৰকাশ কৰিব নোৱাৰিলে।
- 65 তেতিয়া প্ৰভু টোপনিৰ পৰা সাৰ পোৱা মানুহৰ দৰে হ'ল;
দ্ৰাক্ষাৰস পান কৰি চিঞৰ-বাখৰ কৰা বীৰ যোদ্ধাৰ নিচিনাকৈ জাগি উঠিল।
- 66 তেওঁৰ শত্ৰুবোৰক তেওঁ পিছলৈ আতঁৰাই দিলে;
তেওঁ তেওঁলোকক চিৰকলীয়া অপমানত পেলালে।

- 67 পাছত তেওঁ যোচেফৰ বংশৰ তম্বুক অগ্ৰাহ্য কৰিলে;
ইফ্ৰায়িমৰ জনগোষ্ঠীক তেওঁ মনোনীত নকৰিলে;
- 68 কিন্তু তেওঁ যিহূদা জনগোষ্ঠীক মনোনীত কৰিলে,
সেই চিয়োন পৰ্বত, যাক তেওঁ ভাল পালে।
- 69 তাত তেওঁৰ পবিত্ৰ গৃহটি ওখ আকাশ চুব পৰাকৈ নিৰ্মাণ কৰিলে,
তেওঁ পৃথিৱীৰ নিচিনাকৈ অনন্ত কাললৈকে তাক স্থাপন কৰিলে।
- 70 তেওঁ নিজ দাস দায়ুদক মনোনীত কৰিলে,
তেওঁ তেওঁক ভেড়াৰ গৰ্ভালৰ পৰা আনিলে।
- 71 গাখীৰ দিয়া ভেড়াৰ জাক প্ৰতিপালন কৰা কামৰ পৰা তেওঁক লৈ আনিলে,
যাতে তেওঁ যিহোৱাৰ লোকসকলক অৰ্থাৎ যাকোবৰ বংশক,
যি সকল তেওঁৰ আধিপত্য সেই ইস্ৰায়েল জাতিক চৰাব পাৰে।
- 72 দায়ুদে তেওঁৰ অন্তৰৰ সততাৰে তেওঁলোকক লালন-পালন কৰিলে;
তেওঁ নিজৰ নিপুণ হাতৰ দ্বাৰাই তেওঁলোকক চলালে।

গীতমালা 79

আচফৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে ঈশ্বৰ, আন জাতিবোৰে আহি তোমাৰ আধিপত্যত সোমাল;
তেওঁলোকে তোমাৰ পবিত্ৰ মন্দিৰ অশুচি কৰিলে;
তেওঁলোকে যিৰুচালেমক ধ্বংসৰ স্তুপ কৰিলে।
- 2 তোমাৰ দাসসকলৰ মৰা শৱবোৰ তেওঁলোকে আকাশৰ পক্ষীবোৰক আহাৰ স্বৰূপে খাবলৈ দিলে;
তোমাৰ ভক্তসকলৰ মাংস পৃথিৱীৰ বনৰীয়া পশুবোৰক দিলে।
- 3 যিৰুচালেমৰ চাৰিওফালে তেওঁলোকে সেই লোকসকলৰ তেজ পানীৰ দৰে ঢালি দিলে;
তেওঁলোকক মৈদাম দিবলৈ কোনো নাছিল।
- 4 চুবুৰীয়া জাতিবোৰৰ আগত আমি নিন্দাৰ পাত্ৰ হৈছোঁ;
আমাৰ চাৰিওফালৰ লোকসকলৰ আগত আমি হাঁহিয়াতৰ আৰু বিদ্ৰূপৰ খোৰাক হৈছোঁ।
- 5 হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল? তুমি চিৰকাললৈ ক্ৰোধ কৰি থাকিবানে?
তোমাৰ হিংসুক অন্তৰ্জ্বালা অগ্নিৰ দৰে কিমান কাললৈকে জ্বলি থাকিব?
- 6 তোমাক নজনা জাতিবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ৰোধ ঢালি দিয়া,
তোমাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা নকৰা ৰাজ্যবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ ক্ৰোধ বাকি দিয়া।

7কিয়নো তেওঁলোকেই যাকোবৰ বংশক গ্ৰাস কৰিলে,
তেওঁৰ বাসস্থান উচ্ছন্ন কৰিলে।

8আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ অপৰাধবোৰক তুমি আমাৰ অহিতে সোঁৱৰণ নকৰিবা;
শীঘ্ৰে তোমাৰ দয়া আমাৰ ওচৰলৈ আহিবলৈ দিয়া,
কিয়নো আমি অতিশয় হীন-অৱস্থাত পৰিছোঁ।

9হে আমাৰ পৰিত্ৰাণকৰ্তা ঈশ্বৰ,
তোমাৰ নামৰ গৌৰৱৰ কাৰণে আমাক সহায় কৰা;
তোমাৰ নামৰ কাৰণে আমাক উদ্ধাৰ কৰা আৰু আমাৰ পাপবোৰ ক্ষমা কৰা।

10আন জাতিবোৰে কিয় ক'ব, "সিহঁতৰ ঈশ্বৰ ক'ত গ'ল?"
তুমি আমাৰ চকুৰ সন্মুখতে জাতিবোৰৰ ওপৰত,
তোমাৰ দাসসকলৰ ৰক্তপাতৰ প্ৰতিকাৰ তুমি সাধিবা।

11বন্দীসকলৰ কাতৰোক্তি তোমাৰ আগলৈ আহাঁক;
যি সকলৰ ওপৰত মৃত্যুদণ্ডৰ ৰায় দিয়া হৈছে,
তোমাৰ মহান ক্ষমতা অনুসাৰে তুমি তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰা।

12হে প্ৰভু, আমাৰ প্ৰতিবেশী জাতিবোৰে যিভাৱে তোমাক যি অপমান কৰিছে,
তাৰ সাত গুণ প্ৰতিফল তুমি তেওঁলোকৰ বুকুত উভটাই দিয়া।

13তাতে তোমাৰ লোক আৰু চৰণীয়া পথাৰৰ ভেড়া যি আমি,
আমি চিৰকাল তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম,
আৰু পুৰুষানুক্ৰমে তোমাৰেই প্ৰশংসা কৰিম।

গীতমালা 80

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: চোচনীম-এদুৎ সুৰত গাবলগীয়া আচফৰ ৰচিত গীত

1হে ইস্ৰায়েলৰ ৰখীয়া, কাণ পাতা;
তুমি যোচেফৰ বংশক ভেড়াৰ জাকৰ দৰে চলাই আনিছা!
তুমি কৰুবোৰৰ ওপৰত বহি,
আমাৰ ওপৰত তোমাৰ দীপ্তি প্ৰকাশ কৰিছা!

2তুমি ইফ্ৰয়িম, বিন্যামীন আৰু মনচি জনগোষ্ঠীৰ সন্মুখত তোমাৰ পৰাক্ৰম জগাই তোলা,
আমাক উদ্ধাৰ কৰিবলৈ আহাঁ।

3হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্ত্তন কৰা;

আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্ধাৰ পাব পাৰো।

⁴হে বাহিনীবোৰৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলৰ প্ৰাৰ্থনাত, তুমি কিমান কাললৈ ক্ৰোধ কৰি থাকিবা?

⁵তুমি তেওঁলোকক চকুলোৰ আহাৰ খাবলৈ দিলা,

আৰু প্ৰচুৰ পৰিমাণে চকুৰ পানী পান কৰিবলৈ দিলা।

⁶তুমি আমাক এনে কাৰণ কৰিলা যাতে আমাৰ প্ৰতিবেশী জাতিবোৰে আমাক লৈ বিবাদ কৰে।

আমাৰ শত্ৰুবোৰে আমাক লৈ নিজৰ মাজত হাঁহি-তামাচা কৰে।

⁷হে বাহিনীবোৰৰ ঈশ্বৰ, আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্ত্তন কৰা;

আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্ধাৰ পাব পাৰো।

⁸তুমি মিচৰৰ পৰা এজোপা দ্ৰাক্কালতাৰ দৰে আমাক তুলি আনিলা;

আন জাতিবোৰক খেদাই দি তুমি তাক ৰোপন কৰিলা।

⁹তুমি তাৰ কাৰণে ভূমি পৰিষ্কাৰ কৰিলা;

তাতে দ্ৰাক্কালতাই দকৈ শিপা ধৰি দেশখনকে জুৰিলে।

¹⁰তাৰ ছাঁয়াত পাহাৰ-পৰ্ব্বতবোৰ ঢাক খাই গ'ল;

তাৰ ডালবোৰে বহুৎ এৰচ গছবোৰ ঢাকি পেলালে;

¹¹সমুদ্ৰলৈকে ইয়াৰ শাখাবোৰ আৰু ফৰাৎ নদী পৰ্যন্ত ইয়াৰ অঙ্কুৰবোৰ বিস্তাৰিত হ'ল।

¹²তেন্তে কিয় তুমি তাৰ দেৱাল ভাঙি পেলালা?

সেয়ে আটাই বাটৰুৱাই তাৰ ফল ছিঙে।

¹³বনৰ বৰাহে আহি তাক নষ্ট কৰে;

পথাৰৰ পশুবোৰেও তাক খায়।

¹⁴হে বাহিনীবোৰৰ ঈশ্বৰ, তুমি উলটি আঁহা;

স্বৰ্গৰ পৰা তুমি তললৈ দৃষ্টি কৰা আৰু এই দ্ৰাক্কালতাৰ দেখা-শুনা কৰা,

¹⁵যি পুলিগছক তুমি নিজৰ সোঁ হাতেৰে ৰোপন কৰিলা;

যাৰ অঙ্কুৰবোৰক তুমি বৃদ্ধি কৰিলা।

¹⁶সেই গছ জুইত পোৰা হ'ল, তাক কাটি পেলোৱা হৈছে;

তোমাৰ শত্ৰুবোৰ তোমাৰ মুখৰ ধমকিত বিনষ্ট হওঁক।

¹⁷কিন্তু তোমাৰ সোঁ হাতৰ লোকৰ ওপৰত তুমি নিজৰ হাত ৰাখা;

হাত ৰাখা সেই মনুষ্য পুত্ৰৰ ওপৰত যাক তুমি নিজৰ কাৰণে শক্তিশালী কৰিলা।

¹⁸তাতে আমি কেতিয়াও তোমাৰ ওচৰৰ পৰা উলটি নাযাম;

তুমি আমাক পুণৰ জীৱন দিয়া,

আমি তোমাৰ নামত নিবেদন কৰিম।

১৯হে বাহিনীবোৰৰ ঈশ্বৰ, আমাৰ অৱস্থাৰ পৰিৱৰ্ত্তন কৰা;
আমাৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা, যাতে আমি উদ্ধাৰ পাব পাৰো।

গীতমালা ৪১

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: গিতীং সুৰত গাবলগীয়া আচফৰ ৰচিত গীত।

- ১আমাৰ বলস্বৰূপ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে তোমালোকে উচ্চস্বৰেৰে গান কৰা;
যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে আনন্দৰ ধ্বনি কৰা।
- ২গীত আৰম্ভ কৰা, খঞ্জৰী বজোৱা;
নেবলেৰে সৈতে মধুৰ বীণা বজোৱা।
- ৩ন জোনৰ দিনা আৰু পূৰ্ণিমাত আমাৰ উৎসৱৰ দিনা শিঙা বজোৱা।
- ৪কিয়নো এয়ে হৈছে ইস্ৰায়েলৰ বাবে এক বিধি আৰু যাকোবৰ ঈশ্বৰে দিয়া এক আজ্ঞা।
- ৫যেতিয়া তেওঁ মিচৰ দেশৰ বিৰুদ্ধে ওলাই গৈছিল,
তেতিয়া তেওঁ যোচেফৰ বংশৰ কাৰণে এই উৎসৱ সাক্ষী ৰূপে স্থাপন কৰিলে।
মই আগেয়ে নজনা এনে এটি মাত শুনিলো:
- ৬“মই তেওঁৰ কান্ধৰ পৰা বোজাৰ ভাৰ আঁতৰাই দিলো;
পাঁচি বৈ নিয়াৰ পৰা তেওঁৰ হাত মুক্ত হ’ল।
- ৭তুমি সঙ্কটৰ কালত প্ৰাৰ্থনা কৰাত, মই তোমাক উদ্ধাৰ কৰিলোঁ;
মেঘ গৰ্জনৰ শব্দৰ গুপ্ত স্থানৰ পৰা মই তোমাক উত্তৰ দিলোঁ;
মিৰীবাৰ জলৰ কাষত মই তোমাক পৰীক্ষা কৰিলোঁ। (চেলা)
- ৮হে মোৰ লোকসকল, তোমালোকে মোৰ সাৱধান বাণী শুনা,
হে ইস্ৰায়েলীয়াসকল, তোমালোকে যদি মোৰ কথা শুনিলা হয়!
- ৯তোমালোকৰ মাজত কোনো বিদেশী দেৱ-দেৱী নাথাকক;
কোনো বিদেশী দেৱতাৰ আগত প্ৰণিপাত নকৰিবা।
- ১০ময়েই তোমালোকৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;
ময়েই তোমালোকক মিচৰ দেশৰ পৰা উলিয়াই আনিলো;
তোমালোকে বহলকৈ মুখ মেলা, মই তাক পূৰ্ণ কৰিম।
- ১১কিন্তু মোৰ লোকসকলে মোৰ কথালৈ কাণসাৰ নিদিলে;
ইস্ৰায়েলে মোৰ আজ্ঞা মানি নচলিলে।
- ১২সেইবাবে মই তেওঁলোকক কঠিনমনা হৃদয় লৈয়ে থাকিবলৈ দিলো,
যাতে তেওঁলোকে নিজৰ পৰামৰ্শতেই চলে।

¹³হায়! মোৰ লোকসকলে যদি কেৱল মোৰ কথাই শুনিলে হয়,
হায়! ইস্ৰায়েলে যদি মোৰ পথতে চলিলে হয়,

¹⁴তেন্তে মই শীঘ্ৰেই তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰক দমন কৰিলো হয়,
তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰৰ বিৰুদ্ধে মোৰ হাত তুলিলো হয়!

¹⁵যিহোৱাক ঘিণাওঁতাসকল তেওঁৰ সন্মুখত অৱনত হ'ব;
তেওঁলোকৰ দণ্ড চিৰকাল স্থায়ী হ'ব।

¹⁶কিন্তু ইস্ৰায়েলক মই সবাতোকৈ উত্তম য়েঁছ খাবলৈ দিম;
মই তেওঁলোকক শিলৰ পৰা পোৱা মোৰে তৃপ্ত কৰিম।”

গীতমালা 82

আচফৰ ৰচিত গীত।

¹ঈশ্বৰ তেওঁৰ স্বৰ্গীয় সভাৰ মাজত থিয় হৈছে;
দেৱতাসকলৰ সেই সভাত তেৱেঁই বিচাৰ কৰে।

²“কিমান কাললৈকে তোমালোকে অন্যায় বিচাৰ কৰিবা আৰু দুষ্টবোৰৰ পক্ষত থাকিবা? (চেলা)

³তোমালোকে দৰিদ্ৰ আৰু অনাথসকলৰ প্ৰতি ন্যায়বিচাৰ কৰা;
দুখী আৰু দীনহীনৰ ন্যায় অধিকাৰ ৰক্ষা কৰা।

⁴দুখীয়া আৰু কঙালক বঁচোৱা;
দুষ্টবোৰৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক মুক্ত কৰা।”

⁵তেওঁলোকৰ জ্ঞান আৰু বিচাৰ-বুদ্ধি বুলি একো নাই;
চাৰিওফালে অন্ধকাৰতে তেওঁলোক ফুৰে;
পৃথিবীৰ আটাই ভিত্তিমূলবোৰ কঁপি উঠিছে।

⁶মই ক'লো, “তোমালোকেই দেৱতাসকল;
তোমালোক সকলোৱেই সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ সন্তান।

⁷কিন্তু তথাপিও তোমালোক মনুষ্যৰ দৰে মৰিবা;
অধিপতিসকলৰ এজনৰ দৰেই তোমালোকৰ পতন হ'ব।”

⁸হে ঈশ্বৰ, তুমি উঠা, পৃথিবীৰ বিচাৰ কৰা;
কিয়নো সমুদায় জাতি তোমাৰ অধিকাৰত আছে।

গীতমালা 83

সঙ্গীত: আচফৰ ৰচিত গীত।

- 1 হে ঈশ্বৰ, তুমি মনে মনে নাথাকিবা! হে ঈশ্বৰ তুমি মুখ বন্ধ কৰি নিসাৰ হৈ নাথাকিবা!
- 2 চোৱা, তোমাৰ শত্ৰুবোৰে কেনেকৈ আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছে;
তোমাক ঘৃণা কৰা সকলে নিজৰ মূৰ দাঙিছে।
- 3 তোমাৰ লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে কুমন্ত্ৰণা কৰিছে;
তুমি যিসকলক ৰক্ষা কৰিছা, সেই লোকসকলৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে একেলগে কু-মন্ত্ৰণা কৰিছে।
- 4 তেওঁলোকে কয়, “আহাঁ, আমি এক জাতি হিচাবে তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰোঁহক,
যাতে ইস্ৰায়েলৰ নাম পুণৰ কেতিয়াও সোঁৱৰণ কৰা নহ’ব।
- 5 তেওঁলোকে একমনা হৈ ষড়যন্ত্ৰ কৰিছে;
তেওঁলোকে তোমাৰ বিৰুদ্ধে এটি নিয়ম কৰিছে।
- 6 তেওঁলোক হ’ল, তম্বুৱাসী ইদোমৰ ইশ্মায়েলীয়াসকল,
মোৱাবীয়া আৰু হাগৰীয়াসকল,
- 7 গবালীয়া, অম্মোনীয়া, অমালেকীয়া আৰু তুৰ নিবাসীসকলৰ সৈতে ফিলিষ্টীয়াসকল;
- 8 অচুৰীয়াসকলেও তেওঁলোকৰ সংগত যোগ দিছে;
লোচৰ উত্তৰপুৰুষসকল^[1] বাহু সবল কৰাত তেওঁলোকে সহায় কৰিছে।
- 9 তুমি মিদিয়নীয়াসকলৰ প্ৰতি যি কৰিছিল, কীচোন নদীৰ পাৰত চীচৰা আৰু যাবীনৰ প্ৰতি যি কৰিছিল, এওঁলোকৰ প্ৰতি তাকেই কৰা।
- 10 চীচৰা আৰু যাবীন অয়িন-দোৰত ধ্বংস হৈ গ’ল।
তেওঁলোক মাটিৰ ওপৰত গোবৰৰ দৰে পৰি আছিল।
- 11 তেওঁলোকৰ প্ৰধান লোকসকলৰ দশা তুমি ওৰেব আৰু জেবৰ নিচিনা কৰা;
তেওঁলোক সকলো অধিপতিসকলৰ দশা জেবহ আৰু চলমুনাৰ নিচিনা কৰা।
- 12 তেওঁলোকে কৈছিল, “আহাঁ আমি ঈশ্বৰৰ চৰণীয়া ভূমি আমাৰ নিজৰ কাৰণে অধিকাৰ কৰি লওঁহক।”
- 13 হে মোৰ ঈশ্বৰ, তুমি তেওঁলোকক বা’মাৰলী বতাহত ঘূৰি থকা ধূলিৰ নিচিনা কৰা,
বতাহে উড়ুৱাই নিয়া তুঁহৰ নিচিনা কৰা।
- 14 বনজুইয়ে অৰণ্যক যেনেকৈ দগ্ধ কৰি দিয়ে,
জুইৰ শিখাই পৰ্বতবোৰ জ্বলাই দিয়ে,
- 15 সেইদৰে, তোমাৰ ধুমুহাৰে তুমি তেওঁলোকক খেদি যোৱা,
আৰু তোমাৰ প্ৰচণ্ড বতাহেৰে তেওঁলোকক ভয় খুউৱা।
- 16 হে যিহোৱা, লজ্জাৰে তুমি তেওঁলোকৰ মুখ ঢাকি দিয়া,

যাতে হে যিহোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ নাম মাতিব,

¹⁷তেওঁলোক চিৰকালৰ বাবে লজ্জিত হওঁক আৰু ভীষণভাৱে আতঙ্কিত হওঁক;
তেওঁলোক অপমানিত হৈ বিনষ্ট হওক।

¹⁸তেওঁলোকে যেন জানিব পাৰে যে তোমাৰ নাম যিহোৱা,
তুমি, কেৱল তুমিয়েই সমুদায় পৃথিবীৰ ওপৰত সৰ্বোপৰি জনা।

৪৩:৪ ^[1]

গীতমালা ৪৪

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: গিতীং সুৰত গাবলগীয়া কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত।

¹হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তোমাৰ নিবাস গৃহ কেনে মনোৰম!

²যিহোৱাৰ চোতাল কেইখনত সোমাবলৈ মোৰ প্ৰাণে আকুল হাবিয়াহ কৰিছে; অত্যন্ত উত্তেজিত হৈছে।
জীৱন্ত ঈশ্বৰৰ কাৰণে মোৰ দেহ আৰু মনে আনন্দ ধ্বনি কৰিছে।

³হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, মোৰ ৰজা আৰু মোৰ ঈশ্বৰ, তোমাৰ বেদীবোৰৰ ওচৰতে,
ঘৰ-চিৰিকা চৰায়ে নিজৰ অৰ্থে ঘৰ বিচাৰি পাইছে,
তেলটুপিয়েও তাইৰ পোৱালি ৰাখিবলৈ নিজৰ অৰ্থে বাঁহ বান্ধিছে।

⁴ধন্য সেইসকল, যিসকলে তোমাৰ গৃহত বাস কৰিছে;
তেওঁলোকে নিতৌ তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিছে। (চেলা)

⁵ধন্য সেইসকল, যি সকলে তোমাতে শক্তি পাইছে,
যিসকলৰ অন্তৰত চিয়োনলৈ যোৱা ৰাজপথ আছে।

⁶শুকান বাকা উপত্যকাৰ মাজেদি যাওঁতে তেওঁলোকে সেই ঠাইক জুৰিৰ ঠাই কৰি তোলে;
প্ৰথম বৰষুণে পুখুৰীবোৰ পানীৰে উপচাই দিয়ে।

⁷যোৱাৰ পথত তেওঁলোকে শক্তিৰ উপৰি শক্তি পায়;
তেওঁলোক প্ৰত্যেকে চিয়োনত দেৱতাসকলৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত গৈ উপস্থিত হয়।

⁸হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা;
হে যাকোবৰ ঈশ্বৰ, মোৰ কথা শুনা! (চেলা)

⁹হে ঈশ্বৰ, আমাৰ ঢাললৈ তুমি দৃষ্টিপাত কৰা;
তোমাৰ এই অভিষিক্ত ৰজাৰ মুখলৈ চোৱা।

¹⁰কিয়নো আন ঠাইত হাজাৰ দিন কটোৱাতকৈ তোমাৰ চোতালকেইখনত এদিন থকাই অধিক উত্তম;
দুষ্টতাৰ তন্মুত বাস কৰাতকৈ, বৰং মই ঈশ্বৰৰ গৃহৰ দুৱৰী হৈ থকাই অধিক উত্তম।

11কিয়নো ঈশ্বৰ যিহোৱা সূৰ্য্য আৰু চালস্বৰূপ;
 তেওঁ অনুগ্ৰহ আৰু গৌৰৱ দান কৰে;
 যিসকলে সৎ পথত চলে, তেওঁলোকক কোনো উত্তম বস্তু দিবলৈ তেওঁ অস্বীকাৰ নকৰে।
 12হে বাহিনীসকলৰ যিহোৱা, তোমাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা লোক ধন্য।

গীতমালা 85

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত।

1হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ দেশৰ প্ৰতি দয়া দেখুৱালা।
 তুমি যাকোবৰ ভৱিষ্যত পুণৰ স্থাপন কৰিলা।
 2তোমাৰ লোকসকলৰ অপৰাধ তুমি ক্ষমা কৰিলা;
 তুমি তেওঁলোকৰ সকলো পাপ ঢাকিলা। (চেলা)
 3তোমাৰ সকলো ক্ৰোধ তুমি দূৰ কৰি দিলা আৰু তোমাৰ প্ৰচণ্ড কোপৰ পৰা তুমি ঘূৰি আহিলা।
 4হে আমাৰ পৰিত্ৰাণৰ ঈশ্বৰ, তুমি আমাক পুণৰ উদ্ধাৰ কৰা;
 আমাৰ প্ৰতি থকা তোমাৰ ঘৃণামিশ্ৰিত ক্ৰোধ দূৰ কৰা।
 5তুমি চিৰকালেই আমাৰ ওপৰত ক্ৰোধ কৰি থাকিবা নেকি?
 সৰ্ব পুৰুষলৈকে তুমি তোমাৰ ক্ৰোধ ধৰি ৰাখিবা নেকি?
 6তোমাৰ লোকসকলে যাতে তোমাত আনন্দ কৰিব পাৰে,
 তাৰবাবে তুমি জানো আমাক পুণৰায় জাগৰিত নকৰিবা?
 7হে যিহোৱা, তোমাৰ দৃঢ় প্ৰেম তুমি আমাক দেখুউৱা;
 তোমাৰ পৰিত্ৰাণ আমাক দান কৰা।
 8ঈশ্বৰ যিহোৱাই যিহকে ক'ব, মই তাকেই শুনিম;
 কিয়নো তেওঁ নিজৰ লোকসকলক আৰু নিজৰ বিশ্বসী অনুগামীসকলক শান্তিৰ কথা ক'ব,
 যেন সেই লোকসকল পুণৰায় মুৰ্খতাৰ ফালে ঘূৰি নাযায়।
 9তেওঁক ভয় কৰা সকললৈ স্বৰূপেই তেওঁৰ পৰিত্ৰাণৰ সময় তেওঁলোকৰ বাবে সন্নিহিত;
 তাতে আমাৰ দেশত তেওঁৰ মহিমাই বিৰাজ কৰিব।
 10গভীৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰ মিলন ঘটিব;
 ধাৰ্মিকতা আৰু শান্তিয়ে পৰস্পৰে চুম্বন কৰিব।
 11দেশৰ ভূমিৰ পৰা বিশ্বস্ততাৰ গজালি ওলাব;
 স্বৰ্গৰ পৰা ধাৰ্মিকতাই তললৈ দৃষ্টি কৰিব।

¹²যি যি উত্তম, যিহোৱাই নিশ্চয়ে তাক দান কৰিব।

আমাৰ দেশে নিজৰ শস্য উৎপন্ন কৰিব।

¹³ধাৰ্মিকতা যিহোৱাৰ আগে আগে চলিব;

তেওঁৰ খোজৰ চিহ্নত ধাৰ্মিকতাই এটি পথ প্ৰস্তুত কৰিব।

গীতমালা 86

দায়ুদৰ প্ৰাৰ্থনা।

¹হে যিহোৱা, মোৰ কথালৈ কাণ দিয়া, মোক উত্তৰ দিয়া;

কিয়নো মই দুখী আৰু দৰিদ্ৰ।

²মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা; কিয়নো মই তোমাৰ ভক্ত;

তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ; তোমাৰ ওপৰত ভাৰসা কৰা দাসক তুমি পালন কৰা।

³হে প্ৰভু, মোক কৃপা কৰা;

কিয়নো ওৰে দিনটো মই তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰি আছো।

⁴তোমাৰ দাসৰ মনত আনন্দ দান কৰা;

কিয়নো হে প্ৰভু, মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি ধৰিছো।

⁵হে প্ৰভু, তুমি মঙ্গলময় আৰু ক্ষমাদানকাৰী;

তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰা সকলৰ প্ৰতি তুমি দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ।

⁶হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনালৈ কাণ পাতা,

মোৰ মিনতিৰ ক্ৰন্দন তুমি শুনা।

⁷সঙ্কটৰ কালত মই তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিম;

কিয়নো তুমি মোক উত্তৰ দিবা।

⁸হে প্ৰভু, দেৱতাবোৰৰ মাজত তোমাৰ তুল্য কোনো নাই;

তোমাৰ কাৰ্য্যৰ লগত কোনো কাৰ্য্যৰ তুলনা নহয়।

⁹হে প্ৰভু, তুমি সৃষ্টি কৰা সমস্ত জাতিয়ে আহি তোমাৰ আগত প্ৰশিপাত কৰিব;

তেওঁলোকে তোমাৰ মহিমা কীৰ্তন কৰিব।

¹⁰কিয়নো তুমি মহান আৰু তুমি আচৰিত কৰ্ম্ম কৰোঁতা।

কেৱল তুমিয়েই ঈশ্বৰ।

¹¹হে যিহোৱা, তোমাৰ পথৰ বিষয়ে মোক শিক্ষা দিয়া,

যাতে মই তোমাৰ সত্যত চলিব পাৰো;

তোমাৰ নামক ভয় কৰাৰ কাৰণে মোৰ দুই মনৰ অন্তৰক এক মন দিয়া।

12হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মই সমস্ত হৃদয়ৰে তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিম,
চিৰকাল তোমাৰ নামৰ গৌৰৱ কৰিম।

13কিয়নো মোৰ প্ৰতি তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অসীম;
চিয়োলৰ অতি গভীৰ অধোলোকৰ পৰা তুমি মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিলা।

14হে ঈশ্বৰ, অহঙ্কাৰীসকল মোৰ বিৰুদ্ধে উঠিছে;
অত্যাচাৰীসকলৰ দলে মোৰ প্ৰাণ লব বিচাৰিছে;
তেওঁলোকে তোমাক নিজৰ সন্মুখত নাৰাখে।

15কিন্তু হে প্ৰভু, তুমি দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ অনুগ্ৰহকাৰী ঈশ্বৰ;
তুমি ক্ৰোধত ধীৰ, গভীৰ প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাত মহান।

16তুমি মোলৈ ঘূৰা আৰু মোক কৃপা কৰা;
তোমাৰ দাসক তোমাৰ শক্তি দান কৰা;
তোমাৰ দাসীৰ পুত্ৰক তুমি ৰক্ষা কৰা।

17মোক তোমাৰ কৰুণাৰ এটি চিন দেখুৱা,
যাতে মোক যি সকলে ঘৃণা কৰে তেওঁলোকে তাকে দেখি লাজ পায়;
কাৰণ, হে যিহোৱা, তুমিয়েই মোক সহায় কৰিলা আৰু শান্তনা দিলা।

গীতমালা ৪৭

কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত। এটি সঙ্গীত।

1যিহোৱাই পবিত্ৰ পৰ্ব্বতশ্ৰেণীৰ ওপৰত তেওঁৰ নগৰ স্থাপন কৰিলে।

2যাকোবৰ বংশৰ সকলো নিবাসতকৈ যিহোৱাই চিয়োনৰ দুৱাৰবোৰ ভাল পায়।

3হে ঈশ্বৰৰ নগৰ, তোমাৰ বিষয়ে অনেক গৌৰৱৰ কথা কোৱা হৈছে। (চেলা)

4"মই মোৰ চিনাকিসকলৰ মাজত ৰাহব আৰু বাবিলৰো চৰ্চা কৰিম;

ফিলিষ্টীয়া, তুৰ আৰু ইথিওপিয়াৰ (কুচক) কথাও চৰ্চা কৰিম,

তেওঁলোকে কয়, 'এইসকল প্ৰত্যেকৰে জন্ম তাত হৈছে।'"

5এনে কি, চিয়োনৰ বিষয়েও এইবুলি কোৱা হ'ব, "অমুক বা তমুক মানুহৰ তাত জন্ম হৈছিল;

সৰ্ব্বোপৰি জনাই নিজেই চিয়োনক স্থাপন কৰিব।"

6যিহোৱাই জাতিসমূহৰ নাম লিখি তালিকা কৰাৰ সময়ত এই কথা ক'ব, "এইজনৰ চিয়োনত জন্ম হৈছিল।" (চেলা)

7গায়ক আৰু নাচনীসকলে একেভাৱে কব, "মোৰ সকলো ভুমুক তোমাৰ মাজতেই আছে।"

গীতমালা ৪৪

**এটি সঙ্গীত। কোৰহৰ বংশৰ ৰচিত গীত। প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: সুৰ-মহলৎ-লিয়ানোৎ। ইজ্ৰাহীয়া
হেমনৰ মচকীল গীত।**

¹হে মোৰ পৰিত্ৰাণৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা,

মই দিনে-ৰাতিয়ে তোমাৰ ওচৰত কঁাতৰোক্তি কৰিছো।

²তোমাৰ আগত মোৰ প্ৰাৰ্থনা উপস্থিত হওঁক;

তুমি মোৰ কাতৰোক্তিলৈ কাণ পাত।

³কাৰণ মোৰ প্ৰাণ দুখেৰে ভৰি পৰিছে,

মোৰ জীৱন প্ৰায় চিয়োলৰ ওচৰ চাপিছে।

⁴গাঁতলৈ নামি যোৱাসকলৰ লগত মই গণিত হৈছোঁ;

মই অসহায় লোকৰ দৰে বলহীন হৈছোঁ;

⁵মই মৃতসকলৰ মাজত পৰিত্যাগ কৰা লোকৰ দৰে হৈছোঁ;

মৈদামত পৰি থকা হত লোকসকলৰ নিচিনা হৈছোঁ,

যিসকলক তুমি সোঁৱৰণো নকৰা,

যিসকল তোমাৰ সহায়ৰ হাতৰ পৰা বিছিন্ন হৈছে।

⁶তুমি মোক গাঁতৰ সকলোতকৈ তলৰ ঠাইত ৰাখিছা,

অন্ধকাৰ আৰু গভীৰ ঠাইত ৰাখিছা।

⁷হে ঈশ্বৰ, তোমাৰ ক্ৰোধে মোক বেৰি ধৰিছে,

তোমাৰ সকলো প্ৰকাৰ টোৰে তুমি মোক দুখ দিছা। (চেলা)

⁸তুমি মোৰ চিনাকিসকলক মোৰ পৰা দূৰ কৰিছা;

তেওঁলোকৰ সন্মুখত মোক ঘৃণাৰ পাত্ৰ কৰিছা;

মই বন্দী হৈ আছোঁ, ওলাই যাব পৰা নাই।

⁹দুখতে মোৰ চকুৰ দৃষ্টি কমি আহিছে;

হে যিহোৱা, প্ৰতিদিনে মই তোমাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিছোঁ;

মই তোমালৈ মোৰ হাত মেলি ৰাখিছোঁ।

¹⁰মৃতজনৰ কাৰণে জানো তুমি আচৰিত কৰ্ম কৰা?

মৃতজনে উঠি জানো তোমাৰ স্তুতি কৰিব? (চেলা)

¹¹মৈদামত জানো তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ বৰ্ণনা আৰু বিনাশৰ ঠাইত জানো তোমাৰ বিশ্বস্ততাৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা হব?

¹²অন্ধকাৰ স্থানত জানো তোমাৰ আচৰিত কৰ্ম জনা যাব?

যি দেশৰ লোকক তুমি পাহৰি যোৱা, সেই ঠাইত জানো তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰ কাৰ্য জনা যাব?

¹³হে যিহোৱা, মই, মই হলে তোমাৰ ওচৰত কাকুতি কৰি কান্দিছোঁ,
ৰাতিপুৱাতেই তোমাৰ আগত মোৰ প্ৰাৰ্থনা গৈ উপস্থিত হয়।

¹⁴হে যিহোৱা, কিয় তুমি মোক ত্যাগ কৰিছা?

তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা কিয় লুকুৱাই ৰাখিছা?

¹⁵মই ল'ৰা কালৰে পৰা দুখী আৰু মৃতপ্ৰায় হৈ আছোঁ;

মই তোমাৰ ভয়ানক ক্ৰোধ ভোগ কৰি ব্যাকুল হৈছোঁ।

মই হতাশ হৈ পৰিছোঁ।

¹⁶তোমাৰ প্ৰচণ্ড ক্ৰোধ মোৰ ওপৰেদি বৈ গৈছে;

তোমাৰ ক্ৰোধে মোক ধ্বংস কৰিছে।

¹⁷সেইবোৰে পানীৰ চল অহাৰ দৰে ওৰে দিনটো মোক আৱৰি ৰাখিছে;

চৌদিশৰ পৰা মোক বেৰি ধৰি ৰাখিছে।

¹⁸মোৰ প্ৰিয়জন আৰু বন্ধুসকলক তুমি মোৰ পৰা দূৰ কৰিলা;

এতিয়া অন্ধকাৰেই মোৰ সংগী।

গীতমালা ৪৯

ইজ্ৰাহীয়া এখনৰ মচকীল গীত।

¹মই চিৰকাল যিহোৱাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কীৰ্তন কৰিম;

মই নিজ মুখেৰে পুৰুষানুক্ৰমে সকলোৰে সন্মুখত তোমাৰ বিশ্বস্ততা প্ৰচাৰ কৰিম।

²মই ঘোষণা কৰিম যে, তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰ্য চিৰকালৰ বাবে স্থাপন হৈছে;

তোমাৰ বিশ্বস্ততা আকাশমণ্ডলৰ দৰেই স্থায়ী।

³তুমি কৈছা, “মই মোৰ মনোনীত জনৰ কাৰণে এটি নিয়ম স্থাপন কৰিলোঁ,

মোৰ দাস দায়ুদৰ আগত মই এই শপত কৰিলোঁ:

⁴‘মই তোমাৰ বংশক চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিম;

বংশানুক্ৰমে তোমাৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিম।’” (চেলা)

⁵হে যিহোৱা, আকাশ-মণ্ডলে তোমাৰ আচৰিত কৰ্মৰ প্ৰশংসা কৰে;

পবিত্ৰ লোকসকলৰ সমাজত তোমাৰ বিশ্বস্ততাৰ প্ৰশংসা কৰে।

⁶আকাশমণ্ডলৰ মাজত এনে কি আছে

যাক যিহোৱাৰ লগত তুলনা কৰিব পাৰি?

- স্বৰ্গৰ দূতসকলৰ মাজত যিহোৱাৰ তুল্য কোন আছে?
- 7পবিত্ৰ দূতসকলৰ সভাত সকলোৱে ঈশ্বৰক ভয় কৰে;
তেওঁৰ চৰিওফালে থকা সকলতকৈ তেৱেঁই অতিশয় ভীতিজনক।
- 8হে বাহিনীসকলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তোমাৰ তুল্য পৰাক্ৰমী কোন আছে, হে প্ৰভু?
তোমাৰ বিশ্বস্ততাই তোমাক বেৰি ৰাখিছে।
- 9তৰ্জন-গৰ্জনেৰে ওফন্দি উঠা সমুদ্ৰক তুমি শাসন কৰা;
তাৰ টো উঠিলে তুমিয়েই সেইবোৰক শান্ত কৰা।
- 10তুমি ৰাহবক খণ্ড খণ্ড কৰি, হত হোৱা লোকৰ দৰে কৰিলা;
তোমাৰ বাহুবলেৰে তুমি তোমাৰ শত্ৰুবোৰক ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলা।
- 11আকাশ-মণ্ডল তোমাৰ আৰু পৃথিৱীও তোমাৰেই;
জগত আৰু তাত থকা সকলোকে তুমিয়েই স্থাপন কৰিলা।
- 12উত্তৰ আৰু দক্ষিণ তোমাৰেই সৃষ্টি;
তাবোৰ আৰু হৰ্মোণে তোমাৰ নামত আনন্দ-ধ্বনি কৰে।
- 13তোমাৰ বাহু পৰাক্ৰমেৰে ভৰা;
তোমাৰ হাত শক্তিশালী, তোমাৰ সোঁ হাত প্ৰবল।
- 14ধাৰ্মিকতা আৰু ন্যায়বিচাৰ তোমাৰ সিংহাসনৰ ভিত্তিমূল;
প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততা তোমাৰ আগে আগে চলে।
- 15ধন্য সেই লোক, যি সকলে আনন্দ-ধ্বনিৰে তোমাৰ আৰাধনা কৰে;
হে যিহোৱা, তেওঁলোকে তোমাৰ মুখৰ দীপ্তিত চলাফুৰা কৰে।
- 16ওৰে দিনটো তেওঁলোকে তোমাৰ নামত উল্লাস কৰে;
তোমাৰ ধাৰ্মিকতাত তেওঁলোকে তোমাক তুলি ধৰে।
- 17তুমিয়েই তেওঁলোকৰ শক্তিৰ শোভা;
তোমাৰ অনুগ্ৰহতে আমাৰ শক্তিৰ শিং উন্নত হব।
- 18আমাৰ ৰজা ইস্ৰায়েলৰ পবিত্ৰ জনাৰ দ্বাৰায়েই নিযুক্ত,
আমাৰ সেই ঢাল যিহোৱাৰেই।
- 19এসময়ততুমি দৰ্শনত তোমাৰ ভক্তসকলক কৈছিলি, “এজন বীৰৰ ওপৰত মই সহায় কৰাৰ ভাৰ অৰ্পণ কৰিলোঁ;
লোকসকলৰ মাজৰ পৰা এজনক মনোনীত কৰি উন্নত কৰিলো।
- 20মই মোৰ দাস দায়ুদক বিচাৰি পালোঁ;
মোৰ পবিত্ৰ তেলেৰে মই তেওঁক অভিষেক কৰিলোঁ।
- 21মোৰ হাত সদায় তেওঁৰ লগত থাকিব;

- মোৰ বাহুৱেও তেওঁক বলৱান কৰিব।
- 22 কোনো শত্ৰুৱে তেওঁক উপদ্ৰৱ নকৰিব,
কোনো দুষ্ট লোকে তেওঁক অত্যাচাৰ নকৰিব।
- 23 মই তেওঁৰ শত্ৰুবোৰক তেওঁৰ সন্মুখতে গুড়ি কৰিম;
যিসকলে তেওঁক ঘৃণা কৰে, তেওঁলোকক প্ৰহাৰ কৰিম।
- 24 মোৰ বিশ্বস্ততা আৰু প্ৰেম তেওঁৰ লগত থাকিব;
মোৰ নামত তেওঁৰ শক্তিৰ শিং উৰ্দ্ধত উঠিব।
- 25 মই সাগৰৰ ওপৰত তেওঁৰ হাত ৰাখি ক্ষমতা দিম,
আৰু তেওঁৰ সোঁহাত নদীবোৰৰ ওপৰত ৰাখিম।
- 26 তেওঁ মোক মাতি ক'ব, 'তুমিয়েই মোৰ পিতৃ,
মোৰ ঈশ্বৰ আৰু মোৰ পৰিত্ৰাণৰ শিলা!'
- 27 মই তেওঁক মোৰ জ্যেষ্ঠ পুত্ৰ কৰিম,
পৃথিৱীৰ ৰজাসকলৰ মাজত তেওঁক সকলোতকৈ শ্ৰেষ্ঠ কৰিম।
- 28 তেওঁৰ প্ৰতি মোৰ অটল প্ৰেম চিৰকাললৈকে ৰাখিম;
মোৰ নিয়মটি তেওঁৰ লগত থিৰে থাকিব।
- 29 মই তেওঁৰ বংশকো চিৰকাললৈকে স্থায়ী কৰিম,
আকাশ-মণ্ডলৰ দৰেই মই তেওঁৰ সিংহাসন চিৰস্থায়ী কৰিম।
- 30 তেওঁৰ সন্তানসকলে যদি মোৰ ব্যৱস্থা ত্যাগ কৰে,
আৰু মোৰ নিয়মৰ পথত নচলে,
- 31 যদি তেওঁলোকে মোৰ বিধিবোৰ উলঙ্ঘন কৰে,
মোৰ আজ্ঞাবোৰ পালন নকৰে,
- 32 তেন্তে মই বেতেৰে প্ৰহাৰ কৰি তেওঁলোকক অপৰাধৰ শাস্তি দিম,
তেওঁলোকৰ অধৰ্মৰ শাস্তি চাবুকেৰে দিম।
- 33 কিন্তু মই মোৰ অটল প্ৰেম তেওঁৰ পৰা নিচেইকৈ নুগুচাম;
মোৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ বিশ্বস্ততা ব্যৰ্থ হবলৈ নিদিম।
- 34 মই মোৰ নিয়মটি উলঙ্ঘন নকৰিম,
মোৰ ওঁঠৰ পৰা ওলোৱা বাক্য সলনি নকৰিম।
- 35 মোৰ পবিত্ৰতাৰ শপত খাই মই এবাৰেই ক'লোঁ;
মই দায়ুদৰ আগত কেতিয়াও মিছা কথা নকও।
- 36 তেওঁৰ বংশ চিৰকাললৈকে থাকিব,
তেওঁৰ সিংহাসন মোৰ সাক্ষাতে সূৰ্য্যৰ দৰে চিৰস্থায়ী হব।

- 37সেয়ে আকাশৰ বিশ্বাসী সাক্ষী চন্দ্ৰৰ নিচিনাকৈ চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপিত হব।” (চেলা)
- 38কিন্তু তুমিয়েই পৰিত্যাগ কৰিলা, অগ্ৰাহও কৰিলা;
তোমাৰ অভিষিক্ত জনাৰ বিৰুদ্ধে তুমি ক্ৰোধ কৰিছা।
- 39তোমাৰ দাসে সৈতে স্থাপন কৰা নিয়মটি তুমি প্ৰত্যাখান কৰিছা;
তুমি তেওঁৰ ৰাজ-মুকুট মাটিলৈ পেলাই অশুচি কৰিলা।
- 40তুমি তেওঁৰ সকলো প্ৰাচীৰ ভাঙি পেলালা;
তুমি তেওঁৰ কোঠবোৰ বিনষ্ট কৰিলা।
- 41তেওঁৰ দেশৰ কাষেদি যোৱা সকলো বাটৰুৱাই তেওঁক লুট কৰে;
তেওঁ ওচৰ-চুবুৰীয়াসকলৰ নিন্দাৰ পাত্ৰ হৈছে।
- 42তুমি তেওঁৰ শত্ৰুবোৰৰ সোঁ হাত শক্তিশালী কৰিলা;
তেওঁৰ সকলো শত্ৰুকে আনন্দিত কৰিলা।
- 43তুমি তেওঁৰ তৰোৱালৰ ধাৰ ওভটাই দিলা আৰু যুদ্ধত তেওঁক থিয় হবলৈ নিদিলা।
- 44তুমি তেওঁৰ হাতৰ ৰাজদণ্ড হৰণ কৰিলা;
তেওঁৰ সিংহাসন ভূমিলৈ পতিত কৰিলা।
- 45তুমি তেওঁৰ যৌৱন কাল চুটি কৰিলা;
তুমি তেওঁক লাজেৰে ঢাকিলা। (চেলা)
- 46হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল? তুমি সদায়েই নিজকে লুকুৱাই ৰাখিবা নেকি?
কিমান কাল নো তোমাৰ ক্ৰোধ অগ্নিৰ নিচিনাকৈ জ্বলি থাকিব?
- 47মোৰ জীৱন কাল কেনে অলপ দিনীয়া, তাক সোঁৱৰা;
কি অসাৰতাৰ কাৰণেইবা তুমি মনুষ্যক স্ৰজিলা!
- 48কেতিয়াও মৃত্যু নেদেখাকৈ কোন মানুহ জীয়াই থাকিব পাৰে?
চিয়োলৰ হাতৰ পৰা কোনে নিজৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব পাৰে? (চেলা)
- 49হে যিহোৱা, তোমাৰ পূৰ্ব-কালৰ সেই অটল প্ৰেম ক’ত?
সেই প্ৰেম তুমি তোমাৰ বিশ্বস্ততাৰ দ্বাৰাই দায়ুদৰ আগত শপত খাইছিল।
- 50হে যিহোৱা, তোমাৰ দাসসকলক কৰা অপমান সোঁৱৰণ কৰা;
সোঁৱৰণ কৰা, আন জাতিবোৰে মোলৈ কৰা সেই অপমানবোৰ;
কেনেকৈ মই মোৰ বুকুত বহন কৰি আছো।
- 51হে যিহোৱা, তোমাৰ শত্ৰুবোৰে সেই অপমান কৰিছে,

তেওঁলোকে তোমাৰ অভিষিক্ত জনাৰ প্ৰতি খোজক অপমান কৰিছে।

⁵²যিহোৱা চিৰকাললৈকে ধন্য হওঁক। আমেন, আৰু আমেন।

গীতমালা 90

গীতমালা চতুৰ্থ খণ্ড

ঈশ্বৰৰ লোক মোচিৰ প্ৰাৰ্থনা।

¹হে প্ৰভু, পুৰুষে পুৰুষে তুমিয়েই আমাৰ বাসস্থান হৈ আহিছা।

²পৰ্বতবোৰ উৎপন্ন হোৱাৰ আগেয়ে,

পৃথিৱী আৰু জগত সৃষ্টিৰ পূৰ্বেই,

অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাল পৰ্যন্ত তুমিয়েই ঈশ্বৰ।

³তুমি মানুহক ধূলিলৈ উভটাই লৈ যোৱা;

তুমি কোৱা, “হে মনুষ্য-সন্তানসকল উভটি যোৱা”।

⁴তোমাৰ দৃষ্টিত হাজাৰ বছৰ যেন পাৰ হোৱা যোৱাকালিৰ নিচিনা;

যেন ৰাতিৰ এক প্ৰহৰ মাত্ৰ।

⁵তুমি মানুহক ধলৰ দৰে উটুৱাই লৈ যোৱা,

তেওঁলোক এক সপোনৰ দৰে;

তেওঁলোক যেন ৰাতিপুৱা নতুনকৈ ঠন ধৰি উঠা ঘাঁহৰ দৰে;

⁶ৰাতি পুৱালেই সেয়ে গজি উঠি বাঢ়িবলৈ ধৰে;

গধূলি বেলা সেয়ে শুকাই শেষ হৈ যায়।

⁷তোমাৰ ক্ৰোধে আমাক গ্ৰাস কৰে,

তোমাৰ কোপত আমি ব্যাকুল হওঁ।

⁸তুমি আমাৰ অপৰাধবোৰ তোমাৰ সন্মুখত থৈছা;

তোমাৰ উপস্থিতিৰ পোহৰত আমাৰ গুপ্ত পাপবোৰ প্ৰকাশ পায়।

⁹তোমাৰ ভীষণ ক্ৰোধত আমাৰ দিনবোৰ হাস হৈ যায়;

নিশ্বাসৰ দৰেই আমাৰ আয়ুসৰ বছৰবোৰ শেষ হৈ যায়।

¹⁰আমাৰ আয়ুস মাত্ৰ সত্তৰ বছৰ,

হয়তো শক্তি থাকিলে, আশী বছৰও হ'ব পাৰে;

তথাপিহে আমি গৰ্ব কৰিব পৰা বছৰবোৰত মাথোন দুখ আৰু ক্ৰেশ থাকে;

বছৰবোৰ বেগাই ঢুকাই যায় আৰু আমিও পলকতে উড়ি যাওঁ।

11তোমাৰ ক্ৰোধৰ পৰাক্ৰম কোনে জানে?

তোমাৰ ক্ৰোধ, তোমাৰ প্ৰাপ্য ভয়-ভক্তিৰ দৰেই মহান?

12সেয়েহে, আমাৰ আয়ুসৰ কাল গণনা কৰিবলৈ তুমি আমাক শিকোৱা;

যাতে আমি প্ৰজ্ঞাৰ চিত্ত লাভ কৰিব পাৰো।

13হে যিহোৱা, আৰু কিমান কাল?

তুমি ঘূৰি আহাঁ! তোমাৰ দাসসকলৰ প্ৰতি সদয় হোৱা!

14পুৱাতে তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমেৰে আমাক তৃপ্ত কৰা,

যেন আমি আয়ুস থাকেমনে গোটেই জীৱনত আনন্দ আৰু উল্লাস কৰিব পাৰো।

15যিমান দিন ধৰি তুমি আমাক দুখ দিলা আৰু,

যিমান বছৰ আমি কষ্ট দেখিলোঁ, সেই অনুসাৰেই তুমি আমাক আনন্দিত কৰা।

16তোমাৰ দাসসকলৰ আগত তোমাৰ কৰ্ম,

আৰু তেওঁলোকৰ সন্তানসকলৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৱ প্ৰকাশিত হওক।

17আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ দয়া আমাৰ ওপৰত থাকক;

তুমি আমাৰ হাতৰ সকলো কাৰ্য সফল কৰা;

হয়, আমাৰ হাতৰ সকলো কামত তুমি সফলতা দান কৰা।

গীতমালা 91

1যি মানুহ সৰ্ব্বোপৰি জনাৰ আশ্ৰয়ত থাকে,

যি মানুহ সৰ্বশক্তিমানৰ ছাঁত বসতি কৰে

2তেওঁ যিহোৱাৰ বিষয়ে এই কথা ক'ব, "তেৱেঁই মোৰ আশ্ৰয় আৰু মোৰ দুৰ্গ;

তেৱেঁই মোৰ ঈশ্বৰ, যি জনাৰ ওপৰত মই ভৰসা কৰো।"

3তেওঁ তোমাক ব্যাধৰ ফাল্ধৰ পৰা

আৰু সৰ্বনাশী মহামাৰীৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব।

4তেওঁ নিজৰ পাখিৰে তোমাক আবৰি ৰাখিব,

তেওঁৰ ডেউকাৰ তলত তুমি আশ্ৰয় পাবা;

ঈশ্বৰৰ বিশ্বাসযোগ্যতা তোমাৰ ঢাল আৰু সুৰক্ষা হ'ব।

5তুমি ৰাতিৰ আতঙ্কলৈ;

আৰু দিনত উড়ি অহা কাঁড়লৈ ভয় নকৰিবা।

6অন্ধকাৰত ঘূৰি ফুৰা মহামৰীলৈ

নাইবা দুপৰীয়া সময়ত অহা ধ্বংসকাৰী আঘাটলৈ তুমি ভয় নকৰিবা।

7হয়তো তোমাৰ ফালে ধ্বংস হ'ব হাজাৰ হাজাৰ লোক,

আৰু তোমাৰ সোঁফালে অযুত অযুত;
কিন্তু সেয়ে তোমাৰ কাষলৈ নাহিব।
৪তুমি কেৱল নিজ চকুৰে দেখা পাবা;
দুষ্টবোৰে কেনে প্ৰতিফল পায়, তুমি তাক দেখা পাবা।
৯'হে প্ৰভু, হয়, তুমিয়েই মোৰ আশ্ৰয়!'^[1]

তুমি সৰ্বোপৰি জনাক তোমাৰ আশ্ৰয়স্থান কৰিলা।
১০সেইবাবে তোমালৈ কোনো বিপদ নঘটিব;
আৰু তোমাৰ তম্বুৰ ওচৰলৈ কোনো দুখ-কষ্ট নাহিব।
১১কিয়নো তোমাৰ সকলো পথত তোমাক ৰক্ষা কৰিবলৈ,
তেওঁ নিজৰ দূতসকলক তোমাৰ বিষয়ে আজ্ঞা দিব।
১২তেওঁলোকে হাতেৰে তোমাক দাঙি ধৰিব,
যেন তোমাৰ ভৰিয়ে শিলত খুন্দা খাই আঘাট নাপায়
১৩তুমি সিংহ আৰু সাপৰ ওপৰত ভৰি দিবা।
তুমি যুবা-সিংহ আৰু নাগক ভৰিৰে গচকিবা।
১৪কিয়নো তেওঁ মোত প্ৰেম কৰে, সেয়েহে মই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিম;
মই তেওঁক ৰক্ষা কৰিম, কাৰণ তেওঁ মোৰ নাম জানে।
১৫তেওঁ মোক মাতিব, তাতে মই তেওঁক উত্তৰ দিম;
সঙ্কটৰ কালত মই তেওঁৰ সঙ্গী হ'ম;
মই তেওঁক উদ্ধাৰ কৰিম, গৌৰৱাশ্ৰিতও কৰিম।
১৬মই দীৰ্ঘ আয়ুস দি তেওঁক সন্তুষ্ট কৰিম;
মোৰ পৰিত্ৰাণ তেওঁক দেখুৱাম।

91:9 ^[1]

গীতমালা 92

এটি গীত। বিশ্ৰাম-বাৰৰ অৰ্থে সঙ্গীত।

১যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদ কৰা উত্তম;
হে সৰ্বোপৰিজন, তোমাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে স্তুতিগান কৰা উত্তম;
২ৰাতিপুৱা তোমাৰ অসীম প্ৰেমৰ কথা
আৰু প্ৰতি ৰাতি তোমাৰ বিশ্বস্ততা প্ৰচাৰ কৰা উত্তম;

³দহ গুণীয়া যন্ত্ৰ আৰু নেবল যন্ত্ৰ সহকাৰে,
 গভীৰ বীণাৰ স্বৰেৰে তোমাৰ ধন্যবাদ-স্তুতি কৰা উত্তম।
⁴কিয়নো হে যিহোৱা, তুমি তোমাৰ কাৰ্যৰ দ্বাৰাই মোক আনন্দিত কৰিছা;
 মই তোমাৰ হাতে কৰা কাৰ্য্য দেখি আনন্দেৰে গীত গান কৰো।
⁵হে যিহোৱা, তোমাৰ কাৰ্য্যবোৰ কেনে মহৎ!
 তোমাৰ চিন্তাবোৰ কেনে গভীৰ!
⁶নিৰ্বোধ লোকে নাজানে,
 বিবেকহীন লোকে এই সকলোবোৰ বুজি নাপায়;
⁷দুষ্ট লোকসকল যদিও ঘাট্ৰ নিচিনাকৈ বাঢ়ি উঠে,
 অন্যায়াকাৰীসকলে যদিও উন্নতি লাভ কৰে,
 তথাপি তো তেওঁলোক চিৰকাললৈকে বিনষ্ট হ'ব।
⁸কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি অনন্তকাল উদ্ভবাসী।
⁹কিয়নো, হে' যিহোৱা, তোমাৰ শত্ৰুবোৰ,
 তোমাৰ শত্ৰুবোৰ ধ্বংস হ'ব;
 তোমাৰ অন্যায়াকাৰী সকলোবোৰ ছিন্ন-ভিন্ন হ'ব।
¹⁰কিন্তু বনৰীয়া ষাট্ৰৰ শিঙৰ দৰে তুমি মোৰ শিং তুলি ধৰিলা;
 তুমি মোৰ ওপৰত নতুন অভিযুক্ত তেল ঢালি দিলা।
¹¹মোৰ শত্ৰুবোৰৰ পতন মই নিজ চকুৰে দেখিলো;
 মোৰ বিৰুদ্ধে উঠা সেই দুষ্ট লোকসকলৰ সৰ্বনাশ মই নিজ কাণেৰে শুনিবলৈ পালো।
¹²ধাৰ্ম্মিকলোক খেজুৰ গছৰ দৰে উজ্জ্বলি উঠিব;
 লিবানোনৰ এৰচ গছৰ নিচিনাকৈ বাঢ়ি যাব।
¹³তেওঁলোকক যিহোৱাৰ গৃহত ৰোপন কৰা হ'ল;
 তেওঁলোক আমাৰ ঈশ্বৰৰ চোতাল কেইখনত প্ৰফুল্লিত হ'ব।
¹⁴তেওঁলোকে বৃদ্ধ বয়সতো ফল উৎপন্ন কৰিব;
 তেওঁলোক ৰসাল আৰু সেউজী হৈ থাকিব; ¹⁵তাতে প্ৰচাৰিত হ'ব যে যিহোৱা ন্যায়াবান;
 তেৱেই মোৰ শিলা,
 তেওঁত কোনো অধাৰ্ম্মিকতা নাই।

গীতমালা 93

¹যিহোৱাই ৰাজত্ব কৰে, তেওঁ মহিমাৰে সজ্জিত;

যিহোৱা সুসজ্জিত; তেওঁ পৰাক্ৰমেৰে নিজৰ কঁকাল বান্ধিলে;
 জগতখনো তেওঁ লৰচৰ হ'ব নোৱাৰাকৈ স্থাপন কৰিলে।
 2তোমাৰ সিংহাসন পূৰ্বৰে পৰা স্থাপন কৰা হ'ল;
 তুমি অনাদি কালৰে পৰা বিদ্যমান।
 3হে যিহোৱা, নদীৰ পানী ওফল্দি উঠিছে,
 নদীবোৰ নিজ নিজ তৰঙ্গ ধৰিৰে ওফল্দি উঠিছে;
 নদীবোৰে নিজ নিজ গৰ্জনৰ টো তুলিছে।
 4মহা জলসমূহৰ কল্লোলধ্বনিতকৈয়ো,
 সমুদ্ৰৰ প্ৰচণ্ড তৰঙ্গবোৰতকৈয়ো সৰ্বোপৰি যিহোৱা বলৱান।
 5তোমাৰ আঞ্জাবোৰ অতি বিশ্বাসযোগ্য;
 হে যিহোৱা চিৰদিনৰ কাৰণে পবিত্ৰতা তোমাৰ গৃহৰ শোভা।

গীতমালা 94

1হে প্ৰতিফল দিওঁতা ঈশ্বৰ যিহোৱা,
 হে প্ৰতিফল দিওঁতা ঈশ্বৰ, তুমি দীপ্তি প্ৰকাশ কৰা।
 2হে পৃথিৱীৰ বিচাৰকৰ্তা, তুমি উঠা,
 অহঙ্কাৰী লোকসকলক তেওঁলোকৰ যি প্ৰাপ্য তাক তুমি দিয়া।
 3হে যিহোৱা, দুষ্টবোৰে কিমান কাল,
 দুষ্টবোৰেনো কিমান কাল উল্লাস কৰিব?
 4তেওঁলোকৰ মুখৰ পৰা দাস্তিক কথাবোৰ বাহিৰ হৈ আহে;
 সকলো দুষ্টলোকে গৰ্ব কৰে।
 5হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলক তেওঁলোকে চূৰ্ণ কৰিছে;
 তোমাৰ আধিপত্যক উপদ্ৰৱ কৰিছে।
 6বিধৱা আৰু বিদেশী লোকক তেওঁলোকে বধ কৰিছে;
 অনাথ সকলক হত্যা কৰিছে;
 7তেওঁলোকে ক'য়, “যিহোৱাই নেদেখিব; যাকোবৰ ঈশ্বৰে মন নকৰিব।”
 8হে বিবেকহীন লোকসকল, তোমালোকে বিবেচনা কৰা;
 হে নিৰ্বোধ লোকসকল, কেতিয়া তোমালোকৰ সুবুদ্ধি হ'ব?
 9যি জনাই কাণ সৃষ্টি কৰিলে, তেওঁ জানো নুশনিব?
 যি জনাই চকু নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁ জানো নেদেখিব?
 10যি জনাই সকলো জাতিকে শাসন কৰে আৰু লোকসকলক শিক্ষা দিয়ে,

তেওঁ জানো শাস্তি নিদিয়াকৈ থাকিব?

11যিহোৱাই মানুহৰ সকলো চিন্তা জানে;

তেওঁ জানে যে তেওঁলোক সকলো শ্বাসমাত্ৰ।

12হে যিহোৱা, ধন্য সেইসকল লোক যাক তুমি শাসন কৰা,

আৰু তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা শিক্ষা দিয়া,

13যাতে তেওঁলোকে বিপদৰ কালত জিৰণি পায়,

যেতিয়ালৈকে দুষ্টসকলৰ কাৰণে গাঁত খন্দা শেষ নহয়।

14কিয়নো যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলক ত্যাগ নকৰিব,

নিজৰ আধিপত্যক পৰিত্যাগ নকৰিব।

15ন্যায়বিচাৰ পুণৰ ধাৰ্মিকতাৰ ওচৰলৈ উভটি আহিব;

শুদ্ধ মনৰ সকলোৱেই তাক মানি চলিব।

16কোনে মোৰ পক্ষ হৈ দুষ্টবোৰৰ বিৰুদ্ধে উঠিব?

মোৰ পক্ষ হৈ দুষ্টবোৰৰ বিৰুদ্ধে কোন থিয় হ'ব?

17যদি যিহোৱাই মোক সহায় নকৰে,

তেন্তে মৃত্যুৰ নীৰৱতাত মোৰ প্ৰাণে শীঘ্ৰেই বসতি কৰিলেহেতেন।

18যেতিয়াই মই ভাৱো যে, মোৰ ভৰি পিছলি গৈছে,

তেতিয়াই হে যিহোৱা, তোমাৰ অসীম প্ৰেমে মোক ধৰি ৰাখে।

19মোৰ মন যেতিয়া দুঃচিন্তাৰে ভৰি পৰে,

তেতিয়া তোমাৰ শালুনাবোৰে মোৰ প্ৰাণত আনন্দ দান কৰে।

20দুৰ্নীতিপৰায়ন শাসনকৰ্তাসকলে দুষ্কাৰ্যৰ কাৰণে বিধি স্থাপন কৰে,

তোমাৰ লগত তেওঁলোকৰ জানো সম্পৰ্ক থাকিব পাৰে?

21তেওঁলোকে ধাৰ্মিকৰ প্ৰাণৰ বিৰুদ্ধে গোট খায়;

তেওঁলোকে নিৰ্দোষীক মৃত্যুদণ্ড বিহিবলৈ দোষী কৰে।

22কিন্তু যিহোৱাই মোৰ দুৰ্গ;

মোৰ ঈশ্বৰেই মোৰ আশ্ৰয় শিলা।

23তেওঁলোকৰ অপৰাধ তেওঁ তেওঁলোকৰ ওপৰলৈকে আনিব,

তেওঁলোকৰ দুষ্কাৰ্যতেই তেওঁ তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব;

আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱায়েই তেওঁলোকক বিনষ্ট কৰিব।

গীতমালা 95

- ¹আহাঁ, আমি যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰোহকঁ;
আমাৰ পৰিত্ৰাণৰ শিলাৰ অৰ্থে আনন্দ-ধ্বনি কৰোঁহক।
- ²আহাঁ, আমি ধন্যবাদ জনাই জনাই তেওঁৰ আগত উপস্থিত হওঁ;
স্তুতি-গানেৰে তেওঁৰ উদ্দেশ্যে আনন্দধ্বনি কৰোঁহক।
- ³কিয়নো যিহোৱা মহান ঈশ্বৰ,
সকলো দেৱতাবোৰৰ ওপৰত তেৱেঁই মহান ৰজা।
- ⁴পৃথিৱীৰ সকলো গভীৰ স্থান তেওঁৰ হাতত আছে,
পৰ্ব্বতবোৰৰ টিংবোৰো তেওঁৰেই।
- ⁵সমুদ্ৰ তেওঁৰেই, কাৰণ তেৱেঁই তাক স্ৰজিলে;
তেওঁৰ হাতে শুকান ভূমি নিৰ্মান কৰিলে।
- ⁶আহাঁ, আমি আঁঠুকাটি প্ৰণিপাত কৰোঁ,
আমাৰ সৃষ্টিকৰ্তা যিহোৱাৰ আগত আঁঠু লওঁ;
- ⁷কিয়নো তেৱেঁই আমাৰ ঈশ্বৰ, আমি তেওঁৰ প্ৰজা;
তেওঁৰ হাতৰ চৰণীয়া পথাৰৰ ভেড়াৰ নিচিনা।
“আজি যদি তোমালোকে তেওঁৰ মাত শুনিলাহেতেন!”
- ⁸তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে তোমালোকে নিজৰ নিজৰ হৃদয় কঠিন নকৰিবা;
তেওঁলোকে মৰুপ্ৰান্তৰৰ মাজত মিৰীবা আৰু মচ্ছাত মোৰ পৰীক্ষা কৰিছিল।^[1]
- ⁹যদিও তোমালোকৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে মোৰ কাৰ্য দেখিছিল,
তথাপিও তেওঁলোকে তাত মোক পৰীক্ষা কৰি প্ৰমাণ চাইছিল।
- ¹⁰চল্লিশ বছৰ ধৰি সেই কালৰ লোকসকলৰ প্ৰতি মই বিৰক্ত হৈছিলো।
মই কৈছিলোঁ, “এই লোকসকলৰ হৃদয় বিপথে পৰিচালিত হৈছে; তেওঁলোকে মোৰ পথ নাজানে।”
- ¹¹এই হেতুকে মই মোৰ ক্ৰোধত শপত খাই কৈছিলো, “তেওঁলোক মোৰ বিশ্ৰামত সোমাব নাপাব।”

95:8 ^[1]

গীতমালা 96

- ¹তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটি নতুন গীত গোৱা;
হে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ লোক, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা।
- ²যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা, তেওঁৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা;
দিনে দিনে তেওঁৰ পৰিত্ৰাণৰ কথা প্ৰচাৰ কৰা।
- ³বিভিন্ন জাতিৰ মাজত তেওঁৰ গৌৰৱ প্ৰচাৰ কৰা,

সমুদায় লোকৰ মাজত তেওঁৰ আচৰিত কৰ্ম ঘোষণা কৰা।

⁴কিয়নো যিহোৱা মহান আৰু অতি প্ৰশংসাৰ যোগ্য;
তেওঁ সকলো দেৱতাতকৈয়ো ভয়ানক।

⁵কিয়নো সকলো জাতিৰ দেৱতাসকল অসাৰ মাত্ৰ,
কিন্তু যিহোৱা আকাশমণ্ডলৰ সৃষ্টিকৰ্তা।

⁶মহিমা আৰু প্ৰতাপ তেওঁৰ সন্মুখত আছে;
পৰাক্ৰম আৰু শোভা তেওঁৰ পবিত্ৰস্থানত বিদ্যমান।

⁷হে জাতিবোৰৰ জনগোষ্ঠীসমূহ,
তোমালোকে যিহোৱাৰ গৌৰৱ কীৰ্তন কৰা,
যিহোৱাৰেই গৌৰৱ আৰু পৰাক্ৰম কীৰ্তন কৰা।

⁸তোমালোকে যিহোৱাৰ নামৰ উদ্দেশ্যে তেওঁৰ যোগ্য গৌৰৱ কীৰ্তন কৰা,
নৈবেদ্যৰে সৈতে তেওঁৰ চোতাল কেইখনলৈ আহাঁ।

⁹যিহোৱাৰ পবিত্ৰ শোভাত আহি তেওঁৰ আগত প্ৰণিপাত কৰা;
হে সমুদায় পৃথিৱী, তেওঁৰ সন্মুখত কম্পমান হোৱা।

¹⁰বিভিন্ন জাতিৰ মাজত তোমালোকে কোৱা,
“যিহোৱা ৰজা!
জগতখনক স্থিৰভাৱে স্থাপিত কৰা হ’ল; সেয়ে কেতিয়াও বিচলিত নহ’ব।
তেওঁ ন্যায়েৰে লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব।”

¹¹আকাশমণ্ডলে আনন্দ কৰক,
পৃথিৱীয়ে উল্লাস কৰক;
সমুদ্ৰ আৰু তাৰ সকলোৱে গৰ্জন কৰক।

¹²পথাৰ আৰু তাত থকা সকলো উল্লাসিত হওক;
তেতিয়া অৰণ্যৰ সকলো বৃক্ষই আনন্দ গান কৰিব।

¹³যিহোৱাৰ সন্মুখতে গান কৰিব;
কিয়নো তেওঁ আহি আছে;
তেওঁ পৃথিৱীৰ বিচাৰ কৰিবলৈ আহি আছে।
তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে জগতৰ বিচাৰ কৰিব;
নিজ সত্যতাৰে জাতিসমূহৰ বিচাৰ কৰিব।

গীতমালা 97

- 1 যিহোৱাই ৰজা; পৃথিৱীয়ে আনন্দ কৰক;
দ্বীপসমূহেও আনন্দ কৰক।
- 2 তেওঁৰ চাৰিওফালে মেঘ আৰু ঘন অন্ধকাৰে ঘেৰি আছে;
ধাৰ্মিকতা আৰু ন্যায়বিচাৰ তেওঁৰ সিংহাসনৰ ভিত্তিমূল।
- 3 অগ্নিয়ে তেওঁৰ আগে আগে গমন কৰে;
চাৰিওফালে তেওঁৰ শত্ৰুবোৰক দগ্ধ কৰিছে।
- 4 তেওঁৰ বিজুলীৰ চমকে জগতখন আলোময় হ'ল;
তাকে দেখি পৃথিৱী কম্পমান হ'ল।
- 5 পৰ্বতবোৰ মমৰ দৰে গলি গ'ল যিহোৱাৰ সন্মুখত,
সমুদায় পৃথিৱীৰ সন্মুখত।
- 6 আকাশমণ্ডলে তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা প্ৰচাৰ কৰিছে,
সকলো জাতিয়ে তেওঁৰ গৌৰৱ দেখিছে।
- 7 লজ্জিত হওঁক সেইসকল,
যিসকলে মূৰ্তি পূজা কৰে;
যিসকলে অসাৰ প্ৰতিমাত গৰ্ব কৰে;
যিহোৱাৰ আগত সকলো দেৱতাই প্ৰণিপাত কৰক।
- 8 হে যিহোৱা, তোমাৰ ন্যায়বিচাৰৰ কাৰণে চিয়োন আনন্দিত হৈছে,
যিহূদাৰ জীয়াৰীসকল উল্লাসিত হৈছে।
- 9 হে যিহোৱা, তুমি সমুদায় পৃথিৱীৰে সৰ্বোপৰিজন্য;
সকলো দেৱতাৰ পৰা অতি ওপৰত তোমাৰ স্থান।
- 10 যিসকলে দুষ্টতাক ঘিণ কৰে, যিহোৱাই তেওঁলোকক প্ৰেম কৰে;
তেওঁ নিজৰ ভক্তসকলৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰে,
দুষ্টসকলৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰে।
- 11 ধাৰ্মিকৰ কাৰণে পোহৰ সিঁচি দিয়া হয়;
সৰল অন্তৰৰ লোকৰ কাৰণে আনন্দ দিয়া হয়।
- 12 হে ধাৰ্মিক লোকসকল,
যিহোৱাত আনন্দ কৰা,
তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা।

গীতমালা 98

এটি গীত।

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে নতুন গীত গোৱা;

কাৰণ তেওঁ অনেক আচৰিত কাৰ্য কৰিলে;

তেওঁৰ সোঁ হাত আৰু তেওঁৰ পবিত্ৰ বাহুৱে

আমাক জয়ী কৰিলে।

2 যিহোৱাই তেওঁৰ পৰিত্ৰাণৰ কথা জনালে;

তেওঁ জাতিসমূহৰ দৃষ্টিগোচৰত নিজৰ ধাৰ্মিকতা মুকলিকৈ প্ৰকাশ কৰিলে।

3 ইশ্ৰায়েল বংশৰ কাৰণে তেওঁৰ অটল প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰ কথা তেওঁ সোৱৰণ কৰিলে;

পৃথিৱীৰ সকলো প্ৰান্তই আমাৰ ঈশ্বৰৰ জয় দেখা পাব।

4 হে সমুদায় পৃথিৱী, যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনন্দ-ধ্বনি কৰা;

উচ্চধ্বনিৰে আনন্দ গান কৰা, প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা।

5 বীণা বজাই যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা,

বীণা বজাই সুন্দৰ সুৰেৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা।

6 তুৰী বজাই শিঙা বাদ্যৰে সৈতে ৰজা যিহোৱাৰ আগত আনন্দধ্বনি কৰা।

7 সমুদ্ৰ আৰু তাৰ সকলোৱেই গৰ্জৰ্জন কৰক;

জগত আৰু তাত বাস কৰা সকলোৱে গৰ্জৰ্জন কৰক।

8 নদীবোৰে হাত-তালি দিয়ক;

পৰ্বতবোৰে একেলগে আনন্দ গান কৰক,

9 যিহোৱাৰ সন্মুখতে তেনে কৰক;

কিয়নো তেওঁ আহি আছে;

পৃথিৱীৰ বিচাৰ কৰিবলৈ তেওঁ আহি আছে।

তেওঁ ধাৰ্মিকতাৰে জগতৰ বিচাৰ কৰিব;

নিজ ন্যায়েৰে জাতিসমূহৰ বিচাৰ কৰিব।

গীতমালা 99

1 যিহোৱাই ৰজা; জাতিসমূহ কল্পিত হওঁক!

তেওঁ কৰুৱাৰ ওপৰত সিংহাসনত বহি আছে;

পৃথিৱী কঁপি উঠক!

²চিয়োনত যিহোৱা মহান;

সমুদায় জাতিৰ উদ্ৰুত তেওঁক উন্নীত কৰা হ'ল।

³জাতিবোৰে তেওঁৰ মহৎ আৰু ভয়াবহ নামৰ প্ৰশংসা কৰক;

তেওঁ পবিত্ৰ!

⁴যি ৰজা শক্তিশালী, তেওঁ ন্যায় ভাল পায়;

তুমিয়েই ন্যায়বিচাৰ স্থাপন কৰিলা;

তুমিয়েই যাকোবৰ বংশৰ মাজত ন্যায়বিচাৰ আৰু ধাৰ্মিকতা সাধন কৰিলা।

⁵আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ উচ্চ প্ৰশংসা কীৰ্তন কৰা,

তেওঁৰ ভৰিপীৰা সন্মুখত প্ৰণিপাত কৰা;

তেওঁ পবিত্ৰ!

⁶তেওঁৰ পুৰোহিতসকলৰ মাজত মোচি আৰু হাৰোণ আছিল;

যিসকলে তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰে, তেওঁলোকৰ মাজত চমুৱেল আছিল।

তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰিছিল; তাতে তেওঁ উত্তৰ দিছিল।

⁷তেওঁ মেঘ স্তম্ভৰ মাজৰ পৰা তেওঁলোকক কথা কৈছিল;

তেওঁলোকে তেওঁ দিয়া আজ্ঞা আৰু বিধিবোৰ পালন কৰিছিল।

⁸হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিছিলি;

তুমি তেওঁলোকলৈ এজন ক্ষমাৱান ঈশ্বৰ আছিলি,

তথাপিও তেওঁলোকৰ ভুল কৰ্মৰ প্ৰতিফল দিছিলি।

⁹তোমালোকে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৌৰৱ কীৰ্তন কৰা,

তেওঁৰ পবিত্ৰ পৰ্বত অভিমুখে প্ৰণিপাত কৰা:

কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা পবিত্ৰ।

গীতমালা 100

ধন্যবাদাৰ্থক গীত।

¹হে সমুদায় পৃথিৱী, তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে আনন্দধ্বনি কৰা।

²আনন্দ মনেৰে যিহোৱাৰ সেৱা কৰা;

আনন্দ গানেৰে সৈতে তেওঁৰ উপস্থিতিৰ সন্মুখলৈ আঁহা;

³তোমালোকে ইয়াকে জানা যে, যিহোৱাই ঈশ্বৰ;
 তেঁৱেই আমাক নিৰ্মাণ কৰিলে, আমি তেওঁৰেই;
 আমি তেওঁৰ প্ৰজা আৰু তেওঁৰ চৰণীয়া পথাৰৰ মেঘ।
⁴তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰি তেওঁৰ দুৱাৰবোৰত প্ৰৱেশ কৰা,
 তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰি তেওঁৰ চোতাল কেইখনত সোমোৱা;
 তেওঁৰ স্তুতি কৰা, তেওঁৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা।
⁵কিয়নো যিহোৱা মঙ্গলময়, তেওঁৰ দয়া চিৰকাল স্থায়ী;
 তেওঁৰ বিশ্বস্ততা পুৰুষে পুৰুষে স্থায়ী।

গীতমালা 101

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹মই দয়া আৰু ন্যায়বিচাৰৰ গীত গাম;
 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান গাম।
²মই সিদ্ধ পথত চলিবলৈ মনোযোগ দিম;
 তুমি কেতিয়া মোৰ ওচৰলৈ আহিবা?
 মোৰ ঘৰৰ ভিতৰত মই হৃদয়ৰ সিদ্ধতাত চলিম।
³মই জঘন্য কোনো বিষয়কে মোৰ চকুৰ আগত নাৰাখিম;
 বিপথে যোৱা লোকসকলৰ কাৰ্যক মই ঘিণ কৰোঁ,
 সেইবোৰে মোক খামুচি ধৰিব নোৱাৰিব।
⁴কুটিল অন্তঃকৰণ মোৰ পৰা দূৰ হ'ব;
 দুষ্টতাৰ লগত মোৰ সম্পৰ্ক নাথাকিব।
⁵যি জনে গোপনে চুবুৰীয়াৰ অপবাদ চৰ্চে,
 তেওঁক মই উচ্ছন্ন কৰিম;
 গৰ্বিত দৃষ্টি আৰু অহঙ্কাৰী মনৰ লোকক মই সহ্য নকৰিম।
⁶দেশৰ বিশ্বাসী লোকসকলৰ ওপৰত মোৰ কৃপা দৃষ্টি থাকিব;
 তেওঁলোকে মোৰ সৈতে বাস কৰিব।
 যিজন সিদ্ধ পথত চলে, তেওঁ মোৰ পৰিচাৰক হ'ব।
⁷ছলনাকাৰীসকল মোৰ গৃহৰ ভিতৰত বাস কৰিব নোৱাৰিব;
 মিথ্যাবাদীসকল মোৰ চকুৰ আগত থিৰে থাকিব নোৱাৰিব।
⁸প্ৰতি ৰাতিপুৱাতে সকলো দুষ্ট লোকক মই বিনষ্ট কৰিম;

যিহোৱাৰ নগৰৰ পৰা সকলো অধৰ্মচাৰীকে উচ্ছন্ন কৰিম।

গীতমালা 102

এজন দুখীৰ প্ৰাৰ্থনা; তেওঁ যেতিয়া হতাশ হয়, তেওঁৰ দুখৰ কথা যিহোৱাক কৈছিল।

¹হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা;

মোৰ কাতৰোক্তি তোমাৰ আগত উপস্থিত হওক।

²সকলটৰ কালত তোমাৰ মুখ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিবা;

মোলৈ কাণ পাতা; মই প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া।

³কিয়নো ধূঁৱাৰ নিচিনাকৈ মোৰ দিনবোৰ বিলীন হৈ গৈছে,

মোৰ অস্থিবোৰ যেন অগ্নিশালৰ জুইত জ্বলিছে।

⁴ৰ'দৰ তাপত লেৰেলি যোৱা ঘাঁহৰ নিচিনাকৈ মোৰ হৃদয় শুকাই গৈছে;

এনে কি মই ভোজন কৰিবলৈও পাহৰি যাওঁ।

⁵মই বৰকৈ কেঁকাই থকাত মোৰ অস্থিবোৰ শৰীৰৰ ছালত লাগি গৈছে।

⁶মই মৰুভূমিত বাস কৰা অকলশৰীয়া এটি ফেঁচাৰ নিচিনা হ'লো,

ধ্বংসস্থাপত থকা সৰু ফেঁচাটোৰ দৰে হ'লো।

⁷মই টোপনি যাব নোৱাৰো;

ঘৰৰ চালত থকা অকলশৰীয়া চৰাইজনীৰ সদৃশ হ'লো।

⁸মোৰ শত্ৰুবোৰে দিনে-ৰাতিয়ে মোক বিদ্ৰূপ কৰে;

মোৰ বিৰুদ্ধে খঙত উন্মত্ত লোকসকলে মোৰ নাম শাও ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰে।

⁹বাস্তৱিক মই আহাৰ স্বৰূপে ভঙ্গ্য খাওঁ;

পেয় দ্ৰব্যৰে সৈতে মোৰ চকুলো মিহলাও;

¹⁰ইয়াৰ কাৰণ হৈছে তোমাৰ ৰোষ আৰু তোমাৰ ক্ৰোধ;

কিয়নো তুমি মোক ওপৰলৈ তুলি দলিয়াই পেলাই দিলা।

¹¹মোৰ দিনবোৰ সন্ধ্যা পৰৰ ছাঁৰ নিচিনা হৈছে;

মই তৃণৰ দৰে শুকাই গৈছোঁ।

¹²কিন্তু, হে যিহোৱা, তুমি হ'লে তোমাৰ সিংহাসনত চিৰকাললৈকে থাকা;

তোমাৰ নামৰ যশস্যা পুৰুষে পুৰুষে স্থায়ী।

¹³তুমি উঠিবা, চিয়োনলৈ কৃপা কৰিবা;

এতিয়াই তাৰ প্ৰতি দয়া কৰাৰ সময় হৈছে,

কাৰণ নিৰূপিত সময় উপস্থিত হ'ল।

- 14তোমাৰ দাসসকলৰ ওচৰত তাৰ শিলবোৰ প্ৰিয়,
তাৰ ধূলিকণাৰ ওপৰতো তেওঁলোকৰ মমতা আছে।
- 15যিহোৱাৰ নামক সকলো জাতিয়ে ভয় কৰিব,
পৃথিৱীৰ সমুদায় ৰজা তোমাৰ প্ৰতাপত ভীত হ'ব।
- 16কিয়নো যিহোৱাই পুণৰ চিয়োনক নিৰ্মান কৰিব;
তেওঁ নিজৰ মহিমাৰে দৰ্শন দিব।
- 17সেই সময়ত তেওঁ দীনহীনসকলৰ প্ৰাৰ্থনাৰ উত্তৰ দিব,
তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনাক তেওঁ অগ্ৰাহ্য নকৰিব।
- 18ভাৱী বংশধৰসকলৰ কাৰণে এই সকলো কথা লিখি থোৱা হ'ব,
যাতে এতিয়া জন্ম নোহোৱা সন্তানসকলেও যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰে।
- 19কিয়নো তেওঁৰ পবিত্ৰ উচ্চ স্থানৰ পৰা তেওঁ তললৈ দৃষ্টি কৰিলে;
যিহোৱাই স্বৰ্গৰ পৰা পৃথিৱীলৈ দৃষ্টিপাত কৰিলে,
- 20যাতে বন্দীসকলৰ কেঁকনি শুনিব পাৰে,
মৃত্যুদণ্ডৰে অভিযুক্ত সকলক মুক্ত কৰিব পাৰে।
- 21চিয়োনত যিহোৱাৰ নাম প্ৰচাৰিত হ'ব,
যিৰূচালেমত তেওঁৰ প্ৰশংসা-স্তুতি হ'ব,
- 22যেতিয়া যিহোৱাৰ সেৱা কৰিবৰ কাৰণে
সকলো জাতি আৰু ৰাজ্যবোৰ একেলগে একত্ৰিত হ'ব।
- 23জীৱন পথৰ মাজতেই তেওঁ মোৰ শক্তি কমাই দিলে;
মোৰ আয়ুস চুটি কৰি দিলে।
- 24সেয়ে মই কৈছো, “হে মোৰ ঈশ্বৰ, জীৱনৰ মাজভাগতে তুমি মোক তুলি নিনিবা;
তোমাৰ বছৰবোৰতো সৰ্বপুৰুষলৈকে স্থায়ী।”
- 25অনেক কালৰ আগতে তুমি এই বিশ্বৰ ভিত্তিমূল স্থাপন কৰিলা;
আকাশমণ্ডল তোমাৰ হাতৰ কাৰ্য্য।
- 26সেইবোৰ ধ্বংস হৈ যাব, কিন্তু তুমি হ'লে চিৰকাল থাকিবা;
কাপোৰৰ দৰে সেই সকলো জীৰ্ণ হৈ যাব;
তুমি সেইবোৰক বস্ত্ৰৰ নিচিনাকৈ সলনি কৰিবা;
তাতে সেইবোৰ আৰু নাথাকিব।
- 27কিন্তু তুমি হ'লে সদায় একে,
তোমাৰ বছৰৰ কেতিয়াও শেষ নহ'ব।

28তোমাৰ দাসসকলৰ সন্তানসকল জীয়াই থাকিব;
তেওঁলোকৰ বংশধৰসকল তোমাৰ উপস্থিতিত থিৰে থাকিব।

গীতমালা 103

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা;
হে মোৰ ভিতৰত থকা সকলো অংশ, তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰা।
- 2হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা,
তেওঁৰ উপকাৰবোৰ নাপাহৰিবা।
- 3যি জনাই তোমাৰ সকলো অপৰাধ ক্ষমা কৰে,
তোমাৰ সকলো ৰোগ সুস্থ কৰে,
- 4যি জনাই তোমাৰ জীৱন বিনাশৰ গৰ্ভৰ পৰা মুক্ত কৰে,
যি জনাই অসীম দয়া আৰু নানা প্ৰকাৰ কৰুণাৰ মুকুটেৰে তোমাক বিভূষিত কৰে,
- 5যি জনাই উত্তম দ্ৰব্যৰে তোমাৰ মুখ তৃপ্ত কৰে,
তেওঁ ঈগল পক্ষীৰ দৰে তোমাক নতুন যোৱন কাল দিব।
- 6যিহোৱাই উচিত কাৰ্য্য কৰে;
উপদ্ৰৱ পোৱা লোকসকলৰ পক্ষে বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰে।
- 7তেওঁ মোচিক নিজৰ পথবোৰ,
আৰু ইস্ৰায়েলৰ বংশধৰসকলক নিজৰ কাৰ্য্যবোৰ জনালে
- 8যিহোৱা স্নেহশীল আৰু কৃপাময়। তেওঁ ক্ৰোধত ধীৰ আৰু দয়াত মহান।
- 9তেওঁ সদায় ধমকি দি নাথাকিব,
চিৰকাললৈকে ক্ৰোধো নাৰাখিব।
- 10তেওঁ আমাৰ পাপ অনুসাৰে আমালৈ কাৰ্য্য কৰা নাই,
আমাৰ অধৰ্ম্ম অনুসাৰে আমাক প্ৰতিফল দিয়া নাই।
- 11কিয়নো পৃথিৱীৰ পৰা আকাশ-মণ্ডল যিমান ওখ,
তেওঁলৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ দয়া সিমান মহৎ।
- 12পূৱৰ পৰা পশ্চিমলৈ যিমান দূৰ,
তেওঁ আমাৰ অপৰাধো আমাৰ পৰা সিমান দূৰ কৰিলে।

- 13 বাপেকে নিজ সন্তানক স্নেহ কৰাৰ দৰে যিহোৱাই তেওঁলৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলক স্নেহ কৰে;
- 14 কিয়নো তেৱেঁই আমাৰ গঠন জানে, আমি যে ধূলি মাখোন, তাক তেওঁ সোঁৱৰণ কৰে।
- 15 মানুহৰ আয়ুস তৃণৰ নিচিনা;
যেনেকৈ পথাৰৰ ফুল, তেনেকৈয়ে তেওঁ প্ৰফুল্লিত হয়।
- 16 ফুলৰ ওপৰেদি বতাহ বলিলেই ফুল সৰি নাইকিয়া হয়;
সেই স্থানেও তাক চিনি নাপাব।
- 17 কিন্তু যিহোৱাক ভয় কৰাসকলৰ ওপৰত তেওঁৰ দয়া অনাদিকালৰ পৰা অনন্তকাল পৰ্যন্ত থাকে,
আৰু তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা বংশৰ পিছত বংশ ধৰি বৰ্তি থাকে।
- 18 তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা মানি চলে আৰু তেওঁৰ আদেশবোৰ সোঁৱৰণ কৰি পালন কৰে।
- 19 যিহোৱাই স্বৰ্গত নিজৰ সিংহাসন স্থাপন কৰিলে;
তেওঁৰ শাসন সকলোৰে ওপৰত আছে।
- 20 হে যিহোৱাৰ দূতসকল! তোমালোক পৰাক্ৰমী বীৰ;
যিহোৱাৰ কথাৰ বাধ্যতাত থাকি তেওঁৰ আজ্ঞা পালন কৰাসকল,
তোমালোকে তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা;
- 21 হে যিহোৱাৰ বাহিনীসমূহ!
যিহোৱাৰ ইচ্ছা পূৰণ কৰা তেওঁৰ পৰিচাৰকসকল,
তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা।
- 22 হে যিহোৱাৰ সকলো নিৰ্মিত বস্তু,
তেওঁৰ অধীনৰ সকলো স্থানত তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা;
হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।

গীতমালা 104

- 1 হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।
হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, তুমি অতি মহান;
তুমি গৌৰৱ আৰু মহিমাৰ সাজেৰে বিভূষিত।
- 2 বস্তুৰ দৰে তুমি নিজকে দীপ্তিৰে ঢাকিছা,
আকাশমণ্ডলক তুমি চন্দ্ৰতাপৰ দৰে বিস্মৃত কৰিছা।
- 3 তোমাৰ কক্ষৰ চটি-কাঠ তুমি জলৰাশিত স্থাপন কৰিছা;
মেঘবোৰক তুমি নিজৰ ৰথ কৰিছা,
বতাহৰ ডেউকাৰ ওপৰত তুমি চলাচল কৰা।

- 4তুমি বতাহক তোমাৰ দূত^[1] কৰিছা;
অগ্নিশিখাক নিজৰ পৰিচাৰক কৰিছা।
- 5তুমি পৃথিৱীক তাৰ নিজৰ ভিত্তিমূলৰ ওপৰত স্থাপন কৰিছা;
সেয়ে কেতিয়াও লৰচৰ নহ'ব।
- 6তুমি পৃথিৱীক কাপোৰেৰে ঢকাৰ দৰে গভীৰ জলেৰে ঢাকিছিল।
সেই জলসমূহে পৰ্বতবোৰো ঢাকিছিল।
- 7কিন্তু সেই জলসমূহ তোমাৰ ধমকিত পলাল;
তোমাৰ গৰ্জ্জনৰ শব্দত সেইবোৰ বেগেৰে গুছি গ'ল।
- 8পৰ্বতবোৰ ওখ হ'ল আৰু উপত্যকাবোৰ চাপৰ হ'ল;
তুমি জলসমূহৰ কাৰণে যি ঠাই নিৰূপন কৰিলা, জল সেই ঠাইলৈ গ'ল।
- 9এইভাৱে তুমি পানীৰ সীমা স্থাপন কৰিলা,
যাতে পানীয়ে পুণৰ সীমা পাৰ হৈ পৃথিৱীক ঢাকিব নোৱাৰে।
- 10উপত্যকাবোৰত তুমিয়েই জুৰিবোৰ পঠাই দিয়া;
সেইবোৰ পৰ্বতবোৰৰ মাজেদি বৈ যায়।
- 11সেইবোৰে সকলো বনৰীয়া পশুকে পান কৰিবলৈ পানী যোগায়;
বনৰীয়া গাধবোৰে নিজৰ তৃষ্ণা পলুৱায়।
- 12জুৰিবোৰৰ দাঁতিত আকাশৰ পক্ষীবোৰে বাহ লয়,
গছৰ ডালবোৰৰ মাজত সেইবোৰে গীত গায়।
- 13তেওঁ নিজৰ ওপৰ কোঁঠালিৰ পৰা পৰ্বতবোৰত পানী সিঁচি দিয়ে;
তোমাৰ কৰ্মৰ ফলেৰে সৈতে পৃথিৱীখন পৰিতৃপ্ত হয়।
- 14তুমিয়েই পশুৰ কাৰণে ঘাঁহ আৰু মানুহৰ ব্যৱহাৰৰ কাৰণে শস্য উৎপন্ন হবলৈ দিয়া,
যাতে ভূমিৰ পৰা ভৱিষ্যতৰ আহাৰ যোগান হয়;
- 15যাতে মানুহৰ মনক আনন্দ দিয়া দ্ৰাক্ষাৰস,
মুখ উজ্জ্বল কৰা তেল,
আৰু মানুহৰ হৃদয়ক সবল কৰা আহাৰ যোগান হয়।
- 16যিহোৱাৰ এনে গছবোৰে বৃষ্টিৰ প্ৰচুৰ পানী পায়;
তেওঁ ৰোপন কৰা লিবানোনৰ এৰচ গছবোৰেও প্ৰচুৰ বৃষ্টি পায়।
- 17সেই গছবোৰত চৰাইবোৰে বাহ লয়, দেৱদাৰু গছবোৰত হাড়গিলাই ঘৰ সাজে।
- 18ওখ ওখ পৰ্বতবোৰ বনৰীয়া ছাগৰ আবাস;
শিলবোৰ চাফন পশুৰ আশ্ৰয়স্থান।

- 19 তুমি নিৰূপন কৰিবলৈ তুমি চন্দ্ৰ নিৰ্মান কৰিলা;
তুমি নিৰূপন কৰা অনুসাৰে সূৰ্য্যই নিজৰ অস্ত যোৱা সময় জানে।
- 20 তুমি অন্ধকাৰ কৰিলে ৰাতি হয়;
অৰণ্যৰ পশুবোৰে তেতিয়া ঘূৰি ফুৰে।
- 21 যুৱা সিংহবোৰে চিকাৰ বিচাৰি গৰ্জৰ্জন কৰে;
ঈশ্বৰৰ ওচৰত সিহঁতৰ আহাৰ বিচাৰে।
- 22 সূৰ্য্য উদয় হ'লে সিহঁত গুছি যায় আৰু নিজ নিজ গাঁতত শয়ন কৰে।
- 23 মানুহে নিজৰ নিজৰ কামলৈ ওলাই যায়;
সন্ধ্যালৈকে পৰিশ্ৰম কৰে।
- 24 হে যিহোৱা, তোমাৰ সৃষ্টিৰ কাৰ্য্য কিমান বহুমুখী!
তোমাৰ জ্ঞানেৰে তুমি সেই সকলোকে নিৰ্মান কৰিলা;
সমগ্ৰ বিশ্ব তোমাৰ সৃষ্ট বস্তুৰে পৰিপূৰ্ণ।
- 25 সৌৱা সমুদ্ৰ, বৃহৎ আৰু বিস্তীৰ্ণ;
তাৰ মাজত বগাই ফুৰা সৰু বৰ অসংখ্য উৰগ প্ৰাণী আছে।
- 26 তাৰ মাজত জাহাজবোৰ চলে;
তাৰ লিবিয়াখনো থাকে; তাক তুমি সাগৰত খেলা কৰিবলৈ নিৰ্মান কৰিলা।
- 27 সিহঁত সকলোৱেই তোমাৰ অপেক্ষাত থাকে;
যেন তুমি যথা সময়ত সিহঁতক আহাৰ দিয়া।
- 28 তুমি সিহঁতক দিলে, সিহঁতে তাক তুলি লয়;
তুমি তোমাৰ হাত মুকলি কৰিলে, সিহঁতে ভাল ভাল বস্তু পাই পৰিতুষ্ট হয়।
- 29 তুমি মুখ লুকুৱালে, সিহঁত বিহ্বল হয়;
তুমি সিহঁতৰ নিশ্বাস নিলে সিহঁত মৰি পুনৰায় ধুলিলৈ উভটে।
- 30 তোমাৰ আত্মা পঠালেই সিহঁতৰ সৃষ্টি হয়,
আৰু তুমি ভূমিতল নবীন কৰি তোলা।
- 31 যিহোৱাৰ গৌৰৱ অনন্তকাল থাকক;
যিহোৱাই নিজ কাৰ্য্যবোৰত আনন্দ কৰক।
- 32 তেওঁ পৃথিৱীলৈ দৃষ্টি কৰিলে, সেয়ে কম্পিত হয়:
তেওঁ পৰ্ব্বতবোৰ স্পৰ্শ কৰিলে, সেইবোৰ ধুমায়িত হয়।
- 33 মই জীয়াই থাকোঁমানে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে গান কৰিম;
মই থকালৈকে মোৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গাম।

34তেওঁৰ ওচৰত মোৰ ধ্যান মধুৰ হওক;

মই যিহোৱাত আনন্দ কৰিম।

35পাপীবোৰ পৃথিৱীৰ পৰা উচ্ছন্ন হওক;

দুষ্টলোক আৰু নাথাকক।

হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা। তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

104:4 ^[1]

গীতমালা 105

1যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, তেওঁৰ নামত প্ৰাৰ্থনা কৰা;

জাতিবোৰৰ মাজত তেওঁৰ কাৰ্য্যবোৰ জনোৱা।

2তেওঁৰ উদ্দেশ্যে গীত গোৱা,

তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰা;

তেওঁৰ আচৰিত কাৰ্য্যবোৰৰ বিষয়ে কোৱা।

3তোমালোকে তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ গৌৰৱ কৰা;

যিহোৱাক বিচৰাসকলৰ হৃদয়ে আনন্দ কৰক।

4তোমালোকে যিহোৱা আৰু তেওঁৰ শক্তি বিচৰা;

নিতৌ তেওঁৰ সাক্ষাৎ হ'বলৈ বিচৰা।

5তেওঁ কৰা আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ সোঁৱৰণ কৰা;

তেওঁৰ অদ্ভুত কাৰ্য্য আৰু তেওঁৰ মুখে কৰা বিচাৰবোৰ সোঁৱৰণ কৰা।

6তোমালোক তেওঁৰ দাস অব্ৰাহামৰ বংশধৰ,^[1]

তেওঁৰ মনোনীত যাকোবৰ সন্তান।

7তেরেই আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;

তেওঁৰ শাসন-প্ৰণালী সমুদায় পৃথিৱীত বিদ্যমান।

8তেওঁ অনন্তকাললৈকে নিজ নিয়ম সোঁৱৰণ কৰে,

আৰু সেই বাক্যৰ আদেশ তেওঁ হাজাৰ হাজাৰ পুৰুষলৈকে দিলে।

9সেই নিয়ম তেওঁ অব্ৰাহামৰ সৈতে স্থাপন কৰিছিল আৰু ইচহাকৰ আগত প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিল।

10তেওঁ তাক যাকোবৰ কাৰণে এক বিধি ৰূপে,

ইস্ৰায়েলৰ কাৰণে এটি অনন্তকালীয়া নিয়ম ৰূপে স্থিৰ কৰিলে।

11তেওঁ ক'লে, "মই তোমাক কনান দেশখন দিম;

সেয়াই হ'ব তোমাৰ আধিপত্য।

- 12 সেই কালত তেওঁলোকৰ সংখ্যা অধিক নাছিল,
তেওঁলোক অতি তাকৰ আছিল আৰু তাত তেওঁলোক প্ৰবাসী আছিল;
- 13 তেওঁলোকে যেতিয়া তাত এটা জাতিৰ পৰা আন জাতিৰ ওচৰলৈ,
এক ৰাজ্যৰ পৰা আন লোকসমূহৰ মাজত ভ্ৰমি ফুৰিছিল,
- 14 তেতিয়া তেওঁ কোনো মনুষ্যকে তেওঁলোকৰ ওপৰত উপদ্ৰৱ কৰিবলৈ নিদিলে;
বৰং তেওঁলোকৰ কাৰণে তেওঁ ৰজাসকলক ধমক দি কৈছিল,
- 15 "তোমালোকে মোৰ অভিষিক্ত ব্যক্তিসকলক স্পৰ্শ নকৰিবা;
মোৰ ভাৱবাদীসকলৰো কোনো অপকাৰ নকৰিবা।"
- 16 তেওঁ সেই দেশলৈ দুৰ্ভিক্ষ মাতি আনিলে,
তেওঁলোকৰ খাদ্যৰ অভাৱ ঘটিল।
- 17 তেতিয়া তেওঁ তেওঁলোকৰ আগেয়ে এজন মানুহ পঠালে-যোচেফক পঠালে;
তেওঁক দাসৰূপে বেচা হ'ল।
- 18 লোকসকলে তেওঁৰ ভৰিত বেৰীৰ শিকলিৰে দুখ দিলে;
লোহাৰ শিকলিৰে তেওঁৰ ডিঙি বন্ধা হ'ল।
- 19 যেতিয়ালৈকে তেওঁ কোৱা বাক্য সিদ্ধ নহয়,
তেতিয়ালৈকে যিহোৱাৰ বাক্যই তেওঁক পৰীক্ষা কৰি আছিল।
- 20 ৰজাই লোক পঠাই তেওঁক মুকলি কৰি দিলে,
লোকসকলৰ শাসনকৰ্তাই তেওঁক মুক্ত কৰিলে।
- 21 তেওঁ তেওঁক নিজৰ ৰাজবাৰীৰ প্ৰভু কৰিলে,
সকলো সম্পত্তিৰ কৰ্তা কৰিলে।
- 22 যাতে তেওঁ তেওঁৰ ৰাজকৰ্মচাৰীসকলক ইচ্ছা অনুসাৰে অধীনত ৰাখিব পাৰে,
আৰু তেওঁৰ বৃদ্ধসকলক জ্ঞানৰ পৰামৰ্শ দিব পাৰে।
- 23 তাৰ পাছত ইস্ৰায়েল মিচৰ দেশলৈ আহিল,
যাকোবে হাম বংশীয়সকলৰ দেশত প্ৰবাস কৰিলে।
- 24 ঈশ্বৰে নিজৰ লোকসকলৰ বংশ অতিশয় বৃদ্ধি কৰিলে,
শত্ৰুবোৰতকৈয়ো তেওঁলোকক শক্তিশালী কৰিলে।
- 25 তেওঁ মিচৰীয়সকলৰ অন্তৰক এনে পৰিবৰ্তন আনি দিলে যে,
তেওঁলোকে তেওঁৰ লোকসকলক ঘৃণা কৰিলে;
তেওঁৰ দাসসকলৰ প্ৰতি ধূৰ্ত ব্যৱহাৰ কৰিলে।
- 26 তেওঁ নিজ দাস মোচিক আৰু তেওঁৰ মনোনীত হাৰোণক পঠালে;

- 27 তেওঁলোকে তেওঁলোকৰ মাজত নানা চিন আৰু হাম দেশত অদ্ভুত লক্ষণবোৰ দেখুৱালে;
- 28 তেওঁ অন্ধকাৰ পঠালে, তাতে সেই দেশ আন্ধাৰ হ'ল;
তেওঁৰ বাক্যৰ বিৰুদ্ধে তেওঁলোকে বিৰুদ্ধাচৰণ নকৰিলে।
- 29 তেওঁলোকৰ জলসমূহক তেওঁ তেজলৈ পৰিণত কৰিলে;
তাতে তেওঁলোকৰ সকলো মাছ মৰিল।
- 30 তেওঁলোকৰ দেশ বেঙেৰে ভৰি পৰিল;
এনে কি, তেওঁলোকৰ ৰজাসকলৰ ৰাজপ্ৰাসাদো বেঙেৰে ভৰি পৰিল।
- 31 তেওঁৰ কথাতেই তেওঁলোকৰ সকলো অঞ্চলত জাকে জাকে ডাঁহ আৰু ওকণী আহিল।
- 32 তেওঁ তেওঁলোকক বৰষুণৰ পৰিবৰ্তে শিলাবৃষ্টি দিলে;
গোটেই দেশ বিজুলী আৰু চেৰেকনিৰ অগ্নি বৰষালে।
- 33 তেওঁলোকৰ দ্ৰাক্ষালতা আৰু ডিমৰু গছবোৰত তেওঁ আঘাট কৰিলে,
আৰু দেশৰ গছবোৰ ভাঙি পেলালে।
- 34 তেওঁৰ কথাতেই কাকতি ফৰিং আহিল,
অসংখ্য সৰু ফৰিঙা আহিল।
- 35 সেইবোৰে তেওঁলোকৰ দেশৰ সকলো শাক-পাচলি আৰু ভূমিৰ সকলো শস্য খাই পেলালে।
- 36 তাৰ পাছত তেওঁলোকৰ সকলো শক্তিৰ প্ৰথম ফল অৰ্থাৎ দেশৰ জ্যেষ্ঠপুত্ৰ সংহাৰ কৰিলে।
- 37 পাছত তেওঁ লোকসকলক ৰূপ আৰু সোণে সৈতে উলিয়াই আনিলে;
তেওঁৰ জনগোষ্ঠীসকলৰ মাজত এজনো দুৰ্বল হোৱা নাছিল।
- 38 তেওঁলোক গুছি যোৱাত মিচৰীয়াসকলে আনন্দ কৰিলে,
কিয়নো তেওঁলোকে ইস্ৰায়েলীয়াসকলক তীষণ ভয় কৰিছিল।
- 39 তেওঁ চন্দ্ৰতাপৰ কাৰণে মেঘ বিস্তাৰ কৰিলে;
ৰাতি পোহৰ দিবৰ কাৰণে অগ্নি দিলে।
- 40 তেওঁলোকে আহাৰ বিচাৰিছিলে, তাতে তেওঁ তেওঁলোকক বতা চৰাই আনি দিলে;
আৰু স্বৰ্গীয় আহাৰেৰে তেওঁলোকক তৃপ্ত কৰিলে।
- 41 তেওঁ শিল খুলি দিলে, তাতে জলসমূহ ওলাই আহিল;
সেয়ে নদীৰ দৰে মৰুভূমিৰ মাজেদি বৈ গ'ল।
- 42 তেওঁ তেওঁৰ পবিত্ৰ প্ৰতিজ্ঞা সোঁৱৰণ কৰিলে;
তেওঁৰ দাস অৱ্ৰাহামকো সোঁৱৰণ কৰিলে।
- 43 এইদৰে তেওঁ নিজৰ লোকসমূহক আনন্দেৰে সৈতে,

তেওঁৰ মনোনীত লোকসকলক গীত-মাতেষে সৈতে উলিয়াই আনিলে।

⁴⁴তেওঁ তেওঁলোকক অন্যান্য জাতিবোৰৰ দেশবোৰ দিলে;

সেই সকলো জাতিৰ পৰিশ্ৰমৰ ফল তেওঁৰ লোকসকলে অধিকাৰ কৰিলে,

⁴⁵যেন তেওঁলোকে তেওঁৰ বিধিবোৰ পালন কৰে আৰু তেওঁৰ ব্যৱস্থাবোৰ মানি চলে।

তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

105:6 ^[1]

গীতমালা 106

¹তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়;

কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে।

²কোনে যিহোৱাৰ মহৎ কাৰ্যবোৰ বৰ্ণনা কৰিব পাৰে?

কোনে তেওঁৰ সকলো প্ৰশংসা প্ৰকাশ কৰিব পাৰে?

³ধন্য সেইসকল, যি সকলে ন্যায় কাৰ্য কৰে আৰু সকলো সময়তে ধৰ্মাচৰণ কৰে।

⁴হে যিহোৱা, তোমাৰ লোকসকলৰ প্ৰতি তুমি মৰমভাৱ প্ৰকাশ কৰাৰ সময়ত মোকো সোঁৱৰণ কৰিবা;

তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰাৰ সময়ত মোকো সহায় কৰিবা।

⁵তাতে মই যেন তোমাৰ মনোনীত লোকসকলৰ উন্নতি দেখা পাওঁ,

তোমাৰ জাতিৰ আনন্দত আনন্দিত হওঁ

আৰু তোমাৰ অধিকাৰৰ সৈতে গৌৰৱ কৰিব পাৰো।

⁶আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলৰ দৰে আমিও পাপ কৰিলো;

আমি অধৰ্ম কৰিলো, দুষ্টতাৰ কাৰ্য কৰিলো।

⁷মিচৰত থকাৰ সময়ত আমাৰ পূৰ্বপুৰুষসকলে তোমাৰ আচৰিত কাৰ্যবোৰৰ মান্যতা নিদিলে;

তোমাৰ প্ৰচুৰ প্ৰেমৰ কথাও সোঁৱৰণ নকৰিলে;

বৰং তেওঁলোকে সমুদ্ৰৰ তীৰত চুফ সাগৰৰ দাঁতিত সৰ্বোপৰি জনাৰ বিৰুদ্ধাচৰণ কৰিলে।

⁸তথাপিও তেওঁ নিজৰ নামৰ অৰ্থে তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে,

যাতে তেওঁ নিজৰ পৰাক্ৰম প্ৰকাশ কৰিব পাৰে।

⁹তেওঁৰ ধমকিত চুফ সাগৰ শুকাই গ'ল;

তেওঁ তেওঁলোকক মৰুভূমিৰ মাজেদি যোৱাৰ দৰে অগাধ জলৰ মাজেদি গমন কৰালে।

¹⁰এইদৰে তেওঁ তেওঁলোকক ঘৃণাকাৰীসকলৰ হাতৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে,

শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা তেওঁলোকক মুক্ত কৰিলে।

11 জলসমূহে তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰক ঢাকিলে,
এজনো বাচি নাথাকিল।

12 তেতিয়া তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বাক্যত বিশ্বাস কৰিলে;
তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিলে।

13 কিন্তু তেওঁৰ কাৰ্যবোৰৰ কথা তেওঁলোকে শীঘ্ৰেই পাহৰিলে;
তেওঁলোকে তেওঁৰ পৰামৰ্শলৈ বাট নাচালে;

14 কিন্তু মৰুপ্ৰান্তৰত তেওঁলোকে অতিশয় লোভ কৰিলে,
মৰুভূমিত ঈশ্বৰক পৰীক্ষা কৰিলে।

15 তেওঁলোকে যিহকে বিচাৰিছিল, তেওঁ তাকে তেওঁলোকক দিলে;
কিন্তু তেওঁলোকৰ মাজলৈ পঠাই দিলে এক ক্ষয়ৰূপ ৰোগ।

16 তেওঁলোকে ছাউনিত থকাৰ সময়ত মোচি,
আৰু যিহোৱাৰ পবিত্ৰ লোক হাৰোণক ঈৰ্ষা কৰিলে।

17 পৃথিৱীয়ে মুখ খুলি দাখনক গ্ৰাস কৰিলে আৰু অবীৰামৰ দলক ঢাকি পেলালে।

18 তেওঁলোকৰ দলৰ মাজত জুই জ্বলিল।
অগ্নিশিখাই দুষ্ট লোকসকল দগ্ধ কৰিলে।

19 তেওঁলোকে হোৰেৰ পাহাৰত এটা দামুৰি সাজিলে,
আৰু সাঁচত চলা মূৰ্তিৰ পূজা কৰিলে।

20 এইদৰে তেওঁলোকে ঘাঁহ খোৱা গৰুৰ মূৰ্তিৰে সৈতে ঈশ্বৰৰ গৌৰৱ সলনি কৰিলে।

21 তেওঁলোকৰ উদ্ধাৰকৰ্তা ঈশ্বৰক তেওঁলোকে পাহৰি গ'ল,
যি জনাই মিচৰত অনেক মহৎ কাৰ্য্য কৰিছিল;

22 হাম দেশত কৰা নানা আচৰিত কাৰ্য্যবোৰৰ বিষয়ে
আৰু চুফ সাগৰৰ দাঁতিত কৰা পৰাক্ৰম কাৰ্য্যবোৰৰ কথা তেওঁলোকে পাহৰি গ'ল।

23 সেয়েহে তেওঁ ক'লে, তেওঁলোকক ধ্বংস কৰিব লাগিব।
কিন্তু তেওঁৰ মনোনীত ব্যক্তি মোচি ভাঙোনৰ মধ্যস্থ হ'ল,
আৰু তেওঁলোকক ধ্বংস কৰা ক্ৰোধৰ পৰা যেন তেওঁ মন ঘূৰায়, তাৰবাবে তেওঁ তেওঁৰ সন্মুখত থিয় হ'ল।

24 তাৰপাছত তেওঁলোকে সেই মনোহৰ দেশক তুচ্ছ কৰিলে,

তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কথাত বিশ্বাস নকৰিলে;

25 নিজ নিজ তম্বুত তেওঁলোকে ভোৰ ভোৰালে,

যিহোৱাৰ বাক্যলৈ তেওঁলোকে কৰ্ণপাত নকৰিলে।

26 তাতে তেওঁ তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে হাত উঠাই শপত খাই ক'লে,

“মই তেওঁলোকক মৰুভূমিতে নিপাত কৰিম;

27 তেওঁলোকৰ বংশধৰসকলক জাতিবোৰৰ মাজত নিপাত কৰিম।

বিভিন্ন দেশত ছিন্ন-ভিন্ন কৰিম।

28 পাছত তেওঁলোক বাল পিয়োৰৰ প্ৰতি আসক্ত হ'ল;

মৃত লোকসকলৰ উদ্দেশ্যে দিয়া বলিৰ মাংস ভোজন কৰিলে।

29 এই দৰে তেওঁলোকে নিজৰ অপকৰ্মৰ দ্বাৰাই যিহোৱাক ক্ৰোধত উত্তেজিত কৰিলে।

তাতে তেওঁলোকৰ মাজত মহামাৰীৰ প্ৰাদুৰ্ভাৱ হ'ল।

30 তেতিয়া পীনহচে উঠি বিচাৰ সাধন কৰিলে,

তাতে মহামাৰী নিবৃত্ত হ'ল।

31 পীনহচৰ পক্ষে সেয়া ধাৰ্মিকতা বুলি গণিত হ'ল;

পুৰুষে পুৰুষে চিৰকালৰ কাৰণে গণিত হ'ল।

32 তেওঁলোকে মিৰীবাৰ জলৰ দাঁতিত যিহোৱাৰ খং তুলিছিল,

আৰু তেওঁলোকৰ কাৰণেই মোচিলৈ;

33 তেওঁলোকে তেওঁৰ আত্মাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিলে,

তাতে মোচিৰ মুখৰ পৰা অবিবেচনাৰ কথা বাহিৰ হ'ল।

34 যিহোৱাই তেওঁলোকক আন জাতিবোৰক ধ্বংস কৰিবলৈ যি আজ্ঞা দিছিল,

তেওঁলোকে তাক নকৰিলে।

35 বৰং সেই সকলো জাতিৰ লগত তেওঁলোকে নিজক মিশ্ৰিত কৰিলে,

আৰু তেওঁলোকৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ শিকিলে।

36 তেওঁলোকৰ মূৰ্তিবোৰক তেওঁলোকে সেৱা-পূজা কৰিলে,

আৰু সেইবোৰেই তেওঁলোকৰ ফান্দস্বৰূপ হ'ল।

37 এনে কি, ভূতবোৰৰ উদ্দেশ্যে তেওঁলোকে নিজৰ পুত্ৰ-কন্যাবোৰক বলি দিলে।

38 তেওঁলোকে নিৰ্দোষীসকলৰ ৰক্তপাত কৰিলে,

তেওঁলোকৰ পুত্ৰ-কন্যাবোৰৰ ৰক্তপাত কৰিলে,

কনানীয়া মূৰ্তিবোৰৰ উদ্দেশ্যে সেই সন্তানসকলক বলি দিলে,

গোটেই দেশ তেজেৰে অপবিত্ৰ হ'ল।

39 এইদৰেই তেওঁলোক নিজ নিজ কৰ্মৰ দ্বাৰাই অশুচি হ'ল;
কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা তেওঁলোকে নিজকে ব্যভিচাৰী কৰিলে।

40 তাতে নিজৰ লোকসকলৰ ওপৰত যিহোৱাৰ ক্ৰোধ জ্বলি উঠিল;
নিজৰ অধিকাৰৰ লোকসকলৰ প্ৰতি তেওঁৰ ঘৃণা উপজিল।

41 তেওঁ অন্যান্য জাতিবোৰৰ হাতত তেওঁলোকক শোধাই দিলে;
তেওঁলোকক যিণ কৰাসকলেন তেওঁলোকক শাসন কৰিলে।

42 তেওঁলোকৰ শত্ৰুবোৰে তেওঁলোকৰ ওপৰত উপদ্ৰৱ চলালে,
তেওঁলোকৰ ক্ষমতাৰ অধীনত তেওঁলোক বশীভূত হ'ল।

43 তেওঁ অনেকবাৰ তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে;
কিন্তু তেওঁলোক নিজৰ মল্লগাতে বিদ্ৰোহী হ'ল;
নিজৰ অপৰাধৰ কাৰণেই তেওঁলোক নীহ অৱস্থাত পৰিল।

44 তথাপি তেওঁ যেতিয়া তেওঁলোকৰ কাকুতি শুনিলে, তেওঁলোকৰ সঙ্কটৰ প্ৰতি দৃষ্টিপাত কৰিলে।

45 তেওঁ তেওঁলোকৰ কাৰণে স্থাপন কৰা নিজৰ নিয়মটি সোঁৱৰণ কৰিলে;
নিজৰ অসীম গভীৰ প্ৰেম অনুসাৰে তেওঁলোকক দয়া কৰিলে।

46 যিসকলে তেওঁলোকক বন্দী কৰিছিল,
তেওঁলোক সকলোৰে দৃষ্টিত তেওঁ তেওঁলোকক দয়াৰ পাত্ৰ কৰিলে।

47 হে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, আমাক উদ্ধাৰ কৰা,
জাতিবোৰৰ মাজৰ পৰা তুমি আমাক একগোট কৰা,
যাতে আমি তোমাৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব পাৰো,
যেন তোমাৰ প্ৰশংসাৰ জয়গান কৰো।

48 অনাদি কালৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে,
ধন্য ইস্ৰায়েলৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা;
সকলো লোকে "আমেন" বুলি কওক।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

গীতমালা 107

গীতমালাৰ পঞ্চম খণ্ড।

1 যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়;
কাৰণ তেওঁৰ দয়া চিৰকাললৈকে থাকে!

২যিহোৱাৰ পৰা মুক্ত লোকসকলে এই কথা কওঁক,
যি সকলক তেওঁ শত্ৰুৰ হাতৰ পৰা মুক্ত কৰিলে,
৩যি সকলক তেওঁ নানা দেশৰ পৰা গোট খোৱালে,
পূৱ-পশ্চিম আৰু উত্তৰ-দক্ষিণৰ পৰা গোটালে।

৪তেওঁলোকে মৰুভূমিৰ নিৰ্জন পথত ভ্ৰমি ফুৰিছিল,
তেওঁলোকে কোনো বসতিৰ নগৰ বিচাৰি নাপালে।

৫তেওঁলোক ক্ষুধিত আৰু তৃষ্ণাৰ্ত হ'ল;
তেওঁলোকৰ প্ৰাণ শান্ত হৈ মূৰ্ছিত হ'ল।

৬তেতিয়া তেওঁলোকে সৰুটত পৰি যিহোৱাৰ আগত কাতৰোক্তি কৰিলে;
তাতে ক্লেৰ পৰা তেওঁ তেওঁলোকক উদ্ধাৰ কৰিলে।

৭তেওঁ পোন বাটেদি তেওঁলোকক গমন কৰালে;
যাতে তেওঁলোকে গৈ কোনো বসতি নগৰ পাব পাৰে।

৮মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে
আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।

৯কিয়নো তেওঁ পিপাসিত প্ৰাণক তৃপ্ত কৰে;
আৰু ক্ষুধাতুৰ প্ৰাণক উত্তম দ্ৰব্যেৰে পূৰ কৰে।

১০কোনো লোক অন্ধকাৰ আৰু মৃত্যুছায়াৰ মাজত বহিছিল;
সেই বন্দীসকলে দুখত আৰু লোহাৰ শিকলিৰ বন্ধনত কষ্ট পাইছিল।

১১কাৰণ তেওঁলোকে যিহোৱাৰ বিৰুদ্ধে বিদ্ৰোহ কৰিছিল;
সৰ্বোপৰি জনাৰ পৰামৰ্শক তেওঁলোকে তুচ্ছ জ্ঞান কৰিলে।

১২সেই বাবেই তেওঁ কঠোৰ পৰিশ্ৰম দি তেওঁলোকৰ হৃদয়ক অৱনত কৰিলে;
তেওঁলোক পতিত হ'ল আৰু সহায় কৰিবলৈ কোনো নাছিল।

১৩তেতিয়া সৰুটৰ কালত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত ক্ৰন্দন কৰিলে;
তেওঁ তেওঁলোকক কষ্টৰ পৰা ৰক্ষা কৰিলে।

১৪তেওঁ তেওঁলোকক অন্ধকাৰ আৰু মৃত্যুছায়াৰ পৰা বাহিৰ কৰি আনিলে;
তেওঁলোকৰ শিকলিৰ বন্ধন চিঙি পেলালে।

১৫মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে
আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে লোকসকলে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।

১৬তেওঁ পিতলৰ দুৱাৰবোৰ ভাঙি পেলালে;

আৰু লোহাৰ ডাংবোৰ কাটি পেলালে।

17যি সকল নিৰ্বোধ,

তেওঁলোকে নিজৰ বিদ্ৰোহৰ কাৰণে আৰু অপৰাধৰ কাৰণে যাতনা ভোগিলে।

18তেওঁলোকে সকলো খোৱা বস্তুকে যিণ কৰিলে;

তেওঁলোক মৃত্যুদ্বাৰৰ ওচৰলৈ চাপি গ'ল।

19সঙ্কটৰ কালত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ আগত ক্ৰন্দন কৰিলে;

তেওঁ তেওঁলোকক ক্লেৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে।

20তেওঁ নিজ বাক্য পঠাই তেওঁলোকক সুস্থ কৰিলে;

তেওঁ বিনাশৰ পৰা তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰিলে।

21মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে

আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।

22তেওঁলোকে ধন্যবাদাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰক;

আনন্দ গীতেৰে তেওঁৰ কৰ্মৰাজিৰ বৰ্ণনা কৰক।

23যিসকলে জাহাজত উঠি সাগৰত অহা-যোৱা কৰে,

আৰু মহা জলসমূহৰ ওপৰেদি ব্যৱসায় কৰে,

24তেওঁলোকে যিহোৱাৰ কাৰ্য্যবোৰ দেখে,

গভীৰ জলত তেওঁৰ আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ দেখে।

25তেওঁৰ আজ্ঞাৰ দ্বাৰাই প্ৰচণ্ড ধুমুহা হ'ল;

তাতে সাগৰৰ ঢৌবোৰ ওফলি উঠে;

26ঢৌবোৰ আকাশ পৰ্যন্ত উঠে, পুণৰ জলাধিতললৈ নামি আহে;

বিপদৰ কালত তেওঁলোকৰ প্ৰাণ ভয়তে দ্ৰৱ হৈ যায়।

27মতলীয়া মানুহৰ দৰে তেওঁলোকে চলংপলং কৰি ফুৰে;

তেওঁলোকৰ সকলো বুদ্ধি নাইকিয়া হয়।

28সঙ্কটৰ কালত তেওঁলোকে যিহোৱাৰ ওচৰত ক্ৰন্দন কৰে,

তাতে তেওঁ তেওঁলোকক ক্লেৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে।

29তেওঁ ধুমুহাক প্ৰশমিত কৰে,

তাৰ ঢৌবোৰক শান্ত কৰে।

30সাগৰ শান্ত হোৱাৰ কাৰণে তেওঁলোকে আনন্দ কৰে;

তেওঁ তেওঁলোকক লক্ষ্যৰ বন্দৰলৈ লৈ যায়।

- 31 মানুহৰ প্ৰতি যিহোৱাৰ আচৰিত কাৰ্যৰ কাৰণে
আৰু তেওঁৰ গভীৰ প্ৰেমৰ কাৰণে তেওঁলোকে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।
- 32 সমাজৰ মাজত তেওঁলোকে তেওঁৰ গৌৰৱ-কীৰ্তন কৰক,
বৃদ্ধসকলৰ সভাত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰক।
- 33 নদীবোৰক তেওঁ মৰুভূমিলৈ,
জলৰ ভুমুকবোৰক তেওঁ শুকান ভূমিলৈ পৰিণত কৰে;
- 34 তেওঁ ফলৱান দেশক লোণাময় অনুৰ্বৰ ভূমি কৰে,
সেই ঠাইৰ নিবাসীসকলৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে তেওঁ এই সকলো কৰে।
- 35 তেওঁ মৰুভূমিক জলাশয়লৈ,
শুকান ঠাইবোৰক জলৰ ভুমুকলৈ পৰিণত কৰে।
- 36 ক্ষুধাতুৰ লোকসকলক তেওঁ তাত বসতি কৰায়;
তেওঁলোকে তাত নগৰ স্থাপন কৰে।
- 37 তেওঁলোকে পথাৰত বীজ সিঁচে, দ্ৰাক্ষালতা ৰোৱে,
আৰু প্ৰচুৰ ফল চপায়।
- 38 তেওঁ তেওঁলোকক আশীৰ্বাদ কৰে আৰু তেওঁলোক সংখ্যাত অতিশয় বৃদ্ধি পায়;
তেওঁ তেওঁলোকৰ পশুধনবোৰক হ্ৰাস হবলৈ নিদিয়।
- 39 উপদ্ৰৱ, বিপদ আৰু শোকত পুণৰ তেওঁলোক সংখ্যাত হ্ৰাস পায়,
তেওঁলোকৰ নীহ অৱস্থা হ'য়।
- 40 তেওঁ উচ্চপদৰ লোকসকলৰ ওপৰত অপমান বৰষায়,
পথহীন মৰুভূমিৰ মাজত তেওঁলোকক ভ্ৰমণ কৰায়;
- 41 কিন্তু তেওঁ দৰিদ্ৰক দুখৰ পৰা তুলি আনি উচ্চপদত স্থাপন কৰে,
আৰু ভেড়াৰ জাকৰ নিচিনাকৈ তেওঁৰ পৰিয়ালৰ যত্ন লয়।
- 42 তাকে দেখি ধাৰ্মিক লোকে আনন্দ কৰে,
কিন্তু সকলো অধৰ্মকাৰীয়ে নিজৰ মুখ বন্ধ কৰে।
- 43 যি জন জ্ঞানী, তেওঁ এই সকলো কথালৈ মনোযোগ দিয়ক,
যিহোৱাৰ বিশ্বস্ত প্ৰেমৰ বিষয়ে ধ্যান কৰক।

গীতমালা 108

সঙ্গীত। দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1হে ঈশ্বৰ, মোৰ মন সুস্থিৰ; মোৰ মন সুস্থিৰ আছে;
মই গীত গাম; মোৰ প্ৰাণেৰে সৈতে প্ৰশংসাৰ গানৰ সুৰ তুলিম।
- 2হে নেবল আৰু বীণা, সাৰ পোৱা; মই প্ৰভাতক জগাম।
- 3হে যিহোৱা, জাতিসকলৰ মাজত মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম।
তেওঁলোকৰ মাজত তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।
- 4কিয়নো তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম আকাশমণ্ডলতকৈয়ো উচ্চ;
তোমাৰ বিশ্বস্ততা মেঘ পৰ্যন্ত ব্যাপ্ত।
- 5হে ঈশ্বৰ, আকাশমণ্ডলৰ ওপৰলৈকে তুমি উন্নত হোৱা;
গোটেই পৃথিৱীৰ ওপৰত তোমাৰ গৌৰৱ হওক।
- 6তুমি যি সকলক ভালপোৱা, তেওঁলোকে যেন উদ্ধাৰ পায়,
তোমাৰ সোঁ হাতেৰে আমাক উদ্ধাৰ কৰা,
আৰু মোক উত্তৰ দিয়া।
- 7ঈশ্বৰে নিজৰ পবিত্ৰতাত প্ৰতিজ্ঞা কৰিলে,
“মই আনন্দেৰে সৈতে চিখিম ভাগ বাঁটি দিম,
চক্কোতৰ উপত্যকাৰ জৰীপ কৰি ভাগ কৰি দিম।
- 8গিলিয়দ মোৰেই, মনচিও মোৰেই;
ইফ্ৰয়িম মোৰ শিৰোৰক্ষক;
যিহূদা মোৰ বিচাৰদণ্ড;
- 9মোৱাৰ মোৰ প্ৰক্ষালন-পাত্ৰ;
ইদোমৰ ওপৰলৈ মই মোৰ জোতা নিক্ষেপ কৰিম;
পলেষ্টীয়াৰ ওপৰত মই বিজয়ৰ উচ্চ-ধ্বনি কৰিম।”
- 10কোনে মোক সেই শক্তিশালী নগৰৰ ভিতৰলৈ লৈ যাব?
কোনে ইদোমলৈকে মোক পথ দেখুৱাই লৈ যাব?
- 11হে ঈশ্বৰ, তুমি আমাক জানো ত্যাগ কৰা নাই?
আমাৰ সৈন্যসকলৰ লগত যুদ্ধলৈ তুমিতো পুণৰ নোযোৱা।

12 শত্ৰুৰ বিৰুদ্ধে তুমি আমাক সহায় কৰ;
কিয়নো মানুহৰ সাহায্য বৃথা।

13 ঈশ্বৰৰ সহায়ত আমি সাহসেৰে কাৰ্য্য কৰিম;
কিয়নো আমাৰ শত্ৰুবোৰক তেৱেঁই ভৰিৰে গচকিব।

গীতমালা 109

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ নিমিত্তে দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 হে মোৰ প্ৰশংসাৰ যোগ্য ঈশ্বৰ, তুমি নিজম দি নাথাকিব।

2 কিয়নো দুষ্ট আৰু ছলনাকাৰী লোকে মোৰ বিৰুদ্ধে মুখ মেলিছে;
তেওঁলোকে মিছলীয়া জিবাৰে মোৰ বিৰুদ্ধে কথা কৈছে।

3 তেওঁলোকে মোক ঘৃণনীয় কথা কৈ আগুৰি ধৰিছে;
বিনা কাৰণতে মোক আক্ৰমণ কৰিছে।

4 মোৰ প্ৰেমৰ পৰিবৰ্তে তেওঁলোকে মোৰ বিৰুদ্ধে শত্ৰুতা কৰিছে;
কিন্তু মই হ'লে তেওঁলোকৰ বাবে প্ৰাৰ্থনাত লাগি থাকোঁ।

5 মই কৰা উপকাৰৰ সলনি তেওঁলোকে মোলৈ অপকাৰ কৰিলে;
মোৰ প্ৰেমৰ সলনি মোক ঘৃণা কৰিলে।

6 "তুমি তেওঁলোকৰ ওপৰত দুষ্ট বিচাৰক নিযুক্ত কৰা;
বিপক্ষ তেওঁলোকৰ সোঁহাতে থিয় হওঁক।

7 বিচাৰৰ সময়ত তেওঁলোকক দোষী সাব্যস্ত কৰা হওঁক;
তেওঁলোকৰ প্ৰাৰ্থনা পাপৰূপে গণিত হওঁক।

8 তেওঁলোকৰ আয়ুস চুটি হওঁক;
অন্য লোকে তেওঁলোকৰ পদবী প্ৰাপ্ত কৰক।

9 তেওঁলোকৰ সন্তানসকল অনাথ হওঁক;
তেওঁলোকৰ ভাৰ্য্যাবোৰ বিধৱা হওঁক।

10 তেওঁলোকৰ সন্তানসকলে পথে পথে ভিক্ষা কৰি ফুৰক,
উচ্ছন্ন বাসস্থানৰ পৰা দূৰলৈ গৈ আহাৰ বিচাৰি ফুৰক।

11 মহাজনে তেওঁলোকৰ সৰ্বস্ব লৈ যাওক;
বিদেশীবোৰে তেওঁলোকৰ শ্ৰমৰ ফল লুটি নিয়ক।

12 তেওঁলোকলৈ দয়া কৰোঁতা কোনো নহওক;

তেওঁলোকৰ অনাথ সন্তানসকলৰ প্ৰতি কৃপা কৰিবলৈ কোনো নাথাকক।

13 তেওঁলোকৰ ভাবী বংশ উচ্ছন্ন হওক;

দ্বিতীয় পুৰুষতে তেওঁলোকৰ নাম লুপ্ত হওক!

14 তেওঁলোকৰ পিতৃবিলাকৰ অধৰ্মৰ কথা যিহোৱাৰ সোঁৱৰণত থাকক;

তেওঁলোকৰ মাতৃসকলৰ পাপ মোচন কৰা নহওঁক।

15 সকলো সময়তে সেইবোৰ যিহোৱাৰ সন্মুখত থাকক,

আৰু পৃথিৱীৰ পৰা তেওঁলোকৰ স্মৃতি লুপ্ত হওঁক।

16 কাৰণ তেওঁলোকে কেতিয়াও দয়া দেখুৱাৰ কথা মনলৈ নানে,

কিন্তু দুখী, দৰিদ্ৰ আৰু হতাশগ্ৰস্ত লোকসকলক বধ কৰিবৰ কাৰণে তাড়না কৰে।

17 তেওঁলোকে শাও দিবলৈ ভাল পায়; সেই শাও তেওঁলোকৰ ওপৰলৈকে আহঁক।

তেওঁলোকে আশীৰ্বাদ ঘৃণা কৰে; সেয়ে আশীৰ্বাদ তেওঁলোকৰ পৰা দূৰ হওঁক।

18 তেওঁলোকে শাওক নিজৰ বস্ত্ৰৰ দৰে পিন্ধিলে;

সেয়ে পানীৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকৰ অন্তৰত প্ৰৱেশ কৰিলে,

তেওঁলোকৰ অস্থিবোৰে তেলৰ নিচিনাকৈ শুহি ল'লে।

19 সেই শাওৱে চাদৰৰ দৰে তেওঁলোকক ঢাকি ৰাখক;

ৰুকালত সদায় বন্ধা টঙালিৰ নিচিনা বান্ধি ৰাখক।”

20 মোৰ বিৰোধীসকল, যিসকলে মোৰ বিৰুদ্ধে বেয়া কথা কয়,

তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পৰা যেন এই প্ৰতিফল পায়।

21 কিন্তু হে মোৰ প্ৰভু যিহোৱা, তোমাৰ নামৰ অৰ্থে মোৰ পক্ষে দয়া ব্যৱহাৰ কৰা;

কিয়নো তোমাৰ মঙ্গলময় অসীম প্ৰেমেৰে মঙ্গলময়, এতেকে মোক উদ্ধাৰ কৰা।

22 কিয়নো মই দুখী আৰু দৰিদ্ৰ;

মোৰ ভিতৰৰ অন্তৰখন বিন্ধিছে।

23 আবেলিৰ ছাঁৰ নিচিনাকৈ মই নোহোৱা হৈ গৈছোঁ;

কাকতি ফৰিঙৰ নিচিনাকৈ মোক উদ্ভুৱাই নিয়া হৈছে।

24 লঘোন দিয়াৰ কাৰণে মোৰ আঁঠু দুটা দুৰ্বল হৈছে;

মোৰ শৰীৰ ক্ষীণ হৈ শুকাই গৈছে।

25 মোৰ বিৰোধীসকলৰ ওচৰত মই নিন্দাৰ পাত্ৰ হৈছোঁ;

মোক দেখিলেই তেওঁলোকে মূৰ জোকাৰে।

26 হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা!

মোক সহায় কৰা, তোমাৰ দয়া অনুসাৰে মোক ৰক্ষা কৰা;

27 তেওঁলোকে জানক যে, এয়ে তোমাৰ হাত;

তুমিয়েই, হে যিহোৱা, এই সকলো কাৰ্য কৰিলা।

28 তেওঁলোকে শাও দিয়ক, কিন্তু তুমি হ'লে আশীৰ্ব্বাদ কৰিবা;

তেওঁলোকে উঠিলে লজ্জিত হ'ব;

কিন্তু তোমাৰ দাস আনন্দিত হ'ব।

29 মোৰ বিৰোধীসকলে অপমানৰ বস্ত্ৰাবৰণ পৰিধান কৰক;

চাদৰৰ নিচিনাকৈ তেওঁলোকে নিজৰ লাজক মেৰিয়াই থাকক।

30 মই নিজ মুখেৰে অতিশয়ৰূপে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম;

লোকসমূহৰ মাজত মই তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰিম;

31 কিয়নো, তেওঁ অভাৱীজনৰ সোঁফালে থিয় হৈ থাকে,

যেন মৃত্যুদণ্ডৰ ৰায় দিব খোজা বিচাৰকৰ পৰা তেওঁৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব পাৰে।

গীতমালা 110

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1 যিহোৱাই মোৰ প্ৰভুক ক'লে,

“যেতিয়ালৈকে মই তোমাৰ শত্ৰুবোৰক তোমাৰ ভৰি-পীৰা নকৰোঁ,

তেতিয়ালৈকে তুমি মোৰ সোঁহাতে বহি থাক।”

2 যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাৰ শক্তিশালী ৰাজদণ্ড প্ৰেৰণ কৰিব,

তেওঁ ক'ব, “তোমাৰ শত্ৰুবোৰৰ মাজত ৰাজত্ব কৰা।”

3 যুদ্ধৰ দিনত তোমাৰ সৈন্য-সামন্তবোৰক তুমি লৈ যাওঁতে,

পবিত্ৰ পৰ্বতবোৰৰ ওপৰত তোমাৰ লোকসকলে স্ব-ইচ্ছাৰে নিজকে উৎসৰ্গ কৰিব;

ৰাতিপুৱাৰ গৰ্ভস্থলৰ পৰা ওলোৱা নিয়ঁৰৰ নিচিনা তোমাৰ যুবকসকল তোমাৰ কাষলৈ আহিব।

4 “তুমি মন্কীচেদকৰ দৰে চিৰকালৰ কাৰণে এজন পুৰোহিত হ'বা।”

যিহোৱাই এই শপত খালে;

তেওঁ নিজৰ মন সলনি নকৰিব।

5 যিহোৱা তোমাৰ সোঁহাতে আছে;

ক্ৰোধৰ দিনত তেওঁ ৰজাসকলক চূৰ্ণ কৰিব।

6 তেওঁ জাতিসমূহৰ মাজত বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব,

তেওঁ মৰা শৱেৰে দেশ পৰিপূৰ্ণ কৰিব;

তেওঁ বিশাল পৃথিৱীত ৰজাসকলৰ মূৰ গুড়ি কৰিব।

7তেওঁ পথৰ দাঁতিত থকা জুৰিৰ জল পান কৰিব;

তাতে সতেজ হৈ শেষত বিজয়ৰ শিৰ তুলি ধৰিব।

গীতমালা 111

1তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

মই সমস্ত মনেৰে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম;

ধাৰ্মিকসকলৰ সভাত আৰু মণ্ডলীৰ মাজত প্ৰশংসা কৰিম।

2যিহোৱাৰ কাৰ্য্যবোৰ মহৎ;

যিসকল তাত আনন্দিত হয়, তেওঁলোকে সেইবোৰ ধ্যান কৰে।

3তেওঁৰ কাৰ্য্য গৌৰৱ আৰু মহিমাৰে পৰিপূৰ্ণ;

তেওঁৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে।

4তেওঁ নিজৰ আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ স্মৰণীয় কৰিলে;

যিহোৱা কুপাময় আৰু দয়ালু।

5তেওঁৰ ভক্তসকলক তেওঁ আহাৰ যোগায়;

নিজে স্থাপন কৰা নিয়মটি তেওঁ চিৰকাললৈকে সোঁৱৰণ কৰিব।

6অন্যান্য জাতিবোৰৰ আধিপত্য নিজৰ লোকসকলক দি

তেওঁ নিজৰ কাৰ্য্যৰ শক্তি তেওঁলোকক দেখুৱালে।

7তেওঁৰ হাতৰ কাৰ্য্যবোৰ বিশ্বস্ত আৰু ন্যায়পূৰ্ণ;

তেওঁৰ সকলো বিধি বিশ্বাসযোগ্য।

8সেইবোৰ অনন্ত কাললৈকে অলৰ;

সেইবোৰ বিশ্বস্ততা আৰু সততাৰে সৈতে স্থাপন কৰা হৈছে।

9নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে তেওঁ মুক্তি পঠাই দিলে;

তেওঁ আজ্ঞা দি অনন্ত কালৰ কাৰণে নিজৰ নিয়ম স্থাপন কৰিলে;

তেওঁৰ নাম পবিত্ৰ আৰু ভয়ঙ্কৰ।

10যিহোৱালৈ ভয় ৰখাই জ্ঞানৰ আৰম্ভণ;

যিসকলে তেওঁৰ আজ্ঞা অনুসাৰে কাৰ্য্য কৰে, তেওঁলোকে সুবুদ্ধি পায়;

তেওঁৰ প্ৰশংসা অনন্ত কাললৈকে থাকে।

গীতমালা 112

1তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

ধন্য সেইজন, যিজনে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে আৰু তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰত অতিশয় আনন্দিত হয়।

²তেওঁলোকৰ বংশধৰসকল পৃথিৱীত শক্তিশালী হ'ব;

ঈশ্বৰভক্তসকলৰ বংশ আশীৰ্ব্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব।

³তেওঁলোকৰ ঘৰত ধন-সম্পদ থাকে;

তেওঁলোকৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে।

⁴ঈশ্বৰভক্তসকলৰ কাৰণে অন্ধকাৰতো দীপ্তি উদয় হয়;

তেওঁলোক কৃপাময়, স্নেহশীল আৰু ধাৰ্মিক।

⁵যিসকলে কৃপা কৰে আৰু ঋণ দিয়ে, তেওঁলোকৰ মঙ্গল হয়;

তেওঁলোকে সকলো কাৰ্যৰ বিচাৰ ন্যায়ভাৱে সম্পন্ন কৰে।

⁶কাৰণ ধাৰ্মিক লোকত কেতিয়াও লৰচৰ নহ'ব;

ধাৰ্মিক লোকক মানুহে চিৰকাল সোঁৱৰণ কৰিব।

⁷দুঃসংবাদ শুনিলেও তেওঁলোকে ভয় নকৰিব;

তেওঁলোকৰ হৃদয় দৃঢ় হৈ থাকে;

তেওঁলোকে যিহোৱাত ভাৰসা ৰাখে।

⁸তেওঁলোকৰ হৃদয় সুস্থিৰ; তেওঁলোকে ভয় নকৰে;

শেষত তেওঁলোকে নিজৰ শত্ৰুবোৰৰ ওপৰত বিজয় দেখিব।

⁹তেওঁলোকে মুক্তহস্তে দৰিদ্ৰসকলক দান কৰিলে;

তেওঁলোকৰ ধাৰ্মিকতা চিৰকাললৈকে থাকে;

তেওঁলোকৰ শিং মৰ্য্যদাৰে উন্নত হয়।

¹⁰দুষ্টলোকে তাকে দেখি ক্ৰোধিত হ'ব; তেওঁলোকে দাঁত কৰচিব আৰু গলি যাব;

দুষ্টবোৰৰ মনৰ কামনা নিস্ফল হ'ব।

গীতমালা 113

¹তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

হে যিহোৱাৰ দাসসকল, প্ৰশংসা কৰা, যিহোৱাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰা।

²এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে যিহোৱাৰ নাম ধন্য হওক।

³সূৰ্যৰ উদয়স্থানৰ পৰা অন্তস্থান পৰ্যন্ত যিহোৱাৰ নাম প্ৰশংসিত হওক।

⁴যিহোৱা সৰ্বজাতিৰ ওপৰত উন্নত; তেওঁৰ গৌৰৱ আকাশ-মণ্ডলতকৈয়ো ওখ।

⁵আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ তুল্য কোন আছে?

যি জনাৰ আসন আকাশৰ ওপৰত সমাসীন,

⁶যি জনাই নত হৈ আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱীলৈ দৃষ্টিপাত কৰে;

7তেওঁ ধূলিৰ পৰা দুখীয়াক উঠায়,
সাৰৰ দ'মৰ পৰা দীনহীনক তোলে,
8ঘাতে তেওঁ প্ৰধানসকলৰ লগত তেওঁলোকক বহুৱাব পাৰে,
নিজৰ লোকসমূহৰ প্ৰধানসকলৰ লগত বহুৱাব পাৰে।
9তেওঁ বন্দ্যা মহিলাক সন্তানসকলৰ সুখী মাতৃ কৰি পৰিয়াল দান কৰে।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

গীতমালা 114

1ইস্ৰায়েল জাতি যেতিয়া মিচৰৰ পৰা ওলাই আহিল,
যাকোবৰ বংশই যেতিয়া বিদেশী ভাষা কোৱা লোকৰ মাজৰ পৰা ওলাই আহিল,
2তেতিয়া যিহূদা হ'ল ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰ স্থান,
ইস্ৰায়েল হ'ল তেওঁৰ ৰাজ্য।
3সমুদ্ৰই (চূফ সাগৰ) তাকে দেখি পলায়ন কৰিলে;
যৰ্দন নদী উজাই গ'ল।
4পৰ্বতবোৰে মতা ভেড়াৰ নিচিনাকৈ,
পাহাৰবোৰে ভেড়া পোৱালীৰ নিচিনাকৈ জঁপিয়াবলৈ ধৰিলে।
5হে সমুদ্ৰ, তোমাৰ কি হ'ল?
কিয় তুমি পলাই গ'লা?
হে যৰ্দন, কিয় তুমি উজাই গ'লা?
6হে পৰ্বতসমূহ, কিয় তোমালোকে মতা ভেড়াৰ দৰে জঁপিয়াবলৈ ধৰিলা?
হে পাহাৰসমূহ, কিয় তোমালোকে ভেড়া পোৱালীৰ দৰে জঁপিয়াবলৈ ধৰিলা?
7হে পৃথিৱী! তুমি যিহোৱাৰ সন্মুখত কম্পমান হোৱা,
যাকোবৰ ঈশ্বৰৰ সন্মুখত কম্পমান হোৱা।
8তেওঁ শিলক জলাশয়লৈ পৰিণত কৰিলে,
চকমকীয়া কঠিন শিলক জলৰ এক ভুমুক কৰিলে।

গীতমালা 115

1হে যিহোৱা, আমাক নহয়, আমাক নহয়,
কিন্তু তোমাৰ নামকহে গৌৰৱাশ্বিত কৰা;
তোমাৰ অসীম প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰ অৰ্থেই কৰা।
2আন জতিবোৰে কিয় ক'ব,

“ক’ত আছে তেওঁলোকৰ ঈশ্বৰ?”

³আমাৰ ঈশ্বৰ হ’লে স্বৰ্গত আছে;

তেওঁ যিহকে ইচ্ছা কৰে, তাকে কৰে।

⁴তেওঁলোকৰ প্ৰতিমাবোৰ হ’লে ৰূপ আৰু সোণৰ,

মনুষ্যৰ হাতৰ কাৰ্য্য।

⁵সেইবোৰৰ মুখ আছে, কিন্তু কথা ক’ব নোৱাৰে;

চকু আছে, কিন্তু নেদেখে;

⁶কাণ আছে, কিন্তু নুশুনে;

নাক আছে, কিন্তু ঘ্ৰাণ ল’ব নোৱাৰে;

⁷হাত আছে, কিন্তু চুব নোৱাৰে;

ভৰি আছে, কিন্তু খোজ কাঢ়িব নোৱাৰে;

কণ্ঠই একো মাত উলিয়াব নোৱাৰে।

⁸যিসকলে সেইবোৰক নিৰ্মান কৰে আৰু সেইবোৰত নিৰ্ভৰ কৰে,

তেওঁলোক সেইবোৰৰ নিচিনাই।

⁹হে ইস্ৰায়েল, যিহোৱাত ভাৰসা কৰা!

তেৱেঁই তেওঁলোকৰ সহায় আৰু ঢাল।

¹⁰হে হাৰোণৰ বংশ, যিহোৱাত ভাৰসা কৰা;

তেৱেঁই তেওঁলোকৰ সহায় আৰু ঢাল।

¹¹হে যিহোৱাৰ ভয়কাৰীসকল, যিহোৱাত ভাৰসা কৰা;

তেৱেঁই তেওঁলোকৰ সহায় আৰু ঢাল।

¹²যিহোৱাই আমাক সোঁৱৰণ কৰিলে,

সেইবাবে তেওঁ আমাক আশীৰ্বাদ কৰিব;

ইস্ৰায়েলৰ বংশক আশীৰ্বাদ কৰিব;

হাৰোণৰ বংশক আশীৰ্বাদ কৰিব;

¹³যিসকলে যিহোৱাক ভয় কৰে, তেওঁলোক সকলোকে তেওঁ আশীৰ্বাদ কৰিব,

সৰু কি বৰ সকলোকে আশীৰ্বাদ কৰিব।

¹⁴যিহোৱাই তোমালোকক বৃদ্ধি কৰক;

তোমালোকক আৰু তোমালোকৰ সন্তানসকলক বৃদ্ধি কৰক।

¹⁵যিহোৱা, যিজন স্বৰ্গ আৰু পৃথিৱীৰ স্ৰজনকৰ্ত্তা,

তেওঁ তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰক।

16 স্বৰ্গ হৈছে যিহোৱাৰেই স্বৰ্গ;
কিন্তু পৃথিৱীখন হ'লে তেওঁ মনুষ্যক দিলে।

17 মৃতলোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা নকৰে;
যিসকলে নিস্তক স্থানলৈ নামি যায়,
তেওঁলোক কোনেও তেওঁৰ স্তুতি নকৰে।

18 কিন্তু আমি হ'লে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিম,
এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাল পৰ্যন্ত কৰিম।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

গীতমালা 116

1 মই যিহোৱাক প্ৰেম কৰোঁ, কিয়নো তেওঁ মোৰ স্বৰ আৰু কাকুতি শুনিলে।

2 তেওঁ মোৰ কথালৈ কাণ পাতিলে,
সেয়েহে মই জীয়াই থকা দিনলৈকে তেওঁৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিম।

3 মই মৃত্যুৰ জৰীত বান্ধ খাই পৰিছিলো,
চিয়োলৰ যাতনাৰ সন্মুখীন হৈছিলো,
মই দুখ-কষ্ট পাইছিলো;

4 তেতিয়া মই যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ,
“হে যিহোৱা, মই মিনতি কৰিছোঁ, তুমি মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰা!”

5 যিহোৱা দয়াময় আৰু ধাৰ্মিক;
বাস্তৱিক আমাৰ ঈশ্বৰ স্নেহময়।

6 যিহোৱাই অমায়িক লোকক ৰক্ষা কৰে;
মই অসহায় হোৱাত তেওঁ মোক উদ্ধাৰ কৰিলে।

7 হে মোৰ প্ৰাণ, তোমাৰ বিশ্রাম-স্থানলৈ উভটি যোৱা,
কিয়নো যিহোৱাই তোমাক প্ৰচুৰ মঙ্গল কৰিলে।

8 কাৰণ তুমিয়েই মৃত্যুৰ পৰা প্ৰাণ,
চকুলোৰ পৰা মোৰ চকু,
উজুটি খোৱাৰ পৰা মোৰ ভৰি ৰক্ষা কৰিলা।

9 মই জীৱিতসকলৰ দেশত যিহোৱাৰ সাক্ষাতে অহা-যোৱা কৰিম।

10 যেতিয়া মই কৈছিলো, “মই অতিশয় উৎপীড়িত হৈছোঁ”
তেতিয়াও মই বিশ্বাসত আছিলো।

11 মই উদ্বেগ কৰি কৈছিলোঁ, “সকলো মানুহ মিছলীয়া।”

¹²যিহোৱাই মোলৈ কৰা সকলো মঙ্গলৰ পৰিবৰ্তে

মই তেওঁক কি দিম?

¹³মই পৰিত্ৰাণৰ পানপাত্ৰ তুলি ধৰিম,

আৰু যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম;

¹⁴মই যিহোৱাৰ ওচৰত মোৰ সঙ্কল্পবোৰ পূৰ্ণ কৰিম;

তেওঁৰ সমুদায় লোকৰ সাক্ষাতেই কৰিম।

¹⁵যিহোৱাৰ দৃষ্টিত তেওঁৰ বিশ্বাসীসকলৰ মৃত্যু বহুমূল্য।

¹⁶হে যিহোৱা, সটাকৈয়ে মই তোমাৰ দাস হওঁ;

মই তোমাৰ দাস, তোমাৰেই দাসীৰ পুত্ৰ;

তুমিয়েই মোৰ বন্ধনবোৰ মুকলি কৰিলা।

¹⁷মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদাৰ্থক বলি উৎসৰ্গ কৰিম;

মই যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিম।

¹⁸মই যিহোৱাৰ ওচৰত মোৰ সঙ্কল্পবোৰ পূৰ্ণ কৰিম;

তেওঁৰ সমুদায় লোকৰ সাক্ষাতেই কৰিম।

¹⁹হে যিক্ৰচালেম, তোমাৰেই মাজত,

যিহোৱাৰ গৃহৰ চোতাল কেইখনত, মই সেই সকলো পূৰ্ণ কৰিম।

তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

গীতমালা 117

¹হে সমুদায় জাতি, যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা;

হে সমুদায় লোক, তেওঁৰ মহিমা কীৰ্তন কৰা।

²কিয়নো আমালৈ যিহোৱাৰ প্ৰেম অসীম,

যিহোৱাৰ বিশ্বস্ততা অনন্তকাল স্থায়ী।

তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

গীতমালা 118

¹যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়,

কাৰণ তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।

²ইস্ৰায়েলে কওঁক,

“তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।”

- 3হাৰোণৰ বংশই কওঁক,
“তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।”
- 4যিহোৱালৈ ভয় ৰাখোঁতাসকলে কওঁক,
“তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।”
- 5মই সঙ্কটৰ কালত যিহোৱাৰ নামেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ;
যিহোৱাই মোক উত্তৰ দিলে আৰু এক বহল ঠাইত থলে।
- 6যিহোৱা মোৰ পক্ষত আছে, মই ভয় নকৰোঁ;
মানুহে মোক কি কৰিব পাৰে?
- 7মোক সহায় কৰিবলৈ যিহোৱা মোৰ পক্ষত আছে;
গতিকে মই মোৰ বিৰোধীসকলৰ পৰাজয় দেখা পাম।
- 8মানুহৰ ওপৰত ভাৰসা ৰখাতকৈ যিহোৱাত আশ্ৰয় লোৱাই ভাল।
- 9অধিপতিসকলৰ ওপৰত ভাৰসা ৰখাতকৈ, যিহোৱাত আশ্ৰয় লোৱাই ভাল।
- 10সমুদায় জাতিয়ে মোক আগুৰি ধৰিলে;
মই যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিলোঁ।
- 11তেওঁলোকে মোক আগুৰি ধৰিলে,
হয়, মোক আগুৰি ধৰিলে;
মই যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিলোঁ।
- 12তেওঁলোকে মৌ-মাখিৰ দৰে মোক বেৰি ধৰিলে;
কাঁইটীয়া বনৰ জুইৰ দৰে ততালিকে তেওঁলোক নুমাই গ’ল;
মই যিহোৱাৰ নামেৰে তেওঁলোকক উচ্ছন্ন কৰিলোঁ।
- 13মই যেন পৰি যাও, তাৰবাবে তেওঁলোকে মোক জোৰকৈ ঠেলা মাৰিছিল,
কিন্তু যিহোৱাই মোক সহায় কৰিলে।
- 14যিহোৱা মোৰ বল আৰু প্ৰবল শক্তি;
তেঁৱেই মোৰ পৰিত্ৰাণ হ’ল।
- 15ধাৰ্মিকসকলৰ তপ্ত বিজয়ৰ আনন্দপূৰ্ণ ধ্বনি হ’ল;
“যিহোৱাৰ সোঁ-হাতে মহৎ কাৰ্য্য কৰিলে।”
- 16যিহোৱাৰ সোঁ-হাত উত্তোলিত হ’ল;
যিহোৱাৰ সোঁ-হাতে মহৎ কাৰ্য্য কৰিলে।
- 17মোৰ মৃত্যু নহ’ব, কিন্তু মই জীয়াই থাকিম,
আৰু যিহোৱাই কৰা কাৰ্য্যবোৰ ঘোষণা কৰিম।
- 18যিহোৱাই মোক বৰকৈ শাস্তি দিলে;

কিন্তু তেওঁ মোক মৃত্যুৰ হাতত শোধাই নিদিলে।

19মোলৈ ধাৰ্মিকতাৰ দুৱাৰবোৰ মুকলি কৰি দিয়া,
যাতে সেইবোৰৰ ভিতৰত সোমাই মই যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰিব পাৰো।

20এয়াই যিহোৱাৰ দুৱাৰ; ইয়াৰ মাজেদিয়েই ধাৰ্মিকসকল সোমায়।

21মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰো;

কিয়নো তুমি মোক উত্তৰ দিলা;

তুমি মোৰ পৰিত্ৰাণ হ'লা।

22ঘৰ নিৰ্মাণকাৰীসকলে যি শিলক অগ্ৰাহ্য কৰিলে,
সেয়ে সকলোতকৈ দৰকাৰী চুকৰ প্ৰধান শিল হৈ উঠিল।

23এইয়া যিহোৱাৰেই কাৰ্য,

আমাৰ দৃষ্টিত অতি আচৰিত লাগে।

24এয়ে সেই দিন, যি দিন যিহোৱাই নিৰূপণ কৰিলে;
আহাঁ, আমি এই দিনত আনন্দ কৰোঁ আৰু উল্লাস কৰোঁ।

25হে যিহোৱা, মিনতি কৰোঁ, তুমি আমাক ৰক্ষা কৰা!

হে যিহোৱা, আমি তোমাক মিনতি কৰোঁ, সফলতা দান কৰা! শুভ কৰা।

26ধন্য সেইজন, যি জন যিহোৱাৰ নামেৰে আহিছে;

আমি যিহোৱাৰ গৃহৰ পৰা তোমালোকক আশীৰ্বাদ কৰিছোঁ।

27যিহোৱাই ঈশ্বৰ আৰু তেঁৱেই আমাক দীপ্তি দিলে;
তোমালোকে বলিৰ পশুবোৰ ৰছীৰে যজ্ঞবেদীৰ শিঙলৈকে বান্ধা।

28তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম;

তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ মহিমা কীৰ্তন কৰিম।

29তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়;

তেওঁৰ অসীম প্ৰেম চিৰকাললৈকে থাকে।

গীতমালা 119

আলেফ।

1ধন্য সেইসকল, যিসকলৰ আচাৰ-ব্যৱহাৰ সিদ্ধ;

যিসকলে যিহোৱাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে চলে।

2ধন্য সেইসকল, যিসকলে তেওঁৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰে;

যিসকলে সমস্ত মনেৰে সৈতে তেওঁক বিচাৰে।

3 তেওঁলোকে অন্যায় নকৰে,

যিহোৱাৰ পথত চলে।

4 তোমাৰ আদেশবোৰ যত্নেৰে পালন কৰিবলৈ তুমি আমাক আজ্ঞা কৰিলা।

5 ওহ, মোৰ পথবোৰ সুস্থিৰ হওঁক;

মই যেন তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিব পাৰো!

6 যেতিয়া তোমাৰ সকলো আজ্ঞাৰ প্ৰতি মই দৃষ্টি ৰাখি চলিম,

তেতিয়া মই লজ্জিত নহ'ম।

7 তোমাৰ ধাৰ্মিকতায়ুক্ত শাসন প্ৰণালীবোৰ যেতিয়া মই শিকোঁ,

তেতিয়া মই শুদ্ধ মনেৰে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম।

8 মই তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিম;

মোক নিচেইকৈ পৰিত্যাগ নকৰিবা।

বেইৎ।

9 যুবকে কেনেকৈ নিজৰ পথ শুদ্ধভাৱে ৰাখিব পাৰে?

তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে সাৱধানৰে চলাৰ দ্বাৰাই পাৰে।

10 মই সমস্ত মনেৰে তোমাক বিচাৰিছোঁ;

তুমি মোক তোমাৰ আজ্ঞা-পথৰ পৰা ভ্ৰান্ত হৈ যাব নিদিবা।

11 তোমাৰ বাক্য মই মোৰ হৃদয়ত সঞ্চয় কৰি ৰাখিছোঁ,

যেন তোমাৰ অহিতে পাপ নকৰোঁ।

12 ধন্য তুমি, হে যিহোৱা;

মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা।

13 তোমাৰ মুখৰ সকলো ধাৰ্মিক শাসন প্ৰণালী,

মই নিজ ওঁঠেৰে বৰ্ণনা কৰিলোঁ;

14 ধন-সম্পদত লোকে যিমান আনন্দ পায়,

তোমাৰ আজ্ঞাৰ পথত চলি মই তাতোকৈ অধিক আনন্দ পাওঁ।

15 মই তোমাৰ আদেশবোৰ ধ্যান কৰিম,

তোমাৰ সকলো পথলৈ মনোযোগ দিম।

16 মই তোমাৰ বিধিবোৰত আনন্দিত হ'ম;

মই তোমাৰ বাক্য নাপাহৰিম।

গীমেল।

- 17 তোমাৰ দাসলৈ প্ৰচুৰ মঙ্গল কৰা যাতে মই জীয়াই থাকো,
আৰু তোমাৰ বাক্য পালন কৰিব পাৰো।
- 18 মোৰ চকু মুকলি কৰি দিয়া, যাতে মই তোমাৰ ব্যৱস্থাত আচৰিত আচৰিত বিষয়বোৰ দেখা পাওঁ।
- 19 মই পৃথিৱীত প্ৰবাসী মাথোন,
তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ পৰা লুকুৱাই নাৰাখিবা।
- 20 সকলো সময়তে তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ জানিবলৈ,
মোৰ প্ৰাণ আকাজক্ষাত ভগ্ন হৈছে।
- 21 তুমি অহঙ্কাৰীসকলক ধমক দিছা;
তেওঁলোকতো শাপগ্ৰস্ত,
তোমাৰ আজ্ঞা পথৰ পৰা ভ্ৰান্ত হৈ ঘূৰি ফুৰে।
- 22 তেওঁলোকৰ অপমান আৰু নিন্দা মোৰ পৰা দূৰ কৰা;
কিয়নো মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি আহিছোঁ।
- 23 যদি শাসনকৰ্তাসকলেও বহি মোৰ অহিতে কথা কয়,
তথাপিও তোমাৰ দাসে তোমাৰ বিধিবোৰ ধ্যান কৰিব।
- 24 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ আনন্দৰ বিষয়,
সেইবোৰে মোক পৰামৰ্শ দিয়ে।

দালেৎ।

- 25 মোৰ প্ৰাণ ধূলিত সংলগ্ন;
তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক সঞ্জীৱিত কৰা।
- 26 মোৰ জীৱনৰ পথৰ কথা মই তোমাক জনালোঁ,
আৰু তুমি মোক উত্তৰ দিলা।
মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোঁৱা।
- 27 তোমাৰ আজ্ঞাৰ পথবোৰ মোক বুজাই দিয়া;
তাতে মই তোমাৰ আচৰিত কাৰ্য্যবোৰ ধ্যান কৰিম।
- 28 দুখত মোৰ প্ৰাণ দ্ৰৱীভূত হৈছে;
তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক সবল কৰা।
- 29 মোৰ পৰা মিছা কথাৰ পথ দূৰ কৰা;

দয়া কৰি তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ শিক্ষা মোক দান কৰা।

30মই বিশ্বস্ততাৰ পথ মনোনীত কৰিলোঁ;

মই তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ মোৰ সন্মুখত ৰাখিলোঁ।

31হে যিহোৱা, মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত আসক্ত হৈছোঁ;

তুমি মোক লজ্জিত হ'বলৈ নিদিবা।

32তোমাৰ আজ্ঞাবোৰৰ পথত মই লৰি যাম,

কাৰণ তুমি মোৰ হৃদয় মেলি দিলা।

হেই।

33হে যিহোৱা, তোমাৰ বিধিবোৰৰ পথ সম্বন্ধে মোক শিকোৱা;

তাতে মই শেষলৈকে তাক পালন কৰিম।

34তুমি মোক জ্ঞান দিয়া যাতে মই তোমাৰ ব্যৱস্থাবোৰ মানি চলিব পাৰো,

সমস্ত হৃদয়েৰে সৈতে তাক পালন কৰিব পাৰো।

35তোমাৰ আজ্ঞা-পথত মোক চলোৱা;

কিয়নো তাতেই মই সন্তোষ পাওঁ।

36তোমাৰ আজ্ঞাবোৰলৈ মোৰ হৃদয় আসক্ত কৰি ৰাখা,

স্বার্থপৰ লোভলৈ আকৰ্ষিত নকৰিবা।

37অসাৰ বস্তুবোৰৰ পৰা তুমি মোৰ দৃষ্টি ঘূৰাই আনা;

তোমাৰ পথত চলিবলৈ মোক পুণৰ সঞ্জীৱিত কৰা।

38তোমাৰ এই দাসৰ প্ৰতি তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ কৰা;

যি প্ৰতিজ্ঞা তোমালৈ ভয়কাৰী লোকৰ বাবে তুমি স্থিৰ কৰিলা।

39মোৰ দুৰ্নাম তুমি দূৰ কৰা, যিহক মই ভয় কৰোঁ;

কিয়নো তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ মঙ্গলময়।

40চোৱা, মই তোমাৰ আদেশবোৰলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰি আছোঁ;

তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰে মোক সঞ্জীৱিত কৰা।

বাৱ।

41হে যিহোৱা, তুমি মোক তোমাৰ সুস্থিৰ প্ৰেমৰ ভাগী হ'বলৈ দিয়া;

তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে তোমাৰ পৰিত্ৰাণৰ ভাগী কৰা।

42তেতিয়া মই মোক নিন্দা কৰা সকলক মই উত্তৰ দিব পাৰিম;

কিয়নো মই তোমাৰ বাক্যত ভাৰসা কৰোঁ।

43 তোমাৰ সত্যৰ বাক্য মোৰ মুখৰ পৰা কাঢ়ি নলবা;

কিয়নো তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীৰ ওপৰত মোৰ আশা আছে।

44 যুগে যুগে অনন্তকাল মই তোমাৰ ব্যৱস্থা মানি চলিম।

45 মই নিৰাপদে মুক্তভাৱে বিচৰণ কৰিম;

কিয়নো মই তোমাৰ আদেশবোৰলৈ মনোযোগ দিলো।

46 তুমি কোৱা সকলো আজ্ঞাৰ বিষয়ে মই ৰজাসকলৰ আগতো ক'ম;

মই লজ্জিত নহ'ম।

47 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত মই সন্তোষ পাবোঁ;

কাৰণ মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাল পাবোঁ।

48 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মই পবিত্ৰ বুলি জ্ঞান কৰো,

কাৰণ মই সেইবোৰ ভাল পাবোঁ;

মই তোমাৰ বিধিবোৰ ধ্যান কৰিম।

জয়িন।

49 তোমাৰ এই দাসৰ আগত তুমি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিছিলো, তাক তুমি সোঁৱৰণ কৰা;

তাৰ দ্বাৰায়েই তুমি মোক আশা দিছিলো।

50 দুখৰ সময়ত এয়ে মোৰ শাল্লা হয়;

তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাই মোক সঞ্জীৱিত কৰে।

51 অহঙ্কাৰীসকলে মোক অতিশয় ঠাট্টা-বিদ্ৰূপ কৰে;

তথাপিও মই তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা অলপো এফলীয়া হোৱা নাই।

52 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পূৰ্বকালৰ শাসন প্ৰণালীবোৰ সোঁৱৰণ কৰো, আৰু মই নিজে শাল্লা লভো।

53 দুই লোকৰ দুষ্টতাৰ কাৰণে মোৰ ক্ৰোধ প্ৰজ্জ্বলিত উঠে,

কিয়নো তেওঁলোকে তোমাৰ ব্যৱস্থা ত্যাগ কৰে।

54 মোৰ এই অস্থায়ী ঘৰত তোমাৰ বিধিবোৰ মোৰ গানৰ বিষয় হৈছে।

55 হে যিহোৱা, মই ৰাতি তোমাৰ নাম সোঁৱৰণ কৰোঁ,

আৰু তোমাৰ ব্যৱস্থা মানি চলো।

56 এয়ে মোৰ অভ্যাস যে মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰি চলো।

হেৎ

57যিহোৱা মোৰ অধিকাৰৰ অংশ;

মই তোমাৰ বাক্য মতে চলিবলৈ প্ৰতিজ্ঞা কৰিলোঁ।

58মই মোৰ সমস্ত চিত্তেৰে তোমাৰ অনুগ্ৰহ বিচাৰিছোঁ; তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে তুমি মোলৈ কৃপা কৰ।

59মই মোৰ পথবোৰৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিলো,

আৰু মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰলৈ মোৰ ভৰি ঘূৰালোঁ।

60মই শীঘ্ৰেই তুমি দিয়া আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলো, পলম নকৰিলো।

61যদিও দুষ্টবোৰৰ জৰীত মই বান্ধ খাই আছো,

তথাপিও মই তোমাৰ ব্যৱস্থা পাহৰি নাযাওঁ।

62তোমাৰ ধাৰ্মিকতায়ুক্ত শাসন-প্ৰণালীবোৰৰ কাৰণে মই মাজনিশা তোমাৰ স্তৱ কৰিবলৈ উঠোঁ।

63যিসকলে তোমাক ভয় কৰে আৰু তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰে, মই তেওঁলোক সকলোৰে সংগী।

64হে যিহোৱা, পৃথিৱী তোমাৰ দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ;

মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা।

টেইট।

65তুমি তোমাৰ দাসলৈ মঙ্গল ব্যৱহাৰ কৰিলা;

হে যিহোৱা, তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে কৰিলা।

66তুমি মোক ভাল বিচাৰ-বুদ্ধি আৰু জ্ঞান শিকোৱা;

কিয়নো মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত বিশ্বাস কৰোঁ।

67কষ্ট পোৱাৰ আগেয়ে মই বিপথে গৈছিলোঁ, কিন্তু এতিয়া হ'লে, মই তোমাৰ বাক্য পালন কৰিছোঁ।

68তুমি মঙ্গলময় আৰু মঙ্গলৰ কাৰ্য কৰা;

মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকোৱা।

69অহঙ্কাৰীবোৰে মোৰ অহিতে মিছা কথা ৰচিছে;

কিন্তু মই হ'লে সমস্ত চিত্তেৰে তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰোঁ।

70তেওঁলোকৰ অন্তঃকৰণ চৰ্বিৰ দৰে মোটা;

কিন্তু মই হ'লে তোমাৰ ব্যৱস্থাত হৰ্ষিত হওঁ।

71মই যি কষ্ট পাইছো, সেয়ে মোৰ পক্ষে শুভজনক,

তাতে মই তোমাৰ বিধিবোৰ শিকিব পাৰিছোঁ।

72তোমাৰ মুখৰ ব্যৱস্থাবোৰ মোৰ ওচৰত হাজাৰ হাজাৰ সোণ আৰু ৰূপতকৈয়ো বহুমূল্য।

ইয়োদ।

- 73 তোমাৰ হাতেই মোক শ্ৰজিলে, মোক গঠন কৰিলে;
তোমাৰ আঞ্জাবোৰ শিকিবলৈ মোক জ্ঞান-বুদ্ধি দান কৰা।
- 74 তোমাক ভয় কৰাসকলে মোক দেখি আনন্দিত হ'ব;
কিয়নো মই তোমাৰ বাক্যত আশা কৰিলোঁ।
- 75 হে যিহোৱা, মই জানো যে, তোমাৰ বিচাৰবোৰ ন্যায়পূৰ্ণ,
তুমি নিজ বিশ্বস্ততাৰে মোক দুখ দিলা।
- 76 তোমাৰ এই দাসৰ ওচৰত তুমি যি প্ৰতিজ্ঞা কৰিলা,
সেই অনুসাৰে তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম মোৰ সাল্লানা হওঁক।
- 77 মৌলৈ তোমাৰ কৃপা নামি আহঁক,
যাতে মই জীয়াই থাকিব পাৰো;
কিয়নো তোমাৰ ব্যৱস্থাই মোক আনন্দ দিয়ে।
- 78 অহঙ্কাৰী লোকে লাজ পাওক, কিয়নো তেওঁলোকে মিছা কথা কৈ মোৰ সৰ্বনাশ কৰিলে;
কিন্তু হ'লে মই তোমাৰ আদেশবোৰ ধ্যান কৰিম;
- 79 যিসকলে তোমাক ভয় কৰে, তেওঁলোক মৌলৈ ঘূৰক,
যাতে তেওঁলোকে তোমাৰ আঞ্জাবোৰ জানিব।
- 80 মোৰ অন্তঃকৰণ তোমাৰ বিধিবোৰত যেন সিদ্ধ থাকে, তাতে মই লজ্জিত নহ'ম।

কফ।

- 81 তুমি মোক ৰক্ষা কৰাৰ প্ৰতীক্ষাত থাকোতে থাকোতে মোৰ প্ৰাণ ক্ৰমশঃ অৱশ হৈ গৈছে;
মই তোমাৰ বাক্যত আশা কৰিছোঁ।
- 82 তোমাৰ বাক্যৰ প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ হোৱাৰ অপেক্ষাত মোৰ চকু সোমাই গৈছে;
মই সুধিলো, “কেতিয়া তুমি মোক সাল্লানা দিবা?”
- 83 কিয়নো মই ধুঁৱাত থকা চামৰাৰ দ্ৰাক্ষাৰস থলীৰ নিচিনা হ'লোঁ;
তথাপিও মই তোমাৰ বিধিবোৰ পাহৰা নাই।
- 84 তোমাৰ দাসে কিমান কাল সহন কৰি থাকিব?
মোক তাড়না কৰা সকলৰ বিচাৰ তুমি কেতিয়া কৰিবা?
- 85 অহঙ্কাৰীসকলে মোৰ বাবে গৰ্ত খান্দিছে;
তেওঁলোক তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ অনুগামী নহয়।

86তোমাৰ সকলো আঞ্জা বিশ্বাসযোগ্য;

লোকসকলে অকাৰণতে মোক তাড়না কৰে;

তুমি মোক সহায় কৰা।

87তেওঁলোকে পৃথিৱীত মোক প্ৰায় নিঃশেষ কৰি পেলালে;

কিন্তু তথাপিও মই তোমাৰ আদেশবোৰ ত্যাগ কৰা নাই।

88তোমাৰ গভীৰ প্ৰেমত তুমি মোক সঞ্জীৱিত কৰা,

তাতে মই তোমাৰ মুখৰ আঞ্জাবোৰ পালন কৰিম।

লামেদ।

89যিহোৱা অনন্ত কাললৈকে বিদ্যমান;

তোমাৰ বাক্য স্বৰ্গত সুদৃঢ় আছে।

90পুৰুষে পুৰুষে তোমাৰ বিশ্বস্ততা স্থায়ী;

তুমি পৃথিৱীক স্থাপন কৰিলা আৰু সেয়ে সুস্থিৰ হৈ আছে।

91তুমি নিযুক্ত কৰা অনুসাৰে সেইবোৰ আজিও থিৰে আছে;

কিয়নো সকলোৱেই তোমাৰ অধীনৰ দাস।

92তোমাৰ ব্যৱস্থাত যদি মই আনন্দ নাপালোহেঁতেন,

তেন্তে মোৰ ক্ৰেশতে মই বিনষ্ট হ'লোহেঁতেন।

93মই তোমাৰ আদেশবোৰ কেতিয়াও নাপাহৰিম;

কিয়নো তাৰ দ্বাৰাই তুমি মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰিলা।

94মই তোমাৰেই, মোক ৰক্ষা কৰা;

কিয়নো মই তোমাৰ আদেশবোৰলৈ মনোযোগ কৰিলো।

95দুষ্টবোৰে মোক বিনষ্ট কৰিবলৈ খাপ দি আছে;

কিন্তু মই তোমাৰ আঞ্জাবোৰ বিবেচনা কৰোঁ।

96মই সকলো শ্ৰেণীৰ পদাৰ্থ সীমায়ুক্ত দেখিলোঁ; কিন্তু তোমাৰ আঞ্জা অসীম।

মেইম।

97ওহ, মই তোমাৰ ব্যৱস্থা কেনে ভাল পাওঁ!

সেয়ে ওৰে দিন মোৰ ধ্যানৰ বিষয়।

98তোমাৰ আঞ্জাই মোক মোৰ শত্ৰুবোৰতকৈ জ্ঞানৱান কৰি তোলে;

কিয়নো তোমাৰ আঞ্জাবোৰ সদায় মোৰ লগে লগে থাকে।

99মোৰ সকলো শিক্ষাগুৰুতকৈ মই জ্ঞানৱান;

কিয়নো তোমাৰ আজ্ঞা-বোৰ মোৰ ধ্যানৰ বিষয়।

100মই বুদ্ধ লোক সকলতকৈয়ো অধিক বুজোঁ;

কাৰণ মই তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰি আহিছোঁ।

101মই সকলো কু-পথৰ পৰা মোৰ ভৰি আতঁৰাই ৰাখিলো,

যাতে মই তোমাৰ বাক্যবোৰ পালন কৰিব পাৰো।

102মই তোমাৰ ধাৰ্মিক শাসন-প্ৰণালীবোৰৰ পৰা আঁতৰি যোৱা নাই;

কিয়নো তুমি নিজেই মোক শিক্ষা দিলা।

103তোমাৰ বাক্যবোৰ মোৰ জিৱাত কেনে মিঠা লাগে!

সেয়ে মোৰ মুখত মোৰ কোঁহতকৈয়ো মিঠা লাগে।

104তোমাৰ আদেশবোৰৰ দ্বাৰাই মই জ্ঞান লাভ কৰো;

সেইবাবেই মই সকলো মিছা পথ ঘিণ কৰোঁ।

নুন।

105তোমাৰ বাক্য মোৰ ভৰিৰ কাৰণে প্ৰদীপ-স্বৰূপ আৰু মোৰ পথৰ দীপ্তিস্বৰূপ।

106তোমাৰ ধাৰ্মিকতায়ুক্ত শাসন-প্ৰণালীবোৰ পালন কৰিবলৈ মই শপত খালোঁ,

আৰু স্থিৰ কৰিলোঁ।

107হে যিহোৱা, মই অতিশয় দুখ পাইছোঁ;

তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা।

108হে যিহোৱা, মোৰ মুখে কৰা প্ৰশংসা-স্তুতিৰ উৎসৰ্গ তুমি গ্ৰহণ কৰা,

আৰু তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰ মোক শিকোৱা।

109মইমোৰ প্ৰাণ সদায় আঁচলত বান্ধি লৈ ফুৰিছোঁ;

তথাপি মই তোমাৰ ব্যৱস্থা পাহৰা নাই।

110দুষ্টবোৰে মোলৈ ফান্দ পাতিলে; তথাপি মই তোমাৰ আদেশবোৰৰ পৰা বিপথে যোৱা নাই।

111তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মোৰ চিৰকালৰ আধিপত্য;

সেইবোৰ মোৰ মনৰ আনন্দজনক।

112চিৰকাললৈকে শেষ পৰ্যন্ত তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিবৰ কাৰণে মই মোৰ হৃদয়ক থিৰ কৰিলোঁ।

চামেক।

- 113 দুই মনৰ লোকক মই ঘিণ কৰোঁ; কিন্তু তোমাৰ ব্যৱস্থাক মই ভাল পাওঁ।
- 114 তুমি মোৰ গুপ্তস্থান আৰু ঢাল; তোমাৰ বাক্যতে মই আশা কৰোঁ।
- 115 হে কু-কাৰ্য কৰা লোক, মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হোৱা; মই মোৰ ঈশ্বৰৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিম।
- 116 তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক ধৰি ৰাখা, তাতে মই জীয়াই থাকিম;
মোৰ আশাত তুমি মোক লাজ পাবলৈ নিদিবা।
- 117 মোক ধৰি ৰাখা, তাতে মই ৰক্ষা পাম আৰু সদায় তোমাৰ বিধিবোৰক মান্য কৰিম।
- 118 তোমাৰ বিধিবোৰৰ পৰা অপথে যোৱা সকলক তুমি অগ্ৰাহ্য কৰা;
কিয়নো তেওঁলোকৰ প্ৰবঞ্চনা অসাৰ।
- 119 পৃথিৱীৰ সকলো দুষ্টক তুমি ময়লাৰ দৰে গণ্য কৰি দূৰ কৰা;
এই কাৰণে মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাল পাওঁ।
- 120 তোমাৰ ভয়ত মোৰ শৰীৰ কঁপে;
তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰক মই ভয় কৰোঁ।

অয়িন।

- 121 মই ন্যায্যবিচাৰ আৰু সৎ কাৰ্য কৰিলোঁ; মোক উপদ্ৰৱকাৰীসকলৰ হাতত এৰি নিদিবা।
- 122 তুমি তোমাৰ এই দাসৰ মঙ্গলৰ দায়িত্ব লোৱা;
অহঙ্কাৰীসকলক মোৰ ওপৰত উপদ্ৰৱ কৰিবলৈ নিদিবা।
- 123 তোমাৰ ধাৰ্মিকযুক্ত প্ৰতিজ্ঞা পূৰ্ণ হোৱালৈ আৰু তোমাৰ পৰিত্ৰাণৰ বাবে অপেক্ষা কৰি মোৰ চকু দুৰ্বল হৈ গৈছে।
- 124 তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অনুসাৰে তোমাৰ দাসলৈ ব্যৱহাৰ কৰা;
তোমাৰ বিধিবোৰ মোক শিকোঁৱা।
- 125 মই তোমাৰ দাস; মোক বোধশক্তি দিয়া,
যেন তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ বুজিব পাৰো।
- 126 হে যিহোৱা, এতিয়া তোমাৰ কাৰ্য্য কৰাৰ সময় হৈছে,
কিয়নো লোকসকলে তোমাৰ ব্যৱস্থা অমান্য কৰিলে।
- 127 মই বাস্তৱিকতে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ ভাল পাওঁ;
সেইবোৰক সোণতকৈ, শুদ্ধ সোণতকৈয়ো ভাল পাওঁ।
- 128 এই কাৰণে সকলো বিষয়তে তোমাৰ আদেশবোৰ মই ন্যায় বুলি মানো; মই সকলো মিছা পথ ঘিণ কৰোঁ।

পেই।

129 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ আচৰিত;

সেই বাবেই মোৰ প্ৰাণে সেইবোৰ পালন কৰে।

130 তোমাৰ বাক্য প্ৰকাশিত হ'লে দীপ্তি দিয়ে;

সৰলমনা লোকক বুজন শক্তি দান কৰে।

131 মই মুখ মেলি ফোপাইছিলো;

কিয়নো মই তোমাৰ আজ্ঞাৰ বাবে অতিশয় হাবিয়াহ কৰিলোঁ।

132 তোমাৰ নাম ভাল পোৱা সকলৰ প্ৰতি তুমি যেনে ৰীতি কৰা,

তেনেদৰে মোলৈও ঘূৰি মোৰ প্ৰতি কৃপা কৰা।

133 তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে মোৰ খোজ সুস্থিৰ কৰি ৰাখা আৰু কোনো অধৰ্মক মোৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ নিদিবা।

134 মানুহৰ উপদ্ৰৱৰ পৰা মোক মুক্ত কৰা,

তাতে মই তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰিম।

135 তোমাৰ দাসৰ ওপৰত তোমাৰ মুখ উজ্জ্বল কৰা;

তোমাৰ বিধিবোৰ মোক শিকোৱা।

136 মোৰ চকুৰ পৰা চকুলোৰ নদী বৈ গৈছে;

কিয়নো লোকসকলে তোমাৰ ব্যৱস্থা পালন নকৰে।

চাধেই।

137 হে যিহোৱা, তুমি ধাৰ্মিক, আৰু তোমাৰ ন্যায়বিচাৰ যথার্থ।

138 তুমি সকলো বিশ্বস্ততা আৰু ধাৰ্মিকতাত তোমাৰ আজ্ঞাবোৰৰ আদেশ দিলা।

139 তোমাৰ উৎসাহে মোক গ্ৰাস কৰিছে;

কাৰণ মোৰ শত্ৰুবোৰে তোমাৰ বাক্যবোৰ পাহৰিলে।

140 তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞা উত্তম বুলি প্ৰমাণিত হৈছে;

সেয়ে তোমাৰ দাসে তাক ভাল পায়।

141 যদিও মই সামান্য আৰু তুচ্ছ, তথাপিও মই তোমাৰ আদেশবোৰ পাহৰা নাই।

142 তোমাৰ ধাৰ্মিকতা চিৰস্থায়ী ধাৰ্মিকতা আৰু তোমাৰ সকলো ব্যৱস্থা সত্য।

143 সঙ্কট আৰু দুৰ্দশা মোৰ ওপৰত আহিল;

তথাপিও মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰত আনন্দ পাওঁ।

144 তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ অনন্ত কাললৈকে ধাৰ্মিক;

মোক বুজা শক্তি দিয়া, তাতে মই জীয়াই থাকিম।

কোফ।

- 145মই সমস্ত মনেৰে প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ, হে যিহোৱা, মোক উত্তৰ দিয়া;
মই তোমাৰ বিধিবোৰ পালন কৰিম।
- 146মই তোমাকেই মাতিছো, মোক উদ্ধাৰ কৰা;
মই তোমাৰ সকলো আজ্ঞা মানি চলিম।
- 147মই প্ৰভাতৰ আগেয়েই সহায়ৰ কাৰণে কাতৰোক্তি কৰিলো;
তোমাৰ বাক্যবোৰত আশা কৰিলোঁ।
- 148ৰাতি শেষ হোৱাৰ আগেয়ে মোৰ চকু মেল খায়,
যেন তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ ধ্যান কৰিব পাৰো।
- 149তোমাৰ গভীৰ প্ৰেম অনুসাৰে মোৰ স্বৰ শুনা;
হে যিহোৱা, তোমাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা।
- 150কু-কাৰ্য কৰি মোক তাড়না কৰাসকল ওচৰ চাপি আহিছে;
তেওঁলোক তোমাৰ ব্যৱস্থাৰ পৰা দুৰৈত থাকে।
- 151কিন্তু হে যিহোৱা, তুমি ওচৰ আৰু তোমাৰ সকলো আজ্ঞা সত্য;
152বহুত দিনৰ আগেয়ে মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰৰ পৰা জানিছো যে,
তুমি সেইবোৰ চিৰকালৰ কাৰণে স্থাপন কৰিলা।

ৰেচ

- 153তুমি মোৰ দুখলৈ দৃষ্টি কৰা আৰু মোক উদ্ধাৰ কৰা;
কিয়নো মই তোমাৰ ব্যৱস্থা নাপাহৰো।
- 154মোৰ পক্ষে বিবাদ নিষ্পত্তি কৰা আৰু মোক মুক্ত কৰা;
তোমাৰ বাক্যত কৰা প্ৰতিজ্ঞা অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা;
- 155দুষ্টবোৰৰ পৰা পৰিত্ৰাণ দুৰৈত থাকে;
কিয়নো তেওঁলোকে তোমাৰ বিধিবোৰ নিবিচাৰে।
- 156হে যিহোৱা, তোমাৰ কৰুণা অনেক বেচি;
তোমাৰ ব্যৱস্থা অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা।
- 157মোৰ তাড়নাকাৰী আৰু শত্ৰু অনেক; কিন্তু মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰৰ পৰা আতৰি যোৱা নাই।
- 158মই বিশ্বাস ঘাতকবোৰক দেখি ঘিণ কৰোঁ; কাৰণ তেওঁলোকে তোমাৰ বাক্য পালন নকৰে।
- 159চোৱা, মই তোমাৰ আদেশবোৰ কিমান যে ভাল পাওঁ!
হে যিহোৱা, তোমাৰ সুস্থিৰ প্ৰেম অনুসাৰে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা।

160 তোমাৰ সমস্ত বাক্য সত্য; তোমাৰ প্ৰত্যেকটো ধাৰ্মিক শাসন-প্ৰণালী চিৰকাল স্থায়ী।

চীন।

161 অধিকাৰী সকলে মোক অকাৰণে তাড়না কৰে;

কিন্তু মোৰ হৃদয়ে তোমাৰ বাক্যলৈ ভয় ৰাখে।

162 মই তোমাৰ বাক্যত আনন্দ কৰো,

যেনেকৈ যুদ্ধত বহুত লুটদ্ৰব্য পোৱা জনে আনন্দ কৰে।

163 মই মিছাক ঘিণাওঁ আৰু তুচ্ছ কৰোঁ;

কিন্তু তোমাৰ ব্যৱস্থাক প্ৰেম কৰোঁ।

164 তোমাৰ ধাৰ্মিকতায়ুক্ত শাসন-প্ৰণালীবোৰৰ কাৰণে মই দিনে সাতবাৰকৈ তোমাৰ প্ৰশংসা কৰোঁ।

165 যি সকলে তোমাৰ ব্যৱস্থাক প্ৰেম কৰে, তেওঁলোকৰ পৰম শান্তি হয়;

একোতেই তেওঁলোক উজুটি নাখায়।

166 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পৰিত্ৰাণলৈ আশাৰে আছো;

মই তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ।

167 মোৰ প্ৰাণে তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলে;

মই সেইবোৰক অতিশয় প্ৰেম কৰোঁ।

168 মই তোমাৰ আদেশ আৰু আজ্ঞাবোৰ পালন কৰিলোঁ;

কিয়নো মোৰ সকলো পথ তোমাৰ সন্মুখতে আছে।

তাৰ।

169 হে যিহোৱা, মোৰ কাতৰোক্তি তোমাৰ সন্মুখত উপস্থিত হওক;

তোমাৰ বাক্য অনুসাৰে মোক বোধ-শক্তি দান কৰা।

170 মোৰ নিবেদনবোৰ তোমাৰ সন্মুখত উপস্থিত হওক;

তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ দৰে মোক উদ্ধাৰ কৰা।

171 মোৰ ওঁঠত তোমাৰ প্ৰশংসা উপচি পৰক;

কিয়নো তুমি মোক তোমাৰ বিধিবোৰ শিকাইছা।

172 মোৰ জিভাই তোমাৰ প্ৰতিজ্ঞাৰ গীত গাওঁক;

কিয়নো তোমাৰ সকলো আজ্ঞা ন্যায়পূৰ্ণ।

173 তোমাৰ হাতে মোক সহায় কৰিবলৈ যুগুত হওক;

কিয়নো মই তোমাৰ আদেশবোৰ পালন কৰিবলৈ মনোনীত কৰিলোঁ।

174 হে যিহোৱা, মই তোমাৰ পৰিত্ৰাণলৈ আকাঙ্ক্ষা কৰিছোঁ;

তোমাৰ ব্যৱস্থা মোৰ আনন্দৰ বিষয়

175 মোক জীয়াই থাকিবলৈ দিয়া যাতে মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰিব পাৰোঁ;

তোমাৰ শাসন-প্ৰণালীবোৰে মোক সহায় কৰক।

176 হেৰোৱা ভেড়াৰ দৰে মই ভ্ৰান্ত হলোঁ;

তোমাৰ দাসক তুমি বিচাৰি লোৱা; কিয়নো তোমাৰ আজ্ঞাবোৰ মই পাহৰা নাই।

গীতমালা 120

মন্দিৰ অভিমুখে আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

1 মোৰ সঙ্কটৰ কালত মই যিহোৱাৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা কৰিলোঁ; তাতে তেওঁ মোক উত্তৰ দিলে।

2 “হে যিহোৱা, মিছলীয়া ওঁঠ আৰু ছলনাকাৰী জিভাৰ পৰা তুমি মোক মুক্ত কৰা।”

3 হে ছলনাকাৰী জিভা, তোমাক তেওঁ কি দিব? তোমাক অধিক শাস্তি দিবলৈ কি কৰা হ’ব?

4 তেওঁ তোমাক বীৰৰ তীক্ষ্ণ কাঁড়সমূহ আৰু ৰোতম গছৰ জ্বলা আঙঠাসমূহ দিব।

5 হয়, কি দুৰ্ভাগ্য মোৰ! মই মেচেকত প্ৰবাস কৰিছোঁ;

কেদৰৰ তম্বুবোৰৰ মাজত বসতি কৰিছোঁ।

6 যি সকলে শাস্তিক ঘৃণা কৰে, সেই লোকসকলৰ সৈতে মই বহুকাল বাস কৰিছোঁ।

7 মই শান্তি ভাল পাওঁ;

কিন্তু মই শান্তিৰ কথা ক’লে, তেওঁলোকে যুদ্ধ কৰিবলৈ বিচাৰে।

গীতমালা 121

আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

1 মই পৰ্ব্বতবোৰৰ ফালে মোৰ চকু তুলি কওঁ,

ক’ৰ পৰা মোৰ সহায় আহিব?

2 যি জনাই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, সেই যিহোৱাৰ পৰা মোৰ সহায় আহিব।

3 তেওঁ তোমাৰ ভৰি লৰচৰ হ’বলৈ নিদিব;

তোমাৰ ৰখীয়াজনা টোপনি নাযাব।

4 চোৱা, যি জনাই ইস্ৰায়েলক ৰক্ষা কৰে,

তেওঁ টোপনি নাযাব, নিদ্ৰিত নহ’ব।

⁵যিহোৱা তোমাৰ ৰক্ষক;

যিহোৱা তোমাৰ সোঁ হাতে থকা তোমাৰ ছাঁস্বৰূপ।

⁶দিনত সূৰ্য্যই তোমাক প্ৰহাৰ নকৰিব, আৰু ৰাতি চন্দ্ৰয়ো তোমাক নামাৰিব।

⁷যিহোৱাই তোমাক সকলো অমঙ্গলৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব;

তেওঁ তোমাৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিব।

⁸যিহোৱাই এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে তুমি ওলাওঁতে সোমাওঁতে তোমাক ৰক্ষা কৰিব।

গীতমালা 122

দায়ুদৰ ৰচিত আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹মই আনন্দিত হ'লো, যেতিয়া লোকসকলে মোক ক'লে,

“ব'লা, আমি যিহোৱাৰ গৃহলৈ যাওঁ।”

²হে যিৰুচালেম, আমি তোমাৰ দুৱাৰবোৰৰ ভিতৰত ভৰি থৈ থিয় হৈ আছোঁ।

³সেই যিৰুচালেমক একেলগে সুদৃঢ়ভাৱে সংযুক্ত কৰা এটি নগৰ হিচাবে গঢ়ি তোলা হৈছে।

⁴সকলো জনগোষ্ঠী সেই ঠাইলৈ উঠি যায়,

তেওঁলোক যিহোৱাৰ লোকসকলৰ জনগোষ্ঠী;

তেওঁলোকে ইস্রায়েল জাতিৰ বাবে দিয়া আৰ্জা অনুসাৰে যিহোৱাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিবলৈ উঠি যায়।

⁵কিয়নো সেই ঠাইত বিচাৰৰ বাবে সিংহাসনবোৰ আছে,

দায়ুদৰ বংশৰ সিংহাসনবোৰ স্থাপিত আছে।

⁶তোমালোকে যিৰুচালেমৰ শান্তিৰ অৰ্থে প্ৰাৰ্থনা কৰা;

“যিসকলে যিৰুচালেমক ভাল পায়, তেওঁলোক উন্নত হওঁক।

⁷তোমালোকৰ প্ৰাচীৰবোৰৰ ভিতৰত শান্তি হওঁক,

আৰু তোমালোকৰ উচ্চ অট্টালিকাবোৰ নিৰাপদে থাকক।”

⁸মোৰ কুটুম্ব আৰু বন্ধুসকলৰ অৰ্থে মই ক'ম, “যিৰুচালেমৰ মাজত শান্তি থাকক।”

⁹আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱাৰ গৃহ সেই ঠাইত আছে বাবেই মই তোমাৰ মঙ্গল বিচাৰিম।

গীতমালা 123

আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹হে স্বৰ্গৰ সিংহাসনত থাকোঁতা জনা,

মই তোমাৰ ফালেই মোৰ চকু তুলি চাই থাকোঁ।

²গৰাকীৰ হাতলৈ যেনেকৈ দাসসকলৰ চকু থাকে, আৰু দাসীৰ চকু যেনেকৈ গৰাকীনীৰ হাতৰ ফালে থাকে,

তেনেকৈ আমাক কৃপা নকৰা পৰ্যন্ত আমাৰ চকুৱে আমাৰ ঈশ্বৰ যিহোৱালৈ চাই থাকে।

³আমাক কৃপা কৰা, হে যিহোৱা, আমাক কৃপা কৰা;

কিয়নো আমি লোকসকলৰ তুচ্ছ-তাচ্ছিল্যত অধিককৈ পোঁত গ'লো।

⁴আমাৰ প্ৰাণে বহন কৰিব পৰাতকৈ অধিক হ'ল সেই সুখী লোকসকলৰ বিদ্ৰূপ আৰু অহঙ্কাৰীসকলৰ অপমান।

গীতমালা 124

দায়ুদৰ ৰচিত আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹ইস্ৰায়েলে ইয়াকে কওঁক, “যদি যিহোৱা আমাৰ পক্ষত নাথাকিলহেঁতেন,

²শত্ৰুবোৰে যেতিয়া আমাক আক্ৰমণ কৰিছিল,

তেতিয়া যদি যিহোৱা আমাৰ পক্ষত নাথাকিলহেঁতেন,

³তেন্তে তেওঁলোকে আমাৰ বিৰুদ্ধে ক্ৰোধত জ্বলি উঠি আমাক জীয়াই জীয়াই গ্ৰাস কৰিলেহেঁতেন,

⁴তেতিয়া জলসমূহে আমাক উটুৱাই লৈ গ'লহেঁতেন, আমাৰ ওপৰেদি জলৰ সোঁত বৈ গ'লহেঁতেন;

⁵ওফল্দি উঠা জলসমূহ আমাৰ ওপৰেদি বৈ গ'লহেঁতেন।

⁶ধন্য যিহোৱা,

যি জনাই আমাক চিকাৰ স্বৰূপে

তেওঁলোকৰ দাঁতত পেলাই নিদিলে।

⁷আমাৰ প্ৰাণ ব্যাধৰ ফাল্দিৰ পৰা ৰক্ষা পোৱা পক্ষীৰ নিচিনাকৈ ৰক্ষা পৰিল;

ফাল্দি ছিঙি গ'ল আৰু আমি ৰক্ষা পালোঁ।

⁸যি জনাই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে,

সেই যিহোৱাৰ নামত আমি সহায় পোওঁ।

গীতমালা 125

আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹যিসকলে যিহোৱাৰ ওপৰত ভাৰসা ৰাখে,

তেওঁলোক চিয়োন পৰ্বতৰ নিচিনাকৈ অলৰ আৰু চিৰকাল স্থায়ী।

²যিকচালেমক পৰ্বতবোৰে যেনেকৈ চাৰিওফালে আবৰি ৰাখিছে,

তেনেকৈ যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলক আবৰি ৰাখে;

এতিয়াৰে পৰা অনন্তকাল পৰ্যন্ত ৰাখিব।

³ঈশ্বৰ-ভক্ত লোকসকলে যাতে অধৰ্ম কাৰ্যলৈ হাত নেমেলে,

সেইবাবে ধাৰ্মিকসকলক দিয়া দেশৰ ওপৰত দুষ্টতাৰ ৰাজদণ্ড নাথাকিব।

⁴হে যিহোৱা, যিসকলে মঙ্গল আচৰণ কৰে, তুমি তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰা;

যিসকলৰ অন্তৰ শুচি, তেওঁলোকৰ মঙ্গল কৰা।

⁵কিন্তু যিসকলে নিজ ইচ্ছাবে খলা-বমা পথেদি এফলীয়া হৈ যায়,

যিহোৱাই তেওঁলোকক কু-কাৰ্য কৰা সকলৰ লগত দূৰ কৰিব।

ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত শান্তি হওঁক!

গীতমালা 126

আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹যিহোৱাই যেতিয়া চিয়োনক পুণৰ আগৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনিলে,

তেতিয়া আমি সপোন দেখা মানুহৰ নিচিনা হ'লোঁ।

²তেতিয়া আমাৰ মুখ হাঁহিৰে ভৰি পৰিল,

আমাৰ জিভা আনন্দ-গানেৰে পৰিপূৰ্ণ হ'ল;

আন জাতিৰ লোকসকলে তেতিয়া কোৱাকুই কৰিলে,

“যিহোৱাই তেওঁলোকৰ কাৰণে অনেক মহৎ কাৰ্যবোৰ কৰিলে।”

³যিহোৱাই আমাৰ কাৰণে অনেক মহৎ কাৰ্যবোৰ কৰিলে; সেয়ে আমি আনন্দ কৰিলোঁ।

⁴হে যিহোৱা, নেগেভ মৰুভূমিৰ জুৰিবোৰৰ নিচিনাকৈ,

তুমি আমাৰ ভৱিষ্যত আগৰ অৱস্থালৈ ঘূৰাই আনা।

⁵যিসকলে চকুলোৰে বয়, তেওঁলোকে আনন্দধ্বনিৰে দাব।

⁶যিসকলে কান্দি কান্দি কঠীয়া ববলৈ ওলাই যায়, তেওঁলোকে নিশ্চয়ে আনন্দগানেৰে নিজৰ নিজৰ ডাঙৰি লৈ উলটি আহিব।

গীতমালা 127

চলোমনৰ ৰচিত আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹যিহোৱাই গৃহ নিৰ্মান নকৰিলে, নিৰ্মান কৰাসকলৰ পৰিশ্ৰম বৃথা;

যিহোৱাই নগৰ ৰক্ষা নকৰিলে, ৰখীয়াই পৰ দিয়াও মিছা।

²মিছাকৈয়ে তোমালোকে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ ৰাতিপুৱা সোনকালে উঠা আৰু পলমকৈ শয়ন কৰিবলৈ যোৱা,

আৰু পৰিশ্ৰমৰ আহাৰ ভক্ষণ কৰা;

কিয়নো প্ৰেম কৰাজনক যিহোৱাই নিদ্রা অৱস্থাতো একেৰূপ ফল দিয়ে।

৩ সন্তানসকল যিহোৱাই দিয়া আধিপত্য আৰু গৰ্ভফল তেৱেঁই দিয়া পুৰস্কাৰ।

৪ বীৰৰ হাতত কাড়বোৰ যেনে,

যুবা সন্তানসকলো তেনে।

৫ সেই পুৰুষ সুখী, যিজনৰ এনে কাড়েসমূহেৰে পূৰ্ণ কাড় খোৱা চুঙা থাকে।

নগৰৰ দুৱাৰত শত্ৰুবোৰে সৈতে তেওঁ যেতিয়া কথা পাতে, তেওঁ লজ্জিত নহ'ব।

গীতমালা 128

আবোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

১ ধন্য সেইজন, যি জনে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে, আৰু তেওঁৰ পথত চলে;

২ তুমি নিজ হাতৰ শ্ৰমৰ ফল ভোগ কৰিবা,

তুমি সুখী হ'বা আৰু তোমাৰ মঙ্গল হ'ব।

৩ তোমাৰ গৃহৰ ভিতৰৰ অন্তঃপুৰত তোমাৰ ভাৰ্যা ফলৱতী দ্ৰাম্ফালতাৰ নিচিনা হ'ব;

তোমাৰ মেজৰ চাৰিওফালে তোমাৰ সন্তানসকল জিতগছৰ পুলিৰ নিচিনা হ'ব।

৪ এইদৰে, যি জনে যিহোৱালৈ ভয় ৰাখে, তেওঁ আশীৰ্ব্বাদপ্ৰাপ্ত হ'ব।

৫ যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰিব;

তোমাৰ জীৱনৰ সকলো কালত তুমি যিৰুচালেমৰ মঙ্গল দেখা পাবা।

৬ এনে কি, তুমি তোমাৰ সন্তানৰ বংশকো দেখা পাবা।

ইস্ৰায়েলৰ ওপৰত শান্তি হওক!

গীতমালা 129

আবোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

১ ইস্ৰায়েলে কওঁক,

“যৌৱন কালৰ পৰাই তেওঁলোকে মোক অনেক আক্ৰমণ কৰিলে।”

২ “যৌৱন কালৰে পৰা তেওঁলোকে মোক অনেক দুখ দিলে;

তথাপি মোক জিনিব পৰা নাই।

৩ হালোৱাই মোৰ পিঠিত হাল বালে;

তেওঁলোকে দীঘলকৈ সীৰলু কাটিলে।”

৪ যিহোৱা ধাৰ্মিক; তেওঁ দুষ্টবোৰৰ জৰী ছিঙি পেলালে।

5যিসকলে চিয়োনক ঘিণ কৰে,
 তেওঁলোক লজ্জিত হওঁক, বিমুখ হওঁক।
 6তেওঁলোক ঘৰৰ চালৰ ওপৰত গজা ঘাঁহৰ দৰে হওঁক,
 যি নৌ বাঢ়োতেই শুকাই যায়;
 7যেয়ে তাক দাব বিচাৰে, তাৰে তেওঁৰ হাতৰ মুঠি পূৰ নহয়,
 যেয়ে তাক ডাঙৰি বান্ধিব বিচাৰে, তাৰে তেওঁৰ ভড়াল পূৰ্ণ নহয়।
 8বাটৰাসকলে সেই ফালেদি গ'লে তেওঁলোকক এনেদৰে নকয়,
 “তোমালোকৰ ওপৰত যিহোৱাৰ আশীৰ্ব্বাদ থাকক!
 যিহোৱাৰ নামেৰে আমি তোমালোকক আশীৰ্ব্বাদ দিছোঁ।”

গীতমালা 130

আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

1হে যিহোৱা, মই গভীৰ কষ্টৰ মাজত থাকি তোমাক মাতিছোঁ।
 2হে প্ৰভু, মোৰ স্বৰ শুনা!
 মোৰ কাকুতিৰ স্বৰলৈ তুমি মনোযোগ দিয়া!
 3হে যিহোৱা, তুমি যদি অপৰাধৰ ধৰি ৰাখা, তেন্তে প্ৰভু, কোন তিষ্ঠি থাকিব পাৰে?
 4কিন্তু তোমাৰ ওচৰত ক্ষমা আছে,
 যেন মনুহে তোমাক ভয় কৰে।
 5মই যিহোৱালৈ অপেক্ষা কৰিছোঁ, মোৰ প্ৰাণে অপেক্ষা কৰিছে,
 মই তেওঁৰ বাক্যত আশা কৰিছোঁ।
 6প্ৰহৰীসকলে যেনেকৈ ৰাতিপুৱালৈ অপেক্ষা কৰে,
 হয়, তেওঁলোকে যেনেকৈ ৰাতিপুৱালৈ অপেক্ষা কৰি থাকে,
 যিহোৱাৰ কাৰণে মোৰ প্ৰাণে তাতোকৈ অধিক বেচি অপেক্ষা কৰি আছে।
 7হে ইস্ৰায়েল, যিহোৱাৰ ওপৰত আশা ৰাখা, কিয়নো যিহোৱাৰ লগত সুস্থিৰ প্ৰেম আছে;
 তেওঁৰ মুক্তি দিয়াৰ মহান ক্ষমতা আছে।
 8তেৱেঁ ইস্ৰায়েলক মুক্ত কৰিব,
 সকলো অপৰাধৰ পৰা মুক্ত কৰিব।

গীতমালা 131

দায়ুদৰ ৰচিত আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹হে যিহোৱা, মোৰ মন গৰ্বিত নহয়, মোৰ দৃষ্টিও উচ্চ নহয়,
 নিজৰ কাৰণে মোৰ কোনো মহান আশা নাই,
 নাইবা মোৰ পক্ষে অসম্ভৱ আশ্চৰ্য বিষয়বোৰ লৈয়ো মই চিন্তিত নহয়।
²কিন্তু মই মোৰ প্ৰাণক সুস্থিৰ আৰু শান্ত কৰি ৰাখিলো,
 যেনেকৈ পিয়াহ এৰা শিশুটি মাকৰ ওচৰত শান্ত হৈ থাকে;
 মোৰ ভিতৰত থকা প্ৰাণটো পিয়াহ এৰা শিশুটিৰ দৰে মোৰ লগতে আছে।
³হে ইস্ৰায়েল, যিহোৱাত আশা ৰাখা,
 এতিয়াৰ পৰা অনন্ত কাললৈকে।

গীতমালা 132

আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹হে যিহোৱা, তুমি দায়ুদৰ পক্ষত থাকি তেওঁ সহন কৰা সকলো ক্লেশ সোঁৱৰণ কৰা;
²তেওঁ কেনেকৈ যিহোৱাৰ ওচৰত শপত খাইছিল,
 যাকোবৰ সৰ্বশক্তিমানজনাৰ ওচৰত সঙ্কল্প কৰিছিল।
³তেওঁ কৈছিল, “মই নিজ গৃহত প্ৰৱেশ নকৰিম,
 নিজৰ শয্যাতে শয়ন নকৰিম,
⁴মই মোৰ চকুক নিদ্ৰা যাবলৈ নিদিম,
 চকুৰ পতাক তন্দ্রা-মগ্ন হ’বলৈ নিদিম,
⁵যেতিয়ালৈকে মই যিহোৱাৰ কাৰণে এক স্থান বিচাৰি নাপাওঁ,
 যাকোবৰ সৰ্বশক্তিমান জনাৰ কাৰণে এক আবাস বিচাৰি নাপাওঁ।”
⁶চোৱা, আমি ইফ্ৰাথাৎ এই বিষয়ে শুনিলোঁ,
 কিন্তু যিয়াৰৰ পথাৰত তাক পালোঁ।
⁷“আঁহা, আমি তেওঁৰ আবাসলৈ যাওঁ,
 তেওঁৰ চৰণতলত প্ৰণিপাত কৰোঁ।”
⁸হে যিহোৱা, উঠা; তোমাৰ বিশ্রাম স্থানলৈ আঁহা;
 তুমি আঁহা আৰু তোমাৰ শক্তিৰ চন্দুক আঁহক।

- 9তোমাৰ পুৰোহিতসকলে ধাৰ্মিকতাৰূপ বস্ত্ৰ পিন্ধক,
তোমাৰ ভক্তগণে আনন্দ-ধ্বনি কৰক।
- 10তোমাৰ দাস দায়ুদৰ কাৰণে তোমাৰ অভিষিক্ত ৰজাক তুমি বিমুখ নকৰিবা।”
- 11যিহোৱাই দায়ুদৰ আগত নিশ্চিতৰূপে এই শপত খালে,
তেওঁ তাৰ পৰা কেতিয়াও বিচলিত নহ'ব;
“ তোমাৰ ওঁৰসত জন্মা সন্তানসকলৰ এজনক মই তোমাৰ সিংহাসনত বহুৱাম।
- 12তোমাৰ সন্তানসকলে যদি মোৰ নিয়মটি পালন কৰে,
আৰু মই দিয়া আদেশবোৰ মানি চলে, যিবোৰ মই তেওঁলোকক শিকাম,
তেন্তে তেওঁলোকৰ সন্তানসকলেও চিৰকাললৈকে তোমাৰ সিংহাসনত বহিব।”

- 13কিয়নো যিহোৱাই চিয়োনক মনোনীত কৰিলে,
তেওঁ নিজৰ আবাসৰ কাৰণে তাকে বিচাৰিলে;
14তেওঁকলে, “এয়ে মোৰ চিৰকালৰ বিশ্রামস্থান;
মই এই স্থানতে বাস কৰিম, কিয়নো মই ইয়াকে ইচ্ছা কৰিলোঁ।
- 15মই চিয়োনৰ খাদ্য-বস্তুক অধিক আশীৰ্বাদ কৰিম,
মই ইয়াৰ দৰিদ্ৰ লোকসকলক আহাৰেৰে তৃপ্ত কৰিম,
16মই ইয়াৰ পুৰোহিতসকলক পৰিত্ৰাণৰূপ বস্ত্ৰ পিন্ধাম;
ইয়াৰ ভক্তসকলে উচ্চস্বৰেৰে আনন্দ-ধ্বনি কৰিব।
- 17মই সেই ঠাইত দায়ুদৰ কাৰণে এটি শিং উদ্ভৱ কৰিম,
মই মোৰ অভিষিক্তজনৰ কাৰণে এক প্ৰদীপ যুগুত কৰালোঁ।
- 18মই তেওঁৰ শত্ৰুবোৰক লজ্জাৰূপ বস্ত্ৰ পিন্ধাম,
কিন্তু তেওঁৰ মূৰত হ'লে তেওঁৰ কিৰীটি জিলিকি থাকিব।”

গীতমালা 133

দায়ুদৰ ৰচিত আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

- 1ই কেনে উত্তম আৰু কেনে আনন্দময় হয়,
যেতিয়া স্বজাতীয় লোকে একেলগে ঐক্যতাৰে বাস কৰে!
- 2তেওঁলোক মূৰত চলা বহুমূল্য তেলৰ নিচিনা,
যি তললৈ দাঢ়িলৈকৈ নামি আহে,
হাৰোণৰেই দাঢ়িৰ ওপৰেদি নামি গৈ

তেওঁৰ বস্ত্ৰৰ ডিঙিলৈকে বৈ আহিল!

³সেয়ে হৰ্মোণ পৰ্বতৰ নিয়ঁৰৰ নিচিনা,

যি চিয়োনৰ পৰ্বতমালাৰ ওপৰলৈ নামি আহিল;

কিয়নো তাত যিহোৱাই তেওঁৰ আশীৰ্ব্বাদৰ ৰায় দিলে,

অনন্ত কালৰ নিমিত্তে জীৱনৰ ৰায় দিলে।

গীতমালা 134

আৰোহন-যাত্ৰাৰ সঙ্গীত।

¹হে যিহোৱাৰ দাসসকল,

তোমালোক, যিসকলে যিহোৱাৰ গৃহত ৰাতি থিয় হৈ তেওঁৰ পৰিচৰ্যা কৰি থাকা,

তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা;

²তোমালোকে পবিত্ৰস্থানৰ ফাললৈ নিজৰ নিজৰ হাত তুলি যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।

³যি জনাই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী সৃষ্টি কৰিলে, সেই যিহোৱাই চিয়োনৰ পৰা তোমাক আশীৰ্ব্বাদ কৰক।

গীতমালা 135

¹তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

যিহোৱাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰা।

হে যিহোৱাৰ দাসসকল, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।

²তোমালোক যিসকলে যিহোৱাৰ গৃহত, আমাৰ ঈশ্বৰৰ গৃহৰ চোতাল কেইখনত থিয় হৈ থাকা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

³তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা, কিয়নো যিহোৱা মঙ্গলময়;

তেওঁৰ নামৰ উদ্দেশ্যে গীত-গান কৰা, কিয়নো তেওঁ দয়াময়।

⁴কাৰণ যিহোৱাই নিজৰ বাবে যাকোবক,

নিজৰ অধিকাৰ স্বৰূপে ইস্ৰায়েলক মনোনীত কৰিলে।

⁵কিয়নো মই জানো যে যিহোৱা মহান,

আমাৰ প্ৰভু সকলো দেৱতাতকৈ মহান।

⁶আকাশ-মণ্ডলত আৰু পৃথিৱীৰ ওপৰত, সমুদ্ৰত আৰু সকলো গভীৰ স্থানত যিহোৱাই যি ইচ্ছা কৰে, তাকে কৰে।

⁷তেওঁ পৃথিৱীৰ শেষ সীমাৰ পৰা মেঘ উঠাই আনে;

তেঁৱেই বৰষুণৰ লগত বিজুলী-ঢেৰেকণিৰ সৃষ্টি কৰে আৰু তেওঁৰ নিজ উঁৰালৰ পৰা বায়ু উলিয়াই আনে।

⁸তেঁৱেই মিচৰ দেশত প্ৰথমে জন্মা সন্তানসকলক আঘাত কৰিছিল;

মানুহ আৰু পশু উভয়ৰে প্ৰথম সন্তানক মাৰিলে।

⁹হে মিচৰ, তেওঁ তোমাৰ মাজত চিন আৰু অদ্ভুত লক্ষণবোৰ পঠালে;

ফৰৌণ আৰু তেওঁৰ সকলো পৰিচাৰকৰ বিৰুদ্ধে পঠাই দিলে।

¹⁰তেওঁ অনেক জাতিক আঘাত কৰিলে, পৰাক্ৰমী ৰজাসকলক বধ কৰিলে।

¹¹ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চিহোন,

বাচানৰ ৰজা ওগক বধ কৰিলে;

কনানৰ সমুদায় ৰাজ্য তেওঁ বিনষ্ট কৰিলে।

¹²তেওঁলোকৰ দেশবোৰ তেওঁ অধিকাৰৰ কাৰণে দিলে;

নিজৰ লোক ইস্ৰায়েলক অধিকাৰৰ কাৰণে দিলে।

¹³হে যিহোৱা, তোমাৰ নাম অনন্তকাল স্থায়ী;

হে যিহোৱা তোমাৰ স্মৰণ পুৰুষানুক্ৰমে স্থায়ী।

¹⁴কিয়নো যিহোৱাই নিজ লোকসকলৰ বিচাৰ কৰিব,

নিজ দাসসকলক কৃপা কৰিব।

¹⁵জাতিসমূহৰ প্ৰতিমাবোৰ ৰূপৰ আৰু সোণৰ;

সেইবোৰ মনুষ্যৰ হাতৰ কাৰ্য্য।

¹⁶সেইবোৰৰ মুখ আছে, কিন্তু সেইবোৰে কথা ক'ব নোৱাৰে;

চকু আছে, কিন্তু নেদেখে;

¹⁷কাণ আছে, কিন্তু নুশুনে,

সেইবোৰৰ মুখত শ্বাস-প্ৰশ্বাসো নাই।

¹⁸সেইবোৰৰ নিৰ্মাণ কৰোঁতাসকল সেইবোৰেই নিচিনা;

সেইবোৰত ভাৰসা কৰোঁতা প্ৰতিজনো সেইবোৰেই নিচিনা।

¹⁹হে ইস্ৰায়েলৰ বংশ, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা; হে হাৰোণৰ বংশ, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা;

²⁰হে লেবীৰ বংশ, যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা;

হে যিহোৱালৈ ভয় ৰখা ভক্ত লোকসকল, তোমালোকে যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা।

²¹চিয়োনৰ পৰা যিহোৱাৰ ধন্যবাদ হওঁক;

তেওঁ যিৰূচালেমত নিবাস কৰে।

তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

গীতমালা 136

¹যিহোৱাৰ ধন্যবাদ কৰা, কিয়নো তেওঁ মঙ্গলময়,

কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম চিৰ-কাললৈকে থাকে।

²দেৱতাসকলৰো ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা,

কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

³প্ৰভুসকলৰো প্ৰভুৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

⁴যি জনাই অকলে মহৎ মহৎ আচৰিত কৰ্ম কৰে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

⁵যি জনাই জ্ঞানেৰে আকাশ-মণ্ডল সৃষ্টি কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

⁶যি জনাই জল সমূহৰ ওপৰত ভূ-মণ্ডল বিস্তাৰ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

⁷যি জনাই মহা জ্যোতিবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

⁸দিনৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ সূৰ্য্য নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

⁹যি জনাই ৰাতিৰ ওপৰত অধিকাৰ কৰিবলৈ চন্দ্ৰ আৰু তৰাবোৰ নিৰ্মাণ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

¹⁰যি জনাই মিচৰৰ প্ৰথমে জন্মাসকলক আঘাত কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

¹¹যি জনাই ইস্ৰায়েলক তেওঁলোকৰ মাজৰ পৰা উলিয়াই আনিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

¹²যি জনাই পৰাক্ৰমী হাত আৰু মেলা বাহুৰে তেওঁলোকক উলিয়াই আনিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

¹³যি জনাই চূফ সাগৰক দুভাগ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

¹⁴যি জনাই ইস্ৰায়েলক তাৰ মাজেদি পাৰ কৰালে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

¹⁵যি জনাই ফৰৌণ আৰু তেওঁৰ সৈন্যসমূহক চূফ সাগৰত পেলাই দিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

¹⁶যি জনাই মৰুভূমিৰ মাজেদি নিজৰ লোকসকলক চলাই নিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

¹⁷যি জনাই মহান ৰজাসকলক প্ৰহাৰ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

- 18যি জনাই প্ৰতাপী ৰজাসকলক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 19যি জনাই ইমোৰীয়াসকলৰ ৰজা চীহোনক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 20যি জনাই বাচানৰ ৰজা ওগক বধ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 21যি জনাই তেওঁলোকৰ দেশ আধিপত্যস্বৰূপে দিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 22যি জনাই তেওঁলোকৰ দেশ নিজ দাস ইস্ৰায়েলক অধিকাৰৰ কাৰণে দিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 23যি জনাই আমাৰ হীন অৱস্থাত আমাক সুঁৱৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 24যি জনাই আমাক আমাৰ শত্ৰুবোৰৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰিলে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 25যি জনাই সমুদায় প্ৰাণীকে আহাৰ দিয়ে, তেওঁৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
- 26স্বৰ্গৰ ঈশ্বৰৰ ধন্যবাদ কৰা,
কাৰণ তেওঁৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।

গীতমালা 137

- 1বাবিলৰ নদীবোৰৰ তীৰত বহি আমি কান্দিছিলো,
যেতিয়া আমাৰ চিয়োনলৈ মনত পৰিছিল।
- 2সেই ঠাইৰ মাজত থকা বাইচী গছত, আমি আমাৰ বীণাবোৰ আৰি থৈছিলোঁ।
- 3কিয়নো তাত আমাক বন্দী কৰি নিয়াসকলে আমাক গান গাবলৈ কৈছিল,
সেই উপদ্ৰৱকাৰীসকলে আমাৰ পৰা আনন্দৰ গান শুনিবলৈ বিচাৰিছিল;
তেওঁলোকে কৈছিল, “আমাৰ আগত চিয়োনৰ এটি গীত গোৱা।”
- 4আমি কেনেকৈ বিদেশী ভূমিত যিহোৱাৰ গীত-গান কৰিম?
- 5হে যিৰুচালেম, মই যদি তোমাক পাহৰোঁ, তেন্তে মোৰ সোঁ হাত যেন নিজে অকেজা হৈ যায়।
- 6যদি মই তোমাক সোঁৱৰণ নকৰোঁ,
যদি যিৰুচালেমক মোৰ সবাতোকৈ বেচি আনন্দৰ বিষয় বুলি নাভাৰোঁ,,
তেন্তে, মোৰ জিভা তালুত লাগি ধৰক।

7হে যিহোৱা, যিৰূচালেমৰ ধ্বংসৰ দিনা ইদোমীয়াসকলে যি কৰিছিল তাক তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে সোৱৰণ কৰা;
 তেওঁলোকে কৈছিল, "উচ্ছেদ কৰা! যিৰূচালেমক উচ্ছেদ কৰা,
 একেবাৰে ইয়াৰ ভেঁটি পৰ্যন্ত উচ্ছেদ কৰা।"
 8হে বাবিল কন্যা, তোমাক বিনাশ কৰা হ'ব;
 তুমি আমাৰ প্ৰতি যেনে ৰূপে ব্যৱহাৰ কৰিলা,
 ধন্য সেইজন, যিজনে তোমাকো তেনে ৰূপে প্ৰতিফল দিব।
 9ধন্য সেইজন, যি জনে তোমাৰ শিশুসকলক ধৰি শিলত আছাৰিব।

গীতমালা 138

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1হে যিহোৱা, মোৰ সমস্ত চিন্তেৰে মই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম;
 দেৱতাসকলৰ আগত মই তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।
 2তোমাৰ পবিত্ৰ মন্দিৰৰ ফালে প্ৰণিপাত কৰিম;
 তোমাৰ চিৰস্থায়ী প্ৰেম আৰু বিশ্বস্ততাৰ কাৰণে তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিম;
 কিয়নো তুমি তোমাৰ নাম আৰু প্ৰতিজ্ঞাক সকলোতকৈ মহান কৰিলা।
 3মই প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত তুমি মোক উত্তৰ দিলা;
 তুমি মোৰ প্ৰাণক শক্তি দি মোক উৎসাহিত কৰিলা।
 4হে যিহোৱা, পৃথিৱীৰ সকলো ৰজাই তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব;
 কিয়নো তেওঁলোকে তোমাৰ মুখৰ বাক্য শুনিলে।
 5তেওঁলোকে যিহোৱাৰ পথৰ বিষয়ে গান কৰিব;
 কিয়নো যিহোৱাৰ গৌৰৱ মহান।
 6কাৰণ যদিও যিহোৱা সকলোৰে উচ্চত, তথাপি তেওঁ হীন অৱস্থাৰ লোকলৈ দৃষ্টি ৰাখে;
 কিন্তু অহঙ্কাৰী লোকক তেওঁ দূৰৈৰ পৰাই জানে।
 7যেতিয়া মই মই সৰুটৰ মাজেদি গমন কৰোঁ,
 তেতিয়া তুমি মোৰ প্ৰাণ ৰক্ষা কৰিবা;
 তুমি মোৰ শত্ৰুবোৰৰ ক্ৰোধৰ অহিতে তোমাৰ হাত মেলিবা আৰু তোমাৰ সোঁ হাতেৰে মোক উদ্ধাৰ কৰিবা।
 8যিহোৱাই মোৰ পক্ষে নিজৰ উদ্দেশ্য সিদ্ধ কৰিব;
 হে যিহোৱা, তোমাৰ প্ৰেম অনন্তকাল স্থায়ী।
 তুমি তোমাৰ হাতৰ কৰ্মক ত্যাগ নকৰিবা।

গীতমালা 139

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

- 1হে যিহোৱা, তুমি মোৰ বুজ বিচাৰ ল'লা আৰু মোক জানিলা।
- 2তুমি মোৰ উঠা আৰু বহাকো জানিছা, দুৰৈৰ পৰাই মোৰ মনৰ চিন্তা বুজি পোৱা।
- 3তুমি মোৰ পথ আৰু শয়ন বিচাৰ কৰি থাকা;
মোৰ সকলো পথ তুমি ভালদৰে জানা।
- 4কিয়নো হে যিহোৱা, মোৰ জিভাত কোনো কথা অনাৰ আগেয়েই তুমি সেই সকলো জানা।
- 5আগ-পাছ সকলোফালে তুমি মোক ঘেৰি ৰাখিছা আৰু মোৰ ওপৰত তোমাৰ হাত ৰাখিছা।
- 6এনে জ্ঞান মোৰ ওচৰত অতি আশ্চৰ্য; সেয়ে উচ্চ, মোৰ বোধৰ অগম্য;
- 7তোমাৰ আত্মাৰ আগৰ পৰা মই ক'লৈ যাব পাৰো?
তোমাৰ সন্মুখৰ পৰা মই ক'লৈ পলাই যাব পাৰিম?
- 8যদি স্বৰ্গত গৈ উঠো, তাতো তুমি;
যদি চিয়োলত মোৰ শয্যা পাৰো, চোৱা, তাতো তুমি থাকা।
- 9যদি মই অৰুণৰ ডেউকাত ধৰি সমুদ্ৰৰ দূৰ সীমাত গৈ বসতি কৰোঁ,
10তাতো তোমাৰ হাতে মোক চলাব,;
তোমাৰ সোঁ হাতে মোক ধৰি ৰাখিব।
- 11যদি মই কওঁ, "আন্ধাৰে মোক ঢাকিব আৰু মোৰ চাৰিওফালে যি পোহৰ আছে, সেয়ে অন্ধকাৰ হৈ যাব;
12বাস্তৱিক তোমাৰ ওচৰত সেই আন্ধাৰ, আন্ধাৰ হৈ নাথাকে;
বৰং ৰাতি দিনৰ পোহৰৰ নিচিনাকৈয়ে উজ্জ্বল হয়;
তোমাৰ ওচৰত আন্ধাৰ আৰু পোহৰ উভয়েই সমান।
- 13তুমিয়েই মোৰ অন্তৰ্ভাগ সৃষ্টি কৰিলা, তুমি মোক মাতৃৰ গৰ্ভতে গঠন কৰিলা।
- 14মই তোমাৰ প্ৰশংসা কৰো;
কিয়নো মই অতি বিস্ময় আৰু আশ্চৰ্যভাৱে নিৰ্মিত হলোঁ;
তোমাৰ কাৰ্য্যবোৰ আচৰিত,
তাক মই ভালদৰেই জানো।
- 15যেতিয়া মোক গোপন স্থানত গঠন কৰা হৈছিল,
যেতিয়া মই পৃথিৱীৰ অধঃস্থানত চমৎকাৰ ৰূপে গঢ় লৈছিলো,
তেতিয়াও মোৰ দেহ তোমাৰ পৰা লুকাই থকা নাছিল।
- 16তোমাৰ চকুৱে জন্মৰ আগেয়েই মোৰ শৰীৰৰ গঠনহীন প্ৰকৃতি দেখিলে,

তোমাৰ পুস্তকত সকলো লিখা আছিল;

মোৰ কাৰণে যি দিনবোৰ নিৰূপিত কৰা হৈছিল, সেই দিনবোৰ সেই সময়ত আৰম্ভই হোৱা নাছিল।

¹⁷হে ঈশ্বৰ, মোলৈ তোমাৰ পৰিকল্পনাবোৰ কেনে মূল্যৱান! সেইবোৰ লেখত অগণন!

¹⁸যদি মই সেইবোৰ গণিব খুজো,, সংখ্যাত সেইবোৰ বালিতকৈয়ো অধিক হয়;

মই যেতিয়া সাৰ পাওঁ, তেতিয়াওঁ মই তোমাৰ কাতে থাকো।

¹⁹হে ঈশ্বৰ, তুমি নিশ্চয়ে দুষ্টবোৰক বধ কৰিবা,

হে ৰক্তপাতীবোৰ, মোৰ ওচৰৰ পৰা দূৰ হোৱা।

²⁰তেওঁলোকে দুষ্ট ভাৱনাৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে কথা কয়,

তোমাৰ শত্ৰুবোৰে তোমাৰ বিৰুদ্ধে বৃথাই উঠে।

²¹হে যিহোৱা, যিসকলে তোমাক ঘিণ কৰে, মই জানো তেওঁলোকক ঘিণ নকৰোঁ?

যিসকল তোমাৰ বিৰুদ্ধে উঠে, মই জানো তেওঁলোকৰ প্ৰতি বিৰক্ত নহওঁ?

²²মই তেওঁলোকক সম্পূৰ্ণকৈ ঘৃণা কৰো; তেওঁলোকক মোৰ শত্ৰু বুলি ভাৱো।

²³হে ঈশ্বৰ, মোৰ বুজ বিচাৰ লোৱা আৰু মোৰ অন্তঃকৰণ জানা;

মোক পৰীক্ষা কৰি চোৱা আৰু মোৰ সঙ্কল্পবোৰ জানা;

²⁴মোৰ ভিতৰত দুষ্টতাৰ কোনো পথ আছে কি নাই, তাক চোৱা, আৰু মোক অনন্তকালৰ পথত গমন কৰোঁৱা।

গীতমালা 140

প্ৰধান বাদ্যকৰৰ প্ৰতি: দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹হে যিহোৱা, দুষ্ট লোকৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা,

অত্যাচাৰী লোকৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।

²তেওঁলোকে মনে মনে কু-কল্পনা কৰে আৰু প্ৰতিদিনে যুদ্ধলৈ উত্তেজিত কৰে।

³তেওঁলোকে সাপৰ নিচিনাকৈ নিজৰ নিজৰ জিভা ধাৰ কৰিলে;

তেওঁলোকৰ ওঁঠৰ তলত কালসৰ্পৰ বিষ থাকে! [চেলা]

⁴হে যিহোৱা, দুষ্টৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা,

অত্যাচাৰী লোকৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা;

মোৰ ভৰি যেন উজুটি খায়, তাৰ বাবে তেওঁলোকে কৌশল ৰচিলে।

⁵অহঙ্কাৰীসকলে মোলৈ গুপতে ফান্দ প্ৰস্তুত কৰিলে;

তেওঁলোকে জৰীবোৰ জালৰ দৰে মেলিলে;

তেওঁলোকে বাটৰ কাষত মোলৈ ফান্দ পাতিলে। [চেলা]

6মই যিহোৱাক কলোঁ, “তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ;
হে যিহোৱা, মোৰ কাকুতিৰ স্বৰলৈ কাণ পাতা।”

7হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰভু, মোৰ শক্তিশালী উদ্ধাৰকৰ্তা;
যুদ্ধৰ দিনা তুমিয়েই মোৰ মূৰ ঢাকিলা।

8হে যিহোৱা, দুষ্ট লোকৰ বাঞ্ছা পূৰ্ণ নকৰিবা;
তেওঁলোকৰ ষড়যন্ত্ৰ সফল হবলৈ নিদিবা।[চেলা]

9যি সকলে মূৰ উঠাই মোক বেৰি ধৰিছে,
তেওঁলোকৰ ওঁঠে যি সকলো অপকাৰ কৰিলে,
সেইবোৰে তেওঁলোকক ঢাকি ধৰক!

10তেওঁলোকৰ ওপৰত জলন্ত আঙঠা পৰক!
তেওঁলোকক জুইত পেলোৱা হওঁক!
তেওঁলোক পুনৰায় উঠিব নোৱাৰাকৈ গভীৰ গাঁতত পেলোৱা হওঁক!

11নিন্দক লোকসকলক পৃথিৱীত থিৰে থাকিবলৈ নিদিবা;
অত্যাচাৰীজনক নিপাত কৰিবলৈ দুষ্ট লোকে চিকাৰ কৰিব।

12মই জানো, যিহোৱাই দৰিদ্ৰৰ পক্ষে বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব,
অভাৱীসকলৰ কাৰণে ন্যায় বিচাৰ কৰিব।

13ধাৰ্মিকসকলে অৱশ্যে তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব;
ভক্তসকলে তোমাৰ সাক্ষাতে বসতি কৰিব।

গীতমালা 141

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1হে যিহোৱা, মই তোমাক মাতিছোঁ;
তুমি শীঘ্ৰেই মোৰ ওচৰলৈ আঁহা।
মই প্ৰাৰ্থনা কৰা কালত তুমি মোৰ স্বৰলৈ কাণ পাতা।

2মোৰ প্ৰাৰ্থনা তোমাৰ আগত সুগন্ধি ধূপৰ দৰে হওঁক,
মই ওপৰলৈ তোলা মোৰ হাত সন্ধ্যা উৎসৰ্গ কৰা বলিদানৰ দৰে হওঁক।

3হে যিহোৱা, মোৰ মুখৰ আগত তুমি ৰখীয়া ৰাখা,
মোৰ ওঁঠৰ দুৱাৰত ৰখীয়া ৰাখা।

4কোনো মন্দ বিষয়ত মোৰ মন প্ৰবৃত্ত নকৰিবা,
মই যেন অধাৰ্মিক লোকসকলৰ সৈতে দুষ্টতাৰ কাৰ্য্য নকৰোঁ;
তেওঁলোকৰ সুস্বাদু আহাৰ যেন মই গ্ৰহণ নকৰোঁ।

- ⁵ধাৰ্মিক লোকে মোক প্ৰহাৰ কৰক, সেয়া মোৰ বাবে এক দয়া হ'ব;
 তেওঁ মোক অনুযোগ কৰক,
 সেয়া মোৰ মূৰত দিয়া তেলৰ নিচিনা হ'ব;
 মোৰ মূৰে তাক গ্ৰহণ কৰিবলৈ অগ্ৰাহ্য নকৰক।
 কিন্তু মোৰ প্ৰাৰ্থনা সকলো সময়তে
 দুষ্ট লোকসকলৰ কাৰ্যৰ বিৰুদ্ধে থাকিব।
- ⁶তেওঁলোকৰ শাসক সকলক ওখ পৰ্বতৰ ওপৰৰ পৰা তললৈ পেলোৱা হ'ব,
 তেতিয়া তেওঁলোকে মোৰ বাক্যলৈ কাণ দিব, কিয়নো সেয়ে মধুৰ।
- ⁷মানুহে হাল বাই যেনেকৈ মাটি ভাঙে,
 তেনেকৈ আমাৰ অস্থিৰোৰ চিয়োলৰ মুখত সিঁচৰিত হৈছে।
- ⁸কিন্তু হে মোৰ ঈশ্বৰ যিহোৱা, মোৰ চকু তোমাৰ ফালেই আছে; মই তোমাতেই আশ্ৰয় লৈছো,
 মোৰ প্ৰাণ মৃত্যুৰ হাতত এৰি নিদিবা।
- ⁹তেওঁলোকে মোৰ কাৰণে যি জাল পাতিছে,
 তাৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা,
 অধাৰ্মিক সকলৰ ফান্দৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।
- ¹⁰দুষ্ট লোকসকল তেওঁলোকৰ নিজৰ জালত নিজেই পৰক,
 আৰু মই সেই সময়ত অকলেই ৰক্ষা পাম।

গীতমালা 142

গুহাত থকাৰ সময়ত দায়ুদৰ ৰচিত মচকীল নামৰ গীত। এটি প্ৰাৰ্থনা।

- ¹মই চিঞৰি যিহোৱাৰ ওচৰত ক্ৰন্দন কৰিলোঁ,
 মই নিজ স্বৰেৰে যিহোৱাৰ আগত মিনতি কৰিলোঁ।
- ²মই মোৰ দুখৰ কথা তেওঁৰ আগত ভাঙি ক'লোঁ,
 তেওঁৰ আগত মোৰ কষ্টৰ কথা জনালোঁ।
- ³মোৰ আত্মা যেতিয়া অন্তৰত ব্যাকুল হয়,
 তেতিয়া তুমি মোৰ পথ জানা;
 মই অহা-যোৱা কৰা পথত লোকসকলে মোৰ বাবে গোপনে ফান্দ পাতিলে;
- ⁴মোৰ সোঁ ফালে দৃষ্টি কৰি চোৱা,
 মোৰ খবৰ লওঁতা কোনো নাই;
 মোৰ বাবে আশ্ৰয়স্থান নাই,
 মোৰ বাবে কোনেও চিন্তা নকৰে।

5হে যিহোৱা, মই তোমাৰ ওচৰত ক্ৰন্দনৰে কৈছো,
 “তুমিয়েই মোৰ আশ্ৰয়, জীৱিতলোকৰ দেশত তুমিয়েই মোৰ অধিকাৰ।”

6তুমি মোৰ কাকুতিলৈ মনোযোগ দিয়া,
 কিয়নো মই অতি অসহায় অৱস্থাত পৰিছোঁ;
 মোৰ তাড়নাকাৰীসকলৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা,
 কাৰণ তেওঁলোক মোতকৈ শক্তিশালী।

7কাৰাগাৰৰ পৰা মোৰ প্ৰাণ মুক্ত কৰা,
 যেন মই তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব পাৰোঁ;
 ধাৰ্মিকসকলে মোক চাৰিওফালে ঘেৰি ৰাখিব;
 কাৰণ তুমি মোলৈ প্ৰচুৰ মঙ্গল কৰিবা।

গীতমালা 143

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

1হে যিহোৱা, মোৰ প্ৰাৰ্থনা শুনা,
 মোৰ কাকুতিলৈ কাণ পাতা!
 তোমাৰ বিশ্বস্ততা আৰু ধাৰ্মিকতাত মোক উত্তৰ দিয়া;

2তোমাৰ দাসক বিচাৰলৈ নিনিবা;
 কিয়নো তোমাৰ দৃষ্টিত কোনো জীৱিত লোক ধাৰ্মিক নহয়।

3শক্ৰে মোক পাছে পাছে খেদি আহিল,
 তেওঁ মোক মাটিত পেলাই মোৰ জীৱন ছিন্ন-ভিন্ন কৰিলে,
 দীৰ্ঘ দিনৰ আগেয়ে মৃত হোৱা লোকসকলৰ দৰে তেওঁ মোক অন্ধকাৰময় ঠাইত বসতি কৰালে।

4সেইবাবে মোৰ আত্মা অন্তৰত ব্যাকুল হৈছে;
 মোৰ অন্তৰত মন অসাৰ হৈ পৰিছে।

5মই পূৰ্বকালৰ দিনৰ কথা মনত পেলাও,
 মই তোমাৰ সকলো কাৰ্যৰ বিষয়ে চিন্তা কৰোঁ,
 তোমাৰ হাতৰ কাৰ্যবোৰ ধ্যান কৰোঁ।

6মই তোমাৰ ফালে মোৰ হাত মেলি আগবঢ়াই দিছোঁ;
 শুকান ভূমিৰ নিচিনাকৈ মোৰ প্ৰাণ তোমাৰ কাৰণে তৃষ্ণাতুৰ হৈছে।[চেলা]

7হে যিহোৱা, তুমি শীঘ্ৰে মোক উত্তৰ দিয়া,
 কাৰণ মোৰ আত্মাৰ উৎসাহ নোহোৱা হৈছে;
 মোৰ পৰা তোমাৰ মুখ লুকুৱাই নাৰাখিবা,

মই গাঁতলৈ নামি যোৱাসকলৰ নিচিনা হৈ পৰিম।

⁸ৰাতিপুৱাতে মোক তোমাৰ সুস্থিৰ প্ৰেমৰ বচন শুনুওৱা,

কাৰণ মই তোমাৰ ওপৰতে ভাৰসা কৰিছোঁ;

তুমি মোক মই চলিব লগীয়া পথ শিকোৱা,

কিয়নো মই মোৰ প্ৰাণ তোমালৈ তুলি ধৰিছোঁ।

⁹হে যিহোৱা, মোৰ শত্ৰুবোৰৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা;

মই লুকাবৰ কাৰণে তোমাৰ ওচৰলৈ পলাই আহিছোঁ;

¹⁰তোমাৰ ইচ্ছাৰ কাৰ্য সিদ্ধ কৰিবলৈ তুমি শিকোৱা,

কিয়নো তুমিয়েই মোৰ ঈশ্বৰ;

তোমাৰ মঙ্গলময় আত্মাৰে মোক সমান পথত চলাই নিয়া।

¹¹হে যিহোৱা, তোমাৰ নামৰ কাৰণে মোক পুনৰায় সঞ্জীৱিত কৰা;

তোমাৰ ধাৰ্মিকতাৰে সংকটৰ পৰা তুমি মোক উদ্ধাৰ কৰা।

¹²তোমাৰ সুস্থিৰ প্ৰেমেৰে মোৰ শত্ৰুবোৰক উচ্ছন্ন কৰা;

মোৰ সকলো বিপক্ষসকলক তুমি ধ্বংস কৰা,

কিয়নো মই তোমাৰ দাস।

গীতমালা 144

দায়ুদৰ ৰচিত গীত।

¹যিহোৱাৰ প্ৰশংসা হওঁক; তেওঁ মোৰ আশ্ৰয়-শিলা;

তেওঁ মোৰ হাতক যুদ্ধ কৰিবলৈ শিকায়, মোৰ আঙুলিবোৰকো ৰণ কৰিবলৈ শিকায়।

²তেওঁ মোৰ চিৰস্থায়ী প্ৰেম আৰু মোৰ কোঁঠ,

মোৰ উচ্চ দুৰ্গ আৰু মোৰ উদ্ধাৰকৰ্তা;

তেওঁ মোৰ ঢাল আৰু মই তেওঁতে আশ্ৰয় লওঁ।

তেৱেঁই মোৰ লোকসকলক মোৰ অধীনত আনে।

³হে যিহোৱা, মানুহ নো কি যে তুমি মানুহক গণ্য কৰা?

মনুষ্যৰ সন্তানেই বা কি যে তুমি তেওঁলোকলৈ মনোযোগ দিয়া?

⁴মনুষ্য নিঃশ্বাস মাথোন; তেওঁৰ আয়ুস গুচি যোৱা ছাঁৰ নিচিনা।

⁵হে যিহোৱা, তোমাৰ আকাশ-মণ্ডলক দোঁৱাই নত কৰি তুমি নামি আহাঁ;

পৰ্বতবোৰক স্পৰ্শ কৰা যাতে সেইবোৰৰ পৰা ধূৱা ওলাব।

⁶তুমি বজ্ৰপাত পেলাই শত্ৰুবোৰক বিছিন্ন কৰা; তোমাৰ কাড়ঁ মাৰি তেওঁলোকক বিহ্বল কৰি তোলা।

⁷তুমি ওপৰৰ পৰা তোমাৰ হাত মেলি দিয়া;

মোক মুক্ত কৰা, মহাজলৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা;

সেই অন্য জাতিৰ হাতৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা।

৪তেওঁলোকৰ মুখে মিছা কথা কয়,

তেওঁলোকৰ সোঁ হাতে বিশ্বাসঘাতকৰ কাৰ্য কৰে।

৯হে ঈশ্বৰ, মই তোমাৰ উদ্দেশ্যে নতুন গীত গাম;

দহ-তাৰযুক্ত নেবল বাদ্যৰে মই তোমাৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

১০তুমিয়েই ৰজাসকলক জয়দান কৰা;

তুমিয়েই নিজ দায়ুদক উদ্ধাৰ কৰিলা।

১১নিষ্ঠুৰ তৰোৱালবোৰৰ পৰা মোক ৰক্ষা কৰা আৰু বিদেশীসকলৰ হাতৰ পৰা মোক উদ্ধাৰ কৰা;

তেওঁলোকৰ মুখে মিছা কথা কয়,

তেওঁলোকৰ সোঁ হাতে বিশ্বাসঘাতকতাৰ কাৰ্য কৰে।

১২আমাৰ পুত্ৰসকল যেন গছ পুলিৰ নিচিনাকৈ যৌৱনত বৃদ্ধি পায়,

আমাৰ কন্যাসকল যেন ৰাজঅট্টালিকাৰ গাৰ্খনিত খোদিত কৰা চুকৰ স্তম্ভৰ নিচিনা হয়;

১৩আমাৰ ভঁড়ালবোৰ যেন সকলো ধৰণৰ উৎপাদনৰ খাদ্যবস্তুৰে পৰিপূৰ্ণ থাকে;

আমাৰ ভেড়াবোৰে যেন পথাৰৰ মাজত হাজাৰে হাজাৰে, লাখে লাখে পোৱালী জগায়;

১৪বহুতো পোৱালীৰে সৈতে আমাৰ বলধবোৰে যেন গধুৰ বোজা বহন কৰিব পাৰে;

দেৱালবোৰৰ যেন ভগ্ন দশা নহয়, কোনো যেন বন্দী নহয়;

আলিৰ চকবোৰত যেন দুখৰ ক্ৰন্দন শুনা নাযায়।

১৫ধন্য সেই জাতি, যাৰ এনেৰূপ আশীৰ্বাদপূৰ্ণ অৱস্থা হয়;

ধন্য সেই জাতি, যিহোৱা যাৰ ঈশ্বৰ।

গীতমালা 145

দায়ুদৰ দ্বাৰা ৰচিত প্ৰশংসাৰ গীত।

১হে মোৰ ঈশ্বৰ, হে মোৰ ৰজা, মই তোমাৰ গৌৰৱ কীৰ্তন কৰিম;

যুগে যুগে অনন্ত কাললৈকে তোমাৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিম।

২মই প্ৰতিদিনে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিম, আৰু যুগে যুগে অনন্ত কাললৈকে তোমাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰিম।

৩যিহোৱা মহান, আৰু অতিশয় প্ৰশংসাৰ যোগ্য; তেওঁৰ মহিমা অগম্য।

৪এক বংশৰ লোকে পাছৰ বংশৰ লোকৰ ওচৰত

তোমাৰ কাৰ্য্যবোৰৰ শলাগ ল'ব,

তোমাৰ মহৎ কাৰ্য্যবোৰ প্ৰকাশ কৰিব।

⁵মই তোমাৰ মহিমাৰ গৌৰৱযুক্ত প্ৰতাপ

আৰু তোমাৰ আচৰিত কাৰ্য্যবোৰৰ বিষয়ে ধ্যান কৰিম।

⁶লোকসকলে তোমাৰ ভয়ানক পৰাক্ৰমী কাৰ্য্যবোৰৰ কথা ক'ব; আৰু মই তোমাৰ মহত্বৰ কথা ঘোষণা কৰিম।

⁷তেওঁলোকে তোমাৰ প্ৰচুৰ মঙ্গলভাৱৰ যশস্যা প্ৰচাৰ কৰিব,

তোমাৰ ধাৰ্ম্মিকতাৰ বিষয়ে উচ্চস্বৰে গান কৰিব।

⁸যিহোৱা কৃপাময় আৰু দয়াৰে পৰিপূৰ্ণ, ক্ৰোধত ধীৰ আৰু দয়াত মহান।

⁹যিহোৱা সকলোৰে বাবে মঙ্গলময়; তেওঁৰ কৰুণা তেওঁৰ সৃষ্ট সকলো বস্ত্তৰ ওপৰত আছে।

¹⁰হে যিহোৱা, তোমাৰ সমুদায় সৃষ্টিয়ে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব;

তোমাৰ ভক্তসকলে তোমাৰ ধন্যবাদ কৰিব।

¹¹তেওঁলোকে তোমাৰ ৰাজ্যৰ গৌৰৱ বৰ্ণনা কৰিব আৰু তোমাৰ মহৎ কাৰ্য্যবোৰৰ বিষয়ে ক'ব,

¹²যাতে সকলো মানুহে তোমাৰ পৰাক্ৰমী কাৰ্য আৰু তোমাৰ ৰাজ্যৰ গৌৰৱপূৰ্ণ কথাবোৰ জানিব পাৰে।

¹³তোমাৰ ৰাজ্য অনন্তকালীয়া ৰাজ্য; তোমাৰ ৰাজশাসন সৰ্ব্বপুৰুষলৈকে স্থায়ী।

¹⁴যিহোৱাই পৰি যাব খোজা সকলক ধৰি ৰাখে;

অৱনত সকলক তেওঁ তুলি ধৰে।

¹⁵সকলোৰে চকুৱে আশাৰে তোমালৈ অপেক্ষা কৰি থাকে;

তুমিয়েই তেওঁলোকক উচিত সময়ত আহাৰ দিয়া;

¹⁶তুমি সকলো জীৱকুলৰ বাঞ্ছা হাত মেলি পূৰ্ণ কৰি থাকা।

¹⁷যিহোৱা তেওঁৰ সকলো পথতে ধাৰ্ম্মিক আৰু সমুদায় কাৰ্য্যতে দয়াৱান।

¹⁸যিসকলে যিহোৱাৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে,

সত্যেৰে তেওঁৰ আগত প্ৰাৰ্থনা কৰে,

যিহোৱা সেই সকলো লোকৰে ওচৰ।

¹⁹যিসকলে তেওঁক ভয় কৰে, তেওঁ সেই সকলো লোকৰ মনৰ ইচ্ছা পূৰ্ণ কৰে।

তেওঁ তেওঁলোকৰ কাতৰোক্তি শুনি তেওঁলোকক ৰক্ষা কৰে।

²⁰যিসকলে যিহোৱাক প্ৰেম কৰে, তেওঁ তেওঁলোক সকলোকে ৰক্ষা কৰে,

কিন্তু সকলো দুষ্ট লোকক হ'লে তেওঁ বিনষ্ট কৰিব।

²¹মোৰ মুখে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা প্ৰচাৰ কৰিব;

সকলো প্ৰাণীয়ে যুগে যুগে অনন্তকাললৈকে তেওঁৰ পবিত্ৰ নামৰ ধন্যবাদ কৰিব।

গীতমালা 146

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা। হে মোৰ মন, যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

2 মোৰ আয়ুস থাকেমনে মই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰিম,
জীয়াই থাকোঁমানে মোৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰিম।

3 তোমালোকে কোনো অধিপতি বা কোনো মানুহৰ সন্তানৰ ওপৰত ভাৰসা নকৰিবা;
তেওঁলোকে সহায় কৰিব নোৱাৰে।

4 তেওঁলোকৰ উশাহ বাহিৰ হৈ গ'লে, তেওঁলোক পুনৰায় মাটিতৈ ঘূৰি যায়;
সেই দিনাই তেওঁলোকৰ সকলো পৰিকল্পনা শেষ হৈ যায়।

5 যাকোবৰ ঈশ্বৰ যাৰ সহায় সেই জন ধন্য;
যাৰ আশাভূমি যিহোৱা তেওঁৰ ঈশ্বৰ।

6 তেৱেঁই আকাশ-মণ্ডল আৰু পৃথিৱী, সমুদ্ৰ আৰু তাত থকা সকলোৰে সৃষ্টিকৰ্তা,
তেওঁ অনন্তকাল বিশ্বস্ত থাকে।

7 তেওঁ উপদ্ৰৱ পোৱাসকলৰ পক্ষে ন্যায় বিচাৰ কৰে,
ক্ষুধাতুৰসকলক আহাৰ দান কৰে;
যিহোৱাই বন্দীবোৰক মুক্ত কৰে;

8 যিহোৱাই অন্ধসকলৰ চকু মুকলি কৰে,
নত অৱস্থাত থকাসকলক যিহোৱাই তুলি ধৰে;
যিহোৱাই ধাৰ্মিক লোকক প্ৰেম কৰে;

9 যিহোৱাই বিদেশীসকলক ৰক্ষা কৰে,
তেওঁ মাউৰা আৰু বিধৱাসকলক ধৰি ৰাখে,
কিন্তু দুষ্টবোৰৰ পথ তেওঁ বিঘিনিযুক্ত কৰে।

10 যিহোৱাই অনন্ত কাল ৰাজত্ব কৰিব; হে চিয়োন, পুৰুষানুক্ৰমে তোমাৰ ঈশ্বৰে ৰাজত্ব কৰিব।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

গীতমালা 147

1 তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা;
কিয়নো আমাৰ ঈশ্বৰৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা কেনে উত্তম!
কাৰণ সেয়ে সন্তোষজনক, প্ৰশংসাৰ উপযুক্ত।

- 2যিহোৱাই যিৰুচালেমক পুনৰায় নিৰ্মান কৰে;
সিঁচৰতি হৈ পৰা ইস্ৰায়েলীয়াসকলক তেওঁ গোটাই একত্ৰ কৰে।
- 3তেওঁ ভগ্ন চিত্তীয়া লোকক সুস্থ কৰে, তেওঁ তেওঁলোকৰ ঘাঁবোৰ বান্ধে।
- 4তেওঁ তৰাবোৰ গণনা কৰে; তেওঁ সেইবোৰৰ প্ৰত্যেককে নাম ধৰি ধৰি মাতে।
- 5আমাৰ প্ৰভু মহান; তেওঁৰ পৰাক্ৰম প্ৰচুৰ; তেওঁৰ জ্ঞান-বুদ্ধিৰ সীমা নাই।
- 6যিহোৱাই নম্ৰ লোকক ধৰি ৰাখে;
দুষ্টবোৰক মাটিলৈ পেলাই দিয়ে।
- 7তোমালোকে যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে ধন্যবাদৰ গীত গোৱা;
বীণাৰে সৈতে আমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসাৰ গীত গোৱা।
- 8যি জনাই আশাক-মণ্ডলক মেঘেৰে ঢাকে,
যি জনাই পৃথিৱীলৈ বৰষুণৰ ব্যৱস্থা কৰে,
যি জনাই পৰ্ব্বতবোৰৰ ওপৰত ঘাঁহ গজায়,
- 9পশু আৰু চিঁ চিয়াই থকা কাউৰী পোৱালীবোৰে মাটিলৈ তেওঁ আহাৰ দিয়ে।
- 10ঘোঁৰাৰ শক্তিত তেওঁ সন্তোষ নাপায়, মানুহৰ (যোদ্ধাৰ) ভৰিৰ শক্তিতো তেওঁ সন্তুষ্ট নহয়;
11কিন্তু যিসকলে যিহোৱাক ভয় কৰে,
আৰু তেওঁৰ সুস্থিৰ প্ৰেমত আশা ৰাখে,
তেওঁলোকক লৈয়েই যিহোৱা সন্তুষ্ট হয়।
- 12হে যিৰুচালেম, যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা; হে চিয়োন, তোমাৰ ঈশ্বৰৰ প্ৰশংসা কৰা।
- 13কিয়নো তেওঁ তোমাৰ দুৱাৰৰ ভাংবোৰ দৃঢ় কৰিলে, তোমাৰ মাজত বাস কৰা তোমাৰ সন্তানসকলক আশীৰ্ব্বাদ দিলে।
- 14তোমাৰ সীমাৰ ভিতৰত তেৱেঁই শান্তি ৰাখে;
তোমাক উত্তম ঘেঁহুৰে পৰিতুষ্ট কৰে।
- 15তেওঁ পৃথিৱীলৈ নিজৰ আজ্ঞা পঠায়; তেওঁৰ বাক্য ততালিকে ধাৰমান হয়।
- 16তেওঁ ভেড়াৰ নোমৰ সদৃশ তুষাৰ দিয়ে,
ছাঁইৰ দৰে দৰে নিয়ৰ সিঁচি দিয়ে।
- 17তেওঁ টুকুৰা টুকুৰ কৰি শিল বৰষায়; তেওঁৰ শীতৰ সন্মুখত কোন থাকিব পাৰে?
- 18তেওঁ নিজৰ বাক্য পঠাই সেই সকলো দ্ৰৱীভূত কৰে;
তেওঁ নিজৰ বতাহ বলালে পানী বৈ যায়।
- 19তেওঁ যাকোবক নিজৰ বাক্য ঘোষণা কৰিলে;
আৰু ইস্ৰায়েলৰ ওচৰত নিজৰ বিধি আৰু শাসন প্ৰণালীবোৰ জনালে।
- 20অন্য কোনো জাতিৰ কাৰণে তেওঁ এইৰূপ ব্যৱহাৰ কৰা নাই;
তেওঁৰ শাসন প্ৰণালীবোৰ তেওঁলোকে নাজানে।

তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

গীতমালা 148

¹তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

স্বৰ্গৰ পৰা যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা; উচ্চস্থানত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।

²হে যিহোৱাৰ সকলো দূত, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা;

হে যিহোৱাৰ সকলো বাহিনী, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

³হে সূৰ্য্য আৰু চন্দ্ৰ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা;

হে দীপ্তিময় সকলো তৰা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

⁴হে স্বৰ্গৰ স্বৰ্গ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

হে আকাশ-মণ্ডলৰ উদ্ভাস্থানৰ জলসমূহ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

⁵সেইবোৰ সকলোৱে যিহোৱাৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰক;

কিয়নো তেওঁ আজ্ঞা দিলে আৰু এইবোৰৰ সৃষ্টি হ'ল।

⁶তেওঁ চিৰকালৰ কাৰণে সেইবোৰক সঠিক ঠাইত স্থাপন কৰিলে;

তেওঁ এটা বিধি দিলে, কোনোৱে তাক উলঙ্ঘন কৰিব নোৱাৰিব।

⁷হে সাগৰৰ প্ৰকাণ্ড জলচৰবোৰ আৰু মহাসাগৰৰ গভীৰ অধোভাগ,

পৃথিৱীৰ পৰা তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা!

⁸হে বিজুলী আৰু শিলাবৃষ্টি, তুষাৰ আৰু কুৰুলী,

আৰু যিহোৱাৰ আজ্ঞা পালন কৰা প্ৰৱল ধুমুহা, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

⁹হে সকলো পৰ্বত আৰু পাহাৰবোৰ,

আৰু ফলৱতী গছ আৰু এৰচ গছবোৰ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

¹⁰হে বনৰীয়া জন্তু আৰু ঘৰচীয়া পশুবোৰ,

আৰু বগাই ফুৰা উৰগ আৰু ডেউকা লগা পক্ষীসমূহ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

¹¹হে পৃথিৱীৰ ৰজাসকল আৰু সমুদায় জাতি,

অধিপতি আৰু পৃথিৱীৰ শাসকগণ, তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

¹²হে যুৱক আৰু যুৱতীসকল, বৃদ্ধ আৰু শিশুসকল,

তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা!

¹³এই সকলোবোৰে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰক;

কিয়নো কেৱল তেওঁৰেই নাম মহান;

তেওঁৰ গৌৰৱ পৃথিৱী আৰু আকাশ-মণ্ডলৰ ওপৰলৈকে বিস্তাৰিত।

14তেওঁ নিজৰ লোকসকলৰ কাৰণে এটি শিং উত্তোলন কৰিলে;
সেয়া তেওঁৰ সকলো ভক্তৰ বাবে প্ৰশংসা,
সেয়া তেওঁৰ ওচৰত থকা ইস্রায়েল জাতিৰ বাবে প্ৰশংসা।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

গীতমালা 149

1তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।
যিহোৱাৰ উদ্দেশ্যে এটি নতুন গীত গোৱা,
ভক্তসকলৰ সমাজত তেওঁৰ প্ৰশংসাৰ গান কৰা,
2ইস্রায়েলে নিজৰ সৃষ্টিকৰ্ত্তাক লৈ আনন্দ কৰক;
চিয়োনৰ সন্তানসকলে নিজৰ ৰজাসকলক লৈ আনন্দ কৰক।
3তেওঁলোকে নাচি নাচি তেওঁৰ নামৰ প্ৰশংসা কৰক,
খঞ্জৰী আৰু বীণা লৈ তেওঁৰ উদ্দেশ্যে প্ৰশংসাৰ গান কৰক।
4কিয়নো যিহোৱাই নিজৰ লোকসকলক লৈ আনন্দ পায়;
তেওঁ নম্ৰসকলক উদ্ধাৰ কৰি সন্মানিত কৰে।
5ভক্তসকলে গৌৰৱতে উল্লাসিত হওক;
তেওঁলোকে নিজ নিজ শয়্যাতে আনন্দ গান কৰক।
6তেওঁলোকৰ কণ্ঠত ঈশ্বৰৰ উচ্চ প্ৰশংসা থাকক,
তেওঁলোকৰ হাতত দুধৰীয়া তৰোৱাল থাকক;
7যাতে তেওঁলোকে জাতিবোৰৰ ওপৰত প্ৰতিশোধ লব পাৰে,
আৰু লোক সমূহক শাস্তি দিব পাৰে;
8যেন তেওঁলোকৰ ৰজাসকলক শিকলিৰে বান্ধিব পাৰে,
তেওঁলোকৰ মান্যৱস্ত লোকক লোহাৰ বেৰিৰে বান্ধিব পাৰে;
9যেন তেওঁলোকৰ বিৰুদ্ধে লিখিত বিচাৰ নিষ্পত্তি কৰিব পাৰে,
এয়েই তেওঁৰ সকলো ভক্তৰ গৌৰৱ।
তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

গীতমালা 150

1তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।
ঈশ্বৰৰ পবিত্ৰস্থানত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা;
তেওঁৰ শক্তিৰে গঢ়া আকাশ-মণ্ডলত তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।

²তেওঁৰ মহৎ কাৰ্য্যৰ নিমিত্তে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা,

তেওঁৰ প্ৰচুৰ মহিমাৰ কাৰণে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।

³শিঙা-বাদ্যেৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা;

নেবল আৰু বীণাৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।

⁴খঞ্জৰী লৈ নাচি নাচি তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা;

তঁৰযুক্ত বাদ্যযন্ত্ৰ আৰু বাঁহীৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।

⁵কৰতালৰ উচ্চ ধ্বনিৰে সৈতে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা;

কাণ ফাটি যোৱা কৰতালৰ ধ্বনিৰে তেওঁৰ প্ৰশংসা কৰা।

⁶স্বাসযুক্ত সকলো প্ৰাণীয়েই যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰক।

তোমালোকে যিহোৱাৰ প্ৰশংসা কৰা।

অবদানকাৰী

Assamese Unlocked Literal Bible অবদানকাৰী

Ajit Kumar Singha
Antoney Raj
Basanta Kumar Sarma
Cdr. Thomas Mathew
Dr. Bobby Chellappan
Hinal Prakash
Jobby Prasannan
Jumi Devi
Kanika Dhar
Kavita Bora
Merlyn Easa
Numali Tara
Rev. Tarun Singha
Rinu John
Sangeet Momin
Shojo John
Door43 World Missions Community

Tischendorf Greek New Testament 8th edition অবদানকাৰী

eBible.org
Clint Yale
Dr. Maurice A. Robinson
Ulrik Sandborg-Petersen
Door43 World Missions Community